

வி ள ம் ப ர ம்.

1.	அனுபவாகந்ததிசை முதறறிருமுறை மூலம்	0 74
2	ஷெ யிக மு லமும உடையும	1 0
3	ஷெ இரண்டாகதிருமுறை குருவருட்பேறு	0 1
4	ஷெ மூன்றாகதிருமுறை பாராதபரவிளககம்	0 12
5	தேசிகராயண திருவருந்திப்பா	0 1
6	சுறகுருகராயணஸ்தவம்	0 12
7	பாலமீரதபோதம் வித்தியாவிதயா சரித்திரம்	0 1

(இவைகள் விற்றும்பிடங்கள்.)

- 1 சென்னை பிப்பன்ரீஸ் நம்புசெட்டி வீதி
- 2 மேற்படி கலாததினாநாம ரீஸ் மேற்படி வீதி
- 3 மேற்படி கோமாளிஸ்வரனப்பெட்டை சச்சிதானந்தம் பீஸ்
- 4 மேற்படி பெருநாழகனப்பெட்டை உணமுக்கராயனத்தூர்
41 வது நெம்பாபீதி ஸ்ரீமதி நாயகமாள் அவர்களிடம்
- 5 சென்னை கோவிந்தகராயனகன வீதி 202 நெ கராயனகன
துரைசாமி பிள்ளை அவர்களிடம்
- 6 சென்னை பூலோகவிமலாஸ்வர பிப்பன்ரீஸ்
- 7 சுவனவாயல் கிராமம் பு ஜயராமபிள்ளைகளிடம் தலைவர்
பேரவருக்கு
- 8 கிராம பாககம் கிராமம் சாமிமுத்தலியா டீ வேலுப்பிள்ளை
அவர்களிடம் பேரமபாககம் பொஸ்து
- 9 கொளத்தூர் கிராமம் கணகரு இரத்தினபிள்ளை அவர்கள்
டம் ஸ்ரீபெருமபூதூர் பொஸ்து
- 10 சென்னை ஸ்ரீம பிள்ளையா கோவிந்தருக்கும் ஸ்ரீ. பாலமீர
அம்மாளிடம்
- 11 சென்னை ராமப்பெட்டை கலண்ணமுதலிவீதி 24
• நெம்பர் வீட்டிலிருக்கும் கோ முனிசாமிப்பிள்ளை அவர்கள்
விட்டதில்

7926a

உலகில் உயர்ந்தாவதுவாழ்வு தருதே பாரம்பதம் அடைந
தர இயாந்தகாரதுமகளைத்தருதது, ஆனியபரதுந்னோனா
நது, தனசொர்தக கிருத்தியததால் தாவையபுரது, ஒரு பரமய
வகவெதிபாரது சிதரது வெளிர்வதாரம் சொநனா, ஒரு
தூத இராமராய்ராம காலிடசீட பரமய தனா மெய்யி

டம்மீர்த்து அவா உத்தரவால் அய்விருவரிடம் தெலுங்குபாஷையைக்கற்று சிறிதுதமிழும் அப்பியாசம் செய்துவந்தார்.

அத் தெலுங்குபாஷையில் வேதாந்தநூல்கள் அதிகம்கிட் டாதென தமிழும் சமஸ்கிருதமுகற்று வேதாந்த விசாரணை செப்துவந்தனா 1867ஸு முதலில் ஆங்காடுக்கடுத்த வேலூரில் சிலகாலம் வசித்துவந்தார் ஆங்கொருவைணவாசிரியர் தமசீடக் குழாங்கட்கு சமாஸரயணம் (முத்திரைநானம்) செய்துக்கொண்டி ருந்தசமயத்தில் இவா ஆங்குசென்று, அச்சன்க்கு டடத்தைப் பார்த்துசரித்து, தலைமீது கைகூப்பிதினு கூத்தாடி “போடி த லுங்கொட்டி புஜமுலாகாலிஸதே லேதுமுத்தி லேது” என்று சரத்தசூரலாபக கூப்பாட்டி அங்குமுறோர்க்குக் கோப மூண்டு தடிக்கொண்டபுக ஸுவா இவா அவனிடமனீட்டி ஓடந மல ஷதிரியத்துடன் சிரித்துக்கொண்டு சிவாநிருத்தா இதைக் கண்ணுற்ற கருணாநிதியாகிய பொதிமைமலைசத்தா மொன்னடிக் காளான நூனாந்த நாதமுனிக் காமிகள் எழுந்தோடிவந்த, இச சிறுவரைத்தான் சோணைத்துக்கொண்டு, அடிக்கவந்தவர்களை யடிக்கவொட்டாமலகித்தது, சிறுவரைத் தனவிட்டுக் கழைத் துச்சென்று புத்தியதிக்கறினா, பிறகு இவா சரிதையைக்கேட்டு ஆந்தமடைந்து “நானுதிவவாதக் கட்டளையை எந்ததுப்பாடஞ் சொல்லிவைத்தார். அனலமுதல் இச்சிறுவா தமிழ் தெலுங்கு சமஸ்கிருத பாஷையுள்ள சகல வேதாந்த சித்தாந்த நூல்களைச் சந்தேகமறத் தாமெதறுணாந்தார். 1871-வருஷத்தில் பெங்களூருக்குச்சென்று அங்கு வசிக்கிருந்தார். அவனிடத்தில் வேதாமங்களைக் குறுணாத ஒரு பிராமணா இரதுமதத்தை வெறித்து, மகம்மதியமதத்திற புத்தன, மகம்மதியராகி, அமம் தத்தைப்பற்றிக்கூறும் ‘குரான’ முதலிய வேத நூல்களைவாசித்து, அம்மதமே சிறுத்தெனறும் இரதுமதம் இழிவுடையதெனறும் பிரசிக்கித்துவந்தார் அப்பிரசங்கத்தில் இவாநி காராயணதே சிகுசென்று, அப்பக்கியின எதிரிலகினு, ஒய்பக்கிரி! தான் கெட்டதுமல்லாமல பிறரையும் செடுக்கப்பார்க்கும் மூக்கறையன் கதையைப்போல நீ உபதேசிக்கிறே! உமமிடதெய்வத்தின சொருபலட்சணமும், அதிஷ்டேகாதிபிராபுசம் துடித்ததிறமும் ஜீனாள் உதப்பபட்டதிறமும், அச்சுயிகள் பந்தத்தினின்று

விடுபட்டு மோகனமடையும் விதத்தையும் சுருதியுத்தி யலுவல மொக்க கூறுவீரானால் நானும் உயமிடமத்ததில் சேர்ந்துவிடுகிறேனென்றார்.

அப்பிரசங்கியாரும் மற்றப்பக்கிரிகளும் பதில்சொல்லத் தோன்றாமல் மயங்கி, நாளையதினம் கடைவீதியில் நடக்குப்பிர சங்கத்தில் பதிலகூறுவதாய்க் கூறினார்கள் மறுநாள் அமமகமம் திய பக்கிரிகள் ஒன்றுசேர்ந்து கடைவீதியில் பிரசங்கிக்க சபை சோதனாவிட்டு, இவா இருக்கும் இடத்திற்கு கோசகவண்டியுடன் ஒருபக்கிரிவந்து இவரை அவ்வண்டியி லேற்றிச்சென்று பிரசங்கசபையில் திறுத்தினார்கள். இவ்வாசிரியா ஒருநவாச்சகாயம் எதிர்பாராமல் தனியேதின்று எதிர்த்துகொளிகேட்டார், நெடவங்கினா அதாவது. 1. கடவுளிட ரொட்டியை-தடத்தம் பரிசுதம்-விழுத்தி என்று மற்றுமேட்டகொளிகளுக்கு விடைஎனவர் 2. மகம் மதியமத்ததில் விசுவநாதனுடையயந்திரநெனப்பேதாதி, வீட்டிலுடையமமுதலியவைகளை மாட்டி வைத்தால் அப்பயந்திரங்களின் உருவமபாபபவாமனநிலைபடுத்து, நீனைப்பூட்டுமாதலால் வீட்டிலுடைய மாட்டப்பபாடுகொனும், நீங்களை மொகாமபண்டிசையிலபஞ்சாவிக்கிரக பூஜைபண்ணுவதற்குக் காரணமென்ன? 3. நீங்களை கிறிஸ்து மதத்திலகூறும் விதங்களாய்வும் ஒபரிகொண்டும், அம்மாதிரி எழுதிவைத்திருக்கும் குரானையும் நீங்கள் வாசித்து இருந்தும், அவர்களோடுசேராமல் நீங்கள் நீங்கியிருப்பதற்கு காரணம் என்ன? 4. திராட்சைசமராகிய ஒயினைக்குடிப்பதும், வேண்டாமென்ற பனியின மாமிரத்தைப்புகித்தும், சுன்னத்ததென்னும் நீட்டசபைகளைவிடுப்பதும், மகம்மதியை நிரியாகமாக ஏற்றுக்கொள்ளாதிருப்பதும் கிறிஸ்தவர்களாய்த் குற்றமென்று அவர்களை நீக்கவோர்களோ அல்லது சிவனோ? 5. மகம் மதியரால் சிருஷ்டித்த ஜனங்களாயாவரும் ஒரேஜாதியெனும் நீங்கள் இரதகுகளைப்போல வேக-ரைத - மொகாம-பட்டாணி-என்று நானஞ்ஜாதிகள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு உயாவு தாழ்வைக் காட்டி, அவர்களோடு சம்பந்தமசெய்யாதிருப்பதற்கு காரணமென்ன?

— 6, அநாதியான இரத மதக்கொள்கைகளை நேராக அறியுத்தல நாய புதிதாக அப்பதித்திய மகம்மதிய மதத்திற்கு நூ

னிவ்ருமென்று சில காரியங்களை இந்த மதத்திற்கு எதிரிடையாகச் செய்து வருகிறார்களோ? என்ற கேள்விகளைக்கேட்க அவர் என் சரியான பதில் கூறவில்லை, பிறகு இவ் இரதமதக்கொள்கைகளை எடுத்துக் காட்டி இரத மதமே முதனையான தெனநிலைநாட்டினர்,

இவர் கலியாணம் வேண்டாமென்று வெருததென்பதையுணர்ந்த தாயானவா இவ்விட சினேகிதரிடமிருந்தே திபைசொலவிக்கொண்டோ சினேகிதர்கள் இவருக்கு இரதம சொல்லி தங்க ளிட சொந்த செலவால் ஒரு பதின்மதா சிரோமணியாகிய பூரீபதி நபம்மாள் என்பவரை பாணிககிரஹணஞ்செய்ததார்கள, அந்த ஆமமாள இருந்து ஒருமையாயிருந்து நடந்த விஷயங்களை என்னால் எழுத முடியாது.

1876 வருஷத்தில் பெங்களூரில் கிறிஸ்தவர்கள் செய்யும் பிரசங்கத்தில் இவா சென்று அவாசனாடன்சாதமிட்டி அடியிற் கண்ட கேள்விகளைக்கட்டினார் அதற்கவாசன் பதில் சொல்லத் தோன்றாமல் விழிக்க அவாசனையுஞ் சயித்து இரத மதமே முதன்மையான மதமென்று நிலை நாட்டினார், அதே கேள்விகளை சென்ற 1907 வருஷத்தில் அச்சிட்டு வண்ணமபதிடி. முருகேஸம் பிள்ளையவர்கள் முலமாய சென்னையிலும் வெள்தேசங்களிலும் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அவா பாதிரியாசனாகும் அனுப்பினார். ஒருவரும் இதுவரையில் பதில் அனுப்பவில்லை, கேள்விகள் வருமாறு. 1 உங்கள் கிறிஸ்தவ மதம் நம்பிக்கைமதமா? ஆன்றி ஆராய்ச்சிமதமா? 2, நம்பிக்கை மதமாயின இதர நம்பிக்கைமதங்களோடு வாதிடுங் காரணமென்? 3 ஆராய்ச்சிமதமாயின இதனடியிற் கேட்கும் வினாக்களுக்கெல்லாம் தக்கவிடை தந்து உங்கள் மதத்தை நிலைநாட்டக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் அப்படி நிலைநாட்ட சக்தியில்லாமல் தேவாச்சியமென்றும், கடவுள் நாமம் வீணில் உச்சரிக்காதே என விதியிருக்கிறதென்றும் சாக்குப்பாக்குகள் சொல்லாதீர்கள். 1. மோசே எழுதின ஆதியாகபதில் சொல்லப்படுகிற கடவுள் இருஷ்டியை ஆதாம் வம்சத்தில் அந்தேக காலத்திற்குப்பின் பிறந்த மோசே எவ்வாறு எழுதினார்.

2 சரப்பப்பெற்ற ஆதாம் வம்சத்திற் றெந்த மோசே பாபு மர்நவனோ? 3 மனிதக்கொலை செய்தமோசேயைக் கடவுள் நடவலனாகக்கொண்ட காரணமென்? 4. கடவுளுக்குத் தாரதம்மிக்குணமுண்டா? 5 நீங்கள் சொல்லுஞ் சிருஷ்டி மறைந்திருந்து பொருள்களை வெளியாக்குவதா? இல்லாத பொருள்களையுண்டாக்குவதா? 6 இல்லாத வராது உள்ளது போகாது எனாவழக்கம் உண்மையல்லவா? 7 இல்பொருள் தோற்றுவதற்கு அதுபவமும் திருஷ்டாநதமுங்கூறுக? 8 எதன்பொருட்டு கடவுள் உலகைசிருஷ்டித்தார்? அதனுலவர்க்குப்பயன்யாது? 9. மேகக்ஷமென்பது பொருளா, இடமா, காலமா, கடவுளா? 10 மோகக்ஷமென்றுவதுதேசமா? ஆளியா? 11. சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பொருள்களெல்லாம் அழிவனவோ? சிந்திதழிவனவோ? 12 உயிர் அழிப்பொருளா? அழியாப்பொருளா? அழிப்பொருளாயின் மேகக்ஷமென்றுவாரா? அழியாப்பொருளாயின் அதற்கொரு நன்மைதேடிதல்விவேசமாகுமா? 13. பாபமென்பது தேசாசாரமதாசார அரசாங்கினைகளை மீறிநடப்பதோ? வேறோ? 14. கடவுளானையைக் கடக்கவிராலாமோ? 15 நித்திய நாகுவேதனைகொடுப்பது கடவுள் நன்மைக்கு நியாயமாகுமா? 16 இரங்காவன்னெஞ்சர் நீதிபராவரோ? 17. மரிததுயிர்த்த எச உலகில் என்றும் நிலைத்திராமைக்குக் காரணமென்? 18 சந்திரவம்சத்தாசனாகிய பாதனாலாபப்பெற்ற பாதகண்டத்தவர்களாகிய இருதுக்கர் உண்மையெனக்கொண்டாடும் வேதம் ஆதாம-புராணம் - இதிகாசங்களைக்கற்று அதை மறுக்கின்றீர்களா? அறியாமையக்க அறியாதிருந்துங்கேள்விகள் கேட்கிறீர்களா? 19 நியாயத தாபபுக்காலத்திற்குப்பின் உலகம் இருக்குமோ? இராது? இருக்கின் எவ்வாதிருக்கும், இல்லையாயின் மிக்கிருப்பது எது? 20 கி.பி 1907-ன் ஆரம்பவரையில் மரித்தவர்களுடைய தேகங்களை மண்ணிலடக்கஞ்செய்ததையும், அத்தேகங்க ளழிநதுவிட்டதையும், அழிநது போகுமென்பதையும் யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆனால் தேகங்களோடு கூடியிருந்த ஆளி நியாயதர்ப்பிகாலபரியத்தம்ளந்த இடத்தில் என்னருபமாக எந்த நிலையிலிருக்கும்? 21. உடலழியும்போது ஆன்மாவு மதனோடழிந்துபோய் மீளவுண்டாமெனின் ஆன்மா நித்தியஜீவனாதற் பொருநதுமா? 22. ஏன் அம்அரு

மாமாசிய் கடவுளை பாவராயினும், இக்காயினும், மோசேமுதலிய
மற்றெக்காயினும் காணக்கொள்ளுமா? என்பதே.

இந்தரணதேசிகர் 1830 வருஷத்தில் பெங்களூரிலுள்ள
இராயபழமதூர் ஆ-நாராயணசாமி முகலியாரிட ஹைஸ்கூலில்
நடந்த தமிழ்ப்பண்டிதர்களிட பரீட்சையில் சேர்ந்தது, எல்லாருக்
கும் முகன்மையாகத்தேறி, அதே ஸ்கூலில் 18-ரூபா சம்பள
முள்ள தமிழ்முனிஷிவேலையைப் பெற்றார்.

திருபய்வுவாரியல் நந்த ஸ்ரீமான் பொன்னாங்குணி பரதேசி
யார் அவர்கள் அத்திருபய்வுவாரியல் ஒரு ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்தி
கடத்திவந்தார் அகற்றுகதருகதமிழ்முனிஷியார் வேண்டுமென்று
தேடிக்கொண்டு பெங்களூருக்குப் போய் நந்தவோது இந்த ஆதி-
நாராயணதேசிகரைச் சந்தித்தார் பரதேசியார் இவருடன் சித்-
தர்களின் பரிபாஷைவிஷயங்களைப் பேசினார். பரதேசியார் அனு-
பவத்திற்கு மேலான அனுபவங்களை இவராகுற சந்தேஷித்தது,
தன்னிடத்தைஸ்கூலுக்கு இவரைத் தமிழ்ப்பாண்டிதராகதான்ஒப்-
புகொண்டதாயி, அவரிடம் வந்தான ஜப்பீ-முபபூ-முதலிய
அற்புதமராமேவேலை முடிக்கவாமென்றும் தெரிவித்தார். அவ்-
வாறே இவர்கமாதிகததார், உடனே திருபய்வுவாரியருக்குப் பர-
தேசியார் வந்து யோசித்தது இவரைவரும்படி கடிதாதெரிவித்தார்
அவ்வாறே இவர் 1890 வருஷம் வந்து சொல்பசம்பளத்திற்கு
ஒப்பி அதேஸ்கூலில் வேலைபார்க்கவந்தார் பிறகு இவரும் பர-
தேசியாரும் ஜப்பீ முபபூமுதலிய வேலைகளை முடித்துவரும்
போது, சிலவற்றை இவரால் தானுணர்ந்தும் தனக்கு முன்னமே
தெரிந்தவைபோல பரதேசியார் கடிததார். இஃதுணர்ந்த இவர்
அப்பரதேசியாரை விட்டுவிடிக் “உலகம் ஒத்தானமென்று தடா
காளம்” எனும் தத்துவாரப சுவாமினிட வார்கிப்பந்தைசசர்
தித்து, உலகதந்திரத்தில் உத்தரவேடதாரியான வசப்பட-
லாமாவென வெறுத்து “அனுபவநந்தநிபிகை முதற்றிருமுறை”
எனும் உயர்வுவொப்பிவாத வுத்தமதாலை இயற்றி அச்சிட்டு
வெளிப்படுத்தி வித்வான்கள் சமுதத்தி ஹக்கேற்றினர்.

திருபய்வுவாரியல் ஸ்கூலேலையை விட்டுவிட்டு சென்னையில்
1894-ம் ஆண்டு போய்ப் போய் வேதாந்தபிரசங்கம் செய்தார்.

கொண்டிருந்தனா. 1896இல் ததில் தனது ஆசிரியராகிய நாத முனிசுவாமிகளாமிது பாணிபாடி அத்தாரு அனுபவானந்ததீபிகை இரண்டாக திருமுறையாகிய 'குருவருட்பேறு' என நாமகரணம்சூட்டி அச்சுடறி விநியாயங்கள் சபையில் உருங்கேற்றம் செய்வாரா. ஷஷியின் முன்னுதிருமுறை "பாநபரணிக்கம்" எனும் ஒருநூலை வசனவாடையாபிபாற்றி 10-பாசம் அங்குடிருநதாமாநபபாசயகளை அவா (விதேகவைகவலவிமரான) பிறகு அவாநிடமணவீடார் தன சொந்தசசெலவால் அச்சுடருகொடங்கி அவரிட பிரதமீடர் மீமத பு ஜயராமபிபிள்ளை யவர்களைக் கொண்டு புருபபாநதது அச்சுடருமுடிந்தனர்.

1897இல் ததில் சென்னையில் மகபமதியர் கி.நிச்சுதவர்-வைணவாநாதநிந சைவர் வைதிகசைவா-பெளத்தா இவர்களெல்லோரும் ஒருமஹாசபைசேரது. இததேசிக நாயாயணை சபாநாயகபாச கிபமித்து, இவாமுருவணியில் அவா வாமதங்களின சிபபபையு, ஜாதமதபேதங்களையும், விசுகரக ஆபாதனை சிலர் கூடுமெனபதையு, சிலர் கூடாதெனபதையுமபற்றி சிசுங்கிததனர். முடிவில் இச்சபாநாயகருமுடிது மிருகம பட்சி முதலிய ஜாதுகமனாக்கு அவவவாநிந தனமைகா பொருநதீயிருக்கு மாறுபோல, எல்லா ஜாதமனிகாகளுக்கும ஒரேவித பாணாநிகத தனமை பொருநதீயிருபபது சந்தியமரணகயால் பாவரும் ஒரே ஜாதியினசெனறும், சண்டமுடிவளாததவனை சாமிபாசெனறும் தலைய மொட்டையடிந்தவனை பாநேசியெனறும், தலையபமொட்டையடித்தது தாடி வளாததவனை மகம்மதியெனறும், தலையில்குமிபும் மீசையுமவைததவனை லெளகிககுமமபெனறும், தலையை மொட்டையடித்துமீசையும எடுததுவிட்டவனை சாதானி அய்யர் எனறுப. தலையில்குமிமிவதது மீசையை அடித்துவிட்டவனை வைதிககுமம அய்யர் அய்யக்கார் குருக்கள் திச்சதர்களுென்றும், தலைமீமயிர்களைக் கதநிநது டொபபியிட்டவரை துரைகள் எனறும், கிருதாமீசகளை வைததவனை சஷத்திரியெனென்றும் முன்குடுமியை மலையாளி யென்றும் மயிராஜாததெதங்கள் காட்டுகிருககளையொழிய வேறல்ல வென்றும், ஏகநிநித் துவைத் துதிப்பதும் மகம்மதியரை ததுதிப்பதும், கிருஷ்ணனை த துதிப்பதீயீ, விநாயகனை த துதிப்பதுய"பெளத்தா லாமவைத்துதிப்பதும்

விக்கிரக ஆராதனையையால் யாவரும் விக்கிரக ஆராதனைசெய்
பவர்களேயென்றும், இவ்விதசகுனோபாசனையினால் சித்தசுத்தி
யும் பதமுத்தியும் தருமேயலந்துபாமுத்திதாராதென்றும், நீரக்கு
னோபாசனையெனும் சிவவண-மனன் - நிதித்யியாசத்தால் அஞ்
ஞான-சந்தேக-விபரிதங்கள் நீங்கராட்சாதகாரமெனும் பரமுத்தி
யுண்டாமென்றும் நிலைநாட்டினார்.

சென்னையில் 1898ஆம் ததில் கூடிய விசிஷ்டாதவைத மத
சபையில் மதத்யஸ்தராக விற்றிருந்த ஸ்ரீமத சதாவதானி ஸ்ரீனி
வாசாசாரியர் 1. கோபால கிருஷ்ணமுதலியார் B A 2. ஸ்ரீமான்
முதலீடாண்டான் சுவாமிகள் 3 குப்புசாமிநாயுடிகார் அவர்கள்
4. இவர்கள் முன்னும், இன்னும் அவ்விடம்வந்திருந்த பலசமய
வாதிகள் முன்னும், சபாநாயகராக விற்றிருந்த ஸ்ரீமான் சந்நி
யாசிபேட்டமூண்ட ஏகாங்கிகவாழிகளோடு இத்தேசிக நாராய
ணர் வைணவமதத்தைப்பற்றி 4 5 வாரம் வாதாடினார். இவர்
கேள்விக்குச் சரியானபதிலெொள்ளி, விசிஷ்டாதவைத மதத்தை
நிலைநாட்டிக்கொள்ளாமல் ஏகாங்கிகவாழியார் தவறிப்போனார்.
அப்படித்தவறினவா இவரைக்கேலிசெய்யஎததணிதததால் அவ
ரைக் கேட்டகேள்விகளை அசசுட்டு சென்னையுமுதும் விளம்ப
ரம்செய்ததோடு, அவருக்கும் வெளிதேசங்களுக்கும் அனுப்பி
னார் அக்கேள்விகளுக்கு நான்மேலவையில் அவரும் அவரிடசீடர்
களும் இன்னுமமதம் வைணவகருவாங்களும யாதாமதிலெழுதி
னிலலா.

கேள்விகள் வருமாறு 1. ஏகாங்கிகவாழிகளே! தாங்கள் பாஷி
யக்காரா என்பதுகந்ததுகடறும் ஸ்ரீமத இராமானுஜாசாரியர் வேத
ங்களைச்சார்ந்த தசோபநிஷதங்களுக்குப் பாஷியம் எழுதியிருக்
கின்றனரா? 2. அரங்காரமானுஜ ஸ்ரீயரென்பவர் எழுதியபாஷி
யத்தை யாதாரமாக வைத்துக்கொண்டே வேதசகுனோபாசனா
னுஜாசாரியர் பாஷிபுமெழுதினரா? அல்லது தாயேமுதலிலெழுதி
னரா? 3. விஷ்ணுத்துவாக்ய ஆதிசேடன் தலைவால் தோலெழுப்பு
முதலிப உறுப்புகளிலொரு அம்சமாக அவதரித்த ஸ்ரீமத இரா
மானுஜாசாரியருக்கும் 'அவாமதப்பின்பற்றியதங்களுக்கும் தங்க
ளைச்சார்ந்தாருக்கும் அரங்க இராமானுஜப்பருக்கும் சுவானுபவ
முண்டி? 4 உங்கள்மதம் நம்பிக்கைமதமோ, ஜாய்ச்சிமதமோ?

5. ஆராய்ச்சிமதமாயின் ஏன் யுத்தியனுபவங்களை யொப்பிக் கொள்ளோ மென்கிறீர்கள்? 6. நம்பிக்கமதமாயின் நீங்கள் சொன்னதைச் சொல்லும் இனிப்பிள்ளைகளே யாகவேண்டியிருக்க, அனுபவிகளாகிய வேதாந்த அத்தைதிகளை அங்கனமகூறல பிசு கல்லவா? 7. சுவாணுபவமில்லார் சத்தசத்தின் இலக்கணத்தைப் பகுத்துக்கூற அதிகாரிகள்ல்லென்று பகவந்தேதை பிரண்டாம் அதியாயம் 16-வது சுலோகத்திற் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே இதற்கெது விஷடபகருங்கள்? 8. விசிஷ்டாத்வைதமென்பது தவ கள் இலக்கணமா அல்லது தாங்கள் கொண்டாடும் கடவுளினி லக்கணமா? 9. கடவுளிலக்கணமேயாயின் வேதத்தில் இவ்வாக் கியம் எங்கேயுபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அநாதகுறிப்பி டுங்கள்? 10. வேதத்தில் சாரதம், சிவம், அத்வைதம், எனிறருட் பூமவசீர்த்தைகளின் கதமென்ன? 11. ஸ்ரீய விசிஷ்டாத்வைத் மெனருலென்ன? ஜீவனாவேயு-உலகமவேறு-அஸ்வரவஸ்வது என னுரைக்கும் நீங்கள் ஏன் துவைதிகொனச சொல்லிக் கொள்ளுகிறீர்களில்லை? 12. ஜீவசஜகத்தரி வசனியமேபிரமமே நித்தியம் என்கிற அத்வைதிகளைப்போல அத்வைதமெனும் சொல்லையும் உபயோகித்துக்கொள்வது ஆணும் பெண்ணுமல்லாப்பேடி ஆண அணிகலந்தரிந்து ஆடவனெனச சொல்லிக் கொள்வது போலல ல்வாவிருக்கிறது. 13. அப்படித்தவர்களை யாவரும் நினையாதி ருக்க தாங்கள் தவகள் மதத்தின் பெயருக்குரிய பொருளைவிட வாய் விளக்குங்கள் பாரப்போம்.

14. சுவாமிகள்! அத்வைதிகளை கிறஸ்துவர்முதலெல்லமதத் தினரும் வேதாந்திகள் அல்லது அத்வைதிகளென அழைப்பது போல உங்களை நீங்களேயல்லாமல் உபயவேதாந்த பிரவாதநகர சாரிகளென அழைத்ததார அழைப்பவர்பாலா? 15. “தித்தோதித யோனம்” எனுஞ்சுருதிக்கு மூலமத. ஆதிஜகதகுரு சங்கராசாரி யராளு சுவாமிகளபாஸிமம் பழுதாகவே எழுதினாரென்றதோடு இலக்கணமும் வழுவியிருக்கின்றென்ற தாங்கள் அதைவிளி யிடாது மறைததுரைப்பவது கருணையாகுமா? 16. கிருஷ்ண மூர்த்தி எல்லாமயானெயென அரசனனுக்கு உபதேசித்தது தோலென்புரமடி தேயுமவுருவ சரீரத்தைககுநிரதேதா சாவலி யீர்ப்பமாகிய அத்வைத ஆதமாவைக்குறித்ததோ? 17. கிருஷ்ண

மூர்த்தி அர்ச்சனனுக்கு உபதேசஞ் செய்யுங்காலத்தில் அவருக்குடனாகிய அசித்துப்பொருளும் சுகதுக்கமனுபவிக்குஞ் சேனும், தனுசுரணபுவனபோக மனுபவிக்கச்செய்யு மீஸ்வரனும், இவற்றிற்கெல்லாம் ஆதாரமாகிய அத்தைவ ஆத்மாவும், அர்ச்சனனிடத்திருந்ததுபோல இருந்தனவோ இல்லையா? 18. முத்தி பெற்ற ஜீவனமுத்தாகளாகிய அதவைதிடென சித்தசித்து ஈஸ்வரன் என்கிற திரிபதார்த்தமும் ஆத்மாவைப்போல சததாமாத்ரமாக இல்லையென்றும், ஆத்மாவே தானென்பதல்லாமல் மற்றவைகளாலவென்றும் தெரிந்துபடுத்திப்பது போலவே கிருஷ்ணமூர்த்தியுங்குறினரோ அல்லது வேறா? 19. சரீரமில்லையெனில் அர்ச்சனன இரத்தநில சாரதியாயிருத்தல்குமோ? 20. ஜீவனிலலை பெனில் பிஷ்மாவையையாலெனது சத்தியந்தவறி சக்கரங்கையிலேநினை சண்டைசெய்வரா? 21. ஈஸ்வரசொருப மிலையெனில் விஸ்வரூபங்காட்டுவரா? 22. நானாநிட ஆரம்பத்தபோது சுருதியுத்தமாக கடவுளிலக்கணத்தையும், உலகாவந்த வரலாற்றையும், பத்தவிக்ஷணத்தையும், முத்தியிலக்ஷணத்தையும் குறிப்பித்துக்கொள்வோமென்று கேட்டதற்கு நீபதிலொன்றும் ஏன் சொல்லவில்லை? 23. தங்கள் மானத்தைக் காக்க ஸீமான முதலியாண்டாள் சுவாமிகள் எழுந்த உலகொடுங்கு வகாலத்தில் மண்நீரிலும், நீர்ப்பிலும், தீவனியிலும், வளிவானிலும், ஆகாயம் ஜீவன்முதலியாவும் புகிருதியிலும் அது நாராயணனிடத்திலும் ஒழிகமுடியில் நாராயணன் ஒருவனே அநியானாக ஆஸ்தியென்று கூறப்படுகிறென்றும் அக்காலத்தில் உபபாஷைஜலத்தில் கரைந்து உருந்தோற்றத்திருக்குமாறு புகிருதியாத்பவிரந்து மீளவும் சிருட்டிகாலத்து முறைபே வெளிப்படுகின்றனவென்றும் கூறியதற்கு யான தாங்கள் கூறிய உபமானம் பொருந்தாது என்கவனமெனில் உபபின் அஹு இருந்தவிடத்து ஜலவஹு இருந்ததில்லை. ஜல அஹு இருந்தவிடத்தில் உப்பின அஹு விருந்ததில்லை. உபபத்கப்பட்டு ஜலம் குறையினும் ஜலம் அதிகப்பட்டு உப்பு குறையினும் ஒன்றினுந் தோற்றவதில்லையென்பது உண்மையேயாயினும் இரண்டும் உண்டப்பெருகவேளாயினுமையானும், வேதத்தில் ப்ரமம் சுஜாதவிஜாதியற்ற அகண்டபரிபூரண சஞ்சிதாநந்தமென்றும் இலக்கணங்களைப் பொருந்தியதெனக் கூறப்பட்டிருப்பதால் பூரணவிலக்கணத்திற்குப் பழுது

வந்து சித்திக்கின்றது அதனால் பிரம்ம் கண்டப்பொருளாகிறதே, உலகில் எம்மத்தினரும் கடவுளைக்கண்ட ஸ்வரூபியேன உரைக்கின்றனரிலை பூரணரென கிறிஸ்துவரும் உரைக்கின்றனர். ஆகையால் நீசொல்வது தோஷமே பிரமவியாபகத்தில் இப்பொழுது ஜீவேசுரராதியர் அடங்காதிருக்கின்றனரா? இப்படி யடங்குவதற்கு லயகாலம் ஒன்றுவேண்டுமா?

24. பிரமத்தில் உலகம் உண்டாவது தாயினிடத்துப்பிள்ளையுண்டாவதுபோலா? விதையினிடத்து விருகஷம் உண்டாவது போலா? பால் தயிராவதுபோலா? மண்ணிற் கடந்தோன்றவது போலா? சமுத்திரத்தில் அலைநிலைதுரை உதித்தொடுங்குளது போலா? 25. திருமறியைப்போல் “தன்னுளே திரைத்தெழுந் தரங்கவெண்டடங்கடல் தன்னுளே திரைத்தெழுந் தடங்குழின்ற தன்னைபோல் தன்னுளே பிறந்திறநது நிரபவும் திரிபவும்-நின்னுளே யடங்குகின்ற நீமை நின்கணினிறதே” எனக்கூறியிருக்கிறானே அது கொப்பாக நான் ஜலத்தொப்போல் பிரமத்தையும், திவலைப்போல் ஜீவர்களுக்கும், றுரையைப்போல் உலகத்தையும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் ஜலத்தையன்றி அலை-திவலை-றுரை என்பவைகளுக்கு எங்ஙனம் வேறுபொருள்க ளிலையோ ஆங்கே சித்தசித் திஸ்வரனென்கிற முப்பெயர்களுக்கும் வேறு பொருள்களிலை யென்றதற்கு தாங்கள் காற்றிலலாமல் சமுத்திரத்தில் அலையாதியவருமா அதனால் விசிஷ்டமே சமுத்திரத்தில் பஞ்சிகரணமில்லையா அதனால் விசிஷ்டமே என்றரைத்தீர்க்களை. இவை தங்களை கற்றவராகமதிக்கத் தக்கவிடையாகுமா? இவை யான்கூறியவற்றிற்கு விடையாகமாட்டா எங்ஙனமெனில் உவமை ஏகதேசமேயொழிய முற்றமன்று, ஒருவன் முத்தைப் போன்றவைபற்கள் என உவமைகூறின் வெண்மை நிறத்தைக் கொள்ளாது முத்தைப்போன்று பற்கள் விலையற்றம்பெறுமா? முத்திலும் பற்களிலும் பஞ்சிகரணமில்லையா அதனால் விசிஷ்டமே யெனவும், நீலோற்பலப்போன்ற கண்களென்றவனைப்பார்த்து கண்களுக்குப் பலவிதழ்களும் தண்டும் மணமுமுண்டோ? ஆன்றியும் குவளைக்கிழங்கும், ஜலமுமில்லாமல் உற்பத்தியாகிப்பூக்குமா அது கண்களுக்கு உபபடி சமனையாகுமா. கண்களிலும் நீலோற்பலத்திலும் பஞ்சிகரணமில்லையா ஆகையால் இருபொருள்

களும்கிஷ்டமே எனவுரைப்பது ஞாயமாகுமா? இப்படி விடை பகர மூடனும் நாவெடானே கற்றறிந்தநீர் அவ்வடைகளைப்பகர் வது அழகாகுமோ “ஊமுளதேல் சிறவர் உரையுங்கொள்க” என்னும்பாடலை பெரியோர்கள் கூறியிருக்கின்றனரே என நான் விளக்கியதற்கு தாங்கள் இதுவரை சபையோரறியத்தந்த அல்லது தரும்விடைகள் யாவை?

26 வாதிட ஆரம்பித்தபோது இவருக்கு வடமொழி தெரியாது என்கிறார் அதினால்தான் வாதங்கெட்டுப்போனதாக தாங்கள் சொன்னதற்கு நான் தங்களைப்போல் இரண்டொருசிலாகம் வடமொழியி லறிவேணானும் ஒருபாஷையில் ஆறங்கமும் தெரிந்தாலொழிய அப்பாஷைபால் வாதிடப்படாதென்றதற்கு அப்போது தமிழ்மொழியே போதுமென்று ஒப்புக்கொண்டு தாங்கள் தோற்றதற்கு நான் சொன்ன தமிழ்மொழி வடமொழிக்கு ஒத்தவையல்லவென்றீர், நீபேசும் தமிழ்மொழியும் “திருவாய் மொழி” எனும் தமிழ்ப்பாடலும் மாதிரி வடமொழிக்கு ஒத்தவைகள் போல் பாவித்து பேசுவதும் கோயில்களில் கோஷ்டிகள் பாடுவதுமா என்று நான்கேட்டதற்கு ஒன்றும்பதில் ஏன் கூறவில்லை? 27 தாங்கள் “தவயோகபரீ” வென்ற கருதியைக் கூறி அதற்குத் தங்களுக்கு உரைசொல்லத் தெரியாமல் மத்தியஸ் தராகவந்திருந்த ஐயங்கார் ஒருவரை அதன் உரையைப்படித்துக் காட்டுங்கொன்றதற்கு அவர் “முண்டகோபரிஷத்தில் முன்றும் முண்டகம் முதலத்தியாதிலுள்ள “இரண்டுபகவிகள் எப்போதும் இணையிரியாமல் துணையாக ஒரேமாதையில் வசிக்கின்றன, அவற்றிலொன்று (பிரபலமென்னும்) அரசும் பழத்தையுண்டு கொண்டும் மற்றொன்று உண்ணாமலே பலபக்கங்களைப் பாத் துக்கொண்டும் இருக்கின்றன” என்றவரை படித்துக்காட்டினது உண்மையோ பொய்யோ? அதனால் தாங்களடைந்தவெற்றியாது நான் அதேமுண்ட கோபரிஷத்தில், நீங்கள் முதலும்கடையும் வீட்டார்கள், அதைப்படிக்கின்றேனென ஷே யுபரிஷத முதலத்தியாயத்தில் “சவுனகர் எதையறிந்தால் இதையெல்லாமறிந்ததாகும் என்றதற்கு அங்கிரகபிராம்ம விததுககள் அதாவது (பிரமத்தைபறிந்தவர்கள்) இரண்டு விததைகளையறிய வேண்டுமென்றிருக்கள் (அவையாவன) “பரவித்தையென்றும் அபரவித்தையென்றும், சொல்லப்படுகின்றன அநில அபரவித்தையானது

அதாவது பார்க்கக்கூடாமலும் கிரகிக்கக்கூடாமலும், கோத் திரமில்லாமலும், வர்ணமில்லாமலும் கண்களில்லாமலும், காது களில்லாமலும் கைகளில்லாமலும்,, நித்யமாயும், வியாபகமாயும், ஸர்வதமாயும், அதிருக்ஷமமாயும், அவிகாரியாயும் இருக்கிறது. இந்த பூதயோனியைத்தான் தீரர்கள் பார்க்கிறார்கள். பட்டுப் பூசி எப்படியானால் சிருஷ்டித்துக் கிரகிக்கின்றதோ, எம்படியானால் பூமியில் ஒஷ்டிகளுண்டாகின்றனவோ, எப்படியானால் ஜீவித்திருக்கிற புருஷனிடத்திலிருந்து நகங்களுக்கும் மயிரகளுக்கும் உண்டாகின்றனவோ, அப்படியே அக்ஷரத்தின் இது பிரபஞ்ச முண்டாகிறது” எனவும், அதேயுபபூதது இரண்டாவது அத் தியாயத்தில் “இது சத்திபம் நன்றாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற நெருப்பிலிருந்து அதைப்போலிருக்கிற கணங்கள் ஸஹஸ்தரவிதமாய் எப்படியுண்டாகிறதுகளோ (அதாவது ஒரு திபத்திலிருந்து அனேக திபங்களுண்டாவதுபோல) அப்படியே தான் ஸ்ரீ ஸவுமயனே அந்த அக்ஷரத்திலிருந்து நானாவிதமான பாவங்களும் உண்டாய் அங்கேயேபோய்ச் சேருகின்றது”

“இவரிலிருந்து பிராணமுண்டாகிறது. மனதும் சமஸ்தமான இத்திரிங்களும், ஆகாயம், தேஜஸும், வாயு, அபய, சர்வசாதாரணமான பிருதிவியு முண்டாகியனே.”

“புருஷன் தான் இந்தப்பிரபஞ்சமும், கர்மமும், தபஸ்ஸும், உயர்ந்த அமிர்தமாகிய பிரமமும்” எனவும், முன்றும் முண்டகம் முதலத்தியாயத்தில் இரண்டுபடிக்கள எப்பொழுதும் இணையிரியாமல் துணைபாக ஒரேமாதத்தில் வசிக்கின்றன அவற்றில் ஒன்று அரசம்பழத்தை யுண்டுகொண்டும் மற்றொன்று உண்ணாமலே பல பக்கங்களைப்பார்த்துக்கொண்டும் இருக்கின்றன. அதேமாதத்திலிருந்துகொண்டு மோகத்திற காளானபுருஷன் முழுகிசுகதியினமையால் துக்கிக்கொண்டு, மற்றொன்றாகிய மகிமைபுள்ள ஈசனைச் சேர்ந்து பார்க்கும்போது சோகத்தினின்றும் விடுபட்டவனாகிறான். எப்போது சுவாணவண்ணமாயும், ஈசனாயும், காத்தாலாயும், பிர்மமத்துவாரமாயுமுள்ள புருஷனைக் காண்கிறானோ அப்போது அவன்விததுவானாகிப் பாலபுண்ணியங்களைத் திறந்து மாசற்றவனாகிச் சிரேஷ்டமான சாம்பத்தை யடைகிறான். என்றும் “இந்தப் பிராணனானது சகலபூதங்களாலும் விவங்குகிறது. இதை அறியும்விததுவான் வேறொன்றைக்கூறாததுமே பேசுவதில்லை அவன்விலை ஆத்மாவில் அவன் இச்சை ஆத்மாவில் பாம்பு ஞானிகளுக்குள் அவன் சாவகிரேஷ்டன் எனவும் ஷே முன்றாவது முண்டகம் இரண்டாவது அத் தியாயத்தில் “15-கலைகளும் ஆதனிடத்தைச்சேர்த்து அந்தந்தப் பொருளை ஷேனதன் அபிமானதேவதைகளிடத்தைச்சேர்த்து, காயங்களும் ஞான

மயமான ஆக்மாவும் நிர்னிகாரமான பாதேவதையில் ஒன்றாய்ச் சேருகின்றன. பெருகும் நதிகள் சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்து பெரும் உருவுமலிட்டு ஆஸ்தமிக்கின்றவாறே விதவாணம் பெருமூருவும் விட்டு பெரியோர்க்கும் பெரியோமாகிய துவ்யபுருஷன் அடைகிறான்.

அந்தப்பரப்பிர்மத்தையறிந்தவன் பிர்மமகேவயாகிறான்” என்று கூறப்பட்டிருப்பதினால் காரணமாகிய மண்ணைத்தவிர காரியமாகிய குடத்தகுக்கு எப்படி முக்காலத்தும் வேறபொருளில்லையோ, அப்படியே பிரமத்தைத்தவிர நீட எடுத்தக்காட்டிய இரண்டுகூறிகளெனும் ஜீவேஸ்வராசன்கு வேறு பொருளில்லையென்று ஆகிறதினால், மண்காரியப்படாமுன் அதிற்சூடப் பிருத்தமில்லை உடைந்தபின் அதிற்ருந்தகுடம் வேறிடத்தகு குப்பையுதம் இருந்ததும் இல்லை. இடையிலும் மண்ணைத்தவிர குடமவேறுபிருக்கவும் இல்லை இருக்கிறதெனில் மண்வேறுககுடமவேறுகப பிரித்துக்காட்டுங்கள் அப்படி நீ மண்ணைத்தவிரகுடமும் தூலைத்தவிரபடமும் பிரித்துக்காட்டாதவரை காரணமாகிய பிரமத்தைத்தவிர காரியமாகிய “சித்தசித்திஸ்வரன்” என்கிறமுப்பெயர்களுக்கும் வேறுவேறுபொருள்சொன்னவனாக கொள்ள நியாயமில்லையென்று நான் கூறியவற்றிற்கு இதுவரை தாங்களறிததவிடைகள் அல்லது அளிக்கும் விடைகள் எனவையோ? அவற்றைவரைந்து வெளியிடுங்கள்.

28 ஏகாங்கி சுவாஸிகாள்! தங்கள் முன்னோர்கள் தாங்கள் கூறும் சூளநல்களாகிய உரையை எவ்வாறு விசாரித்துக் கைவிடப்போகிறார்களென்று பயந்தல்லவோ சொன்னதைக்கேட்டுச் செத்தாப்போற் கிடக்கவேண்டுமென்பது. வேதததையாவது அதுனுரையையாவது ஒருவன் சங்கிததறிப லாசாடுதளலேன, ஆயப்புகுந்தவன் மாத்ருயோனியைப் பரிசுதித்தவனுக் கொப்பா வானெனக் கூறல்நிதியோ?

29. வசைக்கஞ்சி உங்கள் நிபந்தனைக்குட்பட்டு எனதச் சொன்னாலும் அடியேன் அடியேனென மறமொழிப்புகனறு மூடமேமோகூட தெளிவேகரகமெனநபபிக் காலங்கழிக்கும் சில அறியாவைணவர்கள்முன், தாங்கள் “நிதயோ நிதயோநாம் சேத னஸ்சேதனுணம்” என்றும் த்வயோசபானுவென்றும், “நதவே ஜாதம் ஜாதுநாஸம்” என்றும், நான் சுருதிவாக்கியங்களைக் கூற வில்லையா சபையோர்களே! எனக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றீர்களே இப்பாடல்களால் நீங்கள் உங்கள்மதத்தை நிலைக்கச்செய்துவிட்டீர்களோ. பிஷ்டாதவைதம் இம்முன்னு பாடல்களாலும் ஜீவித் துவிட்டதோ? அல்லது அல்லவோ, தறிவோம்.

30 (a) நித்யோ நித்யானுய என்பதை நித்யோ அநித்யா னும் எனப்படுகிறபதுகூடாது நித்யோ நித்யோனும் எனவ்விதிக கவண்டு மென்சின்றிகளை நித்யமென ஒருபொருளையுடைய ின மறநவையனித்யமென வாராவோ ஜீவனும் ஈசனும் உலக மும் நித்யமேயாயின் அநித்யமெனவ் அல்லவெது?

(b) அநித்ய மித்யே நித்யமெனும் பெயர்வந்ததோ?

(c) யாவும் நித்யமெனில் நித்யமாகிய ஜீவர்கள் நித்ய மாகிய ஈசனையும் உலகத்தையும் பததில பதினெனருகாதியாது உயாததி தாழ்த்திக்கொள்ளவேண்டிய காரணமயாது?

(d) நித்யத்திலும் பெரியதுகிறிந்து எனகிறபேதமுண்டோ?

(e) நித்யமாகிய ஜீவர்களுக்கு காரமும் ஜனனமானமும பிராபதமானவதும் எவ்வாறு?

(f) ஒரு நித்யன் தன்னையேயொன்ற மத்தொரு நித்யன் தன்னையொரு கிறந்தகொனை வேறறகொனொருதல முடியோ தெளிவோ?

(g) ஜீவன் நித்யமாயிருப்பது கபாவமெனவந்த நீரும் உலகம் முன்கொள்களும் கைவகரியமசெய்த நித்யபகன் யடைய வேண்டுமென முடக்கொனகையி நீ முயன்று பலனாயுமுயல வைப்பது வேலைபற்றதாசிரியின் வேலைப்பேயல்லவோ பய னற்றதாக்க காரணமுது.

(h) ஈசனை யுயர்த்திக்கொண்டு அவனஜாயமான கடவுட்கூத தால் நித்யதவம் பெறவேண்டுமேயல்லது மற்றபடி யாகாதெவ ிரோ; எப்பொழுதும் ஜீவன் நித்யமெனக்கூறுதலில் பயனெது

31 இனிச 'சேதனஸ சேதனாஸ' என்பதை யேசு, போம், சேதனன் என்றெனன் சித்தியப்பொருளல்லவே, ஓர றிவு மற்றொருநிலைப் பணியவேண்டிய காரணமயாது? ஜீவன் சிறிதேதயறிவன் ஈசன் சாவமுமறிவான் ஜீவன் சுதந்தரநீனைன் அவன் சாவசத்தனென்பிரோ; நீங்கள் சொல்லுகிறபடி சூயவன் மண்ணும் தண்டுசக்கரங்களும் கரரரணுகி யவயவகளுமிருது கடங்களைச் செய்வதுபோல பிரகாசுதிமுதலிய நித்யப்பொருள களை வைத்துக்கொண்டே ஈசனதனுக்கரணபுவன் போகவகளை யிழைக்கின்றனையறி அவையின்மேல் செய்யானே. அவனின் சாவசத்தனென்பது பொருதுமா?

32 ஓர் அறிவு தனசிறுமையும நீசொல்லும் ஈசனதுபொரு டையும அறிவானேல் எல்லாமறிந்தகனே எனல் என்பொருது

33 ஜீவன் ஈசனையறிவானோ? 'ஈசன் ஜீவனை யறினானோ? ஜீவன் ஈசனையறிவானேல ஈசன் அறிப்பொருளாதியழிவன் ஈசனே ஜீவனையறிவான் ஜீவன் ஈசனையறியானெனில் மனபாதிபுத்திரியங்களைப்போல ஜீவன் சடமாகவேண்டிவருகின்றது.

34. ஒரு ஜீவன் காண்பவையெல்லாம் நினைவில்லா நித்திரை மிவழிகின்றமையைக்கண்டு இனி ஈசனொருவனே யழியாதவனு மிருப்பவன் எனநம்பி ஒ! சாவேசா நீயொருவனே யழியப்பொருளாகக் காண்கின்றாய் அதனால் நான் உன்னை யேபெற்று நீயே நானாக நானே நீயாக்கிருக்க விரும்புகிறேனென விரும்புவானேல் அவன் காமியாததங் கைகூடுமோகூடாதோ நிறைவேறுமைக்குக் காரணங்கூறுங்கள் பிறகதையாராய்வோம்.

35 "இரண்டுபக்கிகள் எ ாமுதும் இணைபிரியாமல்துணையாக ஒரேமாததில் வசிக்கின்றன என்பதை விசாரிப்போம். ஒரே மரமெது? உலகமா? உடலா? பிரமமா? உலகெனில் அப்போது ஒரேயிசனும் ஒரேஜீவனு மிருக்கின்றாகளென வாருமேயல்லது பல ஜீவர்களிருக்கின்றாகளென்பது செல்லாது. உடலெனில் எப்போதும் இணைபிரியாம லென்றிருப்பகால, ஒவ்வொரு சரீரத்திற்கொவ்வொரு ஜீவனிருப்பதுபோல ஈசனுமிருக்கவேண்டிவருமே அதனால் ஜீவர்களைப்போல ஈசனுமநேகமாகவேண்டும். சாவாதார பிரமமேயெனில் நானகாவதொரு பொருளுண்டெனவாகி அந்வைதிகள் கொள்கை மெய்யாகத் தடையிராது.

36. ஈசனொருவனெனச சாஸ்திரங் கூறுகின்றதனால் அநேகராகார்களெனப் புகலததுணிவிரைல் கடோப நிஷத்த 6-ஆம் வல்லியல் பிரமமே மரமெனவும், 3-ல் ஜீவேசா குரியன் நிழலைப்போலும் (அதாவது பிப்பிரதிபிம்பம் போலுமெனக்) கூறியிருப்பதற் கென்னசெய்வோ.

37 எல்லாச் சரீரத்திலும் ஈசனும் ஜீவனுமிருக்க ஒருவன் நான் ஜீவனெனெனப் பாவிக்கவேண்டிய கட்டாயமயாது?

38. அதேமரத்தி லிருந்துகொண்டு மோகத்திற் காளான புருஷன் சக்தியின்மையால் துக்கிக்கொண் டென்பதாலும், மற்றொருக்கிய ஈசனைச்சோதது பார்க்குமீபாது அவனேசோகத்தி னின்று விடுபட்டவனாகின்றான் என்றிருப்பதால் ஏனினவன் ஈசனே யானென்று ஆஷ்சயற்றிருக்க லாகாது.

39. ஆசையும் இருவிரையும விடாதார் விடுபெறுவரென் மெங்கெனும் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ?

40. சுவர்ன வண்ணமாயும், ஈசனாயும், கந்தாவாபுரூபுள்ள புருஷனைக்காண்கின்றானோ அப்போது அவன் வித்தவாசுரின் பாவபுண்ணியங்களை ததும்புது சிரேஷ்டமான ஸம்யத்ததயை

திரு நென்றிருப்பதால் ஏன் ஈசனையறிந்து ஈசனாகவிராமல் எக் காலத்திலும் ஜீவனாகவிருக்க உபதேசம்செய்யும் அறியாமைமயக் கப் பெரியாரீவடம்பூண்ட. வெறியாசைநம்பி கைவகரியம்புரிந்து கொண்டே கெடவேண்டும்

ஸ்ரீமான். இராமலிங்கசுவாமிகள் செய்திருக்கும் திருவருட் பாவை மருட்பாவென்று குற்றங்கூறி சென்னையிலும் காஞ்சிபுரத்திலும் சபைசேர்த்து வழக்கிட்வேந்த தாதிரிகசைவராகிய கதிர்வேல்கவிராயர் அவர்களை 1908-வருஷத்தில் காஞ்சிபுரத்தில் நடந்த இவ்விவாதசபையில் சந்தித்து வாதிட்கெடவுளைப் பற்றித் துதிக்கும்நூல்களையாவும் அருட்பாவேயொழிய மருட்டா அல்லவெனறும் “அபூதவ குறிப்பேற்றமாதிப் பொய்யா லலங்கரிததுக்” கூறும்நூல்களே மருட்பாவென்று தெளிவித்தது திருவருட்பாவை “அருட்பா” வென்றே நிலைநாட்டினார்.

இதேதேசிக நாராயணர் ஜீவதசைபேச டிருக்குப்போதே இவர்செய்த பொதுநன்மையை வெளிப்படுத்த இஷ்டங்கொண்டு இவரீடாகளுள் ஒருவராகிய மாதுஸ்ரீ பூ. பாலாமபாளம்மைய ரெனும் பிராமண திருமேனியார் “ஸ்ரீ சத்ருரு நாராயணஸ்த வம்” எனும் நூலை 1906-வருஷத்தில் வெளியிட்டனர், பிறகு 1909ஆம் பாலமீர்தபோதம் வித்தியாவித்தியா சரிதரம் என பதையும் வெளியிட்டனர். மற்றொரு சீடராகிய ஸ்ரீமத-மஹான் கச்சபேசுவர சாஸ்திரியார் அவர்கள் தண்ணப்பழித்த தன் பந துக்களுக்கு தந்தாசிரியரிட தெளிவைக்காட்ட அவரால்செய்த குருவருட்பேறெனும் அனுபவானந்ததீபிகை இரண்டார் திரு முறையின் நிதாஸ்துதிகுப் பொழிப்புரையும் தனது முக வுரையும் எழுதி 1907-வருஷத்தில அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி தன் பந்துக்களுக்குகொடுத்து சிறப்பித்தனர். வேறொரு சீடராகிய ஸ்ரீமத-பு. ஜயராமப்பிள்ளை யவர்களால் “தேசிக நாராயணர் திருவருட்டுதிப்பா, எனும்நூலை 1909ஆதில் வெளியிட்டனர்.

1911ஆம் ஜனவரியி் 25உ கருச் சரியான சாதாரணவருத் தையி் 12உ பாகிய உத்திராயண புண்ணியகாலத்தில் 60-வய துள்ள வேதாந்த வித்வசிரோமமணியாகியா ஸ்ரீஸ்ரீ ல-நாராயண தேசிகசுவர்கள் சிந்தையும்வாக்கும்செல்லா நிலைமைத்தாகியவிதேக முத்தி யடைந்நனர். குற்றமுளதேல் உலகம்பொறுக்க.

ஸ்ரீமத. ல - நாராயணதேசிகரிட உபதேசசந்தம்.

ஏதாய் விளங்குவது மென்னினைவே யென்னினைவு

மேதால் விளங்குமெனி நென்னுலே—பீதாலே

யென்னபன்றி யிலலை யிகபரங்க நென்னாளு

மென்னையன் பெற்றிருப்ப நென்.

பு-ஜயராமப்பிள்ளை.

ஷெ. பீரர் பிரதமமாணக்கன் (அத்தேசப்பிராங்கி.)

மு க வு . நை ர

அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த விநாயகாத் கலாதீத ஆன்ம சீவபாமெனனும் பிர்ஹமமனறி, அதற்கு வேறாக ஜகஜ்ஜ்வரம் தோன்றியதும், தோன்றுகிறதும், தோன்றவதும் வாஸ்தவபரிபலீல என்னத்தின்னமாயுணர்ததும் போதாதி பதினாங்குகலை களை ந்தத்தேகோபா லெததுக்கீட்டு, நிரமகிருஷ்டி, யுகபபசிருட்டி, அஜாவாதசிருஷ்டி எனும் இம்முனறில் அஜாவாத சிருட்டியே யுண்மையென்று உணராத மடமைமதிப்பால ஜகஜ்ஜ்வரம் வாஸ்தவமென்னும் பிராந்தாகுதப் பிராந்தியகல வறிவுறுத்தா மாறு பரமேசுவரனே குருமூர்த்தமாய்த திருவுருகொண்டு வந்த முதனூல், வழிநூல், சார்புநூல்களையும், இராமாயண பரமசாக் இதிகாசங்களையும், யுக்தியனுபவத்திற்கு ஒவ்வொன்று இயற்றியருளினரென்பது பிரசித்தமாம். இவற்றுளாகூறாம காம கான்டம், பகதிகான்டம், ஞானகான்டங்களைக் கற்றுணர்ந்த மஹான்களில் சிலர் சரியையாதி நான்குபரம்பரா சாதனைகலை பரபூர்த்தியடைவது வாமதேவ மார்க்கமென்றும், ஹெமசிலர் நித்தியா நித்தியாதி நான்குசாதனைக்களால் ஆனமானுபவமுற்று இததேசமுள்ள போதே பரமுத்தியடைவது காமமர்க்கமென்றும் கூறுகிறார்கள்.

மேற்கூறிய முதனூல் வழிநூல் சார்புநூல்களைச்செய்த அலங்கார்புருஷர்களாகியமுனீகவரா ரிஜிசுவரர்களின்சொருபேம மானிடவடிவாக அவதரித்த பிரஹ்ம ஸ்ரீ பொதினைமலைச்சிதைர் பொன்னடிக்காளாகிய ஞானாத நாகமுனிகுருவின் சிவபரான ஸ்ரீமத-ல நாராயணசாயி தேசிகரவர்கள் இருக்குமுதலிய பதினான்கு லீகனைகளையும் செவ்விதினராய்ந்து (சுகமாரக்கம் சுலப மெனத்தோந்து) ஆனமானுபவமுற்று, தம் அனுபவத்திறேறாத தத்துவசாரங்களைத்திரட்டி அனுபவாதததீபிகை முகற்றி குமுறையெனும்ப, ஷே இரண்டாந்திருமுறை குருவருட்பேறு எனும்ப, ஷே மூன்றாந்திருமுறை பராதபரவிளக்கமென்றும் மூன்று திருமுறைகளாககிச சுருதியுத்தி யனுபவங்க்கு, ஒவ்வொன்று இயற்றி அச்சிட்டருளினர்.

அப்போன்று திருமுறைகளை வாசிப்போர்பவர் சரதோஷ சித்தராய்ப் யுகஜ்வதோடு பேற்படி மூன்று திருமுறைகளில் முத்தீர்நிருமுறைக்குப் பதவுரை தெரிசதுகொள்வது சஷ்டாங்கியிருக்கிறதென்று மேற்படி நூலாசிரியர் காலத்திலேயே குறைகூறி வந்தார்கள் அப்போதுதான் அந்நூலுக்கு உரைசெய்வதாய் அந்நூலாசிரியரைக் கேட்டேன் அப்படியே உரைசெய்யும்படி உத்திரவு செய்தார். அவ்வாறு அவரிருக்குயபோதே உதவி

யற்றி அவரிடம் தந்தனன் அவர் பாபாவரிட்டு அச்சுப்பதிப்
பிகுமுற்று உத்தரவுசெய்துவிட்டு விடுத்திருந்த யடைபுகளா.
பிறகு அவரதுபதினிபா தீர்த்து சுப்பாபாபா வாகவிட்ட உத
தரவுபெற்றுக்கொண்டு அச்சுப்பதிப்பித்தேன. குற்றமுண்டிதல
உலகம் பொறுத்த

பு ஐயாமப்பள்ளி.

அதாவதுபரிசு ம்.

நா லாசிரியாக்களினத

சா த் து க வி க ள்

—

ஸ்ரீ பாவதார பரிய பாங்கினைய வமசய

வரதவிநதனு வாசாய குலின

ஸ்ரீ பாவதய விபாபுல நாதயன்

கடிகா சத பிருதாவிகித

நடாதுரு

கோவிந்தர சாய விரதித

ஸதுதிகாரிகேயம

ஸ்ரீமந் நாராயண கவிசுதிதம்

தரையகத பொதய ஸுதபேதம்

கரந்தம் விசுதர பதயம

வாதஸயோ கோவிந்த கோவிதஸ தெளிதி

இராமாந்த யோகிகளென்னுஞ் சிறப்புப்பெயா வாய்ந்த

மஹாவிதவான

சாஞ்சிபுரம் - இராமசாமி நாயுடு அவர்கள்

இயற்றியன.

மும்மையதென் னுணர்வுறினும பல்லாயி ரககினையின் ஓமாழிய வீறும்
செமமையுற மறைமுடிவைக கரதலா மலகமெனத் தெரிந்திந நாளில்
இம்மையோகீ கதுபவா நத்தி பிகையென னூ லொன்றை
அம்மையோ ரிறும்பூது கொளவளித்த விவனகோததி யறைதற்பாற்றே.

ஆனனவனயா ரெனிலுலக லாழ்வனைத்தும் பெயத்தேரா வறிஞதமேலன்
நனையதென மொழிககடலேத தன்னறிவாம டுணைத்துணையா கல்கக்ச

சுன்னற், உன்னுபகழ் நாதமுனி யோகியந்தம் மிணையடிக்கே யுரிமை பூண்டு
தன்னுதலத் தொருநாரா யணசாமிப் பெயர்விளங்குந் துயின் மாதோ.

அத்வைத ஸமாஜ வித்வத்ஜன சேகர்
ஸ்ரீமான் , மணிமங்கலம் அத்வைதாவதாநம்
திருவேங்கட முதலியாரவர்கள் இயற்றிய

அ க வ ல்.

பாமுதன் னான்றும் பண்பென, சிறீஇயினன்
உன்னெனச சொருபத் துதநா. னுண்மை,
யறிவா நந்த மபரோக்ஷ மான்மா,
சிறிதெனப பெரிதெனச் செபபுவ ருபாதி யான்
மறைமுடி யுபரிட மாண்பிது, வவ்வழி
ஈறையறு மாட்சியிற் கசட்டக் கண்டோன்
மரையடி நாத முனிவழித் தொண்டன்
பெருமிதத் துலகம் பிரமை தீர
நவீனறனன் நாரா யணசாமி நாவலன்
கவீன்பெறு மதபவா நந்தி பிகையெனப்
பேதம தகலப் பெருந் லொன்றிதை
வேதமென்றுலகோ வினாந்துபோற் றிடுமினே,

திருத்துருத்தி இத்திரபீடக் கரபாத்திர சுவாமிகள்
ஆதினத்துக்குரிய ஈரூர் கணக்கு
சச்சிதானந்த சுவாமிகளவர்கள் மாணுக்கர்
மா-ள-ள-ஸ்ரீ பு. ஆறுமுக. முதலியாரவர்கள்
இயற்றிய

வெண்பா.

அதுபவா நந்தமெனு மானறதிபி கையென்
றதுபவமா நிற்க வரைந்தான்—ததுவறியா
நாரா யணசாமி நாமமுடை யான்றனது
தீராத வினபதிற் றேர்த்து

முத்தமிழ்க்கவியாச சிவானந்த யோகிகளென்னுந்
தஞ்சை - சண்முகம் பிள்ளை இ

நிலைமண்டில நேரிசை யாசிரியப்பா.

அருட்பே சொளியா லண்டாண்ட யிண்டம்
பொருட்பே துற்றுப் பொலிந்து விரிந்த

வராய் லாங்காங்க ருந்தவம் புரிந்து
 மநாதிக ணிலைக்க மாமருந் தறிந்தோன்
 மானத தத்வசம் பிரிதினி தூல்வளந்
 தரணவை யுணர்ந்த தத்துவப் புலவன்
 ஈகையு மின்சொலு மிசையு நிற்றினுன்
 சாகையாம் வேதத் தத்துவ முணாநதவன்
 அறிஞா பலாகே ரவைபா லிருந்தோ
 பொறிபுலன் சுதுவாப புலமைசாலறிஞன்
 போதத் தெளிவு பொக்கிமேலேற
 நாதப் பொலிவில நண்ணுமாநத
 நாத முனிமா தவனிநு நாயகப்
 பாதப் போதணி பண்ணவன்பாக்கியன்
 உலகு பகார முண்மை ஞானியாக
 கிலகியல் விவகா மீதென விளமபும்
 உரைப்பொரு ளுணர்ந்த வொருவ னெறியன்
 தரைமுத லுலகந் தழைக்க வந்தவன்
 காந்தவ் கவாதருணை கரும்பொ னென்ன
 சாந்தத்தெவரையந் தன்வயப் படுத்தி
 வேதாந்த நியாயம் விளங்கத் தெளளிய
 போதாந்த நிலையப் புகட்டுமொருவன்
 பஞ்ச பூதியப் பகுதியா முலகென
 றஞ்சா நிலையி லமாநத நெறியன்
 சத்து வானதவக டனித்தனி யேறி
 வத்து நிலைதெரி மறையவன் மானவன்
 சித்தா முனிவா தோநத நூலறி
 வித்தக னுயுள வேதமு ணாநதவன்
 மாளு ராயணச சாமி மாதவன்
 மேனா பாகிற் மேருமமு தெனும்
 சிரப்பொருள் வேதந் தோதரு பொருளை
 உரப்பொரு ணெல்லியங் களியெனக் காட்டும்
 அழகிய வனுபவா நந்த தீபிகை
 பழகிய வனுபவத் தோர்பண் பெறவே
 இழைத் தளித்தன னெம்மனோ சாற்றித்
 தழைக்க வுலகந் தானமகிழ்ந் திடவே.

திருவருட் பிரகாச வள்ளலார் மரபினரும்
 மேலுட்சகாதன முதலிய தூல்களினு சிரியரு மாகிய
 காஞ்சிபுரம்-சிச்சல-இராமானந்த சுவாழிகளவாகள்
 இயற்றிய

அறசோக்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீரிலகும் பொதிகைமலைச சித்தர்தம் மரபுதித்து திகழும் மோனப்
 பேரிலகும் தெருளஞாந் நதருந் நாதமுனிப் பெமமாண ரூடக
 னேரிலகு மகத்திருத்தித் திவிதமறு பெருவாழ்வை யெளிகி ழிற்ற
 னேரிலகு மத்துவித் கோளரியென் றறிஞர்புகழ் நிலவப் பெறோன்.

பொன்னிடத்தே பணிகளெல்லா முதித்தொடுக்கு முறைபோல பூத மாதிரி
யென்றிடத்தே யுதித்தொடுவரு மெனக்கயலொன்றின்மென்பாணிணையிற்
சோதி, தன்னிடத்தேயமர்ந்ததுவாந்தாமுணர்ந்தோ னெவ்வியிருந்தனபோ
லீடு, மன்னிடவே யுறவுவக்கத் தேடியிடுங்காகமென வழங்கும் வள்ளல்.
அருள்விளக்கு மறைபமுதை யுபநிடதக் குடநிறப்பி யானறோர் வைக்கத்
தெருள்விளக்கு ஞானவனன் மூட்டிநவ நீதமதைத் திரட்டிக காய்ச்சிப்
பொருள்விளங்க நிலைகொளுந் றீபிகையொன்று கத்தளித்தான புலியின்
மாந்தர், மருள்விளக்கு மனமகன்று தனையுணர்ந்த தீதசகம மருவத்தானே
தானொருத் தனக்குகிகா தனையன்றித் துவிதயிலைத் தன்னைக் காண
தேனாறு பாயுமருட் டேசிகன்ற ளை ஁த்துய்த தெளியீ ரென்றிப்
பாறாறு மறுபவா நத்ததி பிகையின்முதற் பாகஞ் சொல்லுந்
கோனாகி யொளிரகாரா யணசாமி நாயகன்சீர் குறிககற் பாறறே.

இஃது

சென்னைமாகசரம் ஹிந்து தியலாஜிகல் ஹைஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்
ம-ா-ந-ஸ்ரீ, கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் இயற்றிய

அறுசோக்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வாவிலார் வண்டென்ன வாங்காது விடயத்து மன்னி யோடித்
தாவிலரு மகமகற்றித் தானேதா னாய்நின்ற சதுரப் பாட்டி
னோவியம்போ லொளிராநாரா யணசாமி யுரைகலந்த வுணர்வு நூலென்
னெவ்விதது கோராத்தஞ் சடிபமத ாவொழிகரு மியல்பு மிககான.

பத்தாதமக் கருள்புரியும் பான்மையினுன் பண்டைமறைப பயன்கடோன்ற
நித்தநிமி டூகந்த நிலைநிற்கு நெறியெளிதாய் நிலவச் சொற்க
னொத்துலவ வனுபவா நத்ததி பிகையளித்தா னுலகம் போற்றி
வித்தமதின வேறுபடு பொயயவிச்சை யிருடொலைய வியப்ப மாதோ.

பிரமபீடம் ஸம்பத்திரி அச்சுததாஸ சுவாமிகள் மாணுக்கர்
எலப்பாககம்

இராமசுந்திர குருஸாமி தாசரவர்களியற்றிய

அறுசோக்கழி நெடிலடி விருத்தம்.

சேராய நான்மறையுந் தெரிவறிய பரமபொருளாத் திகழ்வான் வேண்டிப்
பேராய நாதமுனிப பெம்மான்நன நிருவருளைப் பெருமா யோகி
பூராய நல்லனுப வாந்தத் தீபிகையாம் பொருவின் மெய்நதா
னாராய னாகருவயப பெருந்தவத்தோ னுலகுவயப நவின்ருன மன்னே.

திருமயிலை வித்வான், சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள் மாணுக்கர்
கா. நமசிவாய முதலியார் அவர்கள் பாடியது
கலித்துரை.

முப்பாலி னும்மறி தற்கரி தாக மொழியவரும்
அப்பாலி ய்ப்பாலி லுள்ளா ரனைவரு மாராதிடவே
ஒப்புா லதுபவா நத்தந் றீபிகை யொழ்ந்தளித்தான்
தப்பாப புகழ்பெறு நாரணச் சாமி தயாநிதியே.

ம-ந-ந-ஸ்ரீ, புரகை அஷ்டாவதானம்
 மஹாவித்வன சபாபதி முதலியாரவர்கள் மாணுகர் திருமயிலை
 ம-ந-ந-ஸ்ரீ சண்முகம்பிள்ளை யவர்கள்பாடிய
 அறுசீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தம்,
 சீர்பூத்த வருமறையின் செம்பயனை காதமுனித தேசி கேசன்
 கார்பூத்த கரத்தினுணர்த் திடநாரா யணசாமி கவாந்தெம போல்வார்.
 பார்பூத்த பவத்தழலா தஜீபவா நந்தி பிகையாம பண்பார்
 போபூத்த னுலெனச செய் துதவினனம் றவன்கருணை பேசற் பாற்றே.

வித்வான் தசாவதானம் ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பேறை
 ஜகநாதபிள்ளை யவர்களியற்றிய
 அறுசீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தம்.
 அருகாத முனிக்களிப்பாக் கதனுடி மறைமுடிவு மணியாப்போடு
 பொருகாத முனிஞ்சொல்லும் வீரவனுப வாந்தம் பொருணூற்சொற்றும்
 வீருகாத முனியடிக ளடிபரசி யெவ்வுநூர் வயிற்பா வனமை
 தருகாத முனிலை கைம்மா றருணாராயணசாமி தகைய நீயே.

பிரமபீடம் ஸம்பத்விரி
 அச்சுததாஸ ஸ்வாமிகளவாக்ளியற்றிய
 எண்சீர்க்கழி நெடிலடி விருத்தம்.
 வேதமுடி வாயவீழுப பொருளாஞ் சோதி
 விளங்குநில யுளகருளிர் விமலாக கோது
 காதமுனி யருட்குரவ னுபய பாத
 நாடினதை தவம்புரிய நலத்தின மிக்கா
 னீதமுட னுலகமுயப பரிவாற சொற்றா
 னிகழனுப வாந்த தீபி கைப்போ
 போதமுற மருமபனுவ னிகரற ரோகும்
 புகழ்நாரா யணசாமிப புனிதன மாதோ.

த த் து வ வி வே னி
 ம-ந-ந-ஸ்ரீ, பு. முனிசாமிநாயகர் அவர்கள் இயற்றிய
 சிறப்புப்படியிரம்

ஆசிரியப்பா.

உலகுயிர் புரககு மொருதனி முதலே
 யலகிலாப பரம்பொரு ளாகுவ தெனவே
 நிலவிய ஞான நிதியுடை யொருவன்
 தலைமைசே ரிராய வேலூர் சனிலே
 பலரு தன்னெனப் பாவலா மதிக்க
 விலகிய விலகரு மையநா யகனெனும்

பெயர்புனைந் தில்லறம் பேணுறு வேரன்வயின்
 துயரிரு ளிரிந்தே தூய்மை மல்க
 நயனுடை நாரண சாமிநா யகனெனும்
 பெயருடைப பெரியோன் பூயி லுதித்தே
 ஆதவ னெனவே யவனியோ துதிக்கும்
 நாதமு னீஸ்வர னல்லருள் புனைநது
 கலைபல வாயநது கலைவலோர் துதிக்க
 கீலைபெறு நீணில நீடு வாழ்ச்சத்த
 தலைமையா மதுபவா நந்ததி பிகையென
 உயாவொப பிலலா வுததம தூலிதை
 அயாவற யாவரு மனுபவித தின்பம்
 அடைவுறும் பொருட்டே யமைததனன் திஞ்சொல்
 கடைதொடை யாதிய நயம்பெறத்தானே.

உரையாசிரியருக்களித்த

சா த் து க வி க ள்.

சென்னைக் கிரிஸ்டியன் காலேஜ் மாஜி தமிழ்ப்பண்டிதர்

உரையாசிரியா சைவப்பிரசாரகா

ம-ா-ா-ஸ்ரீ நக்காடு-இரத்தினவேலு முதலியாரவர்களியற்றிய
 அறசோககழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அரும் ஹைத்துணி நான்குமா வாககிய மவனியிற நெளிந்தோத
 வரும் வாக்குணாத துறமொரு தொனமைசோ மரபென வயவகுற்ற
 பொருயில சோசகீ யானந்த யோகியாம் பெரதியமா மலைச்சித்தர்
 தரும் லாபபதந துதிசெயநா ராண சாமியாவ குரவனரான்.

கறந தூறபொருள் கவினுறத் தன்புடை கற்பலா தமக்கெல்லாம்
 உறந தகதைதாய னமந்தருக கமைத்திடு முயாகிதி தமையான
 மறந வேயமை தூலென வன்னவன் முடித்திடு பலவற்றுள்
 பெறந சீர்து பவாநந திபிவைப பேரொடு மொன்றுண்டால்.

அன்ன தூவினை யன்னவன் தண்ணடி யடைந்தமா ணவர்தம்மில்
 முன்ன தூவபயினை மாணவா தலைவருய முகிராதவத துவிதக்கழ்
 சொன்ன லமபெற வர்னினா செவியுறத் துளிரத்திட்ட பிரசக
 மென்ன வேதிய லாஜிகல ஹைஸக லினிலியத் திடுவோனாய்.

குரி யன்றிசை மாறினுந் தொகைவிடத் தொன்மா புதித்தோனாய்
 ஆரி யன்புடை யன்புசான் நவனபணி யதுதின்ன புரிவோனாய்
 வேரி யுத்தொடை புனைஐப ராமவேள் விளவகுற புலவோனாய்
 கூரி யவகுளத் தறிஞ்ஞே ருரைவரை குறிப்பினினை நவனாகி.

உண்ட பலபொரு டேக்கெடுத் தாலென வரவனை செவியூட்டக்
 கண்ட செம்பொருள் கண்டெனக் கண்டவர் கண்மனஞ் செவிமாந்த
 விண் டலலுரை விசேடமு முதாரண வினகூழும் துளககுறதே,
 கொண்ட தவைய முதலிய விரக்கியோருயிறியிடு நன்னமாதோ.

ஷெ முதலியாரவர்கள் ஜேஷ்டருமார் வித்தவான்
பூமீரான் ஈகை-சபாபதிமுதலியாரவர்களியற்றிய

அறுசூக்கழி நெடிவடி யாசிரிய விருத்தம்.

நாராய ணஸ்வாமி தேசிகனாரன் பண்டைநா ணவில லுற்ற
பூராய மாணவது பவானந்த தீபிகைக்குப் புகழி னேடு
சீரான கச்சினாக கிரியனென வுரைபகாநதான சிறந்த வன்பா
லேரான மாய்ககல்வி கற்றஜய ராமனெனு மியல்வ லோனே.

சென்னை கோ-முனிசாமி ிள்ளைபவாகன் கூறிய

பன்னிருசூ விருத்தம்.

ஒளியோசை சுனைவழி நூற்றவகை யுணர்ந்ததன லுலகு மேனை
யுயரபரமுந தன்னினையே யநகிலைவுந் தன்னிலெனு முயாவா லென்து
களிலீவ ரிவையடக்க மெனததெளிந்த தன்மையினா கழறு மூனறுக
கண்டுவந்த நநியமாய்ப் படிநன்று விபரீத கயவ ராகுக
களிறழித்த வபேதநில யேருவ னெளியேனறன கசடு நீத்த
சனையருந் நாராய ணஸ்வாமி பெரியோனமுன கருணை நாடி
யளிந்நிறைந்த ஸ்வாதுபவக துதித்தவறறை யுலகுய்ய வடுக்கி மேலா
மதுபவா நத்தி பிகையெனனு நாமமுட னளித்த வாதி

திருமுறைய னுட்கருத்தை யெளிதுணாநதில் லாதவிடர் தீர்த்து சொந்த
தெவிட்டாத வினபநில யமாவதரி தெனவுமிதாற செல்வ வாசா
னெருநாம மறையுமென வையுற்று கிலகாட்டவோர்த்து மன்பா
லுள்ளதனை யுள்ளபடி யவன்மாட்டு கேட்டவன முயாத்த நூலி
னருமபதவக னுரைத்தா னென்னரிய நட்பேறறு னவனி போற்ற,
வவதரித்த தேசிகனறன முதறசீடன மக்களெலா மைக்ய மூற்ற
கருப்பினியை நீக்கிடுவான் பேதமொழி வீட்டுவதிற் கணக்கன றக்க
கலவிகிறை பு. ஜயராம் பிள்ளைதபை குருபத்தி கணித்தற பாற்றே.

சென்னைப் “பூலோகவியாஸன்” உபபத்திராதிபரும்

சோடச அவதானம்

பூலகீ பூஞ்சோலை-முத்துவீர நாவலரவாகன் மாணுக்கருமாகிய

நி. வேதமாணிக்க ரவர்களா கூறிய கலித்துறை.

அவாவறுத் தாட்டுரு நாராய ணச்சாமி யாரத்தவற
பவாநந்த தீபிகை முன்முறைக கானப பயனறநுநன்
னவாநந்த சீருரை செய்தளித்த தேபுகழ் நாடி னனுவ
தவாநந்த முற்ற ஜயராம னென்னுத் தபாதிதியே.

சென்னைப் “பூலோகவியாஸன்” பத்திராதிபரும்

ல - நாராயணதேசிகர் முன்னவருமாகிய சோடசவதானம்

பூஞ்சோலை - முத்துவீர நாவலரவர்களா இப்பறிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

ஆகமங்க னெல்லா யாய்த்தறியா மெய்ஞ்ஞானம்

போகமதை டெஞ்சப் புலனவழியே யுண்ணி

கீங்காத வானந்த நிட்டையுற்று நல்லிரக்கப்
 பாவகா லடியவாதம பாசத தலையறுப்பான்
 மன்னும் பொதிகை மலையேவுஞ் சித்தரிரு
 பொன்னடிககா ளாகிப புகழ்நாடு நாத்தமுனி
 செய்யவருண் மாணவகன் செந்நீனிலுந்துத யாலஜிகல்
 னைறஸ்கூ லிறபலநா ளன்பாநடு நாயகமாய
 சாற்றறமுத வைதபர கங்க மழைபொழிந்து
 மாறறரிய மீப்புகழை மாந்ததே யாறவனகொ
 வாராத துயர வருங்கடலை நீந்தியின்பப
 பேராக் கரைசோககும் பெற்றியுடை வங்கமன்னான்
 சீராரு மென்றனருந் தேசிகனகொ லிந்திரனவாழ்
 பாராரும் போறமுயர் பண்பினனகொல் வேதாந்த
 வித்துவசி ரோமணியான் வித்தகநா ராயணசா
 மித்தகைபே ருற்ற விழுப்புலவன் முற்றுமனபாற்
 செய்யனுப வானந்த தீபிக்கழு தைமுன்று
 ஞய்யமுதற் தீபிக்கைகிக் கோருரைவி எககமுட
 னின்சுவையான மறரே ரெளிதினுணர் தநநூற்சண்
 மன்சுவையா வுந்தெளிந்து மாண்பெயத வேவருத்தான்
 ஆன்னவரு ரென்னிலந்தூ லாகிரியாக கணபாகத்
 துன்னு முதற்சீடன் தாய புலிப்பாககம்
 விஞ்சைபெறுங் கீரத்தி லியாககிரபா தககோத்ர
 செஞ்செளரப ராமணு சீகருணீ கக்குலத்தான்
 பண்பா சிவன்வாயல் பசசையப்பக கோனறந்த
 நண்பா ஐயராம நாமத்தான் வேதாந்த
 சாரததை யூட்டுந் தகையுள்ள னாததுமவி
 சாரததான மேனிலையைச சாதிப்பா னிச்சிறந்தோன்
 மெய்யுரையை நோக்கும் விருப்பினர்முன் வீணவாதப்
 பொய்யுரைக னென்னும் புகல.

நூலாகிரியர் ஆவையடக்கம்.

முன்பி னிலையாத மூடமதி கொண்டழியாத்
 தன்மையன் றனமைமுற்றச் சாற்றுவரா—ரென்சொற்
 பிழையாய வெண்ணிற பெரியோரிந் நூலிற்
 கழிவ வெவை நிற்பவெவை காண.

உரையாகிரியர் ஆவையடக்கம்.

ஆனுபவா நந்தமுற வார்தீபி கையை
 யனுபவ ரெனெனவா ராயந்தே—தனுவறியா
 நாரா உணசாமி நாமத்தார தன்னடுமை
 நேரர யுரைபுகல நோந்து.

கணிதி துணை.

அனுபவா நந்த திபிகை. முதற்றிருமுறை.

பு. எ. மு. உ. உரைப்பு

அடைக்கல்ப் பத்து.

உலகொதியிற் பரமாத் யொளிநுழைநு பொருளை
யுலமைகடந்த தபரபலுந் தபரபலம் பொருளைக்
கலகமிந் கித தமாதிபவநாவுகிற் பட்டிந்
கலகநமுது முயிபபறவை தகோகனையும் பொருளைப்
பலகலையின் முடிவினமுடி வாயிலகு பொருளைப்
பாவாபாபவங்கடந்தோ பந்திலுறை பொருளை
யலகநுமாநுநதநிறை வெவடிவாம் பொருளை
யருளுருவை மருகுகமே யடைகவடைக் கலகமே.

(இதன்பொருள்) உலகொடு-உலகத்தடன், உயிர்-உயிரும், பரமாத்-பரமாத், ஒளிரும்-விளங்குகின்ற, ஒருபொருளை-அத்விதீயவஸ்துவை, உலமைகடந்து-ஒப்பற்று, அபரபலுந்-அபரபலம்-முடிவின்முடிவாம், பொருளை-வஸ்துவை, கலகமிந்-கலகம்விளைகும், காந்தி-காமமுதலாகிய, பகைஞர்-(அது)பகைவரது, வலை-வலையில, பட்டி-அகப்பட்டு, கலககம்-உதும்-கலகமுற்ற, உயிர்-உயிரென்னும், பறவை-பட்சியினது, கலைகளையும்-ஆயாசத்தை நீக்கும், பொருளை-வஸ்துவை, பலகலையின்-ஸகல சாஸ்திரங்களின், முடிவின்முடிவாய்-வாகியார்த்தத்தின் லக்ஷியார்த்தமாய், இலகு பொருளை-பிரகாரிகளும்வஸ்துவை, பாவஅபாவம்-உண்மை இன்மைகளை, கடந்தோபங்களில்-கடந்தவர்களிடத்தில், உறைபொருள்-வசிகளும் வஸ்துவை, அலகுஅதும்-எல்லையிலலாத, ஆநந்தநிறைவே-பூரணஇன்பமே, வடிவாம்-சொருபமாகவுடைய, பொருளை-வஸ்துவை, அருளுருவை-கிருபாசொருபத்தை, மருகுகமே-(காமரூபங்களால்)மயங்குகின்ற வெண்மனமே, அடைக்கலம் - சரணாகதியை, அடைக - அடைவாயாக (ஏ-நற்றசை) என்னவாறு)

அருவாகி யருவாகி யருவுருவு மாகி
 யன்றாகிச சாககியா மறிவாகும பொருளைக்
 குருவாக வந்தடிமை கொண்டெளிமை நீங்கக
 குணங்குறிந ளறுதன்னைக் கோடன்முறை காட்டித்
 தெருளாககு மொருபொருளை யன்பரக முறாத
 தித்திக்கு மழிவினாத் தெள்ளமுத்தாம் பொருளை
 யரியாகி யானாகி யயனாகும பொருளை
 யருளுருவை மருளகமே யடைகவடைக் கலமே

(இ-ள்) மருளகமே (அழிபொருளாசையால்) மயங்குமென்மனமே
 அருவாகி-ரூபமற்ற வஸ்துகளாகியும், உருவாகி-ரூபமாகி குணங்களுடைய
 வஸ்துகளாகியும், அருவு உருவுமாகி-பிராதிபாகிகப பொருள்களாகியும்,
 அன்றாகி-இம்மூன்று மலலாததாகியும், சாக்கியாம்-சாட்சியாகிய, அறிவா
 கும்பொருளை-ஞானமேவடிவாகிய வஸ்துவை, குருவாகவந்த-குருவடிவ-
 கத்தோற்றி, அடிமைகொண்டு-(பகருவியை) யடிமையாககி, எளிமைநீங்க-அ
 றியாமைதீர, 'குணங்குறிகள்-எவ்விதகுணமும் எவ்விதகுறிகளும், அறு
 தன்னை-அற்றதனை, கோடன் முறை-கொள்ளும் முறையை, காட்டி-தெரி
 வித்து, தெருளாக்கும்-தெளிவாகுகும், ஒருபொருளை-ஒப்பற்றவஸ்துவை,
 அன்பர் அகம்-அனபாமனதில், ஊற-பெருகக்கெடுத்து, தித்திக்கும்-உரு
 சைதரும்,, அழிவினா-நாசமிலாத, தெள்ளமுத்தாம்-தெளிவாகிய அமுது
 போன்ற, பொருளை-வஸ்துவை, அரியாகி-(இரட்சிக்கும்)வித்தணுவாகியும்,
 அரனாகி-அழிகும் (உருத்திரனாகியும்)அயனாகும்-(சிருட்டிக்ரும)பிரமணம்
 ஆகும், பொருளை-வஸ்துவை, அருளுருவை-அன்பேயருவாகியவஸ்துவை,
 அடைக்கலம்-சரணாகதி, அடைக-அடைவாயாக. (எ-ஈற்றை) (எ-று) 2.

என்றுமொரு படித்தாகித் தனனையனறி வேறென்
 றிலாதிருககச் சோதனையி லெஞ்சிநிற்கும பொருளைப்
 'பொன்னையன்றிப் பூடணங்கட் குருவொடுபே ரல்லாற்
 பொருளிலா வாறேபாற் புனிதமயப் பொருளை
 யென்னையன்றி வேறாகா திலகடுமெய்ப் பொருளை
 பிரவுபக லறநின்றார்க் கின்பவயப் பொருளை
 யன்னையொடு தமாதார மாகவலா பொருளை
 யருளுருவை மருளகமே யடைகவடைக் கலமே.

(இ-ள்) மருளகமே(மண்பெண்பொன்னாசையால்) மயங்கும் மனதே,
 பொன்னையன்றி-சொர்னத்தை யல்லாமல், பூடணங்கட்கு-பணிதிகளுக்கு
 உருவு ஒடு-உருவத்துடன், பேரல்லால்-போடாத்திர பேதமேயல்லாமல்.

பொருள்-(முதற்காரணப்) பொருள், இலாவாறுபோல்-வேறாயின்றவது போல, சோதனையில்-ஆராய்ச்சியில், தன்னையன்றி-தன்னையல்லாது, வேறு ஒன்றும்-வேறுகலாசத்தும், இலாதிருக்க-இனமையாக, என்றும்-மூக்காலத்தினும், ஓர்படித்துஆகி-திரியாத சத்தாமாததிரமாகி, எஞ்சிநிற்கும்-ஸேடித்துநிற்கும், பொருளை-வஸ்துவை, புனிதமயம்-பரிசுத்தமயமாகும் பொருளை-வஸ்துவை, என்னையன்றி-யானெனும் பதப்பொருளையன்றி வேறு ஆகாது-அன்னியமாகாமல், இலகிதம்-விளங்குணை, மெய்ப்பொருளை-ஆஸ்தியாமப்பொருளை, இரவுபகல்-சுக்கலகேவலங்கள், அறநின்றாகரு-கீங்கிணைநவாகருக்கு, இன்பவயம்-இன்பத்தை வசமாகுகும், பொருளை-வஸ்துவை, அன்னையோடு-தாயுடன், தமாதாரம்ஆக-தமமவர்களும் பாரமுமாக, அலா-விகசிக்கும், பொருளை-வஸ்துவை, அருளுருவை - அனபுருவமாகிய வஸ்துவை, அடைக்கலம்-சரணாகதி, அடைக-அடைவாயாக. (ஏ-ஈ, ௨, ௨) (எ-று)

3

கண்ணாகி கண்டனக்குக் கண்ணாகி காண்பான்
காட்சியாக் காண்பொருளு மாகியவொண் பொருளை
மண்ணாகி பூதபர வணுக்களையாண் பெண்ணாய்
மனிதரோடு தேவாவிலக் காதியெனக் காட்டி
புண்ணடை வைத்தமா யையாடிய மாக்ரு [ருளை
மொருபொருளாம விழுப்பொருளை புண்டிலையாம பொ
யண்ணவென் னபசேபென் னரற்றவரு பொருளை •
யருளுருவை மருங்கும யடைகவடைக் கல்மே

(இ-ள்) மருளகமே(தோற்றிமறை பொருளைச்சத்தென)மயங்கு மென்மனமே, அருளுருவை-கருபாசொரூப மாகிய வஸ்துவை, கண்ணாகி-நனமாகியும், கணதனக்கு-பாராகுங் கணகளுக்கு, கண்ணாகி-அந்தக்காணமாகியும், காண்பான்-அறிவாளுகிய ஸ்ரீவணும், காட்சியாம்-அறிதலெனந் தொழிலோடு, காண்பொருளும்-அறியப்படும் பொருளும், ஆகியவொண் பொருளை-ஆகிய சுயம்பிரகாசத் தன்மையையுடைய வஸ்துவை, மண்ணாகி-பிரிதிவி முதலாகிய, பூத-பூதங்களாகும், பரவணுகலை-பரமானுக்கலை, ஆண்பெண்ணை-ஆணைவும் பெண்ணைவும், மனிதரோடு-மனிதஜாதியோடு, தேவா-தேவாகுட்டமும், விலக்காதியென-மிருகமாதிரி எழு வகைககுட்டமுமாக, காட்டி-தோற்றுவித்து, உள்-மனதில், நாடவைத்த (உணமைப் பொருள்களென்று அவைகளைக்) கருதச்செய்யும், நாயையை-கின்னாசத்தியை, மாயமாகும்-இலாதென வொழிகும் ஒருபொருளாம்-அத்விதீயமாம், விழுப்பொருளை-அசண்டயிகதய ரசமாம் விபுலவ, உண்டு இலையாம்-உண்டாயிருந்தும் இல்லையென்கிற வழக்குக்கிடந்தரும, பொருளை-வஸ்துவை, என்-என்னுடையஆணை-உடன்பிறப்பே அரேகேன்து-அரு

இந்நின்றெண்ணை யாட்கொளும் பொருளே யென, அரற்ற-ஒருவன் பு
கொண்டழைக்க, வரு-பிரத்தியட்சமாகும், பொருளை-வஸ்துவை, அடைக்க
லம்-சரணாகதி, அடைக-அடைவாயாக. (ஏ-ரற்றை) (எ-று) 4.

ஒன்றாகிய பலவாகிய பொருளாய் மிளிர்

வெளியாகிய வெளியாகிய பொருளாய் மிளிர்

நவரூப தன்முதி நானாயின நவரூப

நனாகிய ரீதியாகிய நாதமொழி விகிதா

யாவதற்கு யாமனின் ஸ்வரீதியாய் நனாகிய

யாதிகொள நனாகிய நனாகிய நனாகிய நனாகிய

கனாகிய நனாகிய நனாகிய நனாகிய

யாதிகொள நனாகிய நனாகிய நனாகிய நனாகிய

(இ-ள்) மருகமே (இன்மை உணர்வைப் பொருளாய்க் கொண்டு) மயங்
கும் மனமே ஒன்றாகிய-ஒன்றைப் பொருளாகியும், பலவாகிய-பலபொருளாகக் கா
ண்பபட்டி. ஒப்பும-சமானமும், உபாயம்-உபாசனையும், மூலம்-ஒளியாகிய-இல்
லாதசயம்பிரகாசமாகிய வெளியாகிய-கிராகாசமாய் உதரிய-பிறழ்ந்துரைக்க
லாகா, பொருளை-வஸ்துவை, நன்றாய்-நன்மை யாகியும் அது, அன்றாகிய-நீமை
யாகியும், நானாயின-நனாகிய-மருகமாய், அவனாகிய-அவனவளவரவையது
வெனும் படைக்கைப் பொருளாகியும், நனாகிய-நனாகிய-நனாகிய-நனாகிய
பொருளாகியும், நாதமொழி-(அகார - உகார - மகார - வடிவாகிய) பிரணவ
மாகியும், விகிதாய-பிரணவத்திற் கிட்டாண்பொருளாகியும், அன்றாகிய-(ஆ
ரோபமாகத் தோற்றுவன கற்பனையாகையால் இவையாவும்) அல்லாதாகி,
ஆம்-அதிவீட்டானமே யாய் என, அன்-(அதிவீட்டானத்தினுமவேறுபொரு)
ளால், எனும் பொருளும் ஆகி-எனவரைக்கரும் வஸ்துவ ஆகிய பொரு
ளை, அருமறைகள் - அருமையாகிய வேதங்கள், ஆயத்தம்-விசாரித்தும்,
உரை-வாய்வாதம், இழக்காக்க-விட்டு நீக்கா ஐனகா நிகளாகு, அன்று
ஆல் அமராத முறையால் திலகல்லாடியிலிருந்து, அநீதமென-அ-(குறைத்
தவாத தத்துவ நிருஷ்டியால் லல்லாமல் பூதாதத்தசொல்வாதத்திற்) கெட்டா
ததென-அருள அவாகருணைமையாகிட்ட வந்த-திருவுருக்கொண்டெழு
ந்தருவடிவாய்-குருக்கோலமாய் அருளுருவை-கருபையேவடிவாகும் வஸ
்துவை, அடைக்கலம்-சரணாகதி அடைக-அடைவாயாக (ஏ-ரற்றை) (எ-று)

விண்ணுந், நனாகிய விண்ணும் பொருளை

வெதாந், வாய்சிபத்திற் கிலகியமாய் பொருளைத்

தண்ணுந், நனாகிய தண்ணும் பொருளை

சுபாய், வாய்சிபத்திற் கிலகியமாய் பொருளை

மெண்ணை மெண்ணிராய் வாழ்ந்த மனமே
 மனம் உதராத மனமே மெண்ணிராய் வாழ்ந்த
 மனம் மெண்ணிராய் வாழ்ந்த மனமே
 மனம் மெண்ணிராய் வாழ்ந்த மனமே

(இ-ள்) மருள்கமே (உனது சொருப முணராது) மயங்கும் மனமே,
 விண்ணுதி-ஆகாய முதலாகிய பூதங்களும் அவற்றின் கலப்பாலாகிய பொன்
 திக சரீர சராசரப் பொருளாகும், தரு-செனது பின்னாசகதியால்கொடுக்க
 கின்ற, ஞானவிண்ணாகும்-சிதாகாசமாகும், பொருள்-வஸ்துவை வெதாந்த
 வாசகியத்திற்கு-வேத முடிவாகிய மகா வாக்கியங்களுக்கு. இலக்கியமாய-
 லட்சியாததமாகிய பொருள்-வஸ்துவை தண்ணீரும்-பிரியமாரத்த சாக்த
 தேவதையாகும் பொருள்-உபசாரத் துவீரமற்ற மகிமை வடிவாகும் வஸ்து
 துவை. சராசரபடிவகளை-சராசர சித்திரங்களை தங்கு-தங்குதர்திட மாகிய
 படப்பொருள்-சித்திர வஸ்திரம போன்ற வஸ்துவை, மயலால்-அஞ்ஞா
 னத்தினால், எண்ணுக் கெண்ணி-பெரிபொருள் பொருளென்று உன்னத்தி
 தேற்றப்பொருள்களெய்யப்பொருளென வெண்ணி, உன்னுடைந்து அக்
 கொந்து, இடைநாராதமை-விடிக் கிடைவரை, சேர-கலக்க, எளிதில்
 வரு-சுலபமாகச் சாஷிதகரிக்கச் செய்ய, பொருள்-வஸ்துவை, அண்
 ணலாய் (பொருளேது-மானடாசென்றடைவதாகப்பேராக்கிமாக்கப்படும்)
 பெருமையுடைய வஸ்து வெகுமையோ, இங்கதவாகும் பொருள்-இருக்கி
 டத்திறுத்தினை அதுவாகிய வகுமையொருள், அருளுருவையு-அத்தகை
 யகிருபை வடிவை, அடைக்கலம் - சாளுகதி, அடைக்க - அடைவா
 யாக. (ஏ-சந்தை) (அ-து)

6.

மனமெண்ணுந் திரை பொதி ஞானவாசை நாராயண
 மதாதுபா மாயையெனு மாயபுடைந் தாய
 ஜனவாசை காமவற்றை வடவையா லாருந்
 சதோதாயப் பொருளாமன விருங்கல நாராயண
 வினானு பொருள விந் தாநீதகம் வீழ்வா
 வெழுந்திரிய வருமாமல பற்றாதர் தெருளா
 யருளா ததனமல னுட்பொருள் நீங்கா
 வருளுந் தாய மருள்கமே மனமெண்ணுந் தாய

(இ-ள்) மருள்கமே-மயக்கி லாழ்ந்த மனமே, மனமெண்ணு (சங்கல்
 பம், வேட்கை-அனுசாரதனமெனு மூவகை)சந்தனை என்கிற, திரை
 மோதி-அலைகளே வீசி, மூவாசை நீரால்-மண்-பெண்-பொன்னெனும்
 மூவாசை நீரினால், மதாதது-நிறைவுற்று, மாமாயையெனும் (உலகமிப்படி
 யுண்டாயதென நிச்சயிக்கக் கூடாது)பெரிய மயக்கமெனும், ஆதமுத-தது

கோகவளிக்கும) ராசனாய, அடியாய-(திவருநிகெல்ல) மாதாராசிய, ரகி
தாருந் பரமாரூம-சகல-சித-ஆகத-மெல்லும அவிதிருத குணக்கிடையடை
ய உயாருத வஸ்துவாகும், அருளுந் தவ-கிருபா செருபாணை, அடைகக
லம்-சராளுகதி, அடைக-அடைவாயாக (1-ரதாசை) (எ-டு) 8.

பிழவாயை மிதவாயை பிழவாயை பிழவாயை
பிழவாயை மிதவாயை பிழவாயை பிழவாயை
பிழவாயை மிதவாயை பிழவாயை பிழவாயை
பிழவாயை மிதவாயை பிழவாயை பிழவாயை
பிழவாயை மிதவாயை பிழவாயை பிழவாயை
பிழவாயை மிதவாயை பிழவாயை பிழவாயை
பிழவாயை மிதவாயை பிழவாயை பிழவாயை
பிழவாயை மிதவாயை பிழவாயை பிழவாயை

(இ-ஊ) மருககமே-(ஸ்ரீவேச ஐசம்பிராந்தியால்) மயங்கும மனமே, ரு
வாணை-பிதவாணை, ருவாணை-மரணநன்மைபுர பெயரானை-கலை
பிரியானமாய, பெரும-சகல-கருபுரணமாயி, பிதவா-விதையவித்தை
வடிவாய் பிரகாசித தாம, மரண-பிதையினை, மரண-அவை-மரணமென்கு
சபையில், ஏதறி-ஏத-செய்து, கரும-ஐசம்பிராந்திய-சகல-சகலகருதது, ஆட்
டி-புரிவித்தது, விதேயா-கரும-கரும, கரும-பாருதது, கருகொர்
பொருள்-புரணனை கொள்கை வஸ்துவை, வேதம்-வேதத்தில் (கரும)
விதிவிதேயகரு-விதிவிதேயகருகா, அறுவிதகா-விட்ட பெரியோகரு,
உளத்திறகு-மனத்திறகு, அருளு-சகலத்திறகு தருமமாய, அறுபயவலு
மாகி-அததுதவறப்பிரயோசனமுமாகி அழிவிலலா-கெடாத, அருணை-பி
ணைப்பாடாத, சினமயமாகும்-ஐசம்பிராந்தியமாயும், ஆதியாம-முதலமையா
கும், பொருள்-வஸ்துவை, யாவையும் அடி-யானெனதெனலற, விதித்தார்
தமை-விட்டவாகி, அரு-விதிக்கீட்டாத, அருருகுவை-கிருபாமூர்த்தியை
அடைககலம்-சராளுகதி, அடைக-அடைவாயாக (3-ரதாசை) (எ-டு) 9.

கருணைபொழி கருணைகலை கருணைவா நிதியைக
கருணை பரபொருளை கருணைம பொருளைத்
கருணையந் தாயையரு ளாகவரு பொருளைத்
கருணை பரபொருளை நாவா வாழத்திப
பொருணயந் தாயைகதெ பாகியழி விலலாப
பொருளெனன் டினனமெய்யப் போதடிப மாக்கு
பருணை யாருளான திமிரமறு பொருளை
யருருருவா பருகமெ யடைகவடைக் கலமெ.

(இ-ஊ) மருககமே-(ஸ்ரீவேச ஐசம்பிராந்தியால்) மயங்கும மனமே, கரு
ணைபொழி-கருணைமாரி பொருளென-சருமுகிலை-சரியமேஐசம்பிராந்திய

[illegible]

[3566 68 JIM, ET AL. 10]

குருவணக்கம்.

இதர பொருத்தி ஹைதெநாஸி பொருளை
யிறுவென வெளியி னாததற் கறிந்தாஞ்
சுடப்பி புண்ணா முள்ளி நாசர

சாட்சுநெழு நனசுகி ஜோதிமெய் யடிபா
மகநக மீதுத யநுதெய நூல

வருணனை பொருகை நம லைகநா சமுடென
பதவனை பவயய பனுபெரு வுழிதொ

புகழ்ந் ளாநிய பதம ளா சாண

(இ-ள்) இகம-இவ்வுலகத்திலும், பரமம-மறுமையிலும், எங்கும் - எவ்விடத்திலும், சிறைத்து-வியாபிதது, ஒளிர்-பிரகாசிகும, பொருளே-வஸ்துவே, இதுமென-இத்தன்மையதென, எவருட-எததன்மையினரும, இச்சைததற்கு-சொல்லுவதற்கு, அரிதாம்-அருமையாகும், சுகபரிபூரண-பரிபூரணந்த, முமலவிஞ்ச-முமலமலமற்ற, சுடாசெழு-சுடாவழிவாகும், கனசிதஜோதி-ஒன்றாகிய ஞானஜோதிவழிவானவரே!, மெய்யடியார்-உண்மையடியார், அகக்கம்மிது-அக்ககரணமாகிய உதயகிரியிது, உதயஞ்செய்யும்-உதித்த தோற்றுவீக்கிற, ஞான-இத்திரியக் கிரணங்களுடைய, அருணனே-சூரியனே!, பொதிக்கைமலைக்கு அரசு-பொதிக்கைமலை யரசெனும் நாமமுடைய சித்தரின், அருள்-கிருபையினை, அறிந்த பகவனே -

னவானே!, பவபயம்-பிறவிபயம். அது-ஃகினி, பெருவழி-பெரியவழியை
தோ-தோந்து பகம்-உணமைஞானத்தை, அருள்-அடியேனுக்கருளிய,
ஆரிய-குருவே!, பதமலா-உணபாத்நனாகிய தாமரை மலாக்களுக்கு,
சரண்-அடைக்கலம் புகுகின்றேன், (ஏ-ஹை) (எ-ஹ) 1,

முத்தியி னுருவே மூவா முதலே
முபபுர முச ச உ முசிநு வகலச
சிததுரு வாகுத திகழ்திவ கரண
சின்மய சிவசங் கப ச பதிபெ
நித்த ரிராமய நிர்மல நினைவா
நினைவக லாந்ரு பாதிந் நேரத
பத்துறு பொதிகை மலைக்கா ச நுடெர்
பகமரு வாரிய பதமலா சரணே

(ஓ-ள்) முத்தியினுருவே-முத்தியின் வடிவானவனே!, மூவா-கெடாத
முதலே-ஆதிகாரணமானவனே!, முபபுரம்-(தூல - சூகரும-காரணங்க
ளென்கிற) மூன்று தேகங்களுடம், முசசகம்-(சொக்க மத்திய பாதாளம்
என்கிற) மூன்று லோகத்தோற்றங்களுடம், முசதுநன்-நிறைந், அஞ்ஞான
விருளானது, அகல-ஃக, சிவநுயல்-நான்சொருபியாகி, திகழ்திவ
கரணே-பிரகாசிகுரும சூரியனை! சின்மய-ஞானமயமானவனே!, சிவ-ம
ங்கலமானவனே!, சடகர-(அடியாரக்கு) சுத்தத்தைக்கொடுப்பவனே!, சேபதி
யே-இலக்குமிமணனே!, நித்த-என்றுயிருப்பவனே!, நிராமய-நேயற்ற
வனே!, நிர்மல-மலமற்றவனே!, நினைவா-நினைப்பவா, நினைவு-மனதை
விடந், அகலா-நீங்காத, நிருபாதிகனே (தேகோபாதி-அத்தியாசோபாதி-
அவிச்சிள்ளேபாதிமெனும் மூவகை) யபாதிவற்றவனே!, சதபத்துறு-
அழிவில்பொருளிடத்து அளபுபொருந்திய, பொதிகைமலைக்கரசு-பொதி
கைமலைச்சிததரின், அருளதோ-கிருபையினலறிந்த, பகம்-உணமைஞான
த்தை, அருள்-எமக்குபதேசித்த, ஆரிய-சத்தகுருவே, பதமலா-உணபாத்ந
னாகிய தாமரைமலாக்களுக்கு, சரண்-அடைக்கலம்புகுகின்றேன், (ஏ-ஹை) (எ-ஹ) 2.

ஆயிந் நார வசன வாலா
வதவிந் யவந் நவந் சுதலே
மாயிந் மெதப பதமணை யஞ்ஞான
பங்ஜ பதமா மாதமய யநிந்
மாயவ மாதெ னனேமுக குறற
மறுத்திடு பொதிகை மலைக்கா ச நுடெர்
தூவாந் நேதுரி சிறுதுரி மஞ்சரி

சூழ்ச்சி யளிப்பவ துணைமலா சரணே

(இ-ள்) ஆயிரநாமா-அநந்ததிருநாமங்களுடையானே!, அசலா-சலனமற்றவனே!, அமலா-நீரமலமானவனே!, அதவிதீய-இணையற்றவனே!, அககா-பாவமற்றவனே!, அசுசுதனே-நாசமில்லாதவனே!, பாயிரம - உனது பிரதாபத்தை, ஓத-(முடிவுபெறச்) சொல்வதற்கு, பழமறை-பழமையாகிய வேதங்களும், அஞ்சும-பின்னிடையத்தக்க, பங்ஜபத-தாமரைமலாபோன்ற பாதங்களுடையானே!, பரமாத்ம - உயாவாகிய ஆத்மசொருபனே!, பயந்திர - (பிறவி) அசுசுதவிக்கும், மாயவ-மாயையில் வல்லவனே!, மாசேனனே-பெருமைமிகக் கூடுவானனே!, முகருடம் - (காமம்-வெருளி-மயக்கமென்னு) முகருடநயக்கியும், அறுதநிதி-நீக்கிய, பொதிகை மலைக்காச-பொதிகைமலைச் சித்தரென்பவரது, அருளாதே-அருளாலதே ஈச்சியடைந்த, தாயவழி-பரிசுத்தமானவழி, துரிசறு - (வலவகை) குற்றமுமீக்கும், துரியஞ்சோ-துரியத்தைச்சேரும், சூழ்ச்சி-உபாயத்தை, அளிப்பவ-கொடுப்பவனே!, துணைமலா-உனது இரண்டு பாதங்களுக்கும், சரண் - நமன்கரிககின்றன. (எ-றறறசை) (எ-அ).

3.

அண்டரு மமரரு மீறிதற கரிபா

யமுதமு தலமரு மடியர்க் கெனியாப்

தொண்டரை யுண்டவா கண்டன மெனஞச

சொல்வகை யறமமை வாக்குயிர சொரக

கண்டன வெவையுந தன்னுரு வாக்கிக

காலமி நறதொளிர் கோலம தருஞ்ஞம்

பண்டைய னேபழ மறைப்பொருண் முடிவாம்

பகமரு வாரிய பதமலா சரணே.

(இ-ள்) அண்டரும் - (உணை) சிந்திப்போரும், அமரரும் - (காமியப் பயனல்லமகிழும்) தேவர்களும், அறிதறகு-தெரிந்துகொள்வதற்கு, அரியாய்-அருமையானவனே! அமுதமுது - (உணைவிரும்பி) இடைவிடாத முது, அலமறும்-பிறவிக்கஞ்சும், அடியாககு - அடியர்களுக்கு, எளியாய-சுலபசாத்தியமானவனே!, தொண்டரை-உனதன்பரை, உண்டு-(ஐக்கியஞ்செய்து) கரைததுக்கொண்டு, அவா கண்டனம் என்னு-நாங்களறிந்தோமென்று, சொல்வகையற-சொல்லும் மார்க்கமின்றி, மரமவாக்கு-அவாமனமும் சொல்லும், உயிர்-அகங்காரஜீவனும், சோர - அவாகளிழக்க, கண்டனவெவையும்-காணப்படும் பொருள்களியாவும், தன்னுருவாக்கி-தனமயமாக்கிக்கொண்டு, காலமிறந்து-காலபரிச்சேதங்கடந்து, ஒளிர்-பிரகாசிக்கும், கோலம் அது-அகண்டக உருவத்தை, அருளும்-அவாக்குக் கொடுக்கும், பண்டையனே-என்று முள்ளானே!, பழமறைப்பொருள்-பழமையாகிய வேதங்களின்சுத்துக்கு, முடிவாம்-முடிவாகவிளங்குகிற, பகம்-பெய்

ஞ்ஞானத்தை, அருள்-உபதேசிக்கும், ஆரிய - மெய்யுணர்வுடையானே!,
பதமலா-உணபாநிலகளாகிய தாமரைமலாகளுக்கு, சரண்-நமஸ்கரிகளின்
ரோம. (ஏ-ஈற்றை) (ஏ-று).

சிகழையு நுகுகொடு ஜகவடி வாகித்
திகழ்சிற அகவடி வோயு யவர்தம்
புநதியி லின்னமிர்தபபெரு வெள்ளம்
புகவிடு வோயுட லுயிர்பொரு ளாதி
தந்திட வல்லா னாவைகொள் வல்லாய்
தன்னிய னெப்பாதி கைககர சருடோ
பந்தமி நந்தா நந்தம் புதிதோய்
பதமரு ளாய்ப பதமலா சரணே.

(இ-ள்) சிகழை-மனத்தின், உருக்கொடு-உருவத்தைக்கொண்டு, ஜக
வடிவாகி-உலகவடிவாகி, திகழ்-பிரகாசுக்கும், சிற்சகவடிவே-ஞாநாந்த
வடிவுடையானே!, அடியவாதம்-அடியாகளுடைய, புநதியில்-புத்தியில்,
இன் அமிர்தம்-இனிமையாகிய அழிவிலாமையெனும், பெருவெள்ளம்-மி
ககபிரவாகததை, புகவிடுவோய-செலவிடுவோனே!, உடலுயிராதி-உடலு
யிராழ்தலாகிய, பொருள்-பொரு ளாகி, தந்திட-கிருஷ்டிக்க, வல்லாய்-வ
ல்லவனே, அவை-அப்பொருளாகி, கொள்-தன்னுடக்க, வல்லாய்-வல்
லவனே, தன்னியனே-பெரியோனே பொதிகைமலைககரச-பொதிகைமலை
ச்சித்தரொணு திருநாமமுடையவரின், அருளதோ-கிருபையினால் தோந்
து, பந்தமிந்த-தனுகரண புவனபோக ஆசையிலிருந்த) விடுபட்டு,
ஆகந்த-ஸகஜானந்தமெனும், அமபுதிதோய-கடலிலாழும், பதமருள்-அ
றிவைக்கொடுக்கின்ற, ஆரிய-சகருருவே, பதமலா-உணபாதங்களாகிய தா
மரைமலாக்ளை, சரண்-அடைக்கலம்புகுகின்றேன். (ஏ-ஈற்றை) (ஏ-று) 5.

புறமக மெண்டிசை மேலகி மென்னப்
புகலிட மதினிறை பொருள்களு மணுவா
யறநெடி யாயள வைகள று நிலையாய்
யாவையு மாயன் குஞ்சித ஜோதி
மறமலி நெஞ்சற வாழியி னுத்தது
மாண்புடை யான்பொதி கைககர சருடோர்
செறலறு மறிவா நந்தம் ளிகருந
திறலுடையோய்திரு வடிமலர் சரணே

(இ-ள், புறம் (என)-வெளியிலெனவும், அகம் (என)-உள்ளி லென
வும், எண்ணிசை (என)-வுட்கீர்த்திகளுக்கெனவும், மேல்கீழ்என்ன-மேலென

வுங் கீழெனவும், புகலிடம்-சொல்லுமிடங்களும், அதில்-அவ்விடங்களில், நிறை-நிறைந்து நிற்கும், பொருள்களும்-வஸ்துக்களும், அந்நுவாய-அந்நுவாக, அறநெடியாய-மிகவும் விபுவானவனே!, அளவைகள்-பிரமாணங்கள் எனும் ஆறு இந்திரியங்களாலும், அது-அளந்தறியக்கூடாத, நிலையாய்-நிலைமையையுடையவனே, யாவையுமாய்-தோனறுமயாவாகி, அன்றும்-அவைகளழிய வழியாது சேடமாகும், சிதஜோதி-ஞான ஜோதிமயமானவனே, மறமலி-வன்மைநிறைந்த, நெஞ்சு-மனத்தினே, அறவாழியில்-தருமக்கடலில், ஆழ்த்தும்-ஆழ்த்தவல்ல, மாண்பு உடையான-பெருமைஉடையவராகிய, பொதிகைக்கரசு-பொதி கைமலைச் சித்தரது, அருள்தோ-அருளாலறிந்த, செறலறும-பிரதிபந்தகமில்லாத, அறிவாநந்தம்-ஞானநந்தத்தை, அளிகரும்-உபதேசுகும், நிறல-வல்லமை, உடையோய-உடையானே, திருவடிமலா-அழகிய பாடங்காராகிய தாமரை மலர்களுக்கு, சரண்-அடைக்கலம் புகுகின்றேன. (மீ-சுடறதை) (எ-று) 6.

பூதப் பொருளும் பொறிபுல னுடனும்

பொய்யாநி வாருச் வனுமிரு விளையு

வேதமுநின்றுரை விதியும் விலங்குப்

வினாணுல கொடுபா தலமதி னுடையா

பேரது வரனமா ல்வாதரு கதிகள

பூரண வெளிதரு பொய்ச்சித திரமென

ருத வெழுமபொதி கைக்கர சருடாக

துயர்நி வருளுப யபதரு சரணே

(இ-ள்) பூதப்பொருளும்-(பிரிதிவி-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயமெனும்) பஞ்ச பூதவஸ்துக்களும், பொறி-(மெய-வாய-கண்-மூக்கு-செவியெனும்) ஐந்த னுந்நிரியங்களும், புலனுடனும்-(சத்த-பரிசு-ரூப-ரசு-கந்தமெனும்) ஐந்து விடயங்களு-சரிசுமும், பொய்யறிவாம்-(எதிராகாண்) பொய்ப்பொருள்களின் விளக்கமும, ஜீவனும-உயிரெனும் ஞாதாவும், இருவீனையும்-பாவ புண்ணியங்களும், வேதமும்-(நான்கு) வேதங்களும், அதிலுரை-அதிறசொல்லப்பட்டிருக்கும், விதியும் விலகும்-விதிகளும் மாறறும விஷயங்களும், விண்ணுலகொடு-தேவவுலகத்துடன், பாதலம்-(நரகமும்) நிறையமும், அதிலுறைவோர்-அதில் வசிப்பவர்களும், போதன்-பிரமஹம், அரன்-சிவனும், மால்-விஷ்ணுவும், அவர் தருகதிகள்-அவர்கள் கொடுக்கும் (சத்திய லோககைலாய வைகுண்ட) கதிகளும், பூரணவெளி-எய்யும் நிறைவாகிய சிதாகாசமானது, தரு-(சிற்சத்தியாற்) கற்பிக்கும், பொய்ச்சிததிரமெனது-மிதயா ஒவியமென்று, ஒத-உரைத்தறிவிக்க, எழும்-திருருக்கொண்டிருந்த, பொதிகைக்கரசு-பொதிகைமலைச் சித்தரவாகனது, அருள்தோ-அரு-அருமைப்பால் தோந்த, உயர் அறிவு-உயர்வாகிய மெய்ஞ்

ஞானத்தை, அருள்-அருளிச்செய்த உபயபதம்-உமதிரண்டு பாதங்களுக்கு
சரண-அடைக்கலம் புகுகிலேன, (ஏ-ஈற்றை) (எ-து) 7.

நாய்நரி பேய்கழு நாதவி நுந்தா
நாறுடல சொறுதி நிகத்தி லொருங்
ரூய்மதி யாதிது நீயென விதனை
யாககின னுளன்னவனா, தொழு வெனவே
பேய்மத வாதுபி தறறுவ ரறியா
பிரகஞா னம்பிர மமுரல கெனுமொன
ரூய்நிகா பொதிகை மலைக்கா சருடென
தறிவரு ளாரிய வடிமலா சரணே

(இ-ன) அறியா-(தன்னையும் சுசனையும் விசாரித்) தறியாத மூடாகன,
நாய்நரி பேய கழுகாதி-நாய்-நரி-பேய-கழுகாதுய லீவனகஞ்சு, விரு
ந்தம்-விருந்தாக வளரும், நாறுடல-ஈற்றமிழ்து திபுழைடயவுடலை, சொறு
திரிந்ததில-உண்ணுஞ் சொறு வேறுபட்ட மனமல மாமஸங்களில், ஒரு
கூறாய்-ஓர் பாகமாகுமதியாது-நீனையாக்கி, இது-இச்சரீரமே, நீயென-நீ
யெனனும் சொறுகுப பொருளென்று, இசையாக்கினன்-இதனை கருட்
டித்தவன், உளன்-ஒருவனிருக்கிறான், அவன்குடிதெழு-அவன் பாதங்களு
வணங்குக, எனவே-என்றே, பேயமதவாது-அலைச்சலைத்தருமதுரபிபிரா
யவாதவகளை, பிதறுவா-பினத்துவாகன், பிரகஞானம்-பேரறிவே, பிரம
மும்-ஆகந்தமும், உலகமும் எனுமென-தோற்ற உலகமுமென்று கொல
லும் எனனுடைய, தாய்நிகா-நாயது கருணையைப்பொத்த, பொதிகைமலைக்
கரசு-பொதிகைமலைச் சித்தரவாகனது, அருளதோரது-அருளால் தோரது
அறிவு அருள்-மெஞ்ஞானத்தை அருளிய, ஆரிய-சத்தருவே, அடிமலா
சரண-உன் பாதங்களாகியமலாக்குருமஸகாரம் (ஏ-ஈற்றை) (எ-து) 8.

எதுவுல குயிர்பர மாய்க்கா மதி
யெண்ணறு தீக்குண மாய்ந்த குணமா
யதுவவ னவளவை யாய்முப பொழுதா
யலரிமு தற்கிகா ளாமராகன் முனிவர்
விதுபது முனரன் றிசைபல கலையாப
விளோபய னாயொன நிகவி ளங்கு
மதுவறி வதுநீ நானென வருமொம
மதத்தி னமடியு வடிமலா சரணே.

(இ-ள்) உலகுஉயிர்பரமாய்-ஜகஜீவ பரமாகவும், காமாதி-காம முத
லாகிய, எண்ணறு-அளவிலடங்காத, தீக்குணமாய-தீய குணங்களாகவும்,

கற்குணமாய-நல்லகுணங்களாகவும்,* அதுவவனவளவையாய்-அது-அவன்-
அவள்-அவை-அவ்வொழுமைமபாலாகியும், முப்பொழுதைய-இதர்பெதிரா
க்சுழுவெலும் முக்காலமாகியும், அலரிமுதல-சூரியனமுதலாகிய கிரகங்க
ளும் கோள்-அசுவனிமுதலாகிய நட்சத்திரங்களும், அமரர்கள்-இந்திரன்
முதலிய தேவர்களும், முனிவா-வசிஸ்டாமுதலிய முனிவர்களும், விதுப
துமன் அரன்-விஷ்ணு பிரமன் ருத்திரனும் திசை-தசதிருகளும், பலக
லையாய்-வேதாதி*பதினாறு விதத்தைகளாகியும், விவ்-மேதசொலலிய
வற்றுவலியும், பயனாய-பிரயோஜனமுமாகியும், ஒன்றாகி-ஏகமாகவே
யிருந்தது. விவ்ருமெது-பிரகாசிகருமதுயாது அது-அப்பொருளே, அறி
வ-உண்மைஞானம், அது-அந்த உண்மைஞானம், நீதான்-நீயும்நானும்,
என-என்று, அருள்-அருளிச்செய்து எம்அத்த-எங்களைதலைவனே, நின்-உ
ன்னுடைய, அமபுயமலா-அமரமலா போனது, அடி-பாதங்களுக்கு,
சரண-அடைக்கலம் (எ-சுமததை) (எ-து), 9.

அறிவறி படுபொரு ளெனவிறு பொருளே
யலநிலை யறிவுற நிற்பொரு ளானதெ
வொ ருபொழு தாவொரு பொழுதில தாகி
பொழிவதெ னறிவிலெ யெவிலெவ யுணராத
பிறுபொழு தாகநரி யாகவி ருந்திங்
மெதுமவன வருவபொதி ளைக்கர சருடோந்
தறிவுற தயலிலை யதுந் நானென
தருளிய வுமலரி னடிமலா பரணை

(இ-ன்) அறிவு அறிபடு பொருள்-திருக்கு திரியும்,என-என்று,இரு
பொருளே-இரண்டு வஸ்துக்களே (உள்ளார்) அவது இலை-அல்லது
வேறிலை,*அறிவுறும்-அறிவைப்போல, அறிபொருள்-அறியப்படுபொருள்
உளதேல-உளபொருளாகில், ஒருபொழுதுதான்-நனவு கனவு காலங்களில்
உளதாகவும், ஒரு பொழுதில்தான்-சுமூததியிலிலலாததாகியும், ஒழிவது
என்-நீங்குவதற்கு காரணம் யாது, அறிவு இலையெனில்-அப்பொழுது
அறிவேயிலையல்லாமல் உலக மிருந்ததெனில், இருபொழுதும்-உலகுள்ள
பொழுதும் இல்லாத பொழுதும், கரியாகவிருந்து-நிலைத்து சாகியாக வி
ருந்து,இவகிவைஉணராதவெது-சங்கிவை அறிந்து விவகரிப்பிதெது.என-எ

* பதினாறாவியத்தையென-இருக்கு-எஜா-சாமம்-அதர்வணம்
ஆகிய நான்கு வேதங்களும், மந்திரம் வியாகரணம் நிகண்டு சந்தோபிசிடம்
நிருத்தம் சோதிடம் ஆகிய ஆறுவேதாங்கங்களும், மீமாஞ்சை தருக்கம்
புராணம் தருமதஸ் ஆகிய நான்கு உபாங்களுமாம்.

ன்று, அருள்-உபதேசித்த, பொதிகைக்கரசு-பொதிகைமலைச் சித்தரது, அருள்தோந்து-அருளால் தோச்சியடைந்து, உளதுஅறிவு-ஆஸ்திப்பொருள் அறிவே, இலை அயல்-அதனிலும் வேறாக உலகம் நாஸ்தியே, (ஆகையால்) அது-அவ்வறிவே, நீ நானென்று-நீயும் நானு மென்று, அருளிய வமல-உபதேசித்த நாமலனே, நின்-உன்னுடைய, அழிமலர்-பாதங்காரசிய தாமரை மலர்களுக்கு, சரண-அடைக்கலமடைகின்றேன் (ஏ-அற்றைச்) (எ-று)

1

தனையல் தயாலணு வளதெனுமனவும்

தாளமா ளாதா மனங்நெடு மலவும்

வினைகழி யாதது னுதகக துங்க

மேவிடு முயிராங்கு யாமத னுனீ

யெனைவிட பரமா னு அழிவு யென மே

• யெனணுக மனமறு வகையிடு விரி நெ

கனமய லொழிவழி யிழைப்பவ வாயிடு வ

கற்பக மேபூவ கழல்வினை சரணை

(இ-ள்) தனையலது-(அறிவாகிய) தன்னையல்லாமல், அணு அயல்-நா ணுமாதிரம் அயல் பொருள்கள், உளது என்னு அளவும்-உண்டு என்னு நினைவு உள்ளளவும், மனநதான மானாது-மனோலயமாகாது, கெடுமன வும-அம்மனோலயமாகும் பரியந்தமும, வினைகழியாது-பாப புண்ணிய இருவினை வாதனை கெடாது, அதனால்-அவ்வாசனையால், சுததுககம்-சுத துக்க பரமபரைகள், மேவிடும-வந்து பொருத்தம் (இதனால்), உயி-தே காபிமான சிதாபாச ஜீவன், நிலைபாம-ஸ்திரப்பபிம, அதனால்-ஆகையால், நீ எனைவிட-நீ அறிவாகிய என்னைத்தவிர, பரமானுவும்-ஓர் அதி ருசுரும வணுவும், இலை எனவே-அயலாக இல்லை பென்றே, எண்ணுக-(விசாரனை முடிவில் சேடித்த அனுபவப்படி) பழக்ககடவை, இதுமனமறுவழி-மனோ லய வழி இதுவே யாம, விடினே-(மத்தியகால விபரீத பழக்கத்தால்) விடி வாயாகில், கனமயல்-(இலாதிருந்தும் மாயாமோகத்தால் உள்ளது போல கன்மத்தால் பலப்பட்டு நீங்காதவிட) பிறவிமயக்கம். ஒழிவழி-நீங்கு மாகக் கம், இலையென-வேறு இல்லை யென்று, அருள்-உபதேசித்த, எம்-எம்ம னோர்க்கு, கற்பகமே-(சிரசித்த பொருள் கொடுக்கவல்ல) கற்பகத்தருவொ த்தவரே, பூ-அழகிய, கழலினை-உமதுஇருதிருவடிக்கும, சரண-அடை க்கலம் புகுகின்றேன். (ஏ-அற்றைச்) (எ-று)

11.

கேஞ்சறிவுறுத்தல்.

மாதரைப்பழித்தல்.

அநவரத முநதுயரி லாழ் குவதென னெஞ்சே
யாதுவரி வினாபுறுவை யாதுனது பிரியங்
கனதுனதுண ணிடைமாதா போகமெனி லதின்
கண்டதென னசைதுநக நீகநமெனி லதுபொய்
தினாறுப விததிடற குடைவதென் தெரிவாய
தோலெனபு ரோமஞ்சு சந்தரா பிரமை
கனகிருமி வாழமுல் பாண்டமிதை விநிந
கஞினிச் சுகமுறில் கண்டதெனி வாபொ

(இ-ள்) கெஞ்சே-மனதே, அநவரதமும-(யாவிரிநுகதும்) சதா கால
மும், தியரிவ-துக்கசாகரத்திலு, ஆட்குவது என-முழிக்கிடத்தல் யாது
காரணம். யாதுவரிவ-எது கிடைக்கில, இன்புழுவை-ஞ்சதிய திருபதி
யடைவாய உனது பிரியம் யாது-உனக்கத்தியந்த பிரியமானதென, கன
சன-கனமாகிய குசங்கவயம், நுண்ணிடை-துட்பமாகிய இடையினையுமு
டைய, மாதா-அழகிய பெண்களின், போகமெனிவ-முயக்கமெனக்கடறு
வாயாகில, நீ யதில கண்டதென-நீ யதிலி துவரையிலை-நதபிரயோஜனம்
யாது, நசைதுநக நீக்கம் எனின்-(இகபரபொசமீ தண்டாகிய) இராக
துக்கக் கழிவெனடையேல், அது பொய-அவ்வெண்ணம் பொய்யாம் (எ
னெனில்) தினமனுபவித்திடறகுடைவது-(இது வரையில நீ யனுபவித்தி
ருந்தம் எதிலும் திருபதிவராமையிலும) எப்பொழுது மிகையே அனு
பவிக்க வேண்டு மெனனு மிசைமுறறுமுததுயரால் வந்துவதாலும், பி
ரமை என்-இவ்வெண்ணம் பிரமை யென்று தெளிவாயாக, தெளிவாய்-(இ
வ்வெண்ணம் நீடுழியாயாகில)அழிவாய,தோலெனபு ரோமம்-(நீவிரும்பும்
மாதர்பாலிருந்து உனக்குப் புலப்படுவது தேக்கமிருக்கும்) தோலும், கூந்த
லும், ரோமமும், பல், எலும்புமாம், சுகந்தரா-இவைகள் சுகந்தருமவையா
மா? தரமாட்டா,கனகிருமிவாழமுல்பாண்டம்-(அன்றியும்மாதருடலானது)
மிகக் கிருமிகள் புழுத்து வாழ்ந்து வளரும் மலபாண்டத்தைப்போல் வது
(ஆகையால்),நீ இதைவிட்டு-நீ ய்வ்வாசையொழித்து கஞலில்-உனது கண்
வில், சுகமுறில்-(மாதொருத,திலல்லாதிருந்தும் உனடெனனு மெண்ண
முதிரச்சியால் பெணனுண்டாகிப்போகக்க)இச்சுகமனுபவித்தலை, கண்டு-
(ஆராய்ந்து நனவிலும் எனது பிரிய சுகமும் எனவிரதிரியஸ்கலனை சுக
மும்யானடைகிறேனேயல்லாதுமாதராச்சுகமுண்டாதலிலலையென)வறிந்து
தெளிவாயே-தெளியக்கடவாய (எ-று) 1.

கற்புடைப நேறசபிப பாராநாறி லாது
கண்டவரை யணைவாபாற ரெண்டுசெய லழிகொ
நற்குலப பென்னெடுவெனி லெதுநாறும் துய்ப்பாய
நாமன்வழை யழிவையொ நாசமுறு தெகங்
கற்பவரை யழியாத சித்தனல வெநீ
கமலாச னனுமலாய் கண்டசுக மலவொ

வற்பொன லறியாய்கொ லாகெடுவை நெஞ்சே
யாதுபயன் மாதரா னோதலறி யாயே

(இ-ள்) நெஞ்சே-மனதே, கற்புடையரேல - (நீலிரும்பும்மாடாகள்) கற்புடைய ராயின, சபிப்பரா-உணனை வைவார்களன்றி இணங்காரகன்; சுறபிலாது-நிறையின்றி, கண்டவரை - (ஆசசித்த) பல புருடரையும், அணை வாபால்-சேருவோரை நம்பியவர்களிடத்திலிருந்து, சொண்டு-அவரிடட ஏவலகலே, செயலழகோ-செயலுணக்குப புகழாமா, நறகுலப பெண்டிலி எனில- (அபபடிச செயவானேன்) விதிப்படிநா மாதை மணம்புரிந்துக்கபனு பவித்தலாகாதோ வெனின் இது குற்றமற்றதேயாய், எதுகாறுநதுப்ப பாய-இததுசுகத்தையே எவ்வளவுகாலம் அனுபவிப்பாய், நீகண்டசுகமல வோ-நீயிதுவரையனுபவித்து அறிந்த சுகமேயலலவோ, அற்பமெனலறி யாய்கொல-இது சொலப நேரச்சுகமென்று யாவருளு சொல்வது நீயறி யாயோ? நமன வருகையறிவையோ-எமனிலவுடலை யகற்றவருகூலமிது வெனவறிவையோ? நாசமுறு தேகம்-பால்யமாதி மாறுதலைவிட்டகலாத வித்தேகம், கற்பவரை-கற்பகாலவளவு, அழியாத-கெடாத, சித்தனலவே- தேகசித்தி பெற்றவனுமலவே, கமலாசனுமலாய்-தாமரைக கமலத்தை யிரு பபிடமாகவுடைய சிருட்டிகும பிரமனுமலவே; ஆகெடுவை-ஐயோவீணி லழிகின்றாய், மாதரால்-மாதரசையால், தோதல - (தேடுமபொருளும் தே கபலமுமிழுது குறைகளாலும் நோயாலும் பேரினபமடையத்தக்க ருயருசி தேடாமல மரணகாலபரியத்திரம்) வருத்தப்படுதலில், பயன்யாது-என்ன பிரயோஜனத்தைக கருதியோ? அறியாயே-இதை விசாரித்துத் தெளியா யே (எ-று)

2.

மண்ணீரை யலதுபுற் பூடாதி புண்டோ

மகனமாடு மாதராய் மற்றவைகண் மாறக்

கணனார வேகண்டு காதலவைப பதனற

காமாதி குணமெய்த லேமாறி டாதே

பெண்டினைவ லரசர்சே வகராணை சேனை

பிதாமகன் முதற்சிலை யனுக்கூட்ட மலவோ

வுண்ணடி லுறவுபகை தமாதார முண்டோ

வொருங்குபட லுண்டெனவு னொழியாத மயலே.

(இ-ள்) மண்ணீரையலது-மண்ணும் நீருமாகிய பூதசாரமில்லாகல், புறபூடாதி-புல்பூண்டு முதலிய விருட்சங்களும், தானியங்களும், உண்டோ -உண்டாகின்றவா? மகனமாடு மாதராய்-மனிதன்-மாடு-மாதா முதலாகிய ஜீவதேகங்களாய், மற்று-பின்னும், அவைகள்-அச்சாகதானியாதிகளே, மாற- புசித்தலினால்சுககிலசுரோணிதங்களாகிமாறுவதை, கண்ணாரவேகண்டு-கண்

கனாரப பார்த்திருத்தும், காதல் வைப்பதனால்—(பொருள் பொருளென்று பாராது மருட்டுகாண்) டாசை வைப்பதனால், காமாதிருணம்—காமமுதலிய தூர்க்குணங்களின், எய்தல்—பரிணாம முன்பா லுண்டாகின்றன, பெண்ணேவல்—பெண்ணேவலுக் கிணைவதில், ஏமாறிடாதே—ஏமாறுதே, (அன்றியும்), அரசர்—வேந்தரும். சேவகர்—சேவலாளரும், ஆணைசேனை—கஜங்கல்வமுதன்மையாகவுடைய சதுரங்கசேனைகளும், பிதாமகன் முதல்சிலை—பிரமதேவன் முதல்கல்லீராகச்சொல்லாபபிம் ஏழுவகைக தோற்றப பொருள்களும், அணுக்கூட்டமலவோ—பூதபரமானுக்களின் கூட்டுறவல்லவோ, உள்நாடில்—இதை நீ நன்றாக விசாரித்தறியில், உறவு—கொள்ளத்தக்க உறவினரும், பகை—வெறுக்கத்தக்க அன்னியரும், தமர்—சம்மவர்களும்—சொந்தக்காரரும்; தாம்—பெண்டிர் முதலானோரும், உண்டோ—உண்டாவரோ, உண்டென—உண்டென்று, ஒருவதுபடல்—அபரமமானுக்கூட்டப பொருளோபியமயங்கி கூடிநிற்கை, உன்—உன்முனைய, ஒழியாத—நீங்காத, மயலே—பூர்வவாசனை மயக்கமேயாமென அறிவாயாக. (5-10)

3.

யாக்கையைப்பழித்தல்.

நெஞ்சேயி தென்கொடுமை பலமுபர்ந் கிடனாய்

கின்றனா மேனூதிலை நில்லாது மாறு

நஞ்சாசு நாடலையா தாமெனவு முணர்வாய்

நடுக்கமறு நகைதரக் கொண்டதெது மாணத்

தஞ்சாமை யாபகிரி லலையாமை பிணியா

லலமுனை குளிர்பெய்ப் மண்டாமை நாடினத்

றுஞ்சாமை சாம்பராய்த் தோயாமை யன்றே

சநதரப திவைதூங்க நிலையாமை தெளியே.

(இ-ள்) நெஞ்சே—மனதே, பலதுயர்க்கு—பலதுக்கங்களும் வந்தடைந்திருத்தற்கு, இடனாய் தின்று—இடமாகியிருந்து, கணமேனும்—கணப்பொழுதானாலும், நிலைநில்லாது—முன்னிருந்தபடி யிராமல் சுகநிலைகளோணிதக்கலாபு நாடொடங்கி பிணமாகி மண்ணுமளவும். மாறும்—மாறுதலடைந்துக் கொண்டேயிருக்கும், நஞ்சாகும்—விஷத்தைப்போன்ற சுபாவமுடைய, உலையே—இத்தேகத்தை, அமுதாமெனவும்—இறப்பொழிந்து நிலையாக நிற்கும் பரம்பொருளொப்பாம் மருந்தாமென்று, உணர்வாய்—நினைந்திருக்கின்றாய், இது என்கொடுமை—இது என்னகுரூரம், நடுக்கமறு—அச்சமற்ற, நகைதரக் கொண்டதெது—சந்தோஷத்தை யளிக்க நீயிதுவரைப்பெற்ற உறுதிப்பதி, மாணத்தி—மாணகாலத்திற்கு, அஞ்சாமையா—பயப்படாதிருக்கும் தன்மையா? பசியிலலையாமையா—பசியினு லலையாத்தன்மையா? பிணியாலலமுமையா—வியாதியினுல் பிரலாபித்து ஐயோ அப்பாவெனக் கூறுதன்மையா? குளிர்பெய்பம்—சீதோஷணதுக்கங்கள்? அண்டாமை

யா-வந்தடையாத்தன்மையா? முடிவில்-அந்தத்தில், துஞ்சாமையா-மரண மடையா? தன்மையா? சாம்பராய்-அனலிலிட சாம்பலாகி, தோயாமையா-நிலத்திற் படியாத்தன்மையா? அனந்த-இவைகளி லொருதன்மையும னியாமலிருக்கப்பட்டதன்மே? சுதந்தரானு-(இத்தேகாபிமான முனக்குச்) சுதந்தையனியாது, இவை-இத்துண்பங்கள், தாங்க-நீயுடலோடிருத்தும் அபிமானமின்றி இதை மறத்திருக்குந் தூக்கத்தில், நிலையாமை-இப்பிறவித் துன்பங்கள் புலப்படாதிருத்தலை, தெளி-யோசித்துத்தெளிவைப் பெறுவா யாக. (சு-சுற்றைச) (எ-று)

4.

ஒன்றுதேர் னொருதே யுடற்கலைவு காம

மேயயாத பசிகொய்க னொன்றுரி னெவ்வொன் று
யென்றுவரு மேலூங்க மேதுகாறு மொழியா

திதற்குரிய செய்வைசெய பெப்பாறு னக்குப
பொன்றிது குக்குமெனி னன்றிநி தின்றே

பொறுததுடலை யாவதென் பொய்யொழிக விடுவா
யின்றேனுங் கற்பகதி லெனுகிட லிதே

விறப்பொடு பிறப்பவடு வியன்னுமக லாயி

(இ-ள்) கௌந்தே-மனமே, ஒன்றுதேன்-இன்னமொரு விசேடங்கேட் பாய், உடற்கு-இச்சரீரத்திற்கு. ஓயாத-நீங்காத, பசி-பசியும், அலைவு-அப பசிக்கு ஆகாரம் தேரும் அலைச்சலும், காமம்-எதிர்காண் பொருளிச்சுசையும் மாதரிச்சையும், கோய்கள்-வியாதிகளும், ஒன்றுபின்-ஒன்றன்பின், ஒவ்வொன்றாய்-ஒவ்வொன்றாக, என்றும் வருமெல்-எக்காலத்திலும் வந்து கொண்டிருக்குமானால், திகற்குரிய உளக்கம்-இத்துன்பங்களைத் துடைக்க தக்க நீசெய்யுமுயற்சிகள் எதுகளும்-எதுகாலபரியந்தம், ஒழியாது-விடாது, செய்வாய்-செய்துக்கொண் டிருப்பாய், செயல்-அப்படிவிடாது செயலால், எப்பயன் உனக்கு-பிரயோஜனம்மாது உனக்குண்டாகும், பொன்றாது-இவ்வுடல் கெடாது, இருக்குமெனின்-இருக்குமானால், நன்றும்-நன்மையாம். இது-இவ்வுடல் கெடாமை, இவ்வுடல்-எவர்க்கும் இவ்வே யே (ஆகையால்), உடலைப்பொறுத்து-உடலைச் சுமந்திருப்பதால், ஆவதென்-ஆதும் பிரயோசன மென்ன, இன்றேனும்-இன்றைக்கேனும், கற் பார்த்ததேனும்-கற்பமுடிவிலேனும், பொய்யொழிக-நீக்கவேண்டிய சீயநி யில் நீக்கக்கடவதென, விடுவாய்-நீயித னுசையை விட்டுவிடுவாயாக, விடல ரிதேல்-விடுதலருமை யென்பாயாகில், இரப்போந்-மாணத்தோடு, பிறப்பு-பிறப்பென்கிற, அவதி-எல்லையை, என்றும்-எக்காலத்திலும், அகல யே-கடக்கமாட்டாய் எனவறிக. (எ-று)

5.

பொருட்கம்பின்மை பழித்தல்.

பயனாவ தெதும்மே யுண்டவைதன் மலமாந்
பாத்ததேவா காணுது பார்த்தது யீனொ
லயலாலவ ருஞ்சுகம் நிததியமே யனயீறு
யயனமுதற் றேவாசித தாகநெனிது மொகஞ்
வியனாரும் வீனொரு வகையேது தேனாறு
விரைந்தழி பொருட்கருது வீனாக வழிகா
பயமாதி சேராந வகைகேனெ னெருமேச
பகற்கனவி தென் துலகி னைப்பாநது நில்லே

(இ-ன்) அகமே-மனமே, பயனாவது-உடலாலும் பொருளாலும் பயனாவது, ஏது-யாதும் இல்லையாம், உண்டவைகள்-புசித்தவைகள், மலமாம்-பெறுக்கத்தக்க மலமாக மாறிவிடுகின்றன, பாத்ததேவா-(பிரகந்திருந்து) காணப்பட்டவைகளாகிய உடலாதிபொருள்களோ, துயினரால்-உறங்கினால் அல்லது மறித்தால்; காணுது பாராம-காணுதொழியும் (இ-னாலே), அயலால்-ஆனமாவதாய் தன்னையன்றி யணியப் பொருள்களின் சோகையால், வரும-உண்டாகி, சுகம்-விஷயசுகங்கள், அரித்தபமே-நிலையற்றனவே, அனேரு-அல்லவோ? அயனமுதல-பிரமணமுதல, தேவா-தேவர்கள், சித்தர்-சித்தர்கள், எனினும்-என்றாலும், ஒக்கும்-அவர்க்கும் இந்நியமம் பொருந்தும், வியனாரும்-பெருமைமிகக், வீடு-விஸராகதியைத்தரும் கேவலபேரி-ரபம், வருவகை-அயல்பொருள்களால் உண்டாகும்விதம், ஏது-எனதும் இல்லையாம், தோனரு-உண்டிபோல் காணப்படா, விரைந்தழி-சீக்கிரமாகமறையும், பொருட்கு-உடல முதலிய வஸ்துக்களுக்கு அமுது-துன்பப்பட்டு, வீனாகல-பயனற்றவனாகல, அடிகோ-அழகாகுமோ, எனெனெஞ்சே-எனமனமே, பயமாதி-நம்பய முதலியதுன்பங்கள், சேராந-வந்தனாகாத, வகைகளே-மாகக்கங்கேடக கடவை, உலகினைப்பார்த்து-உலகத்தைப்பார்த்து, இது-இத்தோற்றம், பகற்கனவு எனது-மேலேயேற்றதும் கனுவென்று, நில-பேதவாதிகள் சோலலை கிராகரித்து உண்டாது நிற்பாயாக, (ஏ-அற்றதை) (எ-து).

6,

உடயவச்சையைப் பழித்தல்.

யது பொருளாசை கொண்டலைய நெஞ்சே
யுடற்கணம் வாழுவதறி யாயுடலவ னாக
யது பெறினுயறு கவையுமுண டியேயோ
யெதெதன் யுண்பாநி சாலவுடை யோரும்
யுடக விலையெனெ னெயுது யோமோ
யநாகசெண்ண மெழுதிய னுதனிலே யாமால்

காபாலு விளையாட்டு களத்தில் நடந்த

கருவாட்டிப் போட்டி நடந்ததன் பற்றி தெரிவிக்க

(இ-எ) கெஞ்சே-மனங்கி ஓயாத நிலைநிலாமல், பொருள்களைக் கொண்டு-திரவியவாசனையாகப் பொருத்தி, ஒலையு-தரிக்கா முழுக்கி, நன்றி, உடற்கணம் வாழ்வது-இன்னும்கணப்பொழுது உடலிலுள்ளபொருத்தி வாடிமென்பதை, அறியாய-நீ அறிவாயலில், யாத்நெறிநும - (ஆகையால்) நீ யெதையடைந்தாலும், உடலவளாகக்கே-நீராதை வளாகக்கேவாய் நேர்? அதுகவையு-அதுகவைய பொருள்களிடம், உண்புலையோ-இதுவரையுண்டேயிருக்கின்றயவலவோ? (பிடினா இவ்வய கவையபொருள் கவையன்றி), திதிகால உடையோரும-மிக்கத்திரவியம் உடையவரும, வேறெதையுண்பா-வேறெந்த வந்துகக் கண்ணாடா (இவ்வயகையால்), நீநாயாக-நீநாயபோல, அலைவதென்புற - அலைவதாய் காரணமோ, உளது-இப்பரிதப்பில் நாமனுபவிக கண்ணிய பிதாபத நாய்ப்பிடிபொமோ-பைவிடமொழிபுமோ, கமக்கண்ணி - உருகத்தெண்ணிக் கோப போலவேயாய், முடியில்-கைகத்தெனது காதல்-நயித்துநிறு காரணபுனபோக கியதிகப்பத சகன, இவ்வயம்-இவ்வயவன் (ஆகையால்) காயாது-புக்கையிதழி கிடைத்தல்கத்தி வெறுக்காமலும், விழையாது-கிட்டாதவைகன் யிதரியாமலும், கணம்-கண்ணேரமாகிதும், விட்டி-மயகசயிடம் காதல்-நாயாகில், பொருள்-நிரவியாதால், சுடம்-சுதமுண்டென கிடைத்த உண்ணம், கனவாம-கனவின் கனவபொருள் மறையது போலாம், கணம்-புதையதுபவித, நிரிதது, கிடை-நீதெரிவியாக (எ-எ றறசை)

7.

வாழ்வெனது தாழ்வெனது தாழ்வெனது

வருத்தெனது தாழ்வெனது தாழ்வெனது

வாழ்வெனது தாழ்வெனது தாழ்வெனது

வருத்தெனது தாழ்வெனது தாழ்வெனது

வாழ்வெனது தாழ்வெனது தாழ்வெனது

வருத்தெனது தாழ்வெனது தாழ்வெனது

வாழ்வெனது தாழ்வெனது தாழ்வெனது

வருத்தெனது தாழ்வெனது தாழ்வெனது

(இ-எ) மனதே-கெஞ்சேமே, வாழ்வெனது-வாழ்வெனது தாழ்வெனது-தாழ்வெனது, மயலாகி-ஆராய்ச்சியிலா கொலலுக்கி வாரதையாலமயங்கி, பேதம்-பேதக்கலை கதந்ததுகொண்டு, வருத்தல ஏன-உனதசககற்பத் தால நீயே துன்பமடைதல யாது பிரயோஜனம், இருந்தபடி-பேதக்கலை து முனவிருந்தவாறாக, கியிரு-கியிருப்பாயாக (எகவன மிருக்கலாமென

பையாக்கள்), வாழ்வேத-ல் வாழ்வெனக் கொண்டதெதனை, தனம்-விலையேற்றுகூட-எனம்-பண்ட மாற்றுகேற்ற உலோகங்களையு தான்யம்-யவைகோதலையாதி உணவுக்குரிய பொருள்களும், மனை-இருப்பிடமும் மனைவியும், மக்கள்-புத்திரர் சவலாளர் முதலிய மனிதர்களும், நோயால் வருந்தா-வியாதியால் உண்ண-பூச-முடிக்க-பூண-போகிக்கமுடியாது வருந்தும் குறையற்ற, உடல்கொண்டு-திடகாதிர சரீரம் பெற்று, இருந்த-நீரகக் காலம் நிலையாக இவ்வுலகத்திலிருந்து (இவற்றோடு), ஆவதுஎனினே-அதிகாரமும் பெற்று அனுப்பிப்ப தென்றலோ, எமன் வருதல்-இப்பொருள்களையுழிக்கும் காலன் வருதல், உண்மை-சத்தியம் (ஆகையால்), தாழ்வாம்-இவ்வெண்ணம் அப்பொழுது தாழ்வை யளிப்பதாகம், இதுவன்றி-இதல்லாமலும், தனம்-தன் ததை, செலவுக்கியினும்-செலவுழித்தாலும், விடினும்-உண்ணுது பிறாக்குக கொடாது புதைத்துவைத்தாலும், கெடுதி-துன்பத்தைத் தருவதாகும், மனைமக்கள்-நற்குணமில்லா மனைவிமக்களும்,, உரைகொளாப் பொழுதும்-சொற்படி நடவாவிடத்திலும். அற்றே-அது போலத்துன்பமே வருவிப்பவராவா (கேட்பவராக விருந்தவிடத்தெனிலோ,) அவா-அம்மனைவிமக்கள் உரைதவிராதவர்களாகில், தனக்குமுன்-தானிறப்பதற்கு முன்னும், 'பின் - தானிறந்த பிற்பாடு, தனிப்பதையு-திகுந்தவராதலையும், உனில-நினைந்தபோதெல்லாம், தாழ்வாம்-துன்பத்தைத் தருவனவாம் என் வுணர்வாயாக (ஏ-சற்றை) (ஏ-து) 8

பகிழ்கப்பிப்பவர்.

தடையேது நின்றியரு ராதுலையு நெஞ்சே
 ஜகதீதக முயிராதி தருதவனு மிலையோ
 படைபாதி யறகைதா வந்தவெனின னெனின
 பாழ்படுத தலுமீத தாழ்வடைத லெவனோ
 வுடையா னெருத்தனுள் னேலவனை நாடி
 யோயாம லழுதுதுயா மாயாத தெனனே
 " கடையாய வுன்போலவ நிலையாகதி டாது
 கரையறுது யாக்கடலக விழ்ந்துவிழு வாரே.

(இ-ள்) தடையேதுமின்றி-ஒரு தடையுமில்லாமல், அஞ்சாது-கடவுள் வேதம் பெரியோர் முதலானோருக்கும் பயப்படாது, உலையும்-உணவிஷ்டப் படி பிறவிக்கோ பெற்றுத் துன்பத்திற் சுழலுகின்ற, நெஞ்சே-மனதே, ஜகமும்-இவ்வுலகத்தையும், தேகமும் உயிராதி-உடலையும் உயர் முதலானவையும், தந்தவனும்-சிருட்டித்தவனும், இலையோ-இல்லையோ, படையாது-இவைகள் ஒருவன் சிருட்டி செய்யாமலே, இயற்கைதா-சபாவமாய உண்டாகி, வருதலெனில்-வந்தவைகளென்பேயல், அருளேன-எவனோ ஒருவ

னிநுத்தழித்தானென்றெண்ணி என் துக்கப்படுதிழை, பாழ்ப்படுத்தலும் லு
வைகையழிப்பதும், அதே-அசுபாவாகதியே யல்லவா அப்படி நினைபா
மல், தாழ்வடைதல்-தன் தான்ய மனைமக்களுக்கு அழிவு வந்த விடத்தில்
துன்பமடைதல், எவன்-என்னகாரணம், உடையான்-உடலுடையோடைய
டைத்தவன், ஒருத்தனுள்ளே-ஒருவனுடையையாகில், அவனை காடி
அவனை யினனென விசாரித் துணாகது, ஓயாமலுமு-இடைவிடாது
உன் துக்க முரைத்துவேண்டி, துயா-பிறவித்துன்பத்தை, மாயாதது-ஓடி
யோடழிக்காதது, எனனை-யாது காரணம் ஆய்விடாது-பிறவிவந்த கார
ணத்தையும் ஒழிகளும் வித்தகையும் விசாரிபாது, கரையறு-எல்லேபிறந்த,
துயாககடல்-துக்கசகரத்தில், கவிழ்த்து விழுவார-கணமுடிநகுப்புற விழ
வோர்களில், கடையாய-ஈழமையையுடைய, உன்போல்வார-உனைப
டோன்றவாகன், இலை-இல்லையென்றறிவாயாக, (எ-சுறந்தை) (உ-று) 9.

எதுநதி நெடுநீராய் வாயுடைந் திரார

• எங்கிருந் திருநத தனைபோந லெளிப

மதுமருந நயலவியக் கடுவது பற்றே

யருததற் பொருநதந் லைதபொரு டெடந்

மதுவுண்ட வண்டென மயங்கினமறு ஜனனம்

வராதோவ ராதெனின வரலெனீர சனன

மிதுதநந வன்பிறுந் தரிசெது ரெய்வா

பொப்படிபி பழையபிதுசொபுந்நி னைநதே

(இ-ள்) தேஞ்சே-அகமே, எதுகருதி-எதையாதாவாக நம்பி, உன் வா
ழ்க்கை-அருமையாகிய உனனுடைய ஆயுள் நாட்களை, கழிப்பாய-வீணில்
வழிக்கின்றாய், எங்கிருந்து-எவ்விடத்திலிருந்து, இங்கு-இப்பிறவிக்கு,
வந்தனை-வந்திருக்கின்றனை, போதல்-உடலொழிந்து பின்னா செல்லுதல்,
எவிடம்-எவ்விடத்திற்கு, அதுமறந்து-அதனைநினையாமல், அயல்-(உலை
போலவே மரணத்தி குறைகளுடைய) மறநவாகள், வியக்க-அதிகமாக, இல
துகறநே-சில வித்தைகளைக் கற்றுக்கொண்டு, அருந்தல்-புசித்தலுக்கும்,
பொருந்தற்கு-புணர்த்தலுக்கும், அலைந்து-அலைசசற்பட்டு, பொருள்-அவற்ற
வற்றிற்குரிய திரவியத்தை, தேடி-சம்பாதித்து, மதுவுண்ட-மலரின் தே
னையுண்டு வெளியேறாத, வண்டென-கமலத்திற் சிக்கிய வண்டைப்போல
மயங்கில்-(உலகாசிய மலரிலுள்ள விஷயங்களாகிய தேனை மனமே நீவண
டைப்போலுண்டு விடயங்களில்) மயங்கியிருப்பாயாஹம், மதுமுனைம்-மது
படியும் பிறப்பு, வராதோ-வருது பொருந்தாதோ, வராதெனின-வரமாட்
டாதது கண்டாரா என்பபேயல், இச்சுண்ட்-இப்பிறப்பு, வரலென்-பலபே
தமாக வந்து பொருந்தலென், இது தந்தவன்-காரணமில்லாமலே இச்சரி

ராக கொடுத்தவனே, பிணுகதில் மறுபடியும் கொடுத்தால், எது செய
வாப-வன்னசெவவாய, வாயடி பிணையாம-வன்ன விதத்தில் பிறப்பைத்
தவாய்போம், இது-பிணையாயதை, வினாகத-சிககிரமாக,செப்புக-சொ
வெடகடவாய (எ-ந-ந-ந-ந) (௨-௨)

10.

[ஆகசெய்யுள்கள் 11]

பிறவியைப்பழித்தல்

உலகமான்னிடு தூதரிடத்திடு கைகொண்டிருந்தால்
சுருவொரகம வாய்ப்புறகொடுக்க முத்தநன்கொடுக்கன ரா
வலகருதருதையா பெறுவொழிநிதிநாயக நாயகொண்டன ரா
வலவையாபுணர்வ கைகொண்டிருந்தால்
பலமுறைநரகுடி குருதடைநாயகால் பாடத்துவெறுந்தன ரால்
பலகுருதகைகொண்டிருந்தால் பாடத்துநிதிநாயக நாயகொண்டன ரா
வலகருதரிடத்திடு கைகொண்டிருந்தால்
லோகெடுவொழிநிதிநாயகொண்டிருந்தால்

(இ-எ) உலகம்-ஐக்கது, உதித்திடு நாளமுதல-தோன்றிய அநாதிகா
வந்தொடங்கி, உடலை-ஐக்கித்த உடலகை, ஒழிந்து-வீட்டு நீக்கி, பொறுத
திடலால்-மறுபடியும் ஓர் சரித்ததைச சுமத்தலினால், கலகயமனவிடு-உட
லுயிருக்குப் பிரிவென்னுங் கலகத்தை யுண்டாக்குகிற யமன் விடுகிற
தூதா-வலவாட்கள் பிடித்து-பிறவிதோறும் பிடித்துப்பிடித்து, இருகை
கொ-இரண்டுகைகளும், சலித்தனா-சலித்தனர்கள், கரு-தாயமாகின
கருப்பாசயத்தில், வளர-உன்னுடல நாளுக்கு நாள பெருக்க, சுமவா-சுஷ்
டத்தோடுரு சுமந்து, பெறு-பெறுகிற, நோயில்-வருத்தத்தினால், அனை-க
ணக்கற்ற அனனைமாகள், கருத்து நொந்தனர்-மனவருத்தமடைந்தார்கள்,
அலகறு-கணக்கற்ற, தந்தையா-தகப்பன மாகள், பெற்று-உனைப
பிள்ளையாகவடைந்து, வளர்த்து-பலவிதமாகத் தம் வரும்படியெல்லாம் செ
வலீட்டுப் பாலித்து, அழியாததுயா-ஊகாத துன்பத்தை, கொண்டனர்-
அடைந்தார்கள். அரிமைபா-உனக்குத் தாரமாகவந்தமாதர்கள், புனை-உனது
கையாலணிபவணிகது கொண்ட, மங்கலநாண-கலியாணகுத்திரமானது,
அழிவால்-கழிக்கவேண்டிய காரணம் வந்தமையால், அழுது-தனதாயுட்
காலமளவும் புலம்பி, சலித்தனா-விதியை வெறுத்துக் கொண்டனாகள்,
பலமுறை-பல்தடவைகளிலும், கருது புருத்து-ஊக்கத்தில் பிரவேசித்து,

பிறழ்வைப்பழித்தல்

அடைதுமா - அடைக்கதிவகத்தை, ஆயல் - அங்குள்ள விரகா யாமல னும், பாராது - கண்ணி, வெறுத்தனா - உன்மகுபபுத்திவரவி ஸீலயேன் னறு வெறுத்தகொண்டார்கள, பாகுஜனங்கள் - தத்தகிய மனமடங் துக்களாயிருந்தவர்களும, சினேகா - சினேகையிருந்தவர்களும, சிங்கள பிள்ளைகளாகப் பிழைத்தவர்களும, பணத்தது - தயித்தது, பாகுஜனங் களுக்கொண்டார்கள் (ஆனையால்), துக்கெவைய - ஒவ்வொருவரின் க்ளவிருமபிப்பழிப்பவன, பல்விரகன் - உன்கொருவனும் பல்விரகன் கள், நகரம் - துன்பமடை உருக்கொனல் - சரித்ததை, தாங்கு - தாண் லுக்கு - உன்கொன்ன வினோகம், (ஆல் - அனாசசசொல்) (அ-அ) 1.

கருவியைப்பாராது பழிநிபந்தித்தல் நினைவிருந்தலை முன் கழிப்பொருளொக்கதெருகுநாதி - ஸ்ரீமணி கரணவாரகத் துநசியநிபாநமநிபுநாநிதகவந்தகூடகநிதிநா [கீளபின பவமரிசைவீழுகத்தையுநடைப்பருவத்தாலிலினைதகவுதரு னுன, துநசியபுநிபுநகூடனுய்கொநதந் கொம்பனயுநாய வுந, கபுநிதெய்யபுநிபாநவாரகந்கொடுகொருகுமபியு மாபா, பிபநுநாநகண்டன் வபாபிபுந்கொடுமுபரினின்மரண தநாபகொன, கொநகநிபாநபுநதாபாயனெனா பிறழ்விறு [மபுவையே

(அ-அ) சுருபண - காரணமையானது, ஜாண - ஒருஜாணனவே யாகும், வராகீழாழம் - அருவவாரகதீயொருமுழமாம வரை, முன - பிறவாமா, அசல் - அந்நபபையின் மாககடடுண்டு - பிணிககப்பட்டு, வருத்தி - வருத்தப்பட்டன. (அ-அ), கழிப்பொருளொக்க-உடலினி னறு நீங்கும் உபாதிபொருளுக்கப்போல், உடல் - உனதுசரி ரமானது, வெளிகாண - வெளிப்படவாரம்பிக்க, தெருகுநண்டு - துவா ரகொருகத்தால் நசுக்கபாட்டு, அயாநதனை - மூச்சுதது வீழ்ந்தனை பின - அகண்பின்பு, தருகிறீர் - நீயெகழி உனது லுண்டாகிய உனதுமுத்திரம், மலமாதி - மலமாநிகளில், புரண்டு - புரண்டு, தவழ் நது - நகாந்து, நடந்திடுகார - தத்தடியிட்டு நடக்கும் பருவத்திலும், தரையிசை - பூமியினிது, வீழ்ந்த - விழுந்து, அந்நயண்டு - காயப்பட் டும், ஐம்பருவநீதளில் - ஐந்துவயதானபோது, அனை - தாயாரும், தந் தை - பெற்றவனும, முன - முன்பித்த தமயனும், குரு - உபாத்தி யாயரும் ஆகிய, இவா - இவர்களது, முனிவுரு - கோபத்தினால் தண் டிக்கும தண்டனைகளுக்கு, இடஞா - தானமாகி, கொந்தனை-எதிர்க்கவல் லமையறது வருத்தப்பட்டாய், (பதிருவயதமுதல்) கொம்பனையார் - பூவகொண்டையொத்தமாதூகா, மயலால் - மயக்கும் மயக்கத்தினால் மய

ங்கி, கூடழி - சரீரத்தையாழாகும், நோய-கோய்களும், பழி - பழியும், பகை - பகையும், அச்சம் - பயமும், கொடு - அம்மாதான் தரமேற்கொண்ட, தாயதந்தை பந்துமுதலானோர் வருந்திமணஞ்செய்விக்க, கோரூடும் பியுமாய் - துன்பமிக்க சமுசாரியுமாகி, பெருதுயா-மிக்கதுன்பத்தை கண்டனை - இதுவரையடைக்காய், மேம்பாதி - டுனிபஞ்சேநதிரியங்க ளும், கெடுமூப்பினில் - நிலைநிமாறங் கிழித்தனத்திலும், மரணத்துயா - மரணமடையும்போது உண்டாகும் துன்பத்தை, எண்பேசக - எவ்வளவு என்று சொல்லுவேன, அறிவாய - நீயும் பிறப்பிடுதலுன்பத்தைப் பார்த்திருக்கின்றாய், பேதாய - அறிவற்றவனே, பிறவிவிரும்புவை-இவையெல்லாநெரிநதிருத்தும் இப்பிறப்பையே ஐசெக்கின்றன, எதுபயன் - எனனபயனை யடைவாயோ நீ யோசிப்பாயாக. (சு - ஈற்றசை) (எ-று) 2.

ண்டிடுவிரைதழை காய்கனிசருகல துண்ணிலாட்டுடை நூ
 லுடையொடுபிராப்த துடைநாரலல துடுக்கலைசநதகிலேசோ,
 தண்பனிநாரா நமபுமுகாதிய தடியுடல்பூசலை நீர்
 தனிலலாகொடுபேரு டலர்மலரலதுத ரிக்கலைமணியணி பூ
 னுண்ணிடைமாதா முயக்கலதுறுகிலே நூறுகமவாழுகி னு
 துண்ண நிவோபெறு பேரின்பசசுகநுகரலைநிறனிதொறுந்
 கண்டதுகண்டிண்டதையுண்பதிலெது காண்குவமொழியகிலாட்
 கனாகொடுபடுகுழி வீழ்வதுநனறல கற்பனைவிட்டக லே

(இ-ன) உண்டிடு - ஜன்னனதோறு முண்டவைகளாகிய, விரை - (அரிசி; பருப்பு, முதலிய) லித்துவகைகளும், தழை - பலவித கீரைகளும் காய - (கதரிககாயாதி) காய்களும், கனி - (மாவுகளியாதி) பழங்களும், சருகு - வற்றல்களும், அலது - ஆகிய விவைகளே யல்லாமல், உண்ணலை - வேறெவையுமுண்பாயல்லை, பட்டுடையொடு - பட்டுவஸ்திரத்தோடு, நூலுடை - பருத்தினூல் வஸ்திரமும், உரோமததுடை - கம்பளங்களும், நாரல்லது - நாராமடிகளையல்லது, உடுக்கலை - சுட்டிக்கொள்வாயல்லை, தண்பனிநீர் - குளிர்ச்சிபொருந்திய பன்னீரும், நானம் - கஸ்தாரியும், புழுகாதிய - புனுகுமுதலிய வாசனைப்பொருள்கள், சோ - சேர்ந்த, சந்து - சந்தனகருமும்பையும், அகில - அகிற் குழம்பையும், தடியுடல் - மாமிசமிக்க சரீரத்தில் பூசுவாயலது, பூசலை-வேறெவற்றைப் பூசுவாயல்லை, நீர்தனிலலா - நீரில் பூசுகும் (தாமரை முதலிய) புஷ்பங்களும் கொடி-(மல்லிகைமுதலிய) கொடிகளும், கோடு-(சம்பங்கி முதலிய) மரகதிலைகளில், அலர் - மலர்த, மலரலது - புஷ்பங்களையு மல்லாமல் வேறே, தரிக்கலை - குடிக்கொள்வாயல்லை, மணியணிபூண - நவரத்தினங்களிழைத்த ஆபரணத்தையணிந்த, துண்ணிடை - தூலிழைபோன்ற இடுபயிலையு

[illegible][illegible]

(2-ம்) நதி - காலகாலமுதலிய நதிகளிலும், கடல் - அமுதநிரத்திலும்
வாழ்வா - பாபநாசம் முதலிய தீர்த்தத்தாங்குமிடங்களிலும், வீதம் - ஐரமப
படி சங்கர ஐசொக, அம்மீதற்கை - சங்கரபாசத்தொடர்பு, முழுவதா
ன - செவ்வியற்கை, நாய, நாயதவருமல் - நிரத்தினமும தவிராதபடி, ஐ-
தபாபா, கலவையடி - கலவையாடபுகள், ந - மூப்பின் - ந - விரும்பிச்செ
யது வந்தனை, மத்திரபுரை - மத்திரபுரம், ஆராதனைகலாபம், நய
து - ஆள்பொடி, முடிந்தனை - செயதுபூதநியமாகின்றது, வல - அனைக,
பதி - திவ்வியதேவகலா, வலமவந்தனை - வலமாக சூழ்ந்து வந்தால், புலி
மானதோல - புலிதேவோல மானதோல முதலியவைகளையப்பாபி, இடை -
அவைகளின் மத்தியில், பனமணி - பலவிதமாகிய மணிகள், புண்டி -
தரிததிகளோண்டு, 1 - 2 மாயபாகவிருந்து - மந்திர தந்திரத்தால், இருகண்
களை - இரண்டு கண்களையும், முயரது - முடி, மோதல் - * பிராணியா

* உயமம-யமம-யதனம-யத ப்ருயாமம-யதந, நியாகாம-தாம-தாம-
நியாமம-யதந-யத-ந. •

மாதியான தாரணைகளை, பயன் தனை - அப்பியகித்தனை. பதி - இவ்வாறு செய்தயாவும்சுவாக்கமுதவிய விடங்கலையும், சதி-மனைவிமுதவியகனத்திரத்தினையும், நிதி-நிரவியங்கலையும். சுதர்-சீடராதி பிள்ளைகளையும் உடல் - சரீர சவுக்கியமும், * அணிமாதி பயன் - அணிமாதி அஷ்ட ஐஸ்வர்யங்களையும், பெறவேண்டியவால் - அடையவிரும்பியே யல்லாமல், இகபர உடல்வாழ்வு - இகபரங்களிலுளும் உடலோடிருந்தடையும் வாழ்வுகளும், நிதி-சம்பத்தும், பாழ்படவென - பாழாயொழிவனவாகையால் நீங்கக்கடவதென, பவமறுதற்கு - பிறப்பைவிட்டழியா சொரூப சபாவம்பெறுதற்கு, அலவே - அல்லவே, இத்வெது புயன் - இந்த்நகாந்ஜபதபாநியஷ்டகருமத்தாலென்னபிரயோஜனம், இருமறை - உயர்வாகியவேதந்தன், இகபரசுகம் - இம்மை மறுமைகளிலடையும் சுநாதிகர், நிலையலவெனும் - நிலையல்லவெனத்தெரிவிக்கும்,(அன்றியும்) உடல்வாழ்வு - சுவர்க்காநுயிடங்களில் உடல்களும் அதனாலாயசுகதுக்கபோகவாழ்வுகளும், எண்ணில்கழிந்த-அனவற்றவைகள்நீங்கினவாம்,அதைஅறிந்து - அறிதருமதனையே, டேவெண்ணெவ - அடைய விரும்புகின்றாய், உன்னினைவு இது - உன்னெண்ணமாகிய விது, என்-எத்தன்மையது. (ஏ-ஈற்றை) (ஏ-உ) 4.

கௌவைமறந்திலை கர்வமொழித்திலை கன்மம்விடுத்திலை யால்
காய்சினமவிட்டிலையுடல்பொருள்ஞலவரிமானங்கழலையால்,
வெவ்வுரைதருதெம் மதமேபெரிதென வீண்வாதானுவையால்,
வீணர்தமைப்புக மாமெய்ஞ்ஞானிமுன் வீம்புகள் பசுவை
யால், பவ்வொருநதிரை சூழ்புவிமேற்புகழ்பரவளிரும்புவைமெய்ப
பத்திசிரத்தநி ராசைவிசாரணை பற்றலைகற்றதி லென்
வெவ்வுலகோசத மெவ்வுடலோசத மெம்மதமோசத நி
யெண்ணுபிறவியெடுத்தழிவித்ததை யெண்ணலொன்
[னிதுவே.

(இ-ம்) கௌவை-பொருமையை, மறத்திலை-மறந்தாயல்லை, கர்வம்-
நலிபிடித்தவர வர்ணச்சிரமங்களில் யானே சிறந்தவனென்னுங்கர்வத்தை,
விநிசுநிலை-நீங்கினாயில்லை, கன்மம்-இகபரபோகந்தருவதும் ஆன்மசுகந்தை
பாபமுமாயி யிவ்வுயசுகவாசையை, விநித்திலை-விட்டாயல்லை, காய்
நம்-நம்மம் கோயிக்குமகோபத்தை. விட்டிலை-விட்டு நீங்கினாயில்லை,
புவிபொருளாயலம்-உடலிலும், பொருளிலும். குலத்திலும் அழுத்திய அபி
மை மாறாமல்தென் னும் அகந்தையைவிட்டு, சமுலலை-நீங்கினாயல்லை, வெ
நா-நாமம் விநோக கடுமொழிசனை, தத்து-பேசி, எம்மதமே-உலகி

* அ.நி.மா.ம.பி. - சரிமா - இலகிமா-பிரதந்தி - பிராகாயியம்-சசந்த
அ.நி.மா.ம.பி. -

உள்ள சகலரும் விரும்பலால் எங்க ளுமிப்பிராயமே, பெரிதென-உயர்வா யதென, வீண்வாறு-பயனற்றவிதண்டா வாதத்தை, ஆடுவை-எங்குலத்தும் புரிவாய், வீணாதமை-(தனக்கும் பிறருக்கும் பிரயோஜனமான விவரணை யை விடுத்து பழக்கமே பெரியோரோழுக்கமென) விருதாகலக்-புழி யாட கலை, புகழா-நல்லோர்களைப் புகழ்த்து பேசி, மெய்ஞ்ஞானமும்-மெய் மையாகிய ஞானத்தைப்பரோபகாரமாக போதிப்பவர் முன்சென்று, வீம் புகள்-அகங்கார வார்த்தைகளை, பேசுவை-பேசுகின்றாய், நெய்ந்திரை-பெ ரியவலைகளையடைய, பவ்வஞ்சுழி-சமுத்திரம் சூழ்ந்த, புவிமேல்-உலகமெங் கும், புகழ்-கீர்த்தி, பாவ-விபாய்க்க, விரும்புவை-இச்சிக்கின்றாய், மெய்ப் பத்தி-உண்மையான எவ்வவியாபக வீசனிடத்தும் எல்லாமவளுக்கானும் அன்பும், சிரத்தை-வேதாகமபுராணங்களிடத்தும் உண்மையை யுரைக்கும் பெரியோரிடத்தும் நம்பிக்கையும், நிராசை-அழியும்பொருள்களிடத்தாசை யை நீக்கும் விராகமும், விசாரணை-தெளிந்தோர்களிடம் விசாரித்தலும் ஆகிய நற்கருமங்களை, பற்றலை-கைப்பற்றவாயல்லை, கற்றதில்-சுத்தேச விப ரீதந்திராது நீ கற்றவைகளில், என்-என்னபிரயோஜனம், சதம்-அழியா வான்மாவினோடு சாஸ்விதமாக நிற்பது, எவ்வவகோ - எந்தலோகமோ? எவ்வுடலோ-தேவ மனுஷியாதி எந்ததேகமோ? (இல்லையாகையால்) சதம்- நித்தியமாக, எம்மதமோ-எந்த மதமோ?, சதம்-நிலையாகிற்கும், (உண்.) நீ எண்ணு-நீ யளவிறந்த, பிறவி-ஜன்மங்களை, எடுத்து-தாங்கி, அறிவித் ததை-அறிவித்தவைகளை, எண்ணலை-நினைந், துணர்வாயல்லை, இதுஎன்-இது என்னவதிசயம். (ஏ-சுற்றகை) (ஏ-து) 5.

[ஆகசெய்யுள் 36]

அறிந்தறிவாயெனல்.

இறப்போமென் றறிவாயென் னிலநிற்கக் கண்டா

யெவர்பிழைத்தா னேனமுத லென்றயலுக் குவைப்ப துறப்போ லுபிர்தயர்க ளார்த்துமறந் தழுவாய்

துடிதுடித்துக் குலைநிங்கித் துஞ்சமுனே யுடலை

மறப்பதுபுன் னியமென்பாய் மகான்கதைகள் படிப்பாய்

மறகணத்தின் மன்பெண்பொன் மபலதனுள் மாழ்கித் திறப்படுவா யுலகுசத மெனவேயை னாயோ

1. திரைக்கடல்வீழ்திரைமொத்தாய்செப்புலதென்னுனக்?

(இ-ள்) (மனமே)-மனமே! இப்போம என்று-நாமெல்லோரும் சா
வோம என, அறிவாய-நீ தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாய், ஏண்ணிலா-கணக்
கிலவாத பேர்கள், இறக்க-சாக, கண்டாய-கண்ணாரப்பாத்திருக்கிறாய்,
எவா பிழைத்தார-எவா சாகாது உயிரோடிருந்தவர்கள், ஏனழுதல்-எதற்
காக துக்கிப்பது, என்றயலுக்கு-என்று அயலார்க்கு, உரைப்பாய-அனேக
ருக்குச் சொல்வாய், தமர்கள்-தம்மவர்கள், உயிராதுறப்பரேல-ஜீவனை விடு
வார்களாகில், மறந்து-முன அயலாருக்குச் சொன்னவைகளை மறந்து, ஆ
த்து-வாயலிட்டலரி, அழுவாய-புலம்புவாய், துடித்துத்து-அன்றியடிக்கடி
பாடித்துப்பதைத்து, குலைநெய்-குலை யதிராசிக்கொண்டு, துருகுமுனே-ஒ
லிவொருவரும் தாம் தாம் சாகும் முன்னரே, உடலைமறப்பது-சரிந்ததை
மறந்திருப்பது, புண்ணியமென்பாய-பூவஞ்செய்த தரும் பயன் என்று
சொல்வாய், மகானகதைகள்-அப்படியுடனிடத்துப்பற்றற்ற பெரியோ
சரித்திரங்களை, படிப்பாய-வாசிப்பாய் பிறருக்குச் சொல்லுவாய், மறுக
ணத்தில்-மறுகூணத்தில், மனை பெண் பொன்-மனை பெண் பொன் என
கிற மூகாசையின, மயலதனால்-மயக்கத்தினால், மாழ்கி-புத்தி கெட்டு,
உலர்ந்த சதமெனவே-பொய்யுலக வாழ்வு நீச்சயமென்றே, ஸ்திரபபிவாய-ந
ம்புவாய், ஐயையோ-ஐயையோ நிலையிலலாமனதே, திரைக்கடல் வீழ்-அலை
கலையுடைய சமுத்திரத்தில் வீழ்ந்து அலைத்துக் கொண்டிருக்கிற, திரை மொ
த்தாய்-துருமபுக்கு ஒப்பான யானால், செப்புவது-சொல்வது உனக்கு என-நீ
யறியாதது உனக்கு என்ன இருக்கிறது? இல்லை. (வ-சுற்றைச்) (ஏ-து) 1.

விரைந்திடலேன் விதியிலுள்ள தேவருமென றுரைப்பாய்
வீணாசொல்லு மெய்யெனவீ மெப்பொருளுந் தோற்றி
கரைந்திரச வாதபித்தே றிப்புகைக்குட் படவெ
கண்ணிழந்து மதியிழந்து கையிரண்டு மேந்தி
யிரைந்தழுதிச சகலபிபி யிஞ்சியுண்ட குரங்கா
யிலொகைக்கே மாந்தவரா லிடாதொலைக்க வலைவாய்
கிரைபுரைவா யவாகொடுதந் லவாகதியை யன்றோ
சீசசீநீ யறிந்து கெட்டாற் செப்புவரா றுனக்கெ.

(இ-ள்) மனதே! விரைந்திடலேன்-மனதே! பலபொருளையும் வேண்டு
மென்று விரைவதென், விதியிலுள்ளதே-பிரார்த்தத்திலிருப்பதே, வரு
மென்று-வந்து சேருமென்று, உரைப்பாய்-நீ பிறருக்குச் சொல்லுவாய்,
(அப்படிச்சொல்லும் நீ), வீணாசொல்லு-பயனில் செய்வார்வார்த்தையை
மெய்யென-மெய்யென்று நம்பி, வீழ்ம் பொருளும்-வீட்டையும் ஆஸ்தி
யையும், தோற்றே-அவ்விரசவாசிகளுக்குக்கொடுத்தது, கரைந்து-தளந்து,
திரைவாத-திரைசத்தை வாதித்துப் பொன்செய்யவேண்டுமென்கிற இரசவாத

சாஸ்திரப்படிபொன் செய்வதென்கிற, பித்தேறி-டயித்தியங்கொண்டு, புகைககுட்பட்டு-பூவாணகந்தகாதி சரக்குகளின் புகையில் அகபட்டி, கண்ணிழந்து-கண்கெட்டு, மதியிழந்து-புத்தி கெட்டோமென்று வினைந்து கையிரண்டும் எந்தி-இரண்டுகையும் ஏந்திக்கொண்டு, இரைந்தமுது-பி, கைடியென்று கூவி வீட்டார்வர அவர் முன் அழுது, இச்சகம் பேசி-எவருக்கும் இமமான வாத்தைகள் சொல்லி, இஞ்சியுண்ட-இஞ்சியைத்தின் கிற, குரங்காய்-குரங்கைப்போல்வெறுப்படைந்தவனாய், இவிரைக்கை-தானக்கொடுப்பவர இடத்துக்குப்போய், எமாந்தவரால்-அவர் கொடுக்கும் வரையில் திபங்கி-திற்பவராகிய பொய்வாதினளால், இடர் துலைக்க-உன்னிடதரித்திரசங்கடத்தை நிவாததி செய்துகொள்ள, அலைவாய்-பின் திரிவாய, சிரைபுரைவாய-குரங்கை யொத்தவனே!, அவர் கொடுத்தல்-அப்படி கெடுவதற்குக் கொடுப்பது அவாகதியே யன்றோ-அவரனுபவிக்குஞ் சங்கடமேயல்லவோ?, சீச்சி-சீச்சி, நீ அறிந்து கெட்டால்-நீ தெரிந்தி, நுந்து கெடுதியையடைந்தால், லோசு-உணதனக்கு, செபடிவர்-புத்தி பகட்டுவோ, ஆ-யார் நீ யோசி, (ஏ-அற்றை) (௭-று) 2

தேவநொவை செரமப வாசிரிய ரடிபாப

திருநகுசட கொபாமுத லாழ்வாசுன் சித்தர்
மூவாரொன்ன கிதைமுத னூலபடிபாய் ஹொருகு

மொழிந்திவிவாய் குருவாக முனவிரைகா யலலால்
யாவரெனைப பொன்மடைய ரெனறகததிற நிரும்பா

யானெனலு மெனதெனலு மெள்ளளவு தவிராய்
கொவணததின் மெற்குறையுந தலைமெலாக் கிணையுங்
குறுகாதென் பாய்நுணியாய் கூறுவரா குணக்கே

(இ-ன) நெஞ்சே! தேவர்-நெஞ்சே! தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கிருவனருவா சொன்ன குறள் முதலிய நூல்களும், ஒளவை-ஒளவையார் சொன்ன ஆத்திக்குடி முதலிய நீதிநூல்களும், சிவசமயவாசிரியர்-மாணிக்க வாசகா முதலிய சிவசமயவாசிரியா செய்த திருவாசகம் தேவாரம்முதலிய நூல்களும், அடியா-பட்டிணத்தடிகள தாயுமானவா முதலிய அடியவர் செய்த நூல்களும், திருந்து சடகோபாமுதல்-திருத்தமாகிய சடகோபா முதலாகிய, ஆழ்வார்கள்-பனிரண்டாழ்வார்கள் செய்த பிரபந்தங்களும், சித்தர்-அகஸ்தியா முதல் பதினெண் சித்தர்கள் செய்த நூல்களும், மூவா-9ர்மா திமூவர், சொன்னகிதை-சொன்ன ஸ்வரகிதை குதஸம் ஹிதை யென்னும் ரிபுகிதை பகவத்கிதைகளும், முதலூல்-முதலூலாகிய *இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களும், படிப்பாய்-நீ வாசிப்பாய, பிறாக்கு மொழி திவிவாய-பிறர்க்கு டுவைக்கே தெளிவாகச் சொல்வாய், அலலால்-அல்லமல், குருவாக முன் விரைவாய்-ஆசிரியனாக பற்றாமுகப் பீரியனாகத்

துரிதப்படுவாய், யாவரெனப்போன மடையென்று - என்னைப்போல் அறிவினா யாரென்று, அகத்திற்கும்பாய்-அந்தாமுக நாட்டமாகத்திரும்பாய் (அன்றியும்) யானெனலும்-சரீரமே யானென்று பழகிய தூபபழக் கதையும. எனதெனலும்-அச்சரீரத்தாற் றேமயசருமம்-குணம்-உலகத் தோற்றப்பொருள்களையெனதென்றகொள்வதையும், என்னவுநதவிராய்-கிஞ்சித்தம விட்டிடாய், கோவணத்தின்மேற் குறையும்-எவாகளுக்காலும் கோவணத்திற்கு மேற்பட்ட சரித்திரமும், தலைமேல் ஆக்கினையும்-தலைவெட்டுவதற்கு மிஞ்சின தண்டினையும், குறுகாதென்பாய்-அணுகாதென்று பிறாக்குத் துணிவாகச் சொல்வாய், துணியாய்-ஈ அப்படியே விட்டிராய், உனக்கு கூறுவாரா-உனக்குச் சரிசொல்ல வல்லவா யாவ நிருக்கிறார்கள்? இவ்வே. (ஏ-ஈற்றகை) (ஏ-து) 3.

ஆசைபல வருந்துயருக் கடிப்பீட மென்பாய்
யாதுவந்து மடங்காதே யாகொடுப்பா ரென்பாய்
காசைநீந தேடினமோ நமையதுதே டிற்றா
கடற்கரையிற புரண்டாலுங் களைபரங்கொண் டதுவே
தூசதிக் மொட்டாதென் றெவரிடத்தும் புகல்வாய்
திரும்பளவாசையுமவிட்டுத் துணிவமெனத் துணியாய்
வேசையாக ளாசையொகக நேசமவைப்பாய் சிவனமேல்
வெளிவேடம் பரமசுகம் வினோத்திடுமோ நெஞ்சே

(இ-ள்) நெஞ்சே! பல அருந்துயருக்கு-மனதே! அநேக முடிவு பெறுதற்குக் கருத்துக்கு, ஆசை அடிபீடம் என்பாய்-ஆசையானது முதலாசனமாயிருக்கிறதென்பாய். (அன்றியும்) யாது வந்தும் அடங்காதே-எவ்விதமான உயர்ந்த பொருள் கிடைத்தும் ஆசையடங்காதே, யா கொடுப்பாரென்பாய்-அவ்வாசையடங்கும்படி கொடுக்க வல்லவா யாரென்று சொல்வாய், காசை-திரவியங்களை, நாம் தேடினமோ-நாம் சம்பாதித்தமோ, அது நமது தேடிற்றோ-அக்காசை நமைச்சம்பாதித்ததோ இவ்வே, கடற்கரையில்புரண்டாலும்-சமுத்திரக்கரையோம் உள்ள மணலில் குறைவற புரண்டாலும், களைபரம் கொண்டதுவே-சரீரத்தில ஒட்டிமவ்வளவே யல்லாமல், தூசதிகம் ஒட்டாதென்று-அணுமாததிரம் அதிகமாய் ஒட்டாதென்று, எவரிடத்திலும் புகல்வாய்-எல்லாரிடமும் சொல்வாய், திரும்பளவும்-ஒரு திரைமாததிரமும், ஆசையையும் விட்டு-தூராசையேக்கி, துணிவமெனத் துணியாய்-விதியிலுள்ளது நேருமெனச் செயவேண்டியது செய்து இருப்போமென்று திடங்கொள்ளாய், சிவனமேல்-மகன சரமான க்டவுன் மீது, வேசையர்கள் ஆசையொகக-தன்னை நாடி வருபவன்மேல் தாசிகள் வஞ்சனை யாய பகலும் காட்டி பொருளமீது ஆசை வைப்பதுபோல், நேசம் வைப்பாய்-அவனையன்றி வேறாய பொருள்களையடைய உள்ளன்பில்லாமல் ஆசைவைப்பாய், வெளிவேடம்-பொழுது வேடமானது, பரமசுகம்-மேலான முத்திச்சுகத்தை, வினோத்திடுமோ-உண்டாகுமோ? சொல்லுக, (ஏ-து) 4.

துண்டுபல வாழ்வுமும் நரம்புதனைக் கூடித்

தோலாலே ழுறைந்தமணிப்பாண்டவுடலதுமேற்

கொண்டிருப்போ நாழ்மென வறிந்திருந்துத் தனிதன்

குவலயத்தி லுள்ளாரைக் குறையுன்னென் னெஞ்சே
பண்டி த்தால் வேடத்தால் பணத்திலுயர் ததனல்

பழையமல பாண்டமொரு பவித்திரம்பெற் நிலதே
யண்டர்பிரான் நருமுயிர்க ளினைத்தையுமொன் றென்றே

யறிவதுநன் ஞானமென்றுன் னகங்காசர் தொலையே.

(இ-ள்) நெஞ்சே துண்டு-மனமே! துண்டினாகிய, எலும்பு-எலும்
கள், பலவாம்-அநேகமாகலிருந்து, (அதனோடு); நரம்புதனைக்கூடி-நரம்பு
தையும்கூடி, தோலாலே ழுறைந்த-தோலாலே மூடப்பட்டு ஒன்றாகக்கூர்
ப்படுகிற, உடல்-உடலாகிய, மலபாண்டமது-மலபாண்டத்தை, நாமுடல்-நா
மும், மேற்கொண் டிருப்போமென-அபிமானித்துச் சுசுமென்மேற் கொ
ண்டிருப்போம் என்று, அறிந்திருத்தும்-தெரிந்திருத்தும், தனிதன்-தன்
னைக்கீட்டிலும், குவலயத்திலுள்ளாரை-உள்ளின்கண் உள்ளவரை, குறையு
ன்னென் தாழ்ந்தாரென வினைத்தலென்னகாரணம், பண்டித்தால்-நிறத்
தன்வித்தை நிறத்தாலும், வேடத்தால்-பவிரமுக வேடத்தாலும், பண்
திலுயர்ந்ததினல்-அதிக பணமுடையவனா யிருத்தலாலும், பழையமலப
ண்டம்-அந்த ஜன்மங்களாக அடைந்துவரும் மலபாந்திரமாகிய உடல
னது, ஒருபவித்திரம் பெற்றிலதே-மலம்போய்யாதொரு சுத்தமும் அநை
யவிலையே, (ஆகையால் முதலில்) அண்டர்பிரான்-தேவர்கட்கு தலைவனா
கிய கடவுளால், நருமுயிர்கள்-படைத்த ஜீவர்களில், அனைத்தையு மொன்
றென்றே-எல்லா உயிர்களையும் தன்னுயிர்போல ஒவ்வொன்றும் உயிரோ
யென்று, அறிவது-தெரிந்துகொள்வது, எல்ஞானமென்று-எல்லறிவாடு
ன்று நினைந்து, உன்னகங் காரம்-உனது சர்வத்தை, தொலைக்கவிரும்பு
யாக. (ஏ-நற்றை) (எ-று)

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யாதிருந்து மென்னு

மெவரிருந்து மென்செய்வா ரெமன்வருங்காற் தேமெம்

பொருட்கொடுத்துப் பிழைப்பாயோ தமனாயனுப் புனையோ

பொய்யுரைத்தாற் சென்றிடுமோ பிற்கணத்தே வருவே

னுருக்கம்வையு மையாவென் றமுதும்விடு வானே

ஐயுடையனர்த் திடுமுடம்பி னெனுகொடுபோ காவென

செருக்கெதுவோ நிலைமையினைப் பொருட்குழுவாய் நெஞ்சே

சிச்சீரீ யறிந்துகெட்டாந் செப்புலரா னுனக்கே

(இ-ள்) நெஞ்சே-மனதே, இருப்பதுபொய்-நாமென் தன்-தேவர்கட்கு

அழியாதிருத்தல்பொய், போவதுமெய்-அழிந்துபோவதுமெய், தமனாய்

ருங்கூல்-உடலுயிரைப் பிரிக்கும் காலன்வருமிடத்து, யாதிருந்தமென்
 னும்-எவ்விதப் பெர்ருன்களிருத்தும் ஊனபலனுவிடும், எவரிருந்து மெ
 ன்செய்வீர்-எவ்விதமான சகாயிகளிருத்தும் என்னைசெய்வீர்கள்? தேடும்
 பெர்ருட்கொடுத்த-பல உபாயங்களாலும்-கஷ்டத்தாலும் சம்பாதித்தபொ
 *ருட்களைக்கொடுத்த, பிழைப்பாயோ-யமனுடன் செல்லாது இவ்வுலகிலே
 யே ஜீவிப்பாயோ?, தமையனுப்புளையோ-உனக்குப்பதிலாக புத்திரமித்
 திர களத்திராதிகளை யனுப்புவாயோ?, பொய்யுரைத்தாற் சென்றிடுமோ-
 உலகரைவஞ்சிக்கக்ற்ற வார்த்தைகளைச்சொன்னால் சரிக்கட்டுமோ?, பிற்க
 ணத்தேவருவேன்-அடுத்தகடினத்தில் வருகிறேன், உருக்கம் வையுமையா
 வென்-என்மீது தயைவையுமையாவென்று, அழுதும் விடுவானே-விசைப்
 பட்டாலும் விடுவானே? ஊட்டிவளர்த்திடுமுடம்பிடுநெடு-நானென நம்பி
 ஐதுவரை உண்பித்து விர்த்திபண்ணின தேகத்தினுடும், கொடுபோகா
 னே-கொண்டுபோக உடன்படானே, செருக்கெதுவோ-என்னகருவத்தை
 யாதரவாகக்கொண்டோ, நிலமையிலலாப் பொருட்கமுவாய்-தோன்றிம
 றையும் நிலையிலலாதபொருட்டு ஆசைப்பட்டி அழுவாய், சீசீ-சீசீ, நீ அறிந்
 துடுகட்டால்-நீ தெரிந்து இருந்தும் கெடுதியையடைந்தால், உனக்குச்செ
 ப்புவர் ஆர்-உனக்குச் சொல்லவல்லவர்பாவார் ஒருவருமில்லை. (8-ஈற்றை)
 (6-2)

6

பெண்ணாசை யாலழிந்தபேர்கடமைக் கண்டாய்

பெரும்பார தக்கதையி ராமாகதை யறிவா

பெண்ணும லவர்பிறகே நாயதுபோ லலைவா

யிருந்தபொரு ளீந்துலக ரேசிடவா யறுவாய்

புண்ணாதி தாவழிந்தாய் வைத்தியர்பின் பற்றிப்

பொருள்கொடுத்து வரப்பற்கள் போமருந்தை யுண்டாய்

மண்ணுவா காசைகன விலும்விரும்பே நெனறாய்

மறுத்தவர்வா யிலைக்காப்பாய் மருந்துனக்கென் னெஞ்சே

(இ-ள்) பெண்ணாசையாலழிந்த-பிறனிட பெண்களினாசையினால்கெட்
 ட, பேர்கடமைக்கண்டாய்-மனிதர்களைப் பார்த்திருக்கின்றாய், (அன்றியும்)
 பெரும்பாரதக்கதை-பெரிய பாரதக்கதையையும், இராமர்கதை-இராமர்
 கதையையும் படித்து, அறிவாய்-அவற்றில் பெண்ணாசையினால்கெட்ட திரி
 யோதனன் இராவணாதிகளைப்பற்றித்தெரிந்திருக்கிறாய், எண்ணுமலவர்பி
 றகே-அறையும் தீண்டுதபாசாமல் அப்பெண்கள்பிறகே, நாயதுபோலலை
 வட-ஆண்டாய் பெண்ணையத்தொடர்ந்து அலைவதுபோலலைன்றாய்,
 இருத்தபொருளீந்து-தகப்பனும் சம்பாதித்ததும் நீ சம்பாதித்ததமாகிய
 பொருளுக்கொடுத்து தர்வியாதி சம்பாதித்ததைப் பார்த்து தரித்திரனாக
 உல்கோசிட-உலகத்தார் பரிசாசஞ்செய்ய, வாயறுவாய், பதில்கொல

மானமுடையவனாய் வாய்முடிக்கொண் டிருக்கிறாய், (அன்பியம்மாநீகள்) புண்ணிதரவழிந்தாய்-வென்னை அரையாப்புக்கடி முதலிய புண்களைக் கொடுக்க ஏற்று கஷ்டப்பட்டு சரீரம்மெலியப்பெற்றாய், வைத்தியர்பின் பற்றிச் செல இரக்கமில்லா வைத்தியரைச்சேர்ந்து, பொருட்டுகொடுத்து-மிகுதிபண்ணத் தையும்கொடுத்து, வாய்ப்பற்றன்-வாலிலுள்ள பல்வகை, போமருத்தைவுண்டாய்-விழுந்து போரும்படியான இரசைப்பந்த மருத்துவைத் தின்றுமிருக்கிறாய், மண்ணுவாராசை-மண்ணிலிருந்து தோற்றிமுதுபடி மண்ணுமாதம்ஸ்திரிகளின்மீதுபட்சம், கனவிலும்விரும்பெனென்றாய்-இனிமேல்தொரு வேளை சொற்பணத்தில் தோற்றினாலும் இஷ்டப்படுகென்றாய், மதுதது-மருந்தால் தேகமெனக்கியப்பட்டபிறகு மூண்டென்னதைத்தந்தித்து, அவாவாயிலுக்காப்பாய்-அம்மாதாது தெருவாசற்படியில் காத்திருப்பாயானால், கொஞ்சே-மனதே, உணக்குமருத்து என்-உணக்கு என்மருத்து கொடுத்தாலும் திரும்பாய். (எ-து) 7.

துறவிகளுக்குக் கரசனொரு துரும்பெனுஞ்சொற் பொய்யேன

துணிந்தார்க்குத் துக்கமில்லை யெனலறிநீ மெய்யோ
பிறந்திறவா வுயிர்க்கரந்தை யுண்டெனலை யையோ

பேயர்சொல்லும் வாழ்வுதாழ் வதைநினைவாய் பொய்யோ
ரான்சிரம னரிமுதலோ ரடைந்தனரே லுடல்கொண்

டார்சிறுமை பெருமையடை யாதிருப்பார் கலங்கேன்
மறந்திரந்த நெஞ்சுடையார் வார்த்தையினு னெஞ்சே

வருவவர வாராத வரலொழிக வெனவே.

(இ-ன்) துறவிகளுக்கு-சர்வ சங்க பரிந்தாக மென்பதை யறிந்தடைவ் சஞ்சியாகளுக்கு, அரசன்-சக சக்திராதிபதியாகிய அரசனும், ஒரு துருத் பெனுஞ்சொல்-ஒரு திரணத்திற்குச் சமமென்று சொல்லுகிற சொல்லு எனது, பொய்யோ-பொய்யாகுமோ?, துணிந்தார்க்கு-கிலையாமையை எண்ணித்துணிந்தவர்க்கு, துக்கமில் எனல்-விசை மில்லை யென்று சொல்லுவதை, அறிநீ-நீ தெரிந்து கொள்ளக்கடவை, பிறந்திறவாவுயிர்க்கு-உதித்த மறையாத ஜீவனுக்கு, அரசனை யுண்டெனல்-துன்பம் உண்டென்பது மெய்யோ-நிஜமல்லவோ? ஐயையோ-ஐயையோ பேதமையான மனதே, பேயர் சொல்லும்-அலைச்சிலத்தரும் அதுவகை மதப்பித்தர்கள்கொல்லும், வாழ்வு தாழ்வு அதை-சம்பந்த தரிந்திரம் என்னும் விபரித வாத்தையை நினைவாய்-கேட்டீ நினைந்து கெட்டுப்போகிறாய், உடற்கொண்டு-சரீர மடைந்து, கொய்யோர்-தூர்க் குணமுடையராக்கிதானும், அரசன் பிரமன் அரி-செவன் பிரமா விஷ்ணு, முதலோர்-பூதலானவாரும், அடைந்தனரோல்-சம்பந்தாபத்தகளை யடைந்தனரென்று, திறமை பெருமையடை யாதிருப்பார்-யாவர் துக்க சகங்களை மாறி மாறி யனுபவிக்க-உவிரும்ப

“வர், யார்-யாவருமடைவர்கன், கெஞ்சே-ஆனகயால் ஏன் மனதே, மற மலிந்த கெஞ்சுடையார்-பாவம் நிறைந்த மனமுடையவரிட, வார்த்தைதி “ஆல் கலங்கேல்-சொற்களால் சலனப்படாதே, வருவவா-பிரார்த்தவயித் துண்டாகி வரத்தக்கவைகள் வாக்கடவது, வாராதுவா எனவே ஒழிக-பி தீராதவந்தி வில்லாதது வாராதென்று விட்டு நீங்குக. (ஏ-மு) 8.

உள்ளபடி நாம் பிழைக்கும் வகையெதுவென் றுன்னு
யுணர்ந்தவரைப் பரிசுசிப்பா யுட்கருத்தை மறைத்துக்
கள்ளவந்த னம்பூசை ஜபதபமேற் காட்டிக் .

கருத்தறியா ரிடம்பகட்டிக் கண்டவர்பா லணுகா
யெள்ளவும்-வாக்குமனங் காயமொருப் படலிங்
கெத்தொழிலு முஞ்ஞாநிலா யெப்பயனெங் குறுவாய்
பொள்ளி லுடற் கேயமுலா யான்மசுகம் பேணுய்
புறந்திரிவா யகமடங்காய் புகலுவதென் னுனக்கே.

(இ-ள்) உள்ளபடி-உண்மையாக, நாம் பிழைக்கும்-நாம் பிழைக்கின்ற வகையெது வென்றுன்னும்-விதம் எது வென்று கினைக்கவில்லை, உணர்ந் தவரைப் பரிசுசிப்பாய்-ஆனகா னுபவமடைந்தவர்களைப்பரிசுசம்செய்வாய் உட்கருத்தை மறைத்து-உள்ளெண்ணத்தை மறைத்து, கள்ள வந்தனம்-வ ருச்சினையாக்கும்பிட்டும், பூசை ஜபதபம்-ஈசுவரனைப்பூசித்தும் ஜபித்தும் தபித்தும், மேற்காட்டி-துறந்தையை மறைத்து நற்சிறந்த யுடையவன் போல் வேஷங்காட்டி, கருத்தறியாரிடம் பகட்டி-உண்மையறியாத மூட ரை மிரட்டி, கண்டவர்பா லணுகாய்-உண்மையறிந்தவரிடம் சேராய், என் னளவும்-என்னளவும், வாக்கு மனங்காயம்-வாக்கும் மனசும் சரீரமும், ஒருப்பட்-ஒத்த, இங்கெத்தொழிலும்-இவ்வுலகத்தில் எந்தக் காரியத்தை யும், உருந்துகிலாய்-நீ செய்யவில்லை (அப்படித்திரிகரண சுத்தமாய்ச் செய யாவிடில்), எப்பயன்-எந்த பிரயோஜனத்தை, எங்குறுவாய்-எந்த உலகத்தி லாகிலு மடையப்போகிறாய்? இல்லை, பொன்ன வுடற்சேயமுலாய்-பொத் திலுடைய சரீரத்திற்கே யழுவாய், ஆன்மசுகம்-ஆத்மாவினுணர்ந்த தன்மையி யை, பேணுய்-மாயையாற் கெடா திருத்த விரும்பிக்காப்பாற்றாய், புறந்திரி வாய்-பகிர்முக நாட்டமுடையவருகத் திரிவாய், அகமடங்காய்-அந்தர் முகத்தில் சேர்ந்திராய், புகலுவதென் னுனக்கே-உனக்குச் சொல்வதுஎன் ன்விருக்கின்றத? ஒன்றுமில்லை (ஏ-சுந்தரனை) (ஏ-மு) 9.

இல்லையெனுங் குதைவேயோர் வடிவாகும் மனதே
யானாரீ யெங்குதித்தா யெவர்பொருட்டா யலைவாய்
வல்லையல்லை யகிலாண்ட கோடிவகுத் தநரித்துள்
வாங்கவல்லா னியதிதனை மறுத்தினுளில் ககைசுக

நல்லீ யென்பொருட்டே துயருறுவா யெனினே

நம்புமெனைக் கைவிடுத்துச் சுழுத்தியிலெவ் கொழிவா

யெல்லையிற்சத் தாமெனினீ பிறந்திறப்பை யுணர்வா

இனியேனுந் தொழிலறவென் னிற்கலந்து சுகியே.

(இ ள்) இல்லையெனும் குறைவே-இல்லையென்று சொல்லும்அதிருப்
தியே, ஒர் வடிவாரும் மனமே-ஒருருவமாயி மனதே, யானா-எனது
சொருபமெது, நீ யெங்குதித்தாய்-நீ அவ்விடத்தில் தோன்றினாய், எவர்
பொருட்டு-எவர் நிமித்தமாக, அலையாய்-நிலையாது அலைந்து திரிகிறாய்,
என் பொருட்டே-ஆத்மாவாகிய உன்னிமித்தமே, துயருறுவாயெனினே-
நீ துக்கப்படுகிறே னென்பையாகில், அகிலாண்டகோடி-எல்லா அண்ட
பிண்டங்கலையும், விருத்து அளித்து உளவனாங்கலவா-சொல்லுமித்து ரட்
சித்து உள்ளடக்கும் வல்லமையுடையோனாகிய சுர்வேசுரனது, நியதிநிலை
மறுத்தா-விதி தங்களைத் தடுத்தது, இங்கு அணுவன்சக்க-இவ்விடத்து தாண்
மாத்திரம் மாறுபாடு செய்ய, வல்ல யல்லை-நீ வல்லமையுடையவா-வல்ல,
நம்புமெனைக் கைவிடுத்து-உன் வார்த்தை நிகழ்மெனது நினைக்கும்நீன்னைக்
கைவிட்டு, சுழுத்தியிலெவ் கொழிவாப்-நித்திரையில் எங்கே நீங்கிப்போகி
றாயோ, தெரியவில்லை, எல்லையில் சத்தாமளனில்-அளவில்லாதவனும் அழி
வற்றவனுமாகிய என்னில், நீ பிறந்திறப்பை யுணர்வாய்-நீ ஜனித்து நசிப்
புதை அறிவாய் (ஆகையால்). இனியேனுந் தொழிலற-இனியாகிலும் எனை
க்காகக் செய்யும் யாதொரு வேலையும்ற்று, என்னிற்கலந்து கடு-சுழுத்திய
ஜலத்திலுண்டாகும் அலைதுளி துரைகள் மறுபடி அச்சலத்திலடங்குவது
போல் ஆத்மாவாகிய என்னிலெழும் நீ என்னி லடங்கி சுகமாயிரு, நீ நல்
லை-அப்பொழுது நீ எனக்குநல்லவனாவாய், (ச-சுற்றனை) (எ-று) 10.

[ஆகச்செய்யுள்கள் 46]

மேய்க்குருவை வியத்தல்.

அல்லீ ரீர வறிவைய னிததுப்ப

ராகை தீர வழுதெனு மேர்பொழி

சொல்ல வல்ல வருட்குரு தாடலை

தோயக் கொண்டு பிறப்பறு நெஞ்சமே

நல்ல யோகஞ் சிதம்பரச் சக்கர

நாச மின்று யுடனிலை மார்க்கமு

மில்லையோதரு வொருநாடிக்குள்ளெனு
ரினர் சொல்லிடு ஞானந்தழைக்குமே .

(இ-ள்) நெஞ்சமே!-மனதே!, அல்லல்தீர-பிறவித் துக்கம் நீங்க, அறி
வையளித்து-ஆனம் ஞானச்சொருபத்தைக் காட்டி, பேராசைதீர-மிஞ்சாத
ஆசையானது நீங்க, அமுதெனுமோர்மொழி-கெடாத அயிர்தமாகிப் ஓர்
பிரணவத்தை, சொல்ல வல்ல-உபதேசிக்க வல்லவராகிய, அருட்குரு
தான்-கிருபையே வழவானவரும் அஞ்ஞானத்தை நீக்குபவருமானவரிட
பாதத்தை, தலைதோய்க்கொண்டு-தலையில் படியக்கொண்டு, பிறப்பறு-உன
து பிறப்பை நீக்கிக்கொள்வாயாக, நல்லயோசம்-இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-
பிராணயாமம்-பிரத்யாகாசம்-தாரணை-தியானம்-சமாதி முதலிய நன்மை
யாகிய அஷ்டாங்கயோகங்களும், சிதம்பரச் சக்கரம்-ஞானகாசத்தில்கீற்றி
ட்டிள்ளநாற்பத்துமுகோண சக்கரமும், உடல் நாசமின்றி நிலைமார்க்கமு
ம்-தேகம் அழியாது நிலைத்திருக்கச்செய்யும் (அணிமா-மகிமா-கரிமா-இல
கிமா-பிராத்தி-பிராகாடியம்-ஈசத்துவம்-வசித்துவம் முதலிய) அஷ்டமாதி
சித்திமார்க்கங்களும் இல்லையோ தருவோம் கொடிக்குள்ளெனும்-லாஸ்தி
ராகளில்லையா கொடிக்குள் உமக்கு மேற்சொன்னவைகளைத்தருகிறோம்
என்று சொல்லுகின்ற, ஈனர் சொல்லிடு-தான் சாஸ்திரத்தை விசாரித்து
உண்மையறியாது ஒன்றை ஒன்றாக அர்த்தஞ்செய்கிற புத்தியீனராகையால்
அவனிட வார்த்தையைக் கேட்காது நின்றாயாகில், ஞானம் தழைக்கும்-
என மானது பூணப்பெம். (எ-ஈற்றை) (எ-று)

ஏதம் யாவும் கெடுத்துக் கெடாதபே

ரின்பமேதர வன்புரு வாய்வரு

நாதன் சந்தரு தாடலைக் கொண்டது

நாளொ னத்திட னாயில்லென் னெஞ்சமே

காத லித்திட வேமறை வஞ்சனங்

கற்ப ழிக்கும வசியர் திமிர்தலு

மோத வந்திடு மென்றுபொ ருட்கொளு

லுதத னானிட் டொழிததுப பிழைத்திடே.

(இ-ள்) என் னெஞ்சமே!-மனதே, ஏதம்யாவும்-உன்பா லுண்டாகிய
குற்றம் முழுதும், கெடுத்து-நசிக்கச்செய்து, கெடாத பேரின்பமேதர-அ
ழியாத பெரிய சுகத்தையே உனக்குக்கொடுக்க, அன்புருவாய் வரும்-கிரு
பையேயொருருவமாக வந்த, சந்தருநாதன்-அழியாதவனும் அஞ்ஞானத்
தைக்கெடுப்பதில் தலைவனுமாகியவனிட, தான் தலைக்கொண்டு-பாதங்களைத்
தலையில் தரித்துக்கொண்டு, ஆது காணெனத் திட-ஓய் தீவ்-பிரம்மமே கா
ணென்று உறுதியாக கிற்பராக, காதலித்திடவே-ஆசையி லுழலுவனை
இன்னும் ஆசைகளென்றும்படி, மறைவு அஞ்சனம்-(ஆன் ரூபம் தெரியா

திருத்தும்படி நெற்றியிலிட்டு மறைக்கும் மையும், புதைபடுவதற்கும் அஞ்சுமையும், ஆற்பழிக்கும் வசியம்-பதிவீரதஸ் திரிகளின் கற்பைக்கெடும் * வசிகாமந்திரமும், நிமித்தலும்-பிறரை மயக்கும் சொக்துப பொடியும் ஓதவந்திடுமென்று-உனக்குத் கற்றுக்கொடுக்க எனக்கவை தெரியுமென்று சொல்லி ஏமாற்றி, பொருட்கொளும் லுத்தரை-உனது கைப்பொருளைக் கைக்கொள்ளுகிற பொருளாசையுடையாரதுசகவாசத்தை, ஒழித்துவிட்டு-முழுதும் நீக்கிவிட்டு, பிழைத்திடே-உயிர் தப்பி விழுத்தியடைவாயாக, (எ-று)

என்று மோர்படி த நாகவி லகடு
மேத மில்சக ஜாநநத முன்னுரு
நின்றி டென்றப வாதம ருள்செயு
சித்தி யக்குரு தாடொழென் னெஞ்சமே
பொன்றி டச்செயு மாரணம் பித்துக்கொள்
பேத னம்விதது வேஷணம் மோகன
முன்ற னைகருள் லோங்குறை யாதெனு
மூடர் கைவிடு கேடுத விரக்கவே.

(இ-ன்) என் நெஞ்சமே-பேதை மனதே, ஒன்று மோர் படித்தாக-எக்காலத்தும் ஒரேவிதமாக மாறுபாடின்றி, இலக்டிம்-சுயம்பிரகாசமாக விளங்கும், ஏதமில்-மறைப்பில்லாத, சகஜாகந்த முன்னுரு-உனது ஆத்ம சொரூபம் இயற்கையானந்த சபாவமுடையன், நின்றிடுமென்று-அதை விட்டுப்பிரியாதிருப்பாயாக வென்று, அபவாதம்-ஒன்றிலொன்று வடக்கி க்காட்டிம் அபேத யுத்தியை, அருட்செயும்-திருபை செய்கிற, சித்தியக்குருதாடொழு-உண்மையாசாஸிடபாதத்தை வணங்குவாயாக, பொன்றிடச் செயும் மாரணம்-சாகச் செய்கின்ற மாரண மந்திரமும், பித்தக்கொள் பேதனம்-புத்தி பேதம் உண்டாகச்செய்கின்ற பேதன மந்திரமும், விதன் வேஷணம்-ஒருவர்க்கொருவர் பிணங்கும்படி செய்யும் மந்திரமும், மோகனம்-மோடியெடுத்தல் முதலாகிய பிறரை மயக்கச்செய்யும் மந்திரமும் உன்றனுக்கு அருள்வோம்-உனக்குத் தெரிவிப்போம், குறையாதெனும்-பிறகு உனக்கு குறையாதொன்று மில்லை என்று ஏமாற்றுகின்ற, மூடர், கை-மூடக குருகனின் சகவாசத்தை, கேடு தவிர்க்க-உனக்கு நேர்த்திருக்கும் சகல செதிதிகளும், உணைவிட்டு நீங்க, விடு-விட்டொழிப்பாயாக, (எ-று) (எ-று)

அறிவை யன்றி யகிலம் விளங்குமே
சாநந தப்பிர மம்மது வங்கினே
வெறிய வேறற நில்லவை நீயெனும்
வேத வாரியுள் ருடொழென் னெஞ்சமே

அனுபவாரந்த தீபிகை.

நங்கள் வைத்திது சண்முகி சாமபவி
கடு விட்டொரு கடுபு கச்செயு
நெறிய தென்றதி லேனுநி லைத்திடார்.
நீசர் கைவிடு தேசுதி கழுமே.

(இ-ள்) என்னெஞ்சமே-என்னிட மனதே, அறிவையன்றி-பஞ்சேந் திரிய ஞானத்தை விட்டி, அகிலம் விளங்குமேல்-எல்லா சராசரப்பொருள் வடிவ உலகம் அதற்கதுவே தெரியுமாகில், ஆரந்தப் பிரமமது-சுக வடிவாம் பிரம ரூபமும், அங்கனே-அதுபோலவே அறிவினும் வேறாகவிருந்துசொ ருபஞானம் தெரியும், வெறிய வேறறவில்-பயித்தியக்காரா சந்தேக மற ஆ த்ம சொருப வடிவாய ஞானமன்றி ஜீவ அந்தக்காண ஞானேத்திரிய ஞா னங்கள் வேறல்லவென திடமாக நினை, அவை நீ யெனும்-அந்தப் பிரம்ம மே நீ யென்று தெரிவித்த, வேத வாரியரூன் டொழு-வேதங்களை ஆராய்ச் சிசெய்துநனை யுணர்ந்தவாகிரியன் அடிக்க வணங்குவாயாக, இது சண் முகி-இது கண்காது மூக்கெனும் அறுவழிகளை மூடி நிற்பதாகிய சண்முகி முத்திரை. (இது) சாம்பலி-இது ஆகாய நிருஷ்டியாக மேளோக்கிய முத் திரை, (ஆகிய இவைகளைப்பழகினால்), கூடு விட்டொரு கடு-ஒரே தேகத் தை விட்டி மற்றொரு தேகத்தில், புகச்செயும் நெறியது என்று-புகும்படி செய்கின்ற வழியைப்பயப்பது என்று சொல்லி, குறிகளவைத்து-பழக்கும் படிக்குப் பிறர்க்குக் காட்டிக்கொடுத்தது, அதிலேனும் நிலைத்திடார்-அந்த நல் வைதாக்கியத்திலேனும் சற்குரு வரும் வரை பழகி நிலைக்காதவராகிய நீசர் கைவிடு-அறிவினரிட சேர்க்கையை விட்டி விடுவாயாகில், தேசுதிசுழு மே-பிரம் ஞானப் பிரகாசம்புட்டமிட்ட பொன்போற் பிரகாசமுடையதா மே. (எ-று)

4.

அனுவி னுக்கணு வாகிய கண்டமா
யந்த மற்றகு ருதுரி யந்தனைக்
கணுமு திரந்த கரும்பெனக் காட்டிய
கற்ப கக்குரு தாடொழென் னெஞ்சமே
முணுமு னுத்துச் சபித்திடு வோநம்மேன்
மோடி செய்தழிந் தார்கோடி யுண்டென்றென்
கணுமு-ரைத்தச்சு மாடுங்கு றும்பரை
யஞ்சி டாதவிர் நெஞ்சைப்பி ளந்திடே.

(இ-ள்) என்னெஞ்சமே-எனது மனதே, அனுவினுக்கணுவாகி-தட் தத்துகிறும் தட்டாமையும், அகண்டமாய்-எல்லையற்றதாகியும், அந்த ம ற்ற-முடிவில்லாததமான, குரு துரிபந்தனை-சகலத்திற்கும் ஆதாரமான மேலான ஞானத்தை, கணுமுதிரந்த கரும்பென-கணு முற்றிய கரும்பின்

ருசியைப்போலுமுருளிக்க, காட்டிய—காண்பித்த, கற்பகக் குரு—கிளைத்த
தைக் கொடுக்கும்கற்பகவிருட்சத்திற்கொத்த குருவினது, தாடொழு—
அடியைப் பணிவாயாக. முணு முணுத்த—வாயால் முணுமுணென்று
பேசி, சபித்திலேயும்—சாபமிலேயும், எம்மேல்—எம்போல்வார் மீது
மோடிசெய்து—பிணக்குசெய்து, அழிந்தார் கோடியுண்டென்று—கணக்
கில்லாதபேர்கள் நாசமடைந்தவர்கள் என்று, எங்கணுமுரைத்து—எவ்விடம்
களிலும் பயமுறும்படிக்குச் சொல்லி, அச்சமாடுங்குறும்பரை—எல்லவரைப்
பயப்படுத்துகிற பாபிகளை, அஞ்சிடாதவர் கொஞ்சை—பயப்படாமல் அவரது
மனது (கிடுக்கிடும்புடி மார்பிலும் முகத்திலும்) அறைந்து, பிளந்திடு—கலக்க
மடையச் செய்வாயாக. (ஏ-சுற்றை) (எ-று)

5.

சுருதி யுத்தியனுபவத் தாலுனைச்
சோர்வி லாப்பரி பூரண மாககிடத்
திருதி யாக வெழுந்தருண் மாரிபெய்
தேசி கன்றிருத் தாடொழென் னெஞ்சமே
நிருதி மந்திர மீதுச பித்திட
நிச்ச யமுல கோர்த்தத்தஞ் சிந்தையிற்
கருதும் யாவும் வெளிப்படை யூமெனுங்
கயவர் கைவிடு காலமி ருக்கவே.

(இ-ள்) என் னெஞ்சமே—என்னி—மனதே, சுருதி—வேத ஐராய்ச்சி
யாலும், யுத்தி—காட்சி—அனுமானம்—ஆகமம்—அருத்தாபத்தி—உவமானம்—
அபாவம்—சம்பவம்—ஐதீகம்முதலிய அஷ்டவித பிரமாணங்களாலும், அனு
பவததால்—சுய அனுபவத்தாலும், உனச்சோர்விலா—உன்னை மறதியில்லா,
பரிபூரணமாக்கிட—குறைவறு நிறைந்தவனாகசெய்ய, திருதியாகவெழுந்து
—துணையாக எழுந்த வந்திருந்து, அருள்மாரி பெய்—கிருபாமழைபொழி
பும், தேசிகன்—ஆசிரியன், திருத்தாள் தொழு—அழகிய பாதத்தைப்பணிவா
யாக, நிருதி மந்திரமீது—இது பேய்மந்திரம், சபித்திட—இதை தியானிப்
பாசிஸ், உலகோதத்தம் கித்தையிஸ்—உலகத்தார் தங்கள் தங்கள் மனங்களில்,
கருதும் யாவும் வெளிப்படையாம்—நினைக்கும் எல்லா சங்கதிகளும்வெளிப்
படையாக நீயறிவது, நிச்சயம்—நிஜமாகும், எனுங்கயவர்—என்று சொல்
லும் மூடருடையு கேசத்தை, காலமிருக்கவே—சரீரம் நல்ல ஸ்திதியிலிருக்
கும்போதே, கைவிடு—விட்டு நீக்குவாயாக. (எ-று)

6.

மாயை யில்லை மனப்பந்த முததியும்
மைந்த நீசித் திவைசட முன்னுரு
சாயை போர்முத லேலிவை யுண்டெனாச்
சங்கைநீ ததவன் ரும்தொழென் னெஞ்சமே

பேயை யேவல் செய்ய்படிக்கேவுவன்
 பேழந் தூர்க்கையென் கைவச மென்றுல
 காயந் தேமெ மும்பர்கை விட்டுநில்
 லந்த மில்பர மாநந்த மாவையே.

(இ-ள்) என்னெஞ்சமே—என்னரிய மனதே, மாயை மனம்—மாயையா
 றும் மனத்தானும், பந்தம் முத்தியில்லை—ஆன்மாவாகிய நீகட்டுண்டதும் விநி
 பட்டதும் இல்லை, மைந்த நீசித்து—மாணக்கா நீ சகலமும் அறியவல்ல—சு
 தன்னிய சொருபமாகிய பூரணன்மா, இவைசடம்—மூன் சொன்ன மாயை
 முதலியனவும் யாதொன்றையும் உணரவல்லதல்லாத சடசொருபங்களாம்,
 உன்னுருசாயை—உனது கற்பித சரீரத்தின் நிழலானது, ஒர் முதலேல்—
 உனது சரீரத்தைப்போல வேறொரு முதலாகுமானால், இவை யுண்டென—
 முன்சொன்ன மாயை முதலியவை உன்னிலும் வேறாயுண்டாம் அப்படிச்
 கொன்றுமில்லை எனது, சங்கை தீர்த்தவன்ருடொழு—சந்தேகம் நிவர்த்தி
 செய்தவன்பாதத்தைப் பணிவாயாக, பேயையேவற் செய்யும்படிக்கேவு
 வன்—நான் பேயை எனது ஏவல் செய்யும்படிக்கு ஏவல்செய்வேன், பேழம்
 தூர்க்கை யென் கைவசம் என்று—பெரியவாயையுடைய தூர்க்கை என்
 பவன் எனக்கு வசியமாயிருக்கிறான் அவனை ஏவுவன் என்று பயமுறுத்தி,
 உலகாயம் தேமெ அழும்பர்—உலகத்தாரிடம் ஆதாயம் சம்பாதிக்கிற பாபி
 கள் கைவிட்டுநில்—நீநேகம் விட்டு நல்வழியில் நின்றால், அந்தமில் பரமா
 நந்தமாவை—மூடிவில்லாத பரமானந்த சொருபியாவை. (ஏ-ஈற்றைச்)
 (ஏ-று) 7.

வைது நிந்தை வழங்கிவெறுக்கினும்
 வாய்மை தந்து மறுக்க மறுக்கவே
 செய்து சிந்தை மகிழுமென் னையனார்
 தின பந்துவின் ருடொழென் னெஞ்சமே
 நொய்து பேசலும் பாம்புபு லிகடின்
 னேன்மை யல்லதோர் நோன்புஞ் செயாச்சிறு
 பைத லாய்ப்பிறர் பைதல டைவகை
 பன்னு வாட்மொழி தன்னையொழித்திடே.

(இ-ள்) என்னெஞ்சமே—என்மனதே, வைது நிந்தை வழங்கி—திட்டி
 பழிச்சொற்கள் சொல்லி, வெறுக்கினும்—அப்படி தன்னையெறுத்துக்கொண்
 டாலும், வாய்மைதந்து—ஒருத்தனை சத்தியத்தைச்சொல்லிக் காண்பித்து,
 மறுக்கம்—பிறவிபயத்தை, அறுக்கவேசெய்து—விடக்கச்செய்து பிறகு அவர்
 கள் சந்தோஷமடையப் பார்த்து, சிந்தை மகிழுமென்னையனார்—தானும்
 சந்தோஷத்தையடையுமெனது தந்தையாகிய தினபந்துவின்ருடொழு—
 உழைக்கும்பந்துவானவனது பாதக்களைத் தொழுவாயாக, நொய்து பேச

தும்-அற்புதமும் வகையாகப் பேசுதலோடு, பாம்பு புலிகடன் தோன்மை
யல்லது-உபகரித்தார்க்கு விடமும் பிராணதூனியுந்தரும் பாம்பு புலிக
ளின் அற்புதமும் போலல்லது, ஓர் தோன்புநு செய்யா-வேறொரு நல்
விதமும் செய்ய மனமில்லாது, நெய்ப்பைநாய்-நெய்பின்னைநெய்ப்போல்,
பிறர் பைநலவைகளை-பிறர் துன்பம் அடையும்விதமாக, பன்னுவார்
மொழி-தன்னை-சொல்லுவார் வார்த்தைகளை, ஒழித்திடு-நீ நீக்கி நிற்பாயாக,
(எ-சுந்தரை) (எ-று) 8.

தான் பிழைக்கப் பிறர்கெட் வெண்ணலாற்
சன்முகன்மம் வளர்த்தன மற்றையோர்
தான் பிழைக்க வுடல்கொடென் ரோதினான்
ஞண்மறக்கி லழிவையென் னெஞ்சமே
பூன்ற னைக்கப் பிறர்பொருள் கொள்ளுகொள்
ஞவமை வாசகத் தாற்பிர மிக்கச்செய்
வான்வ ரும்வஞ்ச வேடக்கு ருக்கடம்
வாய டக்கியுன் மாயையொ ழித்திடே.

(இ-ள்) தான் பிழைக்க-தான் பிழைக்கவும், பிறர் கெட்-பிறர்கெட்
வும், எண்ணலால்-நினைத்தலால், சன்முகன்மம் ஊர்த்தன-பிறப்புக்கேது
வான நல்லினை தீவினைகளும் விர்த்தியாயின, மற்றையோர்தான்-அன்னி
யர்யாவரும், பிழைக்க-பிழைக்கும்படியாக, உடற்கொடென்றோதினான்-
உன்சரிக்கவுடம் பாசாமல் உபகாரம்செய்யென்று சொன்னவன், தான்
மறக்கில்-பாதத்தை அனுதினம் நினையாமல் மறப்பாயானால் என்
னெஞ்சமே-என்மனதே, அழிவை-நீ கெடுவாய், ஊன்றனைக்க-உடல்
பருக்க, பிறர் பொருள் கொள்ளுகொள்-அந்நியரது பொருளை
மிருதியும் அபகரித்துக்கொண்டுண்ண, உவமை வாசகத்தால்-ஒன்றோ
டொன்றொப்புதலும் வாக்கியத்தால், பிரமிக்கச் செய்வான்-அறிவை
மயங்கச் செய்யும்பொருட்டாக, வரும் வஞ்ச வேடக்குருக்கள் தன்-வீடு
கள் தோறும் காட்ட மோச வேஷம் தரித்தவர்து மிரட்டுகிற குருக்களு
டைய, வாயடக்கி-வாயிலிருந்து வரும் வார்த்தையைக் கேளாமல் தடுத்த,
உன் மாயை யொழித்திடு-உன்மயக்கத்தை நீக்கிக் கொள்வாயாக,
(எ-சுந்தரை) (எ-று) 9.

கற்ற நிந்தவ ரேனுங்க லைபல
கற்கி லாதவ ரேனுங்க லங்கலார்
நற்ப தங்க ஞானக்கணி ருடெனு
ஞானவாரிதி தாடொழென் னெஞ்சமே
பற்ற றுந்தவர் பேரூலும்ப சப்பியே
பஞ்ச போலலை யும்மன வஞ்சகர்

சற்று நிற்க விடந்தர லும்விடு

சத்தி யந்துயர் முற்றும் கலுமே.

(இ-ள்) என்னெஞ்சமே-என்மனதே, கற்றறிந்தவரேனும்-வாசித்துத் தன்னை யுணர்ந்தவராயிருப்பவரையானும், கற்றறிந்தவரேனும்-வாசியாமல் தன்னை யுணர்ந்தவராயிருப்பவரையானும், கலங்கலார் கற்பதங்கள்-மனக்கலக்கமின்றி தானாக சிற்பவர்களது கல்ல அடிகளை, உணக்கணிசு டெனும்-உனது தலைக்கு ஆபரணமாகத் தரித்துக்கொள்ளென்று தெரி யித்த, ஞானவாரிதிதாடொழு-ஞானநந்தக் கடலினரது பாதத்தை வணங்குவாயாக, பற்றறுந்தவர்போலும்-சகல ஆசையும், விட்டவர்போல, பசப்பியே-மேல்வேஷங்காட்டி, மணம்பஞ்சுபோலிலையும்-மணத்தினிடத்து காற்றிலிலையும் பஞ்சுபோல அலைச்சிலையுமகிற, வஞ்சகர் சற்று நிற்க-கபடி கள் நீ இருப்பிடத்தில் கொஞ்ச நேரம் நிற்கும்படிக்கு, இடந்தரலும் விடு-இடங்கொடுப்பதையும் விடுவாயாக அப்படிவிட்டு இருப்பாயாகில், துயர் முற்றுகலும்-உன்னிட துக்கம் முழுதும் நீங்குவது, சத்தியம்-இதுவே உண்மையென்று அறிவாயாக. (அ-நற்றசை) (எ-று)

10.

ஆக-செய்யுள்கள்-56

மன்னதீடம்.

ஆத்மாநாத்மாலைக் கூரல்

தானெனலறி வென்றுசொ லுண்மை கொளார்

தனையுடலன வாக்கொடு நிற்பதலா

வினைமல திப்பியி லென்பது போ

விலையுலகறி வினிலெனி லோர்ந்தடையார்

கானனமிட னாக்கொடு சடைமுடியுங்

காஷாயக மண்டல தண்டுறிலென்

னானமது கண்டுல கேத்திடினு

மவர்தருகிறு மொழிகளை யஞ்சிலனே.

(இ-ள்) தானெனல்-தான் என்னுஞ் சொல்லுக்குரிய பொருளானது, அறிவு-ஆனம் ஞானமாம், என்று சொல் உண்மை-என்று பெரியோர் சொல்லும் உண்மை மொழியினை, கேனார்-பகிர்முக நோக்க வாசனையால் ஏற்றுக்கொள்ளாதவர்கள், தனையுடலனவாக்கொடு-தன்னை யுடலாக மதித்

து, நிற்பதலால்-நிற்பார்களே யல்லது, இப்பியில் ஈனனமிவது-எளிஞ்சலில் வெள்ளி இல்லை, என்பதுபோல்-என்று காண்பதுபோல், அறிவினில் உலகு-சொருபுருணத்தில் திரிசிய உலகமானது, இலையெனில்-எப்போதும் இல்லை என்று சொல்லுவதை, ஒர்த்து அடையார்-சந்தேக விபரீதமற அதைக் கற்கவேண்டிய விதிப்படித் கற்றுத்தெளிந்து அந்த ஞானத்தை பெறுகிறார்களில்லை, காணனம் இடஞக்கொடு-இப்படி உண்மை யறியாத அஞ்ஞானிகள் காடே தமக்கு வசிகரும் இடமாகக்கொண்டு, சடைமுடியும்-உலகம் பிர்ம்மிக்கும்படி தலைமயிர் வளர்த்து சடைமுடித்தலும், காஷாய கமண்டலம்-காவி வஸ்திரமும் கரகமும், தண்டுறிலென்-தண்டாயுதமும் அடைத்திருப்பதினாலும் என்ன பிரயோஜனம், உலகு ஆனனமது கண்டு உலகத்தார் அவரிடமுக்கத்தைப் பார்த்து, ஏத்திடினும்-துதிசெய்தாலும், அவர் தருகிற மெருகிகளை-அந்த அஞ்ஞானிகள் சொல்லும் அற்ப வார்த்தைகளுக்கு, அஞ்சிலன்-பான் பயப்படமாட்டேன். (ஏ-சுற்றை) (எ-று)1.

சூ: மவிலக்கண மறிவீத்தல்.

தனையறிவது தனையய லறிவதனைத்
தானென்னல மெனமறை நுறையிடலா
லெனையறிவது யானல மனமெனிலோ
விதுநிலையல வெனுமுரை பேசேடுவார்
மனைகனதன தானிய மெனதெனலை
மதியறவொரி மலைமுழை வாழ்வுறிலென்
முனைவினையுனி புனைகழல் லனைதலலான்
மொழிதருகிறு மொழிகளை யஞ்சிலனை.

(இ-ன்) தனையறிவது தனை-தன்னைத்தானறியக்கூடியதும், அயலறிவது தனை-தானயல்வடிவாகத் தோற்றித்தானே தன்னையறியக்கூடியதும் எதுவோ அதை, தானெனல் நலமென-தானெனு மான்மஞானமென்றுசொல்வதே நல்லதென்று, மறைமுறையிடலால்-வேதம் சொல்வதால், எனையறிவதுயான்-ஞான சொருபியாகிய என்னையறிவது யான்,மனம் அலவெனிலோ-மனமுதலாகிய சடப்பொருள்கள் என்னை யறிய மாட்டாடுனிலோ இது நிலையலவெனு முரைபேசேடுவார்-இது நிலையானசொல்லல்லவென்று சொல்பவர்கள், மனைகனதன தானியம்-வீடுபெண்ணாதி தனம் தானியம் முதலிய பொருள்களிடத்தில், எனதெனலை-என்தெனக்கொள்ளும் மம காரத்தை,மதியறவொரி-மனமாறவிட்டு நீங்கி,மலைமுழை வாழ்வுறிலென்-மலையின் குகையில் தனியாக வாசஞ்செய்தாலும் என்ன பிரயோசனம், முனைவினையுனி-முன்வேதம் விதித்த விதிக்கீடாக சமுசாரியைவிட மேலான சங்க்யாசி வேஷம் பெற்றதைநினைத்து, புனைகழல் லனைதலலான், அழங்காரமான பாடங்களைப் பூசிப்பதே அல்லது, மொழிதருகிறுமொழி

களை-அவர்கள் சொல்லும் அற்பவார்த்தைகளுக்கு, அஞ்சிலன்-பயப்பட மாட்டேன். (ஏ-ஈற்றைச்) (ஏ-று) 2.

அவத்தாத்திய சாகீத்யான்மாளென்ல்.

அந்தந்தவ வத்தையி லதுவதுவா
யானிற்கினு மவ்வவ வத்தைகடா
மெந்தெந்தவி தத்தும றுத்திடினு
மியையாகிடு மொன்றினி லொன்றவைதாம்
வந்தெந்தபொ ருட்கணி கழந்தழியு
மதுநானறி வின்றெனி லாத்நியெதோ
தந்தம்மதி போனவை ஞான்மெதை
தருவார்மொழி கஞ்சிலு மஞ்சிலனே.

(இ-ள்) உயான்-ஆத்மாவாகியான், அந்தந்த அவத்தையில்-சாக்கிரம், சொப்பனம்-சுழுத்தி என்னும் அவஸ்தைகளில், அது வதுவாய் கிற்கினும்-அந்தந்தஅவஸ்தைகளில்தோன்றும்பொருள்களின்வடிவாகயானிற்கவிரும்பினும், அவ்வவவத்தைகடாம்-அந்தந்த அவஸ்தா தோற்றங்களை, எந்தெந்த விதத்து-மந்திர தந்திர சாதக மாதியால் ஓர் அவஸ்தையை நிலைக்கச்செய்ய விரும்பி, மறுத்திடினும்-கிறையி திருக்கத் தடுத்தபோதிலும், ஒன்றினி லொன்று இலையாகிடும்-ஒருஅவஸ்தையிற்றேற்றினது மற்றைய அவஸ்தை. களில் மறைத்ததாகத் தோற்றுவதோடு இல்லாததுமாகிறது, (ஆகையால்) அவைதாம்-அவ்வவஸ்தைகளிடத்து, எந்த பொருட்கள் வந்து-எந்த ஆதார வஸ்துகளுண்டாகி, கிழந்து-எந்தபொருளால் காணப்பட்டு, அழியும் எதனிடம் அழியுமோ, அது நானறிவு-அதுதான் நானென்னும் ஆத்ம ஞானம், இன்றெனிலாத்நியெதோ-அபபடிபபட்ட ஓர் ஞானம் இல்லாமென்று மனவாதிகள் தற்ப்பாராகில் நிலையாயுள்ளது பின்னெதுவோ?, தந்தம் மதிபோனவை-தங்கள் தங்கள் மனம் போபபடி நினைத்தவைகளை, ஞானமெதைதருவார்-ஞானமென்று சொல்வார்கள், மொழிகிஞ்சிலும்-இபபடி உண்மையறியாதவர்களின் வார்த்தைக்கு அனுமாத்நிரமும், அஞ்சிலன்-ஒப்புக்கொண்பெயப்படேன். (ஏ-ஈற்றைச்) (ஏ-று) 3

உலகுபொய்யொல்

நனவினினுல குடலெரை தூலமுமாய்
நமுனியகன வினிலவை சாயையுமாய்
வனநிகர்துயி லினிலரு பாழ்வடிவாய்
மாறிடினுல குடநிஜ வடிவெதுவோ
தினவனுபவ மாதலி னோர்மினெனிற
செவிகொளவறி யார்பல கலையுணர்விற

கனமலைபுற வாறெனிலென்னவந்தல்
கதியதுகிறு மொழிகளை யஞ்சிலனே.

(இ-ள்) ஊவினில்-சாக்கிர அவஸ்தையில், உலகுடலினை தாலமூமாய் உலகுத் தேகமும் ஆகாரமும் ஆகிய இவைகள் தாவ ரூபமாயும், ஈழுவிய கனவினில்-சாக்கிரம் ஒழிந்த சொர்ப்பனத்தில், அவைசாயையுமாய்-அப் பொருள்கள் நிழல் வடிவாயும், வனநிகர் துயிலினில்-சுடுகாட்டுக்குச் சமாதான நித்திரையில், அருபாழ்வடிவாய் மாறிடில்-முழுதும் சூன்ய வடிவாகவும் மாறித்தோன்றுமானால், உலகு உடல் சிறுவடிவமெது-உலகுக்கும் தேகத்திற்கும் மேற்கண்டமுன்று அவஸ்தைகளில் எந்த அவஸ்தையை சிறுவடிவமாகச் சொல்லத்தக்கது, தினமனுபவமாதலின்-மேற்கண்ட சாக்கிர சொப்பன சூழ்த்திகளின் மாறுதல்கள் தினவனுபவமாக இருப்பதால், ஓர் மினெனில்-ஞானம் மெய் உலகுபொய் யென்பதை அறிந்தகொள்ளுங்க ளென்றால், செவிகொளவறியார்-இதைக் காணிலும் ஏற்றுக்கொள்ளும் வல்லமை பெருதவர், பலகலையுணர்வில்-அநேக சாஸ்திரப் பாடப்பிரக்கையுயில் கனமலை புறவாரெனிலென்-கனமான மலைக்குச் சமானமானவர்கள் என்பதினாலென்ன பிரயோஜனம் அவர் தம்-அம்மநிகேடரின், கதியறு மொழிகளை-ஒழுக்கமற்ற அற்ப வார்த்தைகளுக்கு, அஞ்சிலன்-ரான் பயப்படமாட்டேன். (எ-ஈற்றவை) (எ-று)

ஆன்மாவையன்றி யகிலமீலயெனத்துணிதல்.)

அறிவினையறி வதுவறி வலதுபிற

வாகலசட மவைபொரு முதலுமல

பொறி! லன்மன முடலுயி ருலகிறையும்

போயொழிதலும வருதலு முண்டறியின்

மறுவறுதுயி லினினன னினிலறிதும்

மறுகலையறி வலதிலை பரவணுவும

நெறியிதுநெறி யதுவெனு முரைதகையார்

நேராரிவர் தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(இ-ள்) அறிவினையறிவது அறிவு அலது-ஆன்ம ஞானத்தைத் தெரிந்தகொள்வது ஆன்மஞானமேயல்லது, பிறவாகல-இத்திரியமாகி பிறிதான்று மறியா அவை சடம்-ஆன்மா நீங்கலாகிய மற்றவை சடமாம், ஒரு முதலுமல-அவவசத்தக்களும் ஞானம்போல ஒரு முதற் பொருளுள்ளவல்ல, பொறி-மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னுண்டது இத்திரியக் களாலுண்டாகும், புலன்-சத்த பரிசுரூப-ரச-கத்தமெனும் ஐந்து அறிவுகளும், மனம்-மனமும், உடல்-சரீரமும் உயிரும்-ஜீவாத்மாவும், உலகு-உலகமும், இறையும்-இவற்றின் வியாமகனாகிய ஈசரனும், அறிவில் மறுவறுதுயிலினில்-அறிவினிடமிருற்றமற்ற நித்திரை காலத்தில், போயொழி

தலும்-போய் அடங்கி இல்லாதனவாக காண்பதும், நனவினில் வருதலு முண்டு-மறுபடி சாக்கிர அவஸ்தையில் தோற்றுதலுமுண்டு, அறிந்தும் மறுகூல-இதை அறிந்திருப்பதால் மயங்கவேண்டிவதில்லை. அறிவலதில் பரவலுமும்-பரமானு மாத்திரமும் அறிவல்லது இல்லவே! இல்லையாகும், நெறியிது நெறியது-சொல்லிய விவ்வுனுபவ மார்க்கம் சத்தியம் இது சத்தி யமானது எனுமுரைதகையார்-எனும் வார்த்தையை தடுக்கார், கேராரிவர் தஞ்சொலை-ஒப்புக்கொள்ளவும் மாட்டார் இவரிட சொல்லை, அஞ்சிலன்- ஒற்றுக்கொண்டு பயப்படுடன். (ஏ-ஈற்றை) (ஏ-று) 5.

பத்திந்தியகரல்.

மண்ணீரனல் வளிவான் நிரிபவையே
மாந்தர்கண்முத லேழ்வகைத் தோற்றநசுப்
புண்ணாடி றப்புப பிறப்புகில்
ஓலுடலேற்கு முதல்கெட லின்மையினுற்
கண்ணாழி வேமறை யாதிதனற்
கண்டி டிலை பந்தமு முத்தியெனிற்
புண்ணாசுவர் நீதிக டைப்பிடியார்
பூரியரிவர் தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(இ-ன்) மண்ணீரனல்-மண்ணுலம் நெருப்பு, வளிவான்நிரி பவையே- காற்று ஆகாயமெனும் பஞ்சபூதங்களின் மாறுதல்களையே, மாந்தர்கள் முத லேழ்வகைத் தோற்றம் நசிப்பு-மனிதர் முதல் புல்லீருகிய எழுவகை சாத் திரங்களின் பிறப்பும் நாசமுமாகச் சொல்லப்படுகின்றன. உண்ணாடி- இதை யோசித்துப் பார்க்கில். முதல் கெடலின்மையினால்-பஞ்ச பூதங்க ளாகிய முதற்றேற்றப் பொருள்கள் கெடாதிருப்பதால், உடலிற்கும்-இச் சரீரத்திற்கும், இறப்புப் பிறப்புகில்-பிறப்பும் நாசமும் இல்லை யென்பது உண்மையாம், கண்ணாழிவோ-சர்வ சாக்ஷியாகிய சூக்கும் புத்திக்கு பிரத் யக்ஷமாகும் ஞானமோ? மறையாது-மறையாது இத்தனல்காணிடி-இஞ்ஞா யத்தால் கண்டார்க்கு, பந்தமும் ஈதத்தும்-ஆத்மகட்டுப்படுவதும்விடுபடுவ தும், இல்லையெனில்-இலையாம் என்றால், நீதி கடைப்பிடியார்-இதைஞாய மாண உண்மையென்று நம்பி உறுதி யாக்கிக்கொண்டு நடவாதவாகி, புண்ணாசுவர்-மனம் வருத்துவர், பூரியரிவர்-அத்தகையார இந்த மூடர் களே, தஞ்சொலை-அப்படிப்பட்டவா சொல்லை, அஞ்சிலன்-கேட்டுப் பயப்படுடன். (ஏ-ஈற்றை) (ஏ-று) 6.

உலோகாபவாதங்கீழல்ல.

மனைமக்கடு றந்தில மென்பர் சிலர்
மனமுண்டது போகில தென்பர் சிலர்
வினைமாண்டில தென்செய லென்பர் சிலர்
விதியாதுகி கழ்த்துமோ வென்பர் சிலர்

ரெனையாண்டவ ரன்செய லென்பர்சில
நிடவாரறி வாகிட விரையகிலார்
கணஞானிகள் போற்றமை பேசுவொர்
கனையேற்றுவர் தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(இ-ள்) மனமக்கறெத்திலம்-பெண்ணாதி வீடுபின்னைகளைவிட்டுப்பிரிய
யில்லையே விட்டவர்க்கன்றோ வீணெடாகும், என்பர் சிலர்-என்று சிலர்
சொல்வார்கள், மனம் உண்டு அதுபோகில்-ஞானத்தைத்தவிராமனம்வேறு
இருக்கிறது அது நாசமாகவில்லையே நாசமாளுல்லவோ ஞானியாகலாம்,
என்பர் சிலர்-என்று சிலர் சொல்வார்கள், வினைமாண்டில தென்செய-
பூர்வஞ் செய்துள நல்வினை தீவினை நாசமாகவில்லையே என்ன செய்வது,
என்பா சிலர்-என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், விதியாது நிகழ்த்துமோ-
அவ்விருவினை எவ்வித சுகதுக்கத்திலாழ்த்துமோ? என்பர் சிலர்-என்று
சிலா சொல்வார்கள், எனையாண்டவரன் செயல்-உபாஸஞ் மூர்த்தியாக
எனையாட்கொண்ட சிவன் செயல் எப்படிமுடியுமோ, என்பர் சிலர்-என்று
சிலர் சொல்வார்கள், இடைவாரா-பெரியவாரை யடுத்து விசாரணை செய்யா
மல் இவ்வகையாய் விண்காகருகர் சொல்லிப்பொழுது போக்குவாரே
யொழிய, அறிவாகிட-தான் ஞானஸ்வரூபியென உண்மையைக்கடைப்
பிடிக்க, விரையகிலார்-உடல் வாழ்வு கழிவதற்கு முன் துரிதப்படார்கள்,
தமைகளை ஞானிகள்போல்-தங்களை பூர்ணஞானிகளென்று, பேசுவொர்
கலை-தற்புகழ்ச்சி சொல்லிக்கொள்வோரை, ஏற்றுவர் தஞ்சொலை-துதிசெய்
யும் மூடர்களிட சொற்கு, அஞ்சிலன் - பயப்படமாட்டேன். (ஏ-சுற்றைச)
(ஏ-து)

7.

இதுவுமது.

குணபேதமி நந்தில தென்பாசிலர்
கூர்மந்தனை யொத்திரு வென்பாசிலர்
பிணமாமவரை பேசுவா ஞானிகளோ
பேசாரறி வுற்றவ ரென்பாசிலர்
நிணவுடல்விட லாகுமோ வென்பர்சிலர்
நேராதறி வாகிட விரையகிலா
ரணல்விரையுறு துயர்கெட நினையகிலா
ரார்கெலோவிலர் தஞ்சொலை யஞ்சுவரே.

(இ-ள்) குணபேதமிநந்திலது - சத்துவம் ரஜசு தமசு எனும் மூக்
குணங்களின் வித்தியாசங்கள் கெடவில்லையே நாம் எப்படி ஞானிகளைக்
காம், என்பர் சிலர்-என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், கூர்மந்தனை யொத்திரு-
பூமை ஐந்து அவயவங்களை உள்ளடக்குவதுபோல உன் பஞ்ச இத்திரியம்

கலை அடக்கிக்கொண்டிரு. என்பர் சிலா-என்று சிலர் சொல்லுவார்கள், பிணமாவ்வரை பேசுவர்-நிட்டை சாதிப்பதைவிட்டு சாகித்யவரையில் பேசுவார்கள், ஞானிகளோ-அறிவுடையோராவரோ, அறிவுற்றவா பேசா-அறிவுடையவர் யாரோடும் ஒன்றையும் பேசமாட்டார்கள், என்பர் சிலா-என்று சிலர் சொல்வார்கள், நினைவுடல் வீடலாருமோ-மாமிசவுடலின் அபிமானத்தைவிட்டு இருக்கமுடியுமோ, என்பர் சிலர்-என்று சிலர் சொல்வார்கள், அறிவாகிட-வாசனைவிட்டு வருணாசிரமதருமபூவ எல்லாமாயலவாகும் தனது சொருபஞானவடிவாக நிற்க, நேரார்-உடன்பட்டார்கள், விரையகிலா-ஜன்ம வாசனா சங்கல்ப சமனூத்தம் துரிதப்பட்டார்கள், அணல்வரையுறு-கண்ட பரியத்திரம் தங்கள் கருமத்தால் தமக்கு நோத்திருக்கும், துயர் கெட நினைகிலா-துக்கம் நீங்க நினைக்கும் வகையறியாதவர்களாகிய, இவா தஞ்சொலை-இம்மூடர் வார்த்தைகளுக்கு, யார் அஞ்சுவர்-உண்மையர் யாதாம் பயப்படுவார்கள். (கொல-எ அசை)-எ-று) 8.

சுமமாவிரு⁹ சொல்லற வென்பர்சிலர்
சுகமாயொரு⁹ கணமும் ஒரு துரையார்
நம்மாற்பலா ஞானிகளாகினர்க
ஞமொன்றையுங் கேட்பதி லென்பர்செயார்
பெமமானுரை பேசின னென்பாசிலர்
பிரிவற்றறி வாகிட விரையகிலா
தம்மாலல தெமமய லறநினையார்
தருவர்களிவா தஞ்சொலை யஞ்சிலனே.

(இ-ள்) சொல்லற சுமமாவிரு-ஊமைகளைப்போல் பேச்சற்று சுமமா இருந்தாலன்றோ ஞானவாளுகலாம், என்பர் சிலா-என்று சிலர் பிறாக்கு புத்தி கூறுவர், ஒரு கணமும்-ஒரு சுண்ண நேரமாகிலும், சுகமாயிருந்துரையார்-ஆகத்த சொருப சபாவ மெளனியாக நின்று சொல்பவர்களாகாகன, பலர் நம்மால் ஞானிகளாகினர்கள்-அநேக ஜனங்கள் தங்களால் ஞானிகளாகினர்களென்று டம்பமாய்ச் சொல்வார்கள், ஒன்றையும் நாம் கேட்பதில் என்பர்-எவ்வித சந்தேகமும் பிறரிடம் தாங்கள் கேட்பதில்லை, என்று சொல்வோர், செயார்-சொன்னபடித் திராமல் பிறரை மிரட்டி வாங்குவார்கள், பெமமானுரை பேசினன்-கடவுள் தங்களுடன் வார்த்தை பேசினன், என்பர் சிலர்-என்று சிலர் சொல்வார்கள், பிரிவற்ற அறிவாகிட-பொய்த் தோற்றங்களைவிட்டு ஞான சொருபமாகிட, விரையகிலார்-துரிதப்பட்டார். தம்மாலல தெமமயல்-தங்களிட மயக்கமாவது அல்லது எம்மயக்கமாவது, அறநினையார்-நீங்கும்படி நினைப்பதில்லை, தருவர்கள் இவா தன சொலை-இப்பத்தியினர்களுடைய வார்த்தைகளுக்கு, அஞ்சிலன்-பயப்படேன். ஏ-ஈற்றைசை)-எ-று) 9.

இதுவுமது.

விதியுண்டெனில் வந்திடு மென்பர்சிலர்
வினையார்தர வந்ததெ னக்குறியார்
பதிதருதிடி லாகிடு மென்பர்சிலர்
பசுவால்வர லரிதரி தென்பர்சிலர்
விதியாதிக னேனென விடைபகரார்
விட்டுடலறி வாகிட விரையகிலார்
மதியாலரி யானிலை யாய்ந்தறியார்
வாய்வுதிக டஞ்சொலை யஞ்சிலனை

(இ-ள்) விதியுண்டெனில் வந்திடும்—பூர்வ புண்ய நல்வினைக்கிடான சியதியுண்டெனில் மோட்சமும் வரும் நாம் வேதாகமாதிக கற்றலும் கேட்டலும் பிரயோஜனமுடையதல்ல, என்பர் சிலர்—என்று சிலர் சொல்வார்கள், வினையார தரவந்தது என—வினையார் செய்யவந்தது (நாம் செய்து தானே) என்று, குறியார்—வினையார்கள், பதி தத்திடி லாகிடும்—சுவரன் கொடுக்க எல்லாம் ஆகும், என்பா சிலர்—என்று சிலர் சொல்வார்கள், பசுவால்வர லரிதரிது—ஜீவன செய்யும் பிரயத்தனத்தால் கிடைப்பது சஷ்டம் கஷ்டம், என்பர் சிலர்—என்று சிலர் சொல்வார்கள், விதியாதிகளேனென—அபபடி யாகிவ வேதவிதிகளும் கருமவிதி முறையியசடங்குகளும் பூசையாதிகளும்என்னதகிற்றென்றால், விடை பகரார்—பதில் சொல்லாதவர், விட்டுடல்—உடலையாடுவதெனவியட்டு, அறிவாகிட—ஞானசொருபமாகிட, விரையகிலார்—தாரிதரப்படுபவர்கள், மதியால்—புத்தியால், அரியரனிலை—சர்வதோற்றமும் நசித்து சேடிப்பது விஷ்ணு சிவனும் நிலையென, ஆய்ந்தறியார்—அறி யாகன எவருளரென ஆராய்ச்சி செய்து தெரிந்துகொள்ளாதவர், வாயவாதிகன தஞ்சொலை—வினையா வாயால் வாதிப்பவரிட சொற்களை, அஞ்சிலன்—கேட்டு பயப்படுபவன், (அ-சுந்தரை) (எ-து)

10

ஆத-செய்யுள்கள்-66

திருப்புகழ்

பொன்னை மாதரைப் பூமிமய நிகதித்த
லென்ன காரண மேழைது நந்திவை
பென்ன கண்டன நேதுமி லைபுத்தரு
தன்னை விட்டக லத்தான் பிழைப்பனை

(இ-ள்) பொன்னை—சொன்னதையும், மாதரை—பெண்களையும், பூமி

யை-மண்ணையும், நீந்தித்தல்-குறை கூறுதல், என்ன காரணம்-என்ன ஹேதுவிற்காக, இவை-இடமுபபொருள்களையும், ஏழை- துறந்து-(விதி வசத்தால்) இழந்திருக்கிற வறியோர்கள், என்ன கண்டனன்-இவற்றின் தோற்றமாதிரத்தில் வேறே என்ன பயனை அடைந்தார்கள், ஏதுமில்-யாதொரு பயனுமடைந்திலா (ஆகையால்), தான்-அறிவுள் ஒருவன், மத்தந்தனை-தனஞ்ஞானத்தை, விட்டகல - விட்டு நீங்குவானாகில, பிழைப பன்-ஆத்மசுகமடைவன்.

1.

ஏது மீசன் செயலென் றுரைத்துப்பின்
பேத முண்டெனப் பேசும ஹரிதி
லேது நிச்சய மென்றிவை யாய்கில
ரோதி யோதுவ ருண்மை தெளிவரே.

(இ-ள்) மறை-வேதமானது ஏதும்-எவ்விதப் பொருளும் கருமமும்; தசன் செயலென்று-கடவுளினது செயலால் உண்டாகின்றதென்று, உரைத்து-எவருக்குஞ் சொல்லி, பின்-உடனே, பேதம் உண்டென பேசும்-ஜீவன் செயலென்கிற பேதமுண்டென்றும் சொல்லுமானால், இதின்-இப்படி வேதம் சொல்வதில், ஏது-இவ்விரு வாக்கியங்களில், நிச்சய மென்று-உண்மையாய்வுதென்று, இவையாய்கிலார்-இவற்றை யாராய்ந்த தறிகிலார், ஒதி யோதுவர்-அப்படி பேதம்சொல்லும் பேத வாக்கியத்தை தாங்களும் வாசித்து பிறர்க்கும்சொல்லிகொடுப்பார்கள், உண்மை-இஃது ஈசன்செயலென்றும் இஃது ஜீவச்செயலென்றும் கூறும் நிச்சயவனுபவத்தை, தெளிவரே-தெளிந்து அறிவார்களா வறிந்திலர் (ஏ-)

2.

விதிய னாது விளைகில தொன்றெனும்
மதிவ ருந்த வருமெவை யுமெனும்
மெதுகொ லோநிஜ மின்னதி தறகெனும்
மதிய கில்லர் மருண்டு கிடப்பரே.

(இ-ள்) ஒன்று-யாதோனுபவமும், விதியனாது - வினைக்கிடாச வலது, விளைகிலது-உண்டாகாது, எனும்-என்று வேதத்திலோ வாக்கியஞ்சொல்லும், எவையும்-எந்தக் கார்யமும் பயனும், மதிவருந்த-மனதால் வருந்திச்செய்ய, வருமெனும்-கைகூடுமென்றோர் வாக்கியஞ் சொல்லும், நிஜம்-அதுகொலோ-இவ்விரண்டில் நிஜமென்று நம்பத்தக்கது யாதோ? இன்னது இதற்கென-விதிமதி என்பதில் இதற்கு இன்னது பொருத்த மென்று, மதியகில்லர்-ஆராய்ந்தறிந்திலர், மருண்டு கிடப்பர்-விதி பெரி தெனில் மதிபெரிதென்றும் மதி பெரிதெனில் விதிபெரிதென்றுஞ் சொல்லி மயங்கிக்கிடப்பார்கள் (ஏ-ஈற்றை) (ஏ-று)

3.

வேத மோதி விபூதி நிறகுவிண்
வாது மேபுரி ஸாமீகு வஞ்சகக்
காத நர்தமைக் கண்டவா பல்லுருப்
பேத மோதிப் பிழைக்கில முண்ணையே

(இ-ள்) மிகு வஞ்சககாதகா-அதிக கபடமும் பொருமையு மியற்கை
பிலுள்ளவர், வேதமோதி - வேதங்களை வாசித்தணர்ந்தாலும், விபூதி
நிர்த்தம்-விபூதியையுடலெல்லாமணிந்தும், வீண்வாதமே புரிவர்-பய
னற்ற பேத வார்த்தையே கொண்டாலும் நிலை நாட்டுவார்கள், தமைக்
கண்டவா-முழுக்கூவாகப் பிறந்து ஆன்மாவாகிய தனையாய்ந்தறிந்த பெரி
யோர், பத் தபேதம் ஒதி-பலருபபேத உருவங்களுளதாகச் சொல்லி,
பிழைக்கிலா,-வயிற் று வளாததுத்திரியார்கள் உண்மையே-இது சத்தியமாம்
(எ-று) 4,

சிவம யமெனா செபிடு நூன்றுகத
தெவையெ னாவறி யாதி ததிசயம்
புவனம யாவும புருட னுருமே
லவனெ யானெனில யாது பிழையுதே.

(இ-ள்) நான்முகத்து-தூல்களினரம்பத்தில், சிவமயமென-சிவவடிவ
மென்று, செபிடும-சொல்லப்பட்டிருக்கும், எவையென-அபபடி சொல்
லப்படுவன யாவையென்று, அறியா-விசாரித்தறியார்கள, இது அதிசயம்-
இது ஆச்சரியமாயிருக்கிறது, புவனம யாவும-இருநூற்றிருபத்துநான்கு
புவனங்களும், புருடனுருவமேல்-விராட்புருடனை வடிவமாகில,
அவனெ யானெனில-திருசுற்றம்பலமெனும் அச்சிவ வடிவமே யானு
மெனில, யாது பிழையது-அபபடிக்கு நினைக்குமக கருத்து என்ன தப்பி
தத்தை யுடையது? (ஏ-சுற்றகை) (எ-று) 5,

சருவம் விஷ்ணு மயஞ்ஜகத தென்னவே
கருவ மிக்குக் கழன்றனர் போனமுனா
பருவ தங்கள் பறக்கடிப் போமெனந்
வருவ தொக்கு மறுபபவர் வாநபே.

(இ-ள்) சருவம் ஐகத்-சராசரத்தோற்ற உலகங்களெல்லாம், விஷ்ணு
மயம் எனவே-விஷ்ணுவின் வடிவமென்று, முனா-முன்னோர்கல், கருவ
மிக்கு-கருவமிருதியினால், கழன்றனர் போல்-சொன்னார்கள் போலும்,
மறுபபவர் வாதம்-சிவமயம் விஷ்ணுமயம் ஐகத்தெனு மிவ்விரண்டு வார்த்தை
களைத் தரிப்பவர் வாதமானது, பருவதங்கள்-மலைகளை, ஈ-ஈக்களான
வை, பறக்கடிப்போமென-நில்லா தகைக்கும் செட்டைகளின் காற்றாற்
பறந்து போகச் செய்வோமென்று, வருவதொக்கும்-வருவதை யொக்கும்,
(ஏ-சுற்றகை, (எ-று) 6

அவனை யன்றி யணுவசை யாதெனும்
 நிவனெ வனிவ நெப்படி கண்டன
 னவன முன்கொண் டறியி னுங் காண்பவ
 நெவரி னுமபெரி யானென லேற்குமே.

(இ-ள்) அவனை யன்றி-கடவுளையல்லாமல், அணுவசையாதெனும்-அணுவ
 சையாதென்று சொல்லுகிற, இவனெவன்-இவன் யாரா, இவனெப்படி கண்ட
 னன்-அச்சிவன் செயலை இவனெவ்வாறு அறிந்தான், அவனருட்கொண்டு-
 அவனது கிருபையைக்கொண்டு, அறியினும்-அறிந்தமென்று சொல்லின
 றாயினும், காண்பவன்-கடவுளை யறிபின்பொருளாயும் தன்னை, யறியப்படு
 மொருபு, பார்ப்பவன், எவரினும் பெரியன்-எவரினும் பெரியவன், என
 லோகம்-என்று சொல்லுவது பொருத்தம். (3-சுற்றை) (எ-று) 7.

எங்கு மீச னிருப்பிட மென்றுபின்
 னங்கங் கோடி யலைநதுதி ரிவதென
 சங்கை தீரத் துமிற்றெளி வுற்றிடி
 நெங்கு முள்ளவ னைக்கண் டிருப்பரே

(இ-ள்) ஈசன்-ஈசன்தான். இருப்பிடம்-இருக்குந்தானமானது, எங்கும்
 எங்கு-எங்குமாம் என்று, பின்-பின்னா, அங்கங்கோடி அவ்விடத்துள்ள
 இவ்விடத்திலன் என்று தேடி ஒடி, அலைந்து திரிவானேன்-கஷ்டப்படுவா
 னேன், சங்கைதீர்-சந்தேகமற, தமிழ்-தனதிடத்திற்குளே, தெளிவுற்றி
 டில்-உளஞ்சு வறிவானாயின், எவருமுள்ளவனை-எவருமிருப்பவனை, கண்
 டிருப்பார்-பார்த்தாந்தத்திருப்பா. (4-சுற்றை) (எ-று) 8.

முன்னி லங்கு முயிருல கம்முத
 லின்ன காலத திவாபடைத தாரெனச
 சொன்ன தூலிலை சொல்லு மநாதிபென்
 றென்ன வேதுல கில்லை யெனற்கரோ.

(இ-ள்) முன்னிலங்கும்-முன்னிலையிற்காணப்படும், உயிருலகம்-ஜீவர
 களும் உலகங்களும், முதலில்-ஆதியில், இன்ன காலத்து-இந்த காலத்
 தில், இவர் படைத்தாரென-இததன்மையர் இருவ்வு செய்தாரென.
 சொன்ன தூலிலை-வரையறுத்துச்சொல்லிய சாத்திரமானது ஒன்றுமில்லை
 யாம் அநாதியென்று-ஜீவரும் உலகங்களும் அநாதியென்று, சொல்லும்-
 தூலகளுளவைச் சொல்லும், என்ன ஏது-இங்கனம் உரைத்தற்கு ஏது
 என்ன? உலகு இல்லை யெனற்கு-உலகு என்னும் இல்லை யென்பதை
 யறியும்பொருட்டே, (அரோ-அசைச்சொல்) (எ-று) 9.

தன்னை யின்னவ னென்று தெளிந்தலோ
பின்னர்ப் பேறு பெற்றற்கு முயலலா
மென்ன மாய மெவா சொல்லு நமபுதல்
பொன்னெ றிநது புழுதியை வாரலே.

(இ-ள்) தன்னை-ஆனமாவாகிய தன்னை, இன்னவென்று-இன்ன
மையென்று, தெளிந்தலோ-தெளிந்தபிறகல்லவா, பின்னர்-அதன்
பின்பு, பேறு பெற்றற்கு-வைகுண்ட கைலாயாதி இடம்பொருளாதிநூறும்
அடைவதற்கு, முயலலாம்-பிரயத்தனஞ் செய்வலாம், பொன்னெறிந்து-
கையிலுள்ள பொன்னை எறிந்துவிட்டு, புழுதியை வாரலே-பொன் சமபா
திக்கப்பழுதி மண்ணைவாரியரிப்பவா போல, எவர் சொல்ல நம்புதல்-எவரிட
ம்பொ வார்த்தையையும் நம்புதல், என்னமாயம்-என்ன மயக்கபுத்தியாம்,
(எ-று) 10.

மான நின்று மலந்தொடு நீடபுழு
புனாமபுழுதிருகு ரோமஞ்சே
ரீன மாமுடல் யானென மீண்டை
ஞானி யென்ன னகைபபுக் கிடமதே.

(இ-ள்) மானயின்றி-அருவருப்பின்றி, மலஞ்சிறுநீர்-மலமும் மூத்திர
மும், புழுபூன் நரம்பு-புழுவும் மாமிசமும் நரம்பும், உதிரமும் ரோமஞ்
சோ-இரத்தமும் மயிரும சேர்ந்த சணமாமுடல்-இழிவாகிய உடலை, யானெ
னு மீனனை-யானென்கிற முடனை, ஞானியென்னல்-ஞானி யென்றுசொ
ல்லுவது, நகைபபுக்கிடம்-சிரிப்புக்கிடமாயதாகும். (எ-சுற்றசை) (எ-று) 11.

ஞான மேவடி வானவன் ஞானியோ
தான லாவுட றானெனக் கொண்டபி
மானம் வைத்து வயிறுபிழைக்கப்பொய்ஞ்
ஞான மோதுவ னோதொரி நங்கையே.

(இ-ள்) நங்கையே-பெண்ணே, ஞானமே வடிவானவன்-தானைய
ஞான சொருபமே தானெனவறிந்திருப்பவனே ஞானியோ-ஞானவானோ,
தானலாவுடல் - ஓரவத்தையில்தன்பாலத் தியாசமாகத் தேன்றிமறையு
முடலை, தானெனக்கொண்டு-தானென்று ஒப்புக்கொண்டு, அபிமானம்
வைத்து-அவ்வுடல்மீது ஆசைவைத்து, வயிறு பிழைக்க-வயிறு வளர்க்க,
பொய்ஞ்ஞானமோதுவனோ-பொய்யாகிய தேகாதிபிரபஞ்சத்தை மெய்
யென்று சொல்பவனோ, தெளி-நீ அறிந்து கொள்வாயாக. (எ-று) 12.

எந்த தேக மெவாக்குச் சதம்வந்து
வந்து பொனவை மட்டில வேலிறை

தந்தே ஞமுட ஞுனை லறநிடப்
பிந்தி வந்து பிறவியென் செய்யுமே

(இ-ள்) எவர்க்கு-எத்தன்மையானவாக்கும், எந்த தேகம் சதம்-எந்த உடலதான் சொந்தமாகும், வந்து வந்து போனவை-இதுவரையில் பிறந்து வந்து நசித்த சரீரங்கள். மட்டிலவேல்-கணக்கிலையாமாகில், உடல்தானென லற்றிழல்-இத்தேகமே நானல்லவென்று ஆசையற்றிருப்பவனுக்கு, இறை தந்தேனும்-ஆஸ்திகன் சொல்வதுபோல கடவுள் மறுபடி உடலை சிருட் பித்தும் அவ்வுடல் வுன்ன தீங்கிழைக்கும், பிறவி-தேகோற்பத்தியானது, பித்திவந்து-நாஸ்திகன் சொற்படி பிறகு இயற்கையாக வந்தாலும், என்ன செய்யும்-அவ்வுடல் என்ன செய்யும் ஒன்றும் செய்யாது. (ஏ-சுற்றை)

13.

வறுமை நோய்மரணங்கள் வருவதுவோ
ரொருவ ரிலலை யொழிந்தவ ருமிலை
யருமையானவை யுமவை போலவோ
வருவ வருதிடும யாவர்த் டுப்பரே.

(இ-ள்) வறுமை நோய் மரணங்கள்-தரித்திரத்தையும் கோவையும் சாவையும், வருந்துவோர்-வருந்தி யழைப்பவர், ஒருவரிலலை-இவ்வுலகி லொருவருக்கிடையாது, ஒழிந்தவருமிலை-அவைகளை முற்றுறவிட்டு நீங்கி னவரும் கிடையாது, அவைபோலவே-அவ்வறுமை நோய் மரணங்களைப் போலவே, அருமையானவையும்-அரிதான பாக்கியவாரோக்கிய தீர்க்காயு ளாதியும், வருவ வந்திடும்-பூர்வகன்மப் பயனாக வரக்கூடியவை எவ்விதத் தும் வந்து பொருத்தும், யாவர் தடுப்பர்-யார தடுக்க வல்லவ ரொருவரு மிலலை. (ஏ-சுற்றை)

14

இணையி லாததோ ரின்பம டைந்தவர்
பிணையுட் பட்டுப் பிறாககிதம் பேசிலா
ரணைக டந்த வருளுடை யார்க்கெலா
மிணைய லாதிழி வோடுயர் வில்லையே.

(இ-ள்) இணையிலாதது-சமான்மிலதாகிய, ஒரின்பமடைந்தவர்-ஒப் பற்ற பேரின்பவடிவாய் தன்னையடைந்தவாகள், பிணையுட்பட்டு-கட்டுக்குள் அகப்பட்டு, பிறர்க்கு-அயலார்க்கு, இதம் பேசிலார்-நயமான வார்த்தைகள் கொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளார், அணைகடந்த-எல்லையில்லாத, அருளுடை யார்க்கு-கிருபையுடையவர்களுக்கு, எலாமிணையலாது-யாரும் சமானமே யல்லாது, இழிவோடு-தாழ்வோடு, உயாவு-உயர்வெனும் பேதங்கள், இல்லை-இல்லையாம் (ஏ-சுற்றை)

15.

ஆதி யெவவுடற் குமைநது பூதமென்
 றோதி யார்க்கு முரைத்துப் பலபல
 ஜாதி யுண்டேனச சாற்றி லறிவுடை
 நீதி யானா நெறியெனக் கொள்பவே.

(இ-ன்) எவ்வுடற்கும்-எந்த சீரத்திற்கும், ஆதி-முதற் காரண வஸ்
 தக்களானவ, ஐந்துபூதமென்றோதி-பிரிதிவி-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாய
 மெனும் பஞ்ச பூதங்களே யென்று வேதவாயிலாக தாங்களும் படித்திருந்
 தம், யார்க்குமுரைத்து-யாவருக்கும் விளக்கும்படி பிரசங்கித்தம் (பிறகு)
 பல பல ஜாதியுண்டென சாற்றி-அநேக ஜாதியேதங்களுனதென வற்பச்
 சூத்கள கூறுகிறதென்று சொல்லின் இப்படி சொன்னது, அறிவுடை
 தியானா-ஞானமுள் நியாயவாதிக்கள், நெறியென-யாவரும் ஏற்று நடக்
 ததற்க விதிபென்று, கொள்பவே-கொள்வார்களோ? கொள்ளார
 எ-று)

16,

ஆசை சிட்டுட்டானபதஞ் சேரெனாக
 கலசை வெண்டிக் கதைபடிப பார்கடாம
 வெரை போன்ற விரகுடை யாரலா
 லீசை மெய்யன பினிற்சிக் கிலாக்கனே

(இ-ன) ஆசைவிட்டிடு-மண-பெண-பொன்னெனு மூன்று ஆசையை
 யும் நீக்கிவிட்டு, அரண்பதஞ்சேரென-சிவன் பாதத்தில் சேலூராயாக
 வென்று, காசைவேண்டி-பணத்தைவிரும்பி, கதைபடிப்பார்கள் தாம்-
 புராணகதைகள் காலக்ஷபஞ் செயவாகள், வேசைபோன்ற-ஒருவனி
 ட்த்தும் ஆசையுள்ளவன்போலடித்துக்காட்டி பணம் பரிகசிற் தாசிகள்
 போல, விரகுடையாரலால்-ஈசன்மீது பகலிவைத்தவர்களே யல்லாமல்,
 ஈசன் மெய்யன பினில்-கடவுளிடத்தாண்மையான அன்பினில், சிக்கிலார்
 களே-அடப்பட்டவர்களுல்லராவான். (எ-று)

17,

நேக நானெனத் தெநிநி ருவினே
 மீடாக மென்று மொழிந்த தநீநநாமரி
 னேக ஞானா மியானொன்பா மற்பபழி
 பூத பினறி யுரைப்பதுங் கலவியே

(இ-ன) நான தேகமென-நான தேகமேயாமென வெண்ணி, தேநிம்-
 மனவாகரு காயங்களைச் செயத, இருவின-நல்வினே தீவினேகள். மோக
 மென்று-பிராந்தியே யாமென, மொழிந்தது-வேதங்கள் கூறியதை, அறிந்
 தம்-வாசித்தறிந்திருந்தும், பின்-பிறகு, எகஞானம்-அத்விதியஞானமே,
 யானென்பாமேல்-யானென்று சொல்வோமீது, ஊகமின்றி-ஆராய்ச்சி
 யில்லாமல், பழிபுரைப்பதும்-அநதைகூறுவதும், கலவியே-படித்தவர்களின்
 தன்மையாகுமோ ஆகாதீ. (எ-று)

18

நதிச முத்திர நண்ணுவ போலுயிர்
பதியி னிற்கலப் பென்று பழமறை
விதியு ரைக்கும பேதங்க ளாக்குநற்
கதிவ ரல்கன வாசுங் கனங்குழாய்.

(இ-ள்) காவகுழாய்-கனமான காதணியையுடையாளே. நதி-கங்கை முதலியநதிகள், சமுத்திரம் நண்ணுவபோல்-சமுத்திரத்திற்போய்ச் சேருவதுபோல், உயிர்-பரமான்மாவின் பிரதியிப்பச் சாயையாகிய ஜீவர்கள், பதியினில்-பரமான்மாவில், கலப்பென்று-என்றும் பிரியாது கலந்திருக்கிறதென்று, பழமறை-பழமையாகிய வேதங்கள், விதியுரைக்கும்-அறுதி கூறுகின்றன, அபேதங்கொளர்க்கு-இந்த அபேதவிதியை யேவாதவருக்கு, நற்கதிவரல்-அழியா மோகமுண்டாதல், கனலாகும்-சொற்பனமே யாகுமல்லாது உண்மையாக விடமுண்டாய்ருக்கவில்லை. (எ-று) 19.

இன்றிங் கிச னிருப்பை யுணர்ந்திலார்
பொன்ற லுற்றபின் போயறி வேமென
பின்ற ரற்றுவர் நின்மல னோரிடத்
தன் னி யெங்கு மவனிலை போலுமே.

(இ-ள்) இங்கு இன்று-இவ்வுலகில் தானே தேகமுளபோதே, ஈசனிருப்பை - எங்குஞ்சுவனையிருக்குத் தன்மையை, உணர்ந்திலார் - அறிந்தார்களில்லை, பொன்றலுற்றபின்-தேகேந்திரியாதி சம்பந்தமற்ற காலத்தில், போய்-வேறோரிடத்தில் வேறுதேகத்திற் பிரவேசித்தா, அறிவோமென-அறிவோம் என்று, கின்றரற்றுவர்-பிடிவாதமாய் வாதிட்டு கின்றுகூச்சலிடுகிறார்கள், நின்மலன்-கனங்கமற்ற சிவபெருமான், ஒரிடத்தின்றி-இவர்கள் கூறும் போலிகைலாயத்திலல்லாமல், எங்கும்-எல்லாவிடங்களிலும், அவனிலைபோலும்-அச்சிவனிலைபோலும் இதுவியக்கத் தக்கதல்லவா? (ஏ-ஈற்றைச்) (எ-று) 20.

மாண்ட பின்னர் வைகுண்டத் தறிவரா
மாண்டி ருக்கு மரியிவ ணில்லையோ
காண்ட லுக்களி தேகங் கழன்றபின்
காண்ப மென்னல் கதையென்ன லாகுமே.

(இ-ள்) மாண்டபின்னர்-செத்தபிறகு, வைகுண்டத்தறிவராம்-வைகுண்டத்தில் விஷ்ணுவைத் தரிசிப்பார்களாம், ஆண்டிருக்கும் அரி-அவ்வைகுண்டத்திலிருக்கும் விஷ்ணுவானவர், இவணில்லையோ-இவ்வுலகிலிலை போலும் காணப்படுகிறது, காண்டலுக்கு-விஷ்ணுவைப் பார்ப்பதற்காகவே, அரிதேகம்-சரீரமிடத்தறியக் கூடாதென்றே அருளால் கொடுத்த தேகமானது, கழன்றபின்-நமைவிட்டு நீங்கியபிறகு, காண்பமென்னல்-

அவரைப் பார்ப்போமென்று சொல்வது, கதையென்னலாகும்-பொய்க் கதைக்குச் சமமென்று சொல்லத் தடையாது. (எ-சுற்றை) (எ-து) 21.

ஈச னெங்குள நெங்குங் காழிலையே
வாசு தேவன் வைகுண்ட மும்மங்களே
யாசை விட்டவாக் கன்றினி ளங்குமோ
காசு மும்மிழிக் காதிதன் போலுமே

(இ-ள்) ஈசனெங்குள்ள-சிவன் எங்கிருக்கிறான். எங்கும்-எல்லாவீட்களிலு மிருக்கிறானெனில், கைலாயே-அப்பொழுது எல்லாவீடும்முகை லாயமேயாகும், வாசுதேவன்-சகலத்திலும் வாசமாயிருக்கும் விஷ்ணுவ டைய, வைகுண்டமும்-வைகுண்டமும், அங்கனே-அப்படியே எங்குமா கும், காசுமும்விழிகு-குற்றமுடைய கண்களுக்கு, ஆதித்தன்போல-சூரியன் புலப்படாததுபோல, ஆசைவிட்டவர்க்கு அன்றி-நீராசையுற்ற புருஷர்களுக்கே யல்லாமல், விளங்குமோ-ஆசையுள்ள மூடர்களுக்கு எங்குமாயு ளு கைலவைகுண்டம் தெரியுமோ தெரியாது. (எ-சுற்றை) (எ-து) 22.

ஐந்து பூத மருண னினம்பிறை
நந்த லில்பர மாநந்த னல்லுயி
நிந்த வெண்வகை யீசனு ருவமே
நெந்த வாரிங் கிசைப்பதுபேதமே

(இ-ள்) ஐந்துபூதம்-பிரிதிவி-அபயு-தேயு-வாயு-ஆகாயம் எனும் பஞ்ச பூதங்களும், அருணன்-சூரியனும், இளம்பிறை-சந்திரனும், நந்திலில்-கெ தெலில்லாத, பரமாநந்த-இயற்கையானந்த, நல்லுயிர்-நல்ல ஸ்ரீவர்களும் ஆகிய, இந்த எண்வகை-இந்த எட்டுவிதப் பெருந்களும், ஈசனுரவமே-சிவனெட்ட மூர்த்தவடிவங்களாகுமென விதித்திருக்குமானால், பேதம்-ஐட பேதம்-பரஸ்பரஜீவ ஐடபேதம்-ஜீவபரஸ்பரபேதம்-ஜீவேசரபேத மாதியவைகள், இங்கு எந்தவாறு-இவ்விடத்தில் எந்தஞாயத்தால், இசைப்பது-பேதம் பொருத்தச்சொல்வது. (எ-சுற்றை) (எ-து) 23.

எல்லே யற்றவ னீச னெனச்சொலிச்
கல்லி லுமிருப பானெனக் காட்டுவா
நிலலை யோதன் னிடதகவ னென்றறிந்
தொல்லே சேர்கில ருய்நநெறி யொண்டொட.

(இ-ள்) ஒண்டொட-ஒளிபொருத்திய வலையலை அணிந்த பெண்ணே, ஈசன்-கடவுள், எல்லையற்றவன்-வரம்பில்லாதவன், எனச்சொலி-என்று சொல்லி, கல்லிலும்-எகதேசக் கந்திலைகளிலும், இருப்பானென-அபேத மாயுள்ளானென்று, காட்டுவார்-காண்பிப்பார்கள், அவன்-அப்படிக்கல் முதலிய ஐடவஸ்துக்களிலு மிருப்பவன், தன்னிடத்து இல்லையோ என-

சைதன்னிய ரூபியாகிய தன்னிடத்தி இருக்கமாட்டானாவென, அறிந்து-
யூதித்தறிந்து, உய்நெறி-பிழைக்குவழியில், ஒல்லேசோகிலர்-சீக்கிரமாகச்
சேர்ந்தவர்க ளாகாதலென்? (எ-று) 24.

சத்தி யற்ற சடங்கட வுளெனப்
பத்தி பண்ணப் பரகதி வாய்க்குபேற்
சிதசொ ரூபன் சிவனெனப் போற்றுவோர்
முத்த ராவதின மோசமென மொய்குழால்

(இ-ள்) மொய்குழால்-வண்டிகள் மொய்த்தகூந்தலை யுடையபெண்
ணை, சத்தியற்றசடம்-இடம்விட்டு இடம் அசைய சத்தியில்லாதகல்-கட்
டை-பொன-செம்பு-முதலிய சடவஸ்துக்களால் செய்தஉரு, கடவுளென-
சுவாமியென்று (அவைகளிடத்தி), பத்திபண்ண-திரிகரண சுத்தமாய பத்
திசெய்து வணங்கிவர, பரகதி-நுத்திரலோகம் பிரமலோகம் முதலியவிட-
ங்களில்வாழும் .மேலானபதவிகள், வாய்க்குமேல-கிடைசுருமானால், சித
சொரூபன்-பரமான்மஞான சொரூபனே, சிவனென-சிவனாவென, எ-
போற்றுவோர்-அறிந்து துதித்துவணங்குவோர், முத்தராவதின-ஞானிக
ளாவதில், மோசமென்-தபுத்தமெனவாரும் இல்லையல்லவா? 25.

பேத வாதம் பிதற்றுவா கறசிவ
ஐத லுககிங க்றைவதெவ வாதமோ
வேது மீசனை யவ்நிசி லாமைபா
லோதி னாபெரி யோரென் றுணாந்திடே.

(இ-ள்) பேதவாதம்-ஜீவேசர ஜீவஜடபேதவாதமே, சத்தியமென்று
முன்பின முரணாக, பிதற்றுவா-பிதற்றுவார்கள், இங்கு-இவ்வுலகில், கல்சி
வனாதலுக்கு-ஜடவடிவகல்லையே சிற்றம்பலவடிவனாகக் கொண்டிவணங்கி
வருவதற்கு, அறைவது-பொருந்தச்சொலவது, எவ்வாதமோ - பேதவாத
மோ அபேதவாதமோ? பெரியோர்-விக்கிரக ஆராதனை விதித்த முன்னே
ராகிய முனிவர்கள், எதும்சனையன்றி-எந்த வஸ்துவும் கடவுளைத்தவிர, இ
லாமையால்-இல்லாமையால், ஒதினா எனது-அபேதவாதமே பொருத்த
மானதால் அறிந்து கல்லையுஞ்சிவமென்று வணங்கச் சொன்னாகனென்று,
உணாந்திடே-ந் அறிவாயாக. (எ-று) 26.

கோப மாதிரி குணங்கள் விடுததிலார்
சாபம் வைப்பா தமைப்புக ழாரெனின்
மாப வித்திர வேடந தரிப்பினு
தாப தரெனச் சாற்றல பிழையதே.

(இ-ள்) கோபமாதிரி குணங்கள்-குரோத முதலிய தீக்குணங்களையும்
பொய்க்கொலையாகிய செயல்குணங்களையும். 'விடுததிலார்'-விடாதவர்கள்,

தமைப்புசுழாரெனில்-சொற்களைக் கற்று பெரியவர் வேடமிட்டு நடையில்
தங்களை ஐனங்கள் மெச்சார்களானால், சாபம் வைப்பாரா-வைப்பவர்களுக்கும் சித்
தைகூறுபவரும், மாவலித்திரவேடம் தரிப்பினும்-சடைமுடி காலி தண்டு
கமண்டலக் குரடுமுதலிய விசேடவேடம் பூண்டாலும், தாபதரென-முத்
தாபங்களையும் வென்றவாகனென்ற, சாற்றல பிழையதே-சொல்வது பிழை
யாமல்லது நியாயமாகாது. (எ-று) 27.

ஆசை யறறவர் யாவ ராவதனை
யீசன் மெய்யன் பினிலி பெட்டவர்
பூசு ரிவர் பொன்னடி போற்றுவோர்
நாச கால நமனறுயா நிப்போ.

(இ-ள்) ஆசைபுற்றவர் யாவா-தனுகரண புவனபோக ஆசையில்லாம
லிருப்பவர் யாவரோ? அவர்களே-அத்தகுதவிகளே, ஈசன்மெய்யன் பினிலி-
கடவுளிடம் செய்யும் உண்மையான பத்தியில், ஈடுபட்டவா-சூழப்படுத்தப்பட்ட
உவர்களு, பூசுரா-இவர்களுடைய பூமியில் தேவர்கள். இவா-இத்தகையா
ரது. பொன்னடிபோற்றுவோர்-அழகிய திருவடிமைய வணங்குதலோர்கள்,
நாசகாலநமன-நசிக்கச்செய்யும் யமனிட, துபா நீப்பா-சங்கடத்திலிருந்து
தங்களை நீக்கிக்கொள்வார்கள். (எ-று) 28.

கற்றி லாதவ ராயினும் கரீனியைப்
பெற்றி லாதவ ராயினும் பேயாபோற
பற்றி லாது பதைப்பற் றிருப்பரை
யுற்றுச் சேவிகக வொன்றுநன ஞானமே.

(இ-ள்) கற்றிலாதவராயினும்-அநேக தூதர்களைப் படியாதவராயினும்
படித்தவராயினும், காலியை-காஷாயவஸ்திரத்தை, பெற்றிலாதவராயினு
ம்-அணியாதவராயினும் அணிந்தவராயினும், பேயர்போல்-பயித்தியக்கார
ரைப்போல, பற்றிலாது-ஆசையற்று, பதைப்பற்று-அவசரமற்று, இருப்
பாரை-உபசாந்தமாயிருப்பவரை, உற்றுச்சேவிக்க-நெருங்கி வணங்க, நன்
ஞானம்-உண்மையாகிய ஆதமஞானம், ஒன்றுமே-உண்டாகும். (எ-று) (1)

அக்க மாலை யணியினும் பூதியை
யெக்க னுநதெரி யாதுட லேற்றினு
பூசக னும நவிலினு மென்னசை
மிககு ளாவாரீ வேடரென் றுண்ணிட்ட.

(இ-ள்) அக்கமாலை யணியினும்-உடலில் ருத்திசாட்சமாலை ஈந்தா
லும், பூதியை-விபூதியை, எக்கனுந்தெரியாது-உடலெங்கும் தெரியாமல்,
உடலேற்றினும்-உடல் முழுதும் பூசினாலும், பூசகனும்-சிவனிட அனந்
தம் பெயர்களை, நவிலினும்-வாயாற்சொன்னாலும், என்-என்னலாபம்,

நலசமிக்குளாரை-ஆசை மிகுகியாயுடையோரை, வேடவென்று-வெளி
வேடமபூண்டு உலகை மயக்குவோர்களுண்டு, நீ உன்னிடே-நீ நினைப்பா
யாக (எ-று) 30,

குறையி லாதபெ ரின்பங் குளித்தவர்
நிறை மதிக்கொடு திற்ப தலாற்பிற
ரிதையு நோக வியற்றிலர் நன்முது
மறை யுணர்ந்தவர் மான்முருட் கண்ணினாய்.

(இ-ள்) மான்முருட்கண்ணினாய்-மான்போன்ற மருண்ட பார்வையி
லையபெண்ணே, நன்முதுமறையுணர்ந்தவர்-நல்ல பழையவேதங்களை யறி
ந்தவரே. குறையிலாத-பூர் , பேரின்பங்குளித்தவர்-பேராந்தத்தில்
முழுகினவர், நிறைமதிக்கெ வர்கள் நிறைந்த மனதைக்கொண்டு, நிற்
பதலால்-சுவானுபுகியரால் திருப்பார்களேயல்லது, பிறரிதையுநோ
க-அந்நியரிட சரீரம் நோ , இயற்றிலர்-துஷ்டகாரியங்களைச் செய்
யார்கள். (எ-று) 31,

ஒன்ற லாதுல கந்தெரி யாமலே
நின்ற பேர்க்கடை யாள நினைப்புரி
னன்று தீதெனு நாட்டமி றநதிகழ்
வொன்றைப் பேசு னுளமறு காராகளே.

(இ-ள்) ஒன்றலாது-தனதான்மொருப மொன்றேயல்லது, உலகம்
தெரியாமலே-தேகாதி பிரபஞ்சந்தெரியாமலே, நின்றபேராகரு-நிலைத்த
ஞானிகளுக்கு, அடையாளம்-அறிகுறியாதெனில், நினைப்பதில்-தங்களுக்கு
நினைப்புண்டானபோது, நன்று தீதெனும்-நல்லது கெட்டதென்கிற, நாட்
ட்டமிந்து-பாவனையற்றவராயும், இகழ்வொன்ற-தான் இழிவடையும்படி,
பேசினும்-பிறர்தன்னைப்பேசினாலும், உளமறுகார்கள்-மனம் வருந்தாதவர்
களாயுமிருப்பார்கள் என்பதே. (எ-ஈற்றை) (எ-று) 32.

பெண்ணை யாருயி ரையஞ்சொற் பிள்ளைபைக்
கண்ணை யீந்தவர் காதை தெரித்தலா
லெண்ணு வாந்தமை யீச னடியரா
யுண்ணுஞ் சோற்றுக் குரைபொய் விடார்களே.

(இ-ள்) பெண்ணை-தன் மனைவியையும், ஆருயிரை-நிறைந்த பிராண
னையும், அஞ்சொல் பிள்ளையை-அழகிய மலைச்சொற்களைப்பேசும் குடபுத்
திரனையும், கண்ணை-சர்வவிந்தரியங்களிலும் முக்கியமாகிய கண்ணையும்,
ஈந்தவர்-ஈந்தவர்களாகிய சிவனடியார்களின், காதை-சரித்திரங்களை, தெரி
தலால்-பிரசங்கம்செய்து பிறர்க்கறிவிக்குமாதிரித்தால், தமை-உள்ளன்
பின்றி வெளிவேடம்பூண்ட தங்கனையும், ஈசனடியராய்-சிவனடியார்களீ

லொருவராக, எண்ணுவார்-கிணைத்ததிகாரமாடிகள் செய்பவர்கள், எண்ணுஞ் சோற்றுக்கு-கிணைஞ் சோற்றுக்கு, உரைபொய்-சொல்லுந்நற பொய்க்கதைகளை, விடாகள்-விடாமலிருக்கிறார்களே இது என்ன காரணம்? (ஏ-ஈற்றசை) (ஏ-று)

33.

ஆன்ப ரென்றிங் கடுத்தவர் கைப்பொரு
ளுண்ப தெபலர்க் குய்நெறி யல்லது
துன்ப நீங்கச் சுருதி மயக்கொழிந்
தின்ப மெய்தின ரெங்கு மரியரே.

(இ-ள்) இவ்ரு பலர்க்கு-இவ்வுலகில் அநேக வஞ்சகருக்களுக்கு, அன்பரென்று-தாங்கள் கொண்டிருக்கும் வேடத்தால் தங்களை விவனடியார்களென்று நம்பி, அடுத்தவர்-அடுத்த சீடர்களது, கைப்பொருள்-கையிலுள்ள பணத்தைப்பறித்து, உண்பதே-பொசிப்பதே, உய்ந்நெறியல்லது-பிழைக்கும் வழியாகக்கொண்டமை காணப்படுகிறதேயல்லாமல், துன்பம் நீங்க-தங்களது பிறவித்துக்கம் நீங்கும்படி, சுருதி மயக்கொழிந்து-வேதத்திலுள்ள சந்தேகங்களினின்று கீங்கி, இன்பமெய்தினா-பேரின்பமடைந்தலே பிழைப்பெனவெண்ணி யதைப்பெற்றவர்கள், கெஞ்மரியர்-எங்கும் அருமையாயிருக்கக்காண்கிறார்கள். (ஏ-ஈற்றசை) (ஏ-று)

34.

ஞான ஹீனர் நவிவிற பசுவிற்ச
மான மென்று வழங்கும் பழமொழி
தானு ணர்ந்துந தனைத்தெளி யார்மதி
யின ரென்னி லெதுபிழை யேந்திழாய்

(இ-ள்) ஏந்திழாய்-ஆபரணங்களையணிந்த பெண்ணே, நவிலில்-ஆய்ந்து சொல்லுமிடத்து, ஞானஹீனர்-ஆத்மஞானமில்லாதவர்கள், பசுவிற்சமானமென்று-மிருகங்களுக்குச் சமானமானவரென்று, வழங்கும்-பிரசித்தியாக வழங்கிவருகிற, பழமொழி-(விலங்கொடுமக்களையார்) என்ற பழய வேதவாக்கியத்தை, தானுணர்ந்தும்-தான் கேட்டிருந்து, தனைத்தெளியார்-ஆத்மாவாகிய தன்னை தெரிந்து அனுபவிக்காதவர், மதியீனரென்னில்-புத்தியினாகஎன்றால், பிழை எது-தப்பிடம் என்ன ஒன்றுமில்லையல்லவா? (ஏ-று)

35.

எத்தி றத்து மிடர்துலை யாமையாற்
சுத்த ஞானச் சொருபமுற றுந்நிலோர்
பித்தர் காண்பொருள் பேணுவ ரிவ்வுல
கத்தைப் போலெல் வுலகத்துங் கன்மமே

(இ-ள்) நலோர்-பெரியோர், எத்திறத்தும்-யாத்திரைஸ்நான ஜபவிரதமாதி வந்தவகையாலும், இடர் துலையாமையால்-பிறவித்துட்கம் நீங்

காலையினால், சுத்தஞானசொருபம்-பரிசுத்தமாகிய தமதாத்த்மஞான சுய வருவத்தை, உற்றார-ஆராயத்தடைந்தார்கள், காண்பொருள் பித்தர்-எதி ரிரகாணும் திரிசியநாமரூபாதிகளை உண்மையெனக்கொண்டு ஒழுகிவரும் பேதமதவாதிகளாகிய வெறியார்கள், இவ்வுலகத்தைப்போல-இப்பூலோகத் திலடையும் தனுக்ரண புவனபோகங்களைப்போலவே, எவ்வுலகத்தும்-சுவர்க்க வைகுண்ட கைலாயாதி லோகங்களிலும், பேணுவா-பெற இச் சிக்கிரர்கள், கனமமே-பூர்வவாசஸ்பலமல்லது வேறெனனை. (ஏ-உ) 36.

கடக கங்கண மார மணிமுடி
பட்டமணிநத படைக்கல வேந்தெழிற்
விடமெனாத்துரும பென்ன விடுபவர்க்
கிடர லாதெது வீணுஞ் சுவாககநீம*

(இ-ள்) கடககந்தணம்-கேடகமும கைவலையும், ஆரம்-மாப்பிலணியும் முத்துமாலையும், அணிமுடி-சிரசிலணியும் கிரீடமும், படம்-பட்டு பீதாம் பர சரிகைவஸ்திரங்களுந், அணித்த-தரித்த, படைககலவேந்து-தேர்-யாணை-குதிரை-காலாள் முதலிய நாவ்வகைச்சேனைகடையுடைய அரசனது, எழில்-அழகிய சம்பத்தை, விடமென-விஷத்திற்கு சமமென்றும், துரும் பென்ன-துரும்பிற்குச் சமமென்றும், விடிபபவர்க்கு-நினைத்து அதை விரும்பாமலொழித தான்மஞானம்பெற்ற பெரியோராககு. சுவாக்கம்-பொன்னுலகமடகிஸ்தானங்கள், இடரலாது-பிறவித்துக்கத்தையே யல்லாது, எது நனும்-வேறெதைக்கொடுக்கும். (ஏ-சுற்றை) (ஏ-ற) 37.

ஒடுஞ் செம்பொனு மொத்திட நோக்குவர்
பீடு சால்பெரி யோரெனிற் பீதக
நாடு யாதவா நாட்டததிற் கோர்கலார்
விடு மேலிட மென்னல வியப்பிதே.

(இ-ன்) பீதியால் பெரியோர்-பெருமையிருந்த பெரியவான், ஒதிஞ்
செம்பொனும்-இவ்வுலகில் ஒட்டையும் செம்பொன்னையும், ஒத்திட நோக்
ருவோர்-சமமாகப்பார்ப்பவர், எனில்-என்றால், அவர் நாட்டத்திற்கு-அப
‘பெரியோர் பார்வைக்கு, பீதகநாடு-திருமாமணிமண்டபாதிபுடைய பொன்
னுலகாதிகள், யாது-என்னசுத்தைக்கொடுப்பனவாகும், ஓர்கலார்-இதை
யுணராத மூடர்கள், வீதிமேலிடமென்னல்-மோகநிலகம் மேலே இருக்
கிறதென்று சொல்வது, வியப்பிதே-ஆச்சரியப்படத்தக்கதாக விருக்கின்
றது’ (எ-று) 38

மறதி யாலுறு மாத்துயர் நீக்கலே

சுருதி பாகமசு சொற்றாணி வாங்குதிற்

பிற துன்பமெங் காயினும் போகலார்
துறவரோ விடு துன்னின ராவரோ.

(இ-ள்) மறதியாலு-தன்னை மறத்ததினால் வரத, மாத்தையர்-மிக்க
பிறவித் துன்பத்தை, நீக்கவே-அஞ்ஞாபியாச பலத்தால் மறுபடியும்
தோன்றிதிருக்கத் தடுத்துவிடுதலே, சுருதி ஆகமம்-வேதமும் ஆகம சாஸ்
திரங்களினது, சொற்றுணிவு-சொற்களின் துணிவாகும், ஆய்த்திடி-
ஆராய்ந்து உணரில், எங்காயினும்-எந்த யுலகத்தில் போய் பிறக்கினும்
பிறவி துன்பம்-பிறப்பானது துன்பமே தரும். பேர்கலார்-இப்பிறவியை
விட்டு நீக்காதவர், துறவரோ-ஆகைவிட்ட சந்தியாகிகளோ அல்லர், வீடு
துன்னினராவரோ - மோகநடைந்தவர்கள் ஆவார்களோ? ஆகார்,
(எ-று) 39.

பூத நாதன் புராந்தகன் யாவன்கொ
லாதி யந்தமி லாவறி வன்றெனில்
யாது ருக்கொ டிருப்பனெ வற்றுளுஞ்
சோதி யார்தற் சொருப முணர்வரே.

(இ-ள்) பூதநாதன்-பஞ்ச பூதங்களுக்குத் தலைவனும், புராந்தகன்-
ஸ்தல ருக்குமகாரண திரிபுரங்கலைத் தகனஞ் செய்தவனும், யாவன்கொல்
-யாவனோ, ஆதியந்தமிலாத-முதலும் *முடிவுமில்லாத, அறிவு-ஆன்ம
ஞானமே யாகும், அன்றெனில்-அல்லவென்று கூறுவார்களானால், எவற்
றுளும்-சராசர வஸ்துக்களெவ்வற்றிலும், யாதுருக்கொடு-என்னுருப்பதை
கொண்டு, இருப்பன்-அந்தரியாயியாகிய பகவானிருப்பான், சோதியார்-
இதனை விசாரித்தறியாத மூடசொமணிகள், தற்சொருபம்-தனதாக்கம் வடி
வை உணர்வரோ-அறிவார்களோ? அறியமாட்டார்கள். (எ-று) 40.

அங்கி வாயு வருண ன்ருண்ணும்
திங்க ணீரிலர் தேவியோர் பாகனே
லெங்கு மாமுணர் வென்னிதை யோர்கிலார்
புங்க ஞானம் புதலில் வெறுப்பரே.

(இ-ள்) அங்கி-நெருப்பும், வாயு-காற்றும், வருணன்-புனற்சரசனும்,
அருண்ணும்-சூரியனும், திங்கள்-சந்திரனும், நீர்-ஜலமும் நீலம்-பூமியும்,
தேவியோர் பாகனேல்-மன உன்மணி யெனும் சிருட்டி காரண சத்தியை
அநாதி காலந்தொட்டு வாமபாகமாகக்கொண்ட சிவமே யாமாகில், எஞ்ஞ
மாம்-சராசரமெங்கும் நிறைந்திருக்கிற, உணர்வு என்-ஞானத்துத என்
னென்று சொல்வது சிவமென்றுகானே சொல்லவேணும், இதையோர்கி
லார்-இதையறியாத மூடர்கள், புங்கஞானம்-உயர்வாகிய ஞானபோதத்தை
புதலில்-உபதேசித்தால், வெறுப்பார்-வெறுத்துக் கொள்ளுபவர்கள்.
(எ-ஈற்றதை) (எ-று) 41.

ஜாதி பேதஞ் சமயஞ் சடங்குடன்
மீதிருத் திவெவ் வேறுபன் மூர்த்தியென்
ரோதி யார்க்கு முரைததுப் புராணமே
நிதி யென்பா நிஜமறி யார்களே.

(இ-ள்) உடல்மீது-நிஜசொருப மறியாத மூடர்கள் சரீரங்களின்மீது, ஜாதிபேதம்-பிரம கஷத்திரிய வைசிய சூத்திரனேனும் ஜாதிபேதங்களை யும், சமயம்-வைஷ்ணவ சைவமாத்வையனும் சமயபேதங்களையும், சடங்கு-சபாசப செயமுறைகளையும், இருதர-ஏற்றி, வெவ்வேறு-வேறு வேறான, பல்மூர்த்தியென்று-பல ரூபசுவாயிட்டுந்நென்று, ஒதி-தாங்க ன்றம் படுத்தது, யார்க்கு முரைத்து-யாவருக்கும் விளங்கச் சொல்லி, புராண மே-புராணத்திலுள்ள பேத கற்பனை கதைகளையே, நிதி யென்பர்-நியாய மான உண்மைக்கருத்தெனன்று சொல்பவர்கள், நிஜமறியார்கள்-வேத மாதி கலைகளினின்றும் தனது சுயசொருபத்தினது உண்மையை அறியார் கள் அறிந்தா ரப்பவ ரல்லராவா. (ஏ-சுற்றசை) (எ-று) 42.

எண்ண மன்றி யிறையுயிர வேறெனா
விண்ணின் மண்ணில் விளங்க வெவாகடங்
கண்ணிற் கண்டவ ரைக்கண்ட வர்முனோர்
பண்ணு ரைத்துப் பகட்டித் திரிவரே.

(இ-ள்) எண்ணமன்றி-அவரவர் எண்ணத்தினால் பேதமாய் நினைந்து கொண்டதே யல்லாமல், இறையுயிர-சுசூனும் ஜீவனும், விண்ணில்-இறந்து சென்ற மெலுலகினாலும், மண்ணில்-இப்பூவுலகிலானாலும், வேறெனா விளங்க-வேறு வேறுகத்தெரிய, தம்கண்ணில்-தங்கள் கண்களால், கண்ட வரைக் கண்டவா எவர்-விண்ணிறகண்டிவந்து சொன்னவரையாவது பார்த தவரைப் பார்த்தவர் எவருளா? ஒருவருமில்லை, முனோ-தங்கள் பொய மத்ததைக் காப்பாற்ற ஐகஜீவபரம் வேறு வேறுளதென்று கற்பனாவலங் காரமாகக் கூறிய முன்னோர்களிட, பண்ணுரைத்து-இசைப்பாட்டுகளிசை சொல்லி, பகட்டி-பிறரை மயங்கச்செய்து, திரிவா-உயிமவளாததுத் திரி வர். (ஏ-சுற்றசை) (எ-று) 43

தேக முண்டித் திரிபிது நாமலே
முடக மாம்புல னென்றி விளங் குமோ
மோக மாங்கன விலவரு மொயியத்
தேக மானத பின்றித் திகழமே

(இ-து) தேகம்-உதூல உடலானது, உண்டித்திரிபு-உணவுவிகார பதார்த்தமே யாகும் இது நாமலே-இந்த உதூல உடல்காமலல வென்றற் வாய், மூகமாம்-அன்றியும் சடமாம், புலனன்றி-இத்திரிய ஞானமில்லாமல் விளங்குமோ-இவ்வுடல் விளங்கமாட்டாது, மோகமாம்-நித்திராமயம்.

மாகிய, கணவில் வரும்-சொற்பனத்தில் தோன்றுகிற, ஒலியத் தேகம்-
சித்திரம் போன்ற உடல், மானதமின்றி-மனமில்லாமல், திகழுமே-தெரி
யுமே? தெரியாது, (எ-று) 44.

இறந்தி டாமு னிறத்தன் மனம்விழி
யுறங்கி டாமு னுறங்கன் மறலிபான
மறந்தி டாமுன மறத்த லுலகுயிரா
சிறந்த மேலவர் செய்கைநன் மோக்கமே

(இ-ள்) இறந்திடாமுன்-தேகம் நசியாததற்குமுன், மனம்-மனமானது
இறத்தல்-ரஜோகுண தமோகுண கலப்பற்று சத்துவகுணமாய்ச் சேடித்து
சிற்றலும், விழி-கண்ணமூடி, உறங்கிடாமுன்-தூங்காததற்குமுன்பு, உறங்கி-
தேகாதிபுலகுதோன்றாமல் நனவிற்கு சழுத்தியாய் சிற்றலும், உலகுயிரா-
உலகையும் பிராணவாயுவையும் அலதுபந்து மித்ரகளத்தாதி ஜீவர்க்கோயும்
மறலியால்-யமனால், மறந்திடாமுன்-மறக்கவைக்காததற்குமுன்பு, மறத்
தல் ஆன்மாவாகிய தணியன்றி யுலகுயிரத்தோன்றாமலமறத்து சீவாஹுதிய
னும் சிற்றலும், சிறந்த மேலவர்-(ஆகிய மூவகைகளும்) மேலானபெரியோ
ரிட செயல்களாம், நன்மோக்கமே-இச்செயலே நல்ல மோக்கமுமாகும்,
(எ-று) 45.

கால நீக்குமுன் கைவிடி. லாக்கையை
எல வாகுமு லேபென் றிடாநசை
யால காலம லாதிலை யாய்க்கலை
சால வோதித் தருக்கிற பயனெதே.

(இ-ள்) எலவாகுமுலே-வாசனையுற்ற நீண்டகூந்தலையுடைய பெண
னே, காலன்-யமன, ஆக்கையை-உடலை, கீகருமுன்-உயிரைவிட்டுப் பிரி
கருமுன், கைவிடில் - நாம் தேகாபிமானம்விட்டு நிற்போமாகில், இடா
என-துக்கமென்ன? ஒன்றுமில்லையாம், நசை-உடலாசையே, ஆல்கால
மலாது-விவசம்ல்லாது, இலை-வெறு இல்லை, ஆய்க்கலை-இதை யாராய்ந்து
அறிந்தாயிலலை, சால ஒதி-பேதவாத நூற்கலை மிகவும் வாசித்து, தருக்கில்
வீண்வாதம் செய்வதிலும் அகங்கரிப்பதிலும், பயனெது-என்ன பிரபோ
ஜனமாகும். (ஏ-ஈற்றசை) (எ-று) 46.

தந்தை தாய்க்குறு ஜாதி மதம்விட
நிரதை பப்பப்பிர் நீணிலம் விரண்டுவால்
வந்த தெனனின் வடுககென் விதிமுத
லெந்த லுலகு மீசன் குலமதே.

(இ-ள்) தந்தை தாய்க்குறு-தகப்பனுக்கும் தாய்க்குமுன்ன, ஜாதி
மதம்-குலத்தையும் சமயபுறையும், விடல்-விட்டு அங்கு குலத்திலும் சம
யத்திலும் சேர்தல், கிதை-புண்பர்-பழிப்புக்கிடமென்று இவ்வுலகர்

சொல்லுகிறார்களல்லவா? இந்நீணிலம்-இந்த பெரிய உலகமும் அதிலுள்ள சராசரத்தோற்றங்களும், விண்வால்-விஷ்ணுவின் நாபிக் கமலத்திலிருந்து, உந்ததென்னில்-தோன்றியதென்று எல்லா தூங்களுஞ் சொல்லுமானால், வழக்கென்-இடையிற் கொண்ட குல கோத்திர மென்னவாகும், விதிமுதல்-பிரமதேவன் முதல் புயற்சூரியன் எந்த ஜீவனும், ஈசன் குலமதே-ஜகன்னியாமகனது குலமே யாகும். (எ-று) 47.

இன்று நாலாயு மெண்ணி லுயிர்பொரு
னொன்றி னொன்ப துதித்த லுணர்ந்துல
கன்றே யீசனைத் தும் படைத்தன
னென்றே மாப்ப ரிவர்தெளி வென்னையே.

(இ-ள்) இஃது நாலாயு-இன்றைக்கும் நாலுக்கும், எண்ணில்-கணக்கில்லாத, உயிர்பொருள்-ஜீவனுள்ள வஸதுக்கள், ஒன்றிலொன்பது-ஒன்றில் ஒன்பது, உதித்தல்-தோன்றுதலை, உணர்ந்தும்-தெரிந்திருந்தும், உலகு அனைத்தையும்-உலகு அதுவுள்ள சராசரவஸதுக்கள் யாவையும், அன்றே-அநாகாலத்திலேயே, ஈசன் படைத்தனன் என்று-கடவுள் இருஷ்டிசெய்துள்ளபாணென்று, ஏமாபபர்-மதத்தார்கள் பெருமையாராட்டிக்கொள்கிறார்கள், இவா தெளிவு என்னை-இவரிட னுலராச்சியின் தெளிவு எனவென்றுரைக்கலாம். (ஈ-ஈற்றை) (எ-று) 48.

ஆக செய்யுள்கள் 114

தேளித்தது தேளித்தல்.

அந்தமு மாதிரி லாப்பா மாநந்த மாணைய
யெந்தப்பொருட்கு முதற்பொரு ளென்றறிவேற்ற விடத்திலைய
சுந்தனை யற்றுச் சிவமாய் விளங்கிடச் சின்முத்தரை யீதேயம
பந்தத்துட் பட்டுக கெடுவார வெறுததுப் பதைத்துக் கெடுகவம.

(இ-ள்) அந்தமு மாதிரி-முடிவும் முதலும், நடுவுமில்லாமத்தியுமில்லாத பிரமாந்தம் ஆனேனைய-மேலானந்தவடிவம் ஆகினென் தோழி, (எவ்வாறென்பமேல்) எந்த பொருட்கும-எந்த தோற்ற காரிய வஸதுவிற்கும், முதற்பொருளென்று-முதற்காரணவஸதுவென்று, அறிவை-ஞானத்தை மற்றவிடத்திலைய-நாஹுணர்ந்தங்கேரித்த விடத்திலென் தோழி, சுந்தனை யற்று-விளைபபற்று-, சிவமாய்விளங்கிட-விளங்குமான ஆன்மாவாகி பிரகாசிக்க, சின்முத்தரை-ஞான முத்திரை கிணற்று பெரியோர் கூறுவது,

ஈதேயடி-ஈதென்று தெளிவா யென்தோழி, பந்தத்துட்பட்டு-பேதவாதி
களின் கட்டுக்கதப்பட்டு, கெடுவார்-கெட்டுப்போகிதவர், வெறுத்து-அகங்கி
காரமாகி, புகைத்து-பெரியவர்களையும் விரோதித்து, கெடுகவடி-கெட்டுப்
போகக் கடவார்கள் என்தோழி (எ-உ, 1,

வந்துபி றந்ததும பிறவா விறவா தவான்பொரு ளானேனடி
யிர்தவு லகென்னி னைவன்றிக் கண்டில னென்றளி டத்திலடி.
சிந்தை யிறந்தெதி ரற்றுவி ளங்குஞ்சி தம்பர மீதேயடி. [உ
தொந்தத்துட் புட்டுத் துலைவாா வெறுத்துத் துவகுண் டிருக்கவ

(இ-ள்) வந்துபிறந்தும்-தேகம் தோற்றமாக வந்து பிறந்தும், பிறவா
இறவாத-ஐனித்தலும் சாதலுமில்லாத, வான்பொருள்-உயாவாகியனாள்
பொருளாகவே, ஆனேனடி-ஆகினேன்தோழி, (எவ்வாறென்பையேல்,
இந்த வுலகு-இத்தோற்ற உலகானது, என்னினைவன்றி-எனது சங்கல்ப
வடிவமே யல்லாமல், கண்டிலன்-வேறுகப் பார்த்திலன், என்றவிடத்திலடி
-என்று அறிந்தவிடத்திலென்தோழி, சிந்தையிறந்து-மனம் சொருபகாச
மாகி, எதிர்த்து-எதிரில் வேறுகத்தோன்றும் பொருள் வேறெனாக் பா
வனை நீங்கி எல்லாம் நாளுக, விளங்கும்-பிரகடூசிக்கின்றன, சிதம்பரம் ஈ
தேயடி-இதன்மையையே ஞானகாசமென்றோழி, தொந்தத்துட்பட்டு-
பேதபாவனையிலகப்பட்டு, துலைவாா-நீங்குவார், வெறுத்து-மேற்சொன்ன
ஞானகாசத்தைக்கோபித்து, துவக்குண்டு-தேகமே காணெனும் பேதத்தில்
கட்டுபட்டு, இருக்கவடி-மோகந் சுகத்தை மறந்து பந்தத்திலேயே இருக்
கடவொன்றோழி, (எ-உ) 2.

ஏதமில் லாப்பா போதவ டுவாகி யேகாந்த மாணேனடி
பேதவ பேதங்கொண் ணாகு ரென்றெனைப் பெற்றறி டத்திலடி
சாதலபி றத்தலி லையுயிர்க் கென்றே சகலருஞ் சொல்வாரடி.
நோதலி றத்தலே னென்னில் வெறுப்பவர் நொந்தே படுகவடி.

(இ-ள்) ஏதமில்லா-குற்றமில்லாத, பாபோதவடிவாகி-மேலான ஞான
போதவடிவாகி, ஏகாந்தம்-தனிமையானவரும், ஆனேனடி-ஆகினே
னென்தோழி, (எவ்வனமெனில்) பேதம்-நான்வெறு உலகம் வேறு-ஈஸ்வ
ரான்வெறு எனும் பேதத்தையும், அபேதம் கொள்-எனையன்றி ஜகஜீவபாம்
இலைபெனும் ஐபேதத்தையும் கொள்ளுகின்ற, நாதனொன்று-தலைவன்
யானொன்று விசாரிக்க நானதானென்று, எனைப்பெற்றவிடத்தில்-எனை
யானடைந்தவிடத்திலென்தோழி, சகலரும்-எல்லா ஜனங்களும், உயிர்க்கு-
ஜீவான்மாவிற்கு, சாதல் பிறத்தல்-இறத்தலும் ஐனித்தலும், இலை யென்
தே-இல்லை என்றே, சொல்வாா-சொல்வாராகனென்தோழி, இறத்தல்-
மாண்புமடைதலும், நோதல்-வருத்தப்படலும், ஏனெனில்-ஏனென்று
சேட்கில், வெறுப்பவர்-ஜீவனுக்கு பிறப்பிறப்பு இலை யெனும் நீயாயமறி

யாது கோப்பிப்பவர், நொத்தே-வீணாக மனம் வருந்தியே. படுகவடி-இறப்
பும் அடைகவென்தோழி. (எ-று)

3

(வெறு)

கண்ணோடு காதுடன் மூக்குநாக கற்றெலாம் காண்பவ னனை
விண்ணோட கிலச ராசர பெங்கும் விளங்கக் களுவிடை. [னம.
பெண்ணோந னவுங்க னவேவே தன்று பிரிந்துடல காணாதம
தண்ணா ரறிவை நினைவே பிரண்டுந தடுப்போர தொடுப்போரம.

(இ-ள்) கண்ணோடு-கண்ணோடும், காதுடன்-காதுடனும், மூக்கு
நாக்கு-மூக்குநாககுடனுமான, அற்றெலலாம்-இந்திரியங்களிலலாமலே
எல்லாவற்றையும், காண்பவன்-பார்ப்பவர் சர்வ சாக்ஷியாகிய அறிவானே
னம, தண்ணா அறிவைப்பிரிந்து-குளிர்ச்சி பொருந்திப் ஞானத்தமாவை
யிழந்து, உடல் காணாது-தேகாதிரிந்திரிடங்களும் ஒன்றையுமுணராவாம்,
விண்ணோடு அநிலம்-ஆகாபத்திடம் பூமியுமாகவும், சராசரம்-இவைக்
ளிற்றோன்றும் அசுசயும் பொருளும் அகையாப பொருளுமாகவும், எந்
தும் விளங்கக்களுவிடை-எங்கும் பிரசாசிக்கொற்படுவவஸ்தையிலடி, நான்-
ஆன்மரூபியாகிய நாணுவன், பெண்ணே-(ஆகையால்) பெண்ணே, நன்
வும்-சாக்ஷிராவஸ்தை தோற்றமவையும், கனவே-சொற்படுவவஸ்தையைப்
போன்றனவே, வேதன்று-வேறுவிதமாக வந்தனவல்ல, இரண்டிம்-சாக்
ஷிரசொப்பன உலகு இரண்டும், நினைவே-மனைவன்மனையென்னும் பிரம
சத்திவடிவமே, தடுப்போர்-அல்லவென்று ஆக்கப்பட்டவர், தொடுப்போ
ரடி-வீண்வாதம் தொடுப்பவர்களே யாவர் என்தோழி. (எ-று) 4.

காணக்க டவுனோம் கண்டகி ஸந்தேடி-க காணாதொழிந்தேனம
வீணமு லகுண்மை யென்றுகொள வாசனை விட்டவி டத்திலை.
மாணவு லகமுத காநினைப்பென்று மதிபொள்ள தாராதேரம்.
பெணாத மைத்தா மறிபா ரவாசொற பிதற்ற ஸழகலலை

(இ-ள்) வீணமுலகு-பொய்யாகிய உலகை, உண்மைபென்றுகொள்-
மெய்யென்று சொன்றும், வாசனை-பழக்கத்தை. விட்டவிட்டத்திலை-விட்ட
விட்டத்திலை, காணக்கடவுளை-ஞாலசட்சுக்குத் தோன்றாத கடவுளை, கண்டு-
ஞானக்கண்ணுணர்ந்து பிறகு, அநிலம் தேடி-தோற்றவஸ்தைத்தேடி
பார்த்தும், காணாது-விளங்காமல், ஒழிந்தேன-சங்கித்தேறன், மாணவு
கம்-மாட்சிமையறறவுலகும், முக்காலம்-பூர்ப்படி-சங்கித்து-எதிர்வெணும
மூன்று காலங்களும், நிலையென்று-பிச்சயமாயுளதென்று. மதிக்கொள்வது
மதிப்பது, யார்தேர்-யாருளை ஆராய்ந்து அறிவாகிய நானென்றறிவாய்,
தமைத்தாம்-அறிவாகிய தமதமைத்தாங்கன், பேணா-காப்பாற்றார், அறியா-
தெரிந்துகொள்ளார், அவாசொன்-மவர் சுறுபிசுரும் பேதவார்த்தைகளே
நமசி. பித்தற்றல்-பினைத்தித் திரிதல். அழகல்ல-அழகாகாது (எ-று) 5.

எதும்பெ ருமலெல் லாம்பெற்ற வன்போல விற்புற்றிருத்தேனடி யாதுஞ்ச டமிதி லேந்தோ சுகபென்ற கன்ற விடத்திலடி.

திதொடு நன்மைபொ ருளிடத்தோ ததததஞ் சிறகையி லோதோடி. ஏதுகொல யார்க்கும பிரியநத னையனறி யேற்றக குறைவேயடி.

(இ-ள்) யாதுஞ்சடம்-அறிவைத் தவிர மற்ற யாவும் அசத்துப் பொருள்கள், இதிலேதோ சுகம் எனது-இவ்வசத்துட்பொருள்களாலேது சந்தோஷமென்று அறிந்து, அகன்ற விடத்தில-நீங்கினவிடத்தில, எதும்பெற்ற மல்-அறிவாகிய என்னையறி மற்றேதும் அடையாமல், எல்லாம் பெற்ற வன்போல்-எல்லாச் சுகத்தைமுமடைந்தவனபோல், இன்புறது-திருபதியான சந்தோஷமடைந்து, இந்நோனை-தன்மயமாயிருந்தேனடி, தீதொடு நன்மை-துக்கசுகம், பொருளிடத்தோ-பொருள்களிடத்திலுள்ளதோ, தத் தம் சிறகையி-லா-தவகள் தவகன் மனதினிடத்திலுள்ளதோவென்று, தேர்-ஆராய்ந்து மனிதனிடத்தே யுளதெனறறிவாய், தனையன்றி-ஆன்மாவாகிப் பண்பைத்தவிர, எவ் கொல்-எந்தப்பொருளறிது, யார்க்கு ம பிரியம்-எவருக்கும் இஷ்டமென்று விசாரிகையில், எற்றக்குறைவு-ஆன்மாதன்றி மற்ற வற்றினிதி அதிகம் தாழ்வான அன்பு உண்டாகும். (எ-று) 6.

வேறு

வாய்பேசி வாதாட மெளனமவிட டக்கல

வசைககண்டு கொண்டேனடி.

தாய்மலடி மகனரசை யாங்கிலா னறிவிற

ஐகமலா மமயினாடி.

பேயா சிலர் வாயமுடி யேதிரிவா சிலரொன்றும்

பேசாதேயென்பாரடி.

பாய்மனதை முடவகை வாய்கொடல துபதேசம்

பண்ணு வாரிணேதேரடி.

(இ-ள்) தாய்மலடி-தாய என மம பிள்ளைகள் பெருதவன், மகன்-அம் மலடியின் பிள்ளை, அரசையாளசிலான்-உலகை அரசாடசி. செய்யானென் பதுபோல் அறிவில்-அறிவினிடத்து, வராமையினால்-என்றும்உலகம் உண்டாகாமையினாலேவாய்பேசிவாதாட-வாயால் பேசிடாககம்செய்யும்போதும் மெளனம் விட்டு-தனசொருப நிலையவிட்டு, அகலாத-நீடகாதவகைகண்டு கொண்டேனடி-விதமறிந்தகொண்டேனடி, சிலர் வாயமுடியேதிரிவா-சிலர் வாயமுடிகொண்டே இதுமெனனமென்று நினைத்துஅலுவார், சிலர்ஒன்றும்-சிலா ஒருவாநதைகூட, பேசாதே யென்பா-பேசுகூடாதென்பர், பேயா-இவ்விருவகையினரும் பயிததியக்காராகள், பாய்மனதை-விஷயங்களைத் தாவும் மனசை முடவகை-நிறுத்தவழி, உபதேசம்பண்ணுவார-பிறா செவியுருக்கவுகாரப்பவரீ, வாய் கொடலது-வாயைக்கொண்டல்லாமல்,

இலதேர்-வேறு விதம்செய்யவழி இலஎன்பதை அறித்துணர்வாய் (எ-ற)

அருவாகி யுருவாகி யருவுரு மாகியிவை யன்றாகி நின்றேனடி
வருதயிலி னனவுகன வுகளிலரு துரியத்தில் வம்பரல வெண்
[பாரடி

கிருவடைய வுடல்வளர விருமைபெற வலைகுரவர் தேரார்

[என்செயலடி

யருமைமிகு வருமைகுரு துரியவடி வானோர்கள் யாதுங்கை
விவொரர்டி.

(இ-ள்) வருதயிலில்-தினவனுபவமாய் வரும் நித்திரையில், அரு
வாகி-காற்றுகாயம்போல அருபமாகியும், நனவு-சாக்கிராவத்தையில், உரு
வாகி-மண் ஜலமுதலியதைப் போல் ரூபவத் துக்களாகியும், கனவுகளில்-
சொப்பனாவத்தையில், அருவுருவுமாகி-அக்னிபோல் ரூபரூபமுள வஸ
துக்களாகியும், அருதுரியத்தில்-அருமையான துரியாவஸ்தையில், இவை
யன்புகி-ரூபம் அருபம் ரூபா ரூபம் இம்மூன்றும் அல்லாத தாகீயும், நின்
தேனடி-இம்மூன்றுக்கும் சாட்சியாயும் நிலத்தேனடி, வம்பர்-உண்மை
யறியாதமூடாகன், அலவென்பர்-மேறசொன்னவகை சரியல்லவென்பர்,
கிருவடைய-(அபபடி அலவென்பர்) மூடரை மயக்கி பணம்பறிக்கவும்,
உடல்வளர-அதிஞல் உடலை வளர்க்கவும், இருமைபெற-இப்பிறப்பில்
இவ்வுலகநுகத்தையும், மறு பிறப்பில் மேலுலக நுகத்தையும் அடையவும்,
அலைகுரவர்-அலைகின்ற வஞ்சனை குருக்களாம், தேரார்கள்-உண்மையான
தனதாள் மசுகத்தை யடைந்து தேர்ச்சியடையார்கள், என் செயல்-நான்
என்னசெய்வது ஒன்றுமில்லை, அருமைமிகு-விடைபுபது மிகவரிதான
குரு-ஆசிரியரொனும், அருமை துரியவடிவு-அரிதான துரிய சொரூபமாக,
ஆனோர்கள்- ஆயினோர், யாதும்-தனையன்றி யாது மிலெயென்று, கைவிடு
வார்-கைவிட்டு தனித்திருப்பர். (எ-று) 8.

அரியாகி யரனாகி யயனாகி நின்றதே ததுவாகி நின்றேனடி
யரியரனு மயனாகி நின்றதறி வேயுண்மையயலென லடாதுவிடா
தெரியாத பேர்தமைத் தேடாத போவேறு செப்புவார் தப்பா

[மடி

நரியிரையை நானெனா நீயொனா கொண்மடமை நாஞ்சொல்வ
[தினி யென்னடி

(இ-ள்) அரியாகி-விஷ்ணுவாகியும், அரனாகி-சிவனாகியும், அயனாகி
பிரமனாகியும், நின்றதெது-நின்றது எதுவோ, அதவாகி-அதுவேநானாகி
நின்றேனடி-நிலபெற்றேனடி, அரியரனுமயனாகி-விஷ்ணு சிவன்-பிரமன்
வடிவாகி, நின்றது அறிவே-நிலபெற்றது ஞானமாகு மென்பதே, உண்.

மை-சத்தியம், அயலெனலடாது-வேறெனல் பொருந்தாது, விடு-இனிச்
தேசமற்றிரு, தெரியாதபோ-புத்தியினர்களும், தமைத் தேடாதபோ-ஆன்
மாவாகிய தனைவிசாரித்த அறியாத பேர்களும், வேறு செப்புவார்-தனை
யன்றி அரி அரன் அயன்வேறாக இருக்கிறார்களென்று சொல்வார்கள்,
தப்பாம்-அப்படிசொல்வது பிழையாகும், நரியிரையை-நரிக்கு உணவா
கும் உடலை, நானென-நானென்றும், நீயென-நீயென்றும், கொள்மட
மை-கொண்ட அறியாமையினால் அப்படி வேறுதாய்க்குறவர், நானசொ
ல்வது-அம்முடருக்கு நானுபதேசப்பது, இனியென்ன விருக்கிறது ஒன்
றுமில்லை. (௭-௨)

சவிகற்பநிருவிதற்பச்சமாதிகளென்றன்றகைமைக்குப் பேராச்சுட
யவிரோத மாகவறி வேவிளங் கககண்ட டைந்தவி டத்திலை.
புலியுளோர் பலகிட்டை மந்திரஜபமாதிமேற்பூசுகாட்டிவிவாரை.
சிவமாகவைக்கவுலகாமனவையறிவாற்செகுப்போர்பிழைத்தாரை.

(இ-ள்) அவிரோதமாக-பகை யில்லாததாக, அறிவே விளங்க-எங்கும்
ஞானமயமாய் விளங்க, கண்டடைந்த-பார்த்தானந்தம் பெற்ற, இடத்தி
லை-ஸ்தானத்திலடி, சவிகற்பம்-சாக்கிர சொப்பனவடிவ பேதம் பிறத்த
லும் நிருவிதற்பம்-நித்திரை வடிவமாய் பேதமற்றிருத்தலுமாகிய சமாதி
கள்-, இவ்விருசமாதி யோகங்களும், என்ருந்தகைமைக்கு-என்சபாவருண
த்திற்கு, பேராசு-அறிகுறியாசுது, புலியுளோர்-பூமியிலுள சில மூடர்
கள், பலகிட்டை-பல தந்திரத்தால் மனமுனைவற்றிருக்கச் செய்தலும், மந்த்
ரம் ஜபமாதி-ஓம் எனும் பிரணவமுதலிய மந்திரம் உச்சரித்தலுமாகிய,
மேற்பூச்சு-மேல்வேஷம், காட்டிவிவார-காண்பிப்பார்கள், சிவமாகவைக்க-
அப்படி மேற்பூச்சுகாட்டி மூடர்கள் தங்கன்மனதை சிவாகாரமாகவைத்து
கண்முடி பூசிக்க, உலகம்மனதை-உலகாகாரமாகும்மனதை, அறிவாற்செகு
ப்போர்-அறிவினால் தன்மயமாக்கி ஜயிப்பவர், பிழைத்தார்-விழுத்தி அகூட
ந்தார். (௭-௩).

10.

ஆக செய்யுள்கள் 124.

அபயம்.

தடமா ருலகத் தவர்கென் னெறிவெவ்
விடமே யெரியே பெனவிட டகலக்
கடையே னையருட் கண்ணு லருளெம்
ஊடிகட் கடியே னடையே னபயம்.

(இ-ள்) தடமார்-விசாலம்பொருத்திய, உலகத்தவர்-உலகிலுள்ள ஜன்
ங்கள், செந்நெறி-நடக்கின்றவழி, வெவ்விடமே-கொடிய வீஷத்திற்கு,
சமானமானதே, எரியேயென-கொடிய நெருப்பிற்குச் சமமானதேஎன் உ.
விட்டகல-உலக நடையைவிட்டு நீங்கும்படி, கடையேனை - தாழ்த்துந்
னை, அருட்கண்ணால்-கிருபாதிருவந்தியினால் மேலவனாக்கி, அருள்-ஆ

ஞானம், எம்மடிகட்கு எமதாசாரியர் திருவடிகளில், அடியேன்-அடிமையாகியயான், அபயம்-பயமில்லாமல், அடைவேன்-சேருவேன். (எ-று). 1.

பொன்னாற் புனியாற் புனைமங் கைநலந்
தன்னாற் சுகமுண் டெனத்தட் டழிவேற்
கென்னு லெனைகண் டெனிலின் புறயி
யன்னு வடிகட் கடியே னபயம்.

(இ-ள்) பொன்னால் - சுவர்ணத்தினாலும். புனியால் - மண்ணினாலும், புனைமங்கை-ஆடையாபரணமணிந்த பெண்ணினாலும், நலந்தனனால்-உண்டாகும் கன்மையால், சுகமுண்டென-செனக்கிய முண்டென்று, தட்டழிவேற்கு-ஆசைக்கடலிலிழிந்து மோகக்காரையேற வழிதெரியாமல் நிலைநிற்கிய எனக்கு, என்னாலெனைகண்டு - என்னாலென்னையறிந்து, எனிலின் புற-என்றிற்சந்தோஷமடைய, ஈ-கிருபை செய்தருளிய, அன்னுவடிகட்கு-தாய்னையதிருவடிகட்கு, அடியேன்-அடிமையாகியயான், அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-று). 2.

தானு ருலகந் தந்தா னெவனில்
ஆன ருடல்வந் துறவே னெனலான்
ஞான நநந் சுகநதா னுக்கொளி
ரானு வடிகட் கடியே னபயம்.

(இ-ள்) தானு-தான் ஆரென்றும், உலகந் தந்தானெவன்-உலகமுண்டாக்கினவ னெவனென்றும், இவ்ஆனா-இச்சரீரம் யாரென்றும், உடல்வந்துறவேன்-இந்ததேகம் ஏன்வந்த தென்றும், எனலான்-என்று சத்துக்களோடுகூடி சதாவிகாரணை செய்வதால், ஞானநந்தசுகம் - அறிவாந்த சந்தோஷம், தானுக்கும்-தானாக உண்டாகச்செய்யும் ஒளிராநா-பிரகாசம்பொருந்திய, அடிகட்கு-ஆசிரியர் திருவடிகளுக்கு, அடியேன்-அடிமையாகியயான், அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-று). 3.

பொய்யா முலகம் பொருளோ டெனும்
வெய்யோன் மகனும் விதியுந் கதியு
மெய்யா முனிந் திவைபோக் கன்மனத
தையந் கெடுவென் றவடிக் கபயம்.

(இ-ள்) பொய்யாம் - பொய்யாகிய (தோற்றம் மாத்திரமாகிய), உலகம்-உலகமும், பொருளோடு-வஸ்துவோடு, உடனும்-தேகமும், வெய்யோன் மகனும்-ஞரியன் பிள்ளையாகியசனியும், விதியும்-நல்வினை தீவினைக்டோகவரும் பிரார்த்துவகன்மமும், கதியும்-பதமுத்தியும், மெய்யாம் உளில்-மெய்யறிவாகிய உளில், தந்த-தோற்றவித்து, இவைபோத்சு-

இளைகலை உனில் நாசமடையச் செய்வித்தல், மனத்தையம் - மனத்தினால் நிகழும் சந்தேகக்கூழ்தாரும், தெடு-இச்சந்தேகத்தை நீக்கிவிடு, என்ற அடிக்கு-எனது தெரிவித்த எனதாசிரியர் திருவடிக்கு, அபயம் - பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-து).

மண்ணால் வருவ மண்ணு மதுபோ
லெண்ணீ பெதுவா ருவையிவ் வுடல்விட்
டுன்னு வகையென் னெனவே யுணர்வீ
யண்ணு வடிசுட் கடியே னபயம்.

(இ-ள்) மண்ணால்வருவ-மண்முதலிய பஞ்சபூதங்களால் தோன்றிய சராசர உடல்கள், மண்ணும்-மதுபடி மண்முதலியதாகவே மாறிவிடும், அதுபோல்-அத்திருட்டாந்தத்தைப்போல், எண்-யோசித்துப் பார்ப்பாயாகில், நீ எதுவாகுவை - (பாழான்மாவின் பிரதிபிம்பச் சாயாரூப ஜீவகு, விய நீ அப்பாழான்மாவே யாகாமல்) பின்னெந்த வடிவாகுவை, இவ்வுடல் விட்டு-இச்சீரீர அபிமானம் நீக்கி, உன்னுவகையென்-உன் சொருபத்தைய நினைவாதவிதமென, எனவே-எனது, உணர்வீ - அறிவைக்கொடுத்த அண்ணுவடிசுட்டு-தந்தையொப்பானவரிட திருவடிக்கு, அடியேன்-அடிமையாகிய யான் அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-து) 5.

இதநா மெனவித் திசையச் சொலிபின்
னெதுசெய் யெனினு மிசையத் தருமிக்
கதுகாண் கிலர்சொல் லதுதந் திடுபே
றெதுபொய் யெனுமெம் மிறைதாட் கபயம்.

(இ-ள்) இதநாமென - இதுதான் நாமென்று, இங்கு - இவ்வுலகில், இசையச்சொலி - நம்மை ஒப்பச்சொல்லி, பின்-பிறகு, எதுசெய்யெனினும்-எதைச் செய்யச்சொன்னாலும், இசையத்தரும்-ஒத்து செய்யக்கூடும், அதுகாண்னிலர் சொல்-அப்படி இதுதான் நீயென்று காட்டசத்தியில்லாத வரிடசொல்லும், அதுதந்திடுபேறு-அந்த சொற்களால் கொடுக்கும் செல்வமும், எதுபொய்யெனும் - எதுவென்றால் பொய்ச்செல்வமாகும் என்று தெரிவித்த, எம்மிறைதாட்டு-எமதாசிரியர் திருவடிக்கு, அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன் (எ-து) 6.

உயிரே துலகே துடலே துலேவே
தயிர்வாம் விதியே தகமே தயலாஞ்
செயிரே துணை நீ தேரிற் றெளியா
தயரே லெனுமெம் மடிசுட் கபயம்.

(இ-ள்) உணைநீதேரி-ஆன்மாவேகானென்று உணைநீயாகாய்ந்துணையில், உயிரே து-உணையன்றி ஜீவனேது, உலகேது-உலகமேது, உடலேது-சீரீர

மேது, உலேவேது-பயமேது, அயிர்வாம்-துண்மையாகிய, விதியேது-உள
மேது, அகமேது-மனமென்பதேது, அயலாஞ் செயிரோது - அங்கியம் உள
தெனும்ருற்றமேது, தெளியாதயரே-தன்னைத்தான் விசாரித் துணராத
ருற்றமே, எனும்-என்று தெரிவித்த, எம்மடிகட்கு-எனதாசிரியர் திருவடி
கட்கு, அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-து) 7.

அழியா வுணை யறியா மையினாற்
பழியாம் பிறவி பதமுத் திகளார்
வழியா லுலேவா தனைவந தவெனச்
செழிபே ரருள்சே வடிகட் கபயம். *

(இ-ள்) அழியாவுணை-என்றும் நாசமாகாத வுணை நீ, அறியாமையி
னால்-தெரிந்தகொள்ளாமையினால், பழியாம்பிறவி-பழிப்பாகிய ஜனன
மும், பதமுத்திகள்-அச்சனனமடையும் இந்நிரபிர்மாதிரி லோகபதமுத்திக
ளும், ஆர்வழியால்-கிறைந்தவழியினால், உலேவாதனை-சென்றலைகின்ற லா
சனைப் பழக்கமும், வந்தவென-வந்ததென்று, செழிபேரருள் - சிறப்புற்ற
மிருத்த கிருபையோடு தெரிவித்த, சேவடிகட்கு-ஆசிரியர் சிவந்த பாதங்க
ளுக்கு, அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-து) 8.

பெரியாந் திரிசார் பெற்றார் பிறரென்
றறிவா தனைவிட் டகலா ரகலார்
பெரிதாம் பிறவிக் கடனீ யருவா
யறிவா யிருவென் றவடிக் கபயம்.

(இ-ள்) பெரியார்-இவர் பெரியவரென்றும், சிறியார்-இவர் சின்னவ
ரென்றும். பெற்றார் (என்றும்) - இவர்க்குமெப்பெற்ற தாய்தந்தைகளுள்
றும், பிறர் என்று-இவர் அநங்கியரென்றும், அறிவாதனை-அறிகின்ற பேத
வாசனையை, விட்டு அகலார்-விட்டு எல்லாரும் சமமென்றறிந்து நீங்காத
வர், பெரிதாம்-பெரிதாகிய, பிறவிக்கடல்-ஜனனசாகரத்தை, அகலார்-விட்
டிக் கி மோகடி கரைஏரார் (ஆகையால்) நீ, அருவாய் - அருபியாகியும்,
அறிவாயிரு-ஞானருபியாகியும் நிலைத்திரு, என்றவடிகட்கு-என்றுதெரிவித்த
ஆசிரியர் திருவடிகட்கு, அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-து) 9.

சிவமாம் பொருளன் றியிலோர் பொருளு
டவனுண் டெனிலுண் டிகமும் பரமு
மவனீ யெனசொல் லருமா மறைவாக்
கவமோ வெனுமெம் மடிகட் கபயம்.

(இ-ள்) ஒர்பொருளும்-ஒர்வஸ்துவும், சிவமாம்பொருளன்றி-சிவமாகிய
வஸ்துவைத்தவிர, இல்-அனுமாத் திரம்வெறில்லையாம். இகமும்பரமும்-இவ்
வகமும் மேலுலகமும், இவண் உண்டெனில்-இவ்விடத்தில் அறிவாகிய

சிவத்தால் உண்டெனில், உண்டு-உளதுபோல்காணும், அவனீனெசொல்-
அச்சிவம் நீதான் என்று சொல்லுகின்ற அருமாமறைவாக்கு-அரிதான மகா
வேதவாக்கியமானது, அவமோஎனும்-வீணுமாவென்ற தெரிவித்தளம்மடி
கட்டு-எமதாசிரியாடிகளுக்கு, அபயம்-பயமில்லாமல் சேருவேன். (எ-து)

உடனா னெனவுன் னுதலே யொழியா
மடமை தருமா யையின்மா சறவே
திடனா னசொரு பமேயா னெனலே
கடனென் றவடிச் சுபய மபயம்.

(இ-ன்) உடனானென-தேகமே காணென்று, உன்னுதலே-நினைத்துப்
பழகலே, ஒழியா-நீங்காத, மடமைதரு-அஞ்ஞானத்தைக் கொடுக்கிற, மா
யையின் மாசு-மாயையின் குற்றமாம், அறவே-இவ்வஞ்ஞானம் நீங்கவே,
திடனா னசொருபமே-ஸ்திரமான ஞானவடிவே, யானெனலே-யானெ
ன்று பழகலே, கடன்-உனக்கு முறைமையாம், எந்தவடிக்கு-என்றுதெரி
வித்த ஆசிரியர் திருவடிகளுக்கு, அபயம் அபயம் - பயமின்றி சேருவேன்
பயமின்றி சேருவேன். (எ-து)

11.

எதுவேண் டினும்வேண் டிலையா யினுமென்
னிதுவென் னனவவ் வளவே யிவையென்
முதுனா னசொரு பமுமின் றபலன்
றெதுபற் றெனுமெய மிறைகட் சுபயம்.

(இ-ன்) எதுவேண்டினும்-எந்தபொருள்களை விரும்பினாலும், (எது)
வேண்டிலையாயினும்-எந்த வஸ்துக்களை வெறுத்தாலும், என் - என்னபல
னைக் கொடுக்கும் ஒன்றும்கொடாது ஏனெனில், இது-இப்படி விரும்பு
வெறுப்பான பேதம்விரைவது, என் னன வவ்வளவே - என் நினைப்பின்
அளவாகவேமுடியும், இவை-இவ்வகையான பேதங்கள், என்முதுஞானம்-
என்பழைய ஞானத்தினிட, சொருபமும் அன்று-வடிவமும்மல்ல, அயல
ன்று - என்ஞானத்தை விடவேறான வடிவமும்மல்ல, எதுபற்று எனும்-
(ஆகையால்) ஏனையன்றி பந்தப்பட்ட வேறுவஸ்து எது? ஒன்றில்லையெ
ன்று தெரிவித்த, இறைகட்டு-தலையாய வாசிரியரிடம், அபயம் - பயமில்
லாமல் சேருவேன். (எ-து)

12.

ஆக செய்யுள் 136.

உபதேச வினாவிடை.

ஞானமேதென் னையனையுன் னற்சொருப மைத்தனை
யினமேது தோற்றமுண்மை யென்றுகொள்ளுன் பாவனை

மானமேது சித்தெனக்கோர் மடமையில்லை பெனவறி
மோனமேது ஞானமேனோர் முடிவுமில்லை பென்பதே.

(இ-ள்) என்யனேன்-எனதாகிரியனே, ஞானமேது - ஞானமென்பது எது, மைத்தனே-சீடனே, உன்னத் சொரூபம்-உனது நல்லான்மையுமவரும், ஈனமேது-இழிவேனெனில், தோற்றம்-நாமரூபமாய்த் தோன்றுமுலகை, உண்மையென்று-கிஜமாயுள்ளதென்று, கொன்-ஏற்றுக்கொள்கிற, உன்பாவனை-உன்னிட நினைப்பாகும், மானமேது பெருமையாதெனில், சித்து-நான் ஞானரூபி, எனக்கோர்-எனக்கு ஒரு, மடமையில்லை-அஞ்ஞானமில்லை, எனலறி - என்று வேதஞ்சொல்வதை அனுபவமாய் அறிந்துகொள்வாய், மோனமேது-மௌனம் எதெனில், ஞானமேனோர்-ஞானத்திற்குமேற்பட்ட ஒரு, முடிவுமில்லை-முடிவும் இல்லை, என்பதே - என்று அறிவதேயாகும். (எ-று) 1.

வித்தையேது யாவுங்கற்கு மெய்யறிவைக் காணுதன்
மித்தையோ பிராந்திரநய வின்பதுன்ப விபரிதஞ்
சித்துமு வவததைதம்பு ஜீவசாட்சித் துரியனஞ்
சத்தியாவும் வந்தடங்கத் தானிடங் கொடுப்பதே.

(இ-ள்) வித்தையேது - கல்லியென்பது யாதெனில், யாவுங்கற்கும்-எல்லாவற்றையும் படித்தறிவின்ற, மெய்யறிவை-உண்மைஞானத்தை, காணுதல்-கண்டினர்வதாகும், மித்தையோ-அஞ்ஞானமோ யாதெனில், பிராந்திரநய-மயக்கத்தாலுண்டாகிய, இன்பதுன்பம்-சுகதுக்கங்களுண்டெனும், விபரிதம்-வேறுபாடுற்ற நினைப்பாம், சித்து - அறிவுயாதெனில், மூலவததை - கருவு-கருவு-சுழுத்தியெனு மூன்றவஸ்தையை, நம்பும் - உண்மையென்று நம்பியிருக்கும், ஜீவசாட்சி-ஜீவனுக்கு சாட்சியாகிய, துரியனும் - கூடஸ்தபிரமமாம், சத்தி-ஞானசத்தி யாதெனில், யாவும்வந்தடங்க - எல்லாதன்னிடம் அடங்கிநிற்க, இடங்கொடுப்பதே - இடங்கொடுத்திருப்பதாகும். (எ-று) 2.

இன்பமேது தன்னைத்தா னெலாவிடததுங் காணுதற்
றுன்பமோ தனைமறந்து சொற்பல பிதற்றுத
வன்பதோ தனைத்தெனின் தனைத்தையும்பொய் யாக்குதல்
வன்பவமோ நனவையன்றி வருவதல்ல வென்பதே.

(இ-ள்) இன்பமேது-சுகமென்பது எதுவென்றால், தன்னைத்தான் - ஆன்மாவாகிய தன்னைத்தானே, எலாவிடத்தும்-எல்லாவிடங்களில்எல்லாவிடங்களாயும் அதிலுள்ளசராசரப் பொருள்களாயும், காணுதல்-பார்த்தாகத்தித்திருப்பதாம், றுன்பமோ-துக்கம்யாதெனில், தனைமறந்து - எல்லாமாய்த்தோற்றம் சொரூபத்தை மறந்து, சொற்பலன்-தன்னைபற்றிப்பொ

ருள்கள் வேறுபாடுகளை அநேகமயக்க வார்த்தைகளால், பித்தர்தத்து விடாது
காத்தலாம், அன்பதோ-பிரியம் யாதெனில், தனைத்தெளிந்து அறிவா
கிய தன்னைத்தெளிந்து, அனைத்தையும்-அசையும் பொருள் அநேகப்பொ
ருளாகிய யாவற்றையும், பொய்யாகருதல்-பொய்யென நறிதலாம், வலியு
மோ-கொடுமைடாகிய பிறப்போ, நனவையன்றி-நீனைப்பைத்தவிர, வரு
வது அல்ல-உண்டாருவதல்ல, என்பதே-எனது சொல்வதாகும். (எ-று) 3.

தெய்வமேது சர்வதேக தெகியாகு மறிவுகாண்
பொய்யதேது காமரூப பூதபௌதி காதிகண் .
மெய்யதே தீநாதவிற்ப மேசொருபந் தன்னுரு
வ்ய்வதோ தனைப்பிடித்திடு கொன்றும்வேண் டிலாமைபே.

(இ-ள்) தெய்வமேது - கடவுளெது வென்றால், சர்வதேகம் பிரமன்
முதலுபலீராகிய சகல உடல்களிலும், தேகியாகும்-ஆன்மாவாயிருக்கும்
அறிவுகாண் -- ஞானமென்றுணர்வாய், பொய்யதேது - மிதனையென்பது
வாதெனில், காமரூப-பேரும் வடிவமுமாய்த்தோன்றும், பூதபௌதிகாதி
கள்-பஞ்சபூதபௌதிகாதி சரீரங்களாம். மெய்யதேது-உண்மையானதேது,
தன்னுரு-தன்வடிவாகிய, சொருபம்-ஞானசொருபமாம். அனத்தவிற்பமே-
அதுமுடிவில்லாத சகலவடிவானதே என்றறிவாய், உய்வதோ-காம் பிழைக்
தும்வழியோ, தனைப்பிடித்து-அறிவாகிய தனைப்பற்றி, இக்கொன்றும்-இவ்
வுலகில் வேறென்றையும், வேண்டிலாமைபே-விரும்பாமல் பற்றற்றிருப்ப
தேயாகும். - (எ-று)

ஜாதிதன் னமிசமென்று சகலமுள் ளடக்குதல்
வாதியாவர் மனமலாது மற்றோரில்லை காண்பொருட்
காதியாவ ரென்னினீ யகாதிநீ யலாதிநீ
சோதியாவை யுமவிளக்குஞ் சுத்தஞான சோதியே.

(இ-ள்) தன்னமிசமென்று- (சகலமும்) தன்வடிவமென்று உணர்ந்து,
சகலமுள்ளடக்குதல்-சகலத்தையும் தன்னிலயிக்கியம் செய்வது, ஜாதி-கல்
லகுலமாகும், வாதியாவர்-கமக்கு விரோதியாரென்றால், மனமலாது-மன
தைவிட, மற்றோரில்லை - பின்னொருவரும் விரோதிகளாகாரன், காண்
பொருட்டு-தோற்றவஸ்துக்களுக்கு ஆதியாவ ரென்னில்-முதற் காண்ப
பொருளாய் ரென்றால், நீ-ஞானவடிவின்னாகிய நீயாகும், அகாதி நீ-என்
றுமுன கடவுளும் நீயாகும், அலாது இலை-அல்லாதவேறு இல்லை, சோதி
(யாது) :- பிரகாசமான வஸ்து ஆதவென்றால், யாவையும் விளக்கும்-எல்
லாவற்றையும் தெரிவிக்கின்ற, சுத்தஞான சோதியே-பரிசுத்தமான ஞானப்
பிரகாசமாகும். (எ-று)

பத்தியேது ஞானதேவை பதவியிரவும் பரவலுன்
முத்தியே துல்குந்தாது மோர்வடிவ மாருகல்

சித்தியோ மனப்பகை செருத்தடங்க லாளுதல்
சுத்தவீர மெதிரற்ச் சுயம்புவாகி நிற்கலே.

(இ-ள்) பத்தியேது-உண்மையான ஆராதனை எதுவென்றால், ஞான, தேவை - ஞானக்கடவுளை, பகலும் இரவும் - பகலிலும் இராத்திரியிலும் பாவல்-விடாதுதியானம் செய்தலாம், உன்முத்தியேது-சீடனே! உனக்கு மோகும் எதுவென்றால், உலகும்-ஐடதோற்ற உலகமும், தானும்-சைத னியமாகியதானும். ஓர்வடிவமாகுதல்-பேதமற்று ஏகசொருபமாய் நிற்க லாகும், சித்தியோ-மோகும்கைகூடுதலோ, மனப்பகைசெருத்து - மனம வேறெனும் பகையைஐயித்து, அடங்கலாளுதல்-யாவும்தானாய் அரசாட்சி செய்வதாம், சுத்தவீரம்-எதிரிக்கு முதுகாட்டி யோடாததையியம் எது வென்றால், எதிரம்-எதிரில் தன்னையன்றி தோற்றப்பொரு ளொன்றுமில் லென்றறிந்து, சுயம்புவாகி-சுயசொருபமாகி, நிற்கலே-நிற்பதாகும் (எ-று)

அண்டமேது நனவனைத்து மாகிநின்ற கோலமாம்
புண்டமேக தேகமாய்ப் பிரிந்துணர்ந்த போகமாம்
கண்டமே தவத்தையுண்மை கண்டொருங்கு படுதல்
கண்டமோ தனைத்தெளிந்து கற்பனை கடந்ததே.

(இ-ள்) அண்டமேது - சமவ்டியான புனவண்டம் எதுவென்றால், நனவு-எண்ணமே. அனைத்துமாகிநின்ற - எல்லாமாகிநின்ற, கோலமாம் - அழகாகும், பிண்டம்-வியவ்டியான தேகம்எதுவென்றால், ஏகதேகமாய்ப் பிரிந்து-உலகினின்ற ஏக உடலாய்ப்பிரிந்து, உணர்ந்த - அறிந்த, போக மாம்-சுகமாம், அவத்தை - நனவு-கனவு-சுழுத்தினனும் மூன்றவத்தையை, உண்மகண்டு-நிஜமென்று நம்பி, ஒருங்குபடுதல்-ஒருவழிப்பட்டு நிற்கல், கண்டமே-அளவுடையதாகும், அகண்டமோ-எல்லையற்றிருப்பதோ, தனை த்தெளிந்து - ஆன்மாவாகிய தன்னைத்தெளிந்து, கற்பனைகடந்ததே-பொய் த்தோற்ற உலகைவிட்டு நீங்கி நிற்பதாம். (எ-று) 7.

பொருளதே தழிவிலாத போதருபங் காப்பதே
மருளதேது மந்த்ரயந்த்ர மகிமைபேசி மாழ்குத
லருளதே துலகெலாதன் னொருயிரென் றெண்ணுத
லிருளதேது ஞானம்விட் டெலாக்கலையுங் கற்பதே.

(இ-ள்) பொருளதேது - அழியாதவஸ்து. எதுவென்றால், அழிவி லாத-கெடாத, போதருபம்-ஞானருபத்தை, காப்பதே-காப்பாற்றுவதே, மருளதேது-மயக்கமெது வென்றால், மந்த்ர-நமசிவாய-நாராயண முதலிய மந்திரங்களிடவும், யந்த்ரம் - பிரணவிரதிஷ்டை செய்யும் சக்கரங்களிட வும், மகிமைபேசி-மகத்துவங்களைப்பேசி, மாழ்குதல் - சாதலாம், அருள தேது-கிருபை எதுவென்றால், உலகெலாம்-உலகிலுள்ள ஜீவர்களை யெல் லாம், தன்னொருயிரென்று-தன்னில் நிறைந்த ஜீவனைப்போன்ற ஜீவர்க

என்று, எண்ணுதல்-கினைத்தலாம், இருளதேது - அந்தகாரமெது வென்றால், ஞானம் விட்டு-அறிவைப் பற்றிப் படியாமல் விட்டு, எலாக்கையும்-மற்றெல்லா சாஸ்திரங்களுக்கும், கற்பதே-படிப்பதேயாம், (ஏ-மு) 8.

புருடர்யாவர் பகைவரேனும் பொய்மைதீர வெண்ணுவோர் திருடர்நம்பி னர்க்கிங்குண்டு தெய்வங்குருவு மென்பவர் குருடர்தம்மைக் காண்கிலார் குருக்கள்வேடங் கொள்ளுவோர் மருநிறந்த பேர்நிராசை மன்னிவாமும் புண்பர்காண்.

(இ-ள்) புருடர்யாவர்-புருஷாண்யாரென்றால், பகைவரேனும்-தனக் குவிரோதிகளானாலும், பொய்மைதீர-அவர்களிட அறியாமையிலும் படி, எண்ணுவோர்-உபதேசஞ்செய்ய நினைப்பவர், இக்கு-இவ்வுலகத்தில், நம் பிணவர்களுக்கு-மூட நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கு, தெய்வங்குருவும்-கடவுளும் ஆகியவரும், உண்டு என்பர்-உண்டென்று உபதேசிப்பவர், திருடர் ஆவர்-கண்ணாகியவராவார்கள், தம்மைக்காண்கிலார்-ஆன்மாவாகிய தம்மை அறியாதவர்களும், குருக்கள் வேடங்கொள்ளுவோர்-ஆசிரியர்களைப்போல் பொய்வேடம் தரிப்பவர்களும், குருடர் (ஆவர்)-ஞானக்கண்ணில்லாத குருடர்களாவார்கள், மருந்துறந்தபோ-அஞ்ஞானம் நீங்கினவர்கள் யாரென்றால், நிராசைமன்னிவாமும்-ஆசைகொடுக்கின்ற, புண்பர்காண்-புண்பியவர்களுமாம், (ஏ-மு)

9.

பொய்யர்யாவ ருடவினாசை பூட்டியாட்டிப் போக்குவார
மெய்யர்யாவர் மலைவுதீர வேதமுடிவைக் காட்டுவா
ரையாயாவ ரையநீங்க வாதுயநத மூட்டுவார்
வெய்யர்வேட மிட்டுவிடவ வெறிகொடுங்குங் திரிவரே.

(இ-ள்) பொய்யர்யாரென்றால்-பொய்ப்பேசுகிறவர்கள் யாரென்றால், உடவினாசை பூட்டி-தேகாபிமானம் ணட்டி, ஆட்டி-அவ்வாசையில் உழுவதவத்து, போக்குவார-வாழ்கான் வினாபக்திப்பவர், மெய்யர்யாவர்-உண்மைபேசுகிறவார் யாரென்றால், மலைவுதீர-சீடனிடமயக்கமீங்க, வேதமுடிவை-வேதத்தின் முடிவாகிய ஆன்மரூபத்தை, காட்டுவார்-கீதானென்று தெரிவிப்பவர், ஐயாயாவர்-சந்தேகம் தீராதவர்யாரென்றால், ஐயமீங்க-சீடனிட சந்தேகமெனிய, ஆதியந்தம்-முதலும் முடிவுமாகிய அறிவுதீரானென்று, ஊட்டுவோர்-அறிவிப்பவர், வெய்யர் (யாவர்)-கொடியர்யாரென்றால், விபவவேடமிட்டு-ஞானச்செல்வாகலைப்போல் பொய்வேடம் தரித்து, வெறிகொடு-பணம்பறிகளும் பயித்திடங்கொண்டு, எக்குத்திரிவர்-எவ்விடத்திலும் அறிவினரை மயக்கித்திரிவார், (ஏ-மு)

10.

நன்றிமறவாமை.

இப்பாரிற் பிறந்திருக்கு மிக்கணுக்கிங் காளாகி
யொப்பேது மறியாத வொருபொருளை யறியேனை
முப்பாழும் பாழாக்கி முதற்குனி யங்கடத்தி
யப்பாலில் வாழவைத்த வடிமறக்க லாவதுவே.

(இ-ள்) இப்பாரில்-இவ்வுலகத்தில், பிறந்த இறக்கும்-ஜனித்துமரிக்கும், இரக்கணுக்கு-சங்கடத்திற்கு, இவகு ஆளாகி - இவ்விடத்திலடுமை யாகி, ஒப்பேதுமறியாத-சமானாகிதமான, ஒருபொருளை - யாவந்தானும் வஸ்துவை, அறியேனை-அறியாதவென்னை, முப்பாழும்-சாக்கிரதை-சொப்பனம்-சுழுத்தியெனும் மூன்றுபாழையும், பாழாக்கி-பொய்யாக நினைக்கச் செய்து, முதற்குனியங்கடத்தி-இம்மூவவத்தைக்கு முதற்காரணமாகிய பிரகிருதியையுந் தாண்டிச்செய்து, அப்பாலில்-துரிபவடிவில், வாழவைத்த-சுகமாய் நீத்தியனாகவாழச்செய்த, அடிமறக்கல்-ஆசிரியரது திருவடிகளைச் சித்தியாதிருக்க, ஆவதுவே-கூடுமோ? கூடாது. (எ-று) 1.

விருப்புவெறுப் பாருலக விடயநெருப் பார்,
தறக்குழைந்து கருகியதி னாதியந்த மறியேனை
பரப்பிரம மாக்கிமயிர்ப் பாலமெனு மறிவேற்றித்
தூரக்கவடி வாக்கடிக டுகிமறக்கத் துரிசறுமே.

(இ-ள்) விருப்புவெறுப்பாம்-அனுகூல வத்துக்களாகவும்-பிரதிகூலவ த்துக்களாகவும், விடய-காணப்படுகிற, உலகநெருப்பாற்றில் - உலகமென் கிற நெருப்பாற்றில், இழிந்து-இறங்கி, அறக்குழைந்து - மிகவுங்களைத்து, கருகி-வெந்து, அதின் ஆதியந்தம்-அதினது உற்பத்தியும் முடிவும், அறியேனை-தெரிந்துகொள்ள சத்தியற்ற வென்னை, பரப்பிரமமாக்கி-மேலான பகவச்சொருபமாக்கி, மயிர்ப்பாலமெனும்-மயிர்போனுட்பமாகிய வாகாவ தியெனும், அறிவேற்றி - ஞானவேணிமேலேறச்செய்து, தூரக்கவடிவாக்கும்-மோகவுடிகவாகச்செய்யும், அடிகள்-ஆசிரியர் திருவடிகளில்செய்யும், துகிமறக்க-தோத்திரத்தைமறந்தால், துரிசறுமே-குற்றம் நீக்குமா? நீக் காது. (எ-று) 2.

மலநாறு முடல்வியக்கு மட்டிகட்டு வகுத்தபல
குலகோத்த வளரார்முந்த குருடரின்பின் விழுவேனைப்
புலையாண வப்பகையைப் போக்கியலி வாக்கிமுத்தி
நிலமேற்றி வாழ்வருளு நிமலனடி நினைவறுமே.

(இ-ள்) மலநாறும்-மலநாற்றமுடைய, உடல்வியக்கும்-தேஜத்தையே காணென விரும்பும், மட்டிகட்டுவகுத்த-முடகுக்குழியரித்தணித்த, குலம்

கோர் அனர்துதிவமிசமாகிய சேற்றில், ஆழ்த-அழுத்திய, குருடரி
ன்பின்-அஞ்ஞானிகளாகிய அந்தகரின் பிறகே, விழுவினை-அஞ்ஞான கோத்
திசசேற்றில் விழுந்தாமும் என்னை, புலையாணவ-மாயிசத்தாலாய உடலு
யானெனும் கருவமாகிய, பகையைப்போக்கி - விரோதத்தைக்கி,
அறிவாக்கி - ஆன்மாவையானெனும் அறிவுண்டாக்கி, முத்திரிவ
மேற்றி-மோகஸூயியில் ஏறச்செய்து, வாழ்வருளும்-அழிவினாப்போகக்
தவாழ்வைக்கொடுத்த, நிமலனடி-நிருமலனாகிய ஆசிரியன் திருவடிபு
(கிணையாவிட்டால்), கிணவறுமே - என்மனம் கிணையாது கிற்றாமோ? கிற்
காது. (எ-று) 8.

சித்தசித்து வடிவாகித் திகழ்மனதைச் செயிக்கவழி
பக்கிசித்தி யோகமெனப் பகட்டுவர்பின் பரிந்தேனை
பெத்தமுத்தி மாயையிற பேசுவதென் னறிவலது
சத்திலையென் றளித்தவடி தனைமறக்கற் சார்பெதுவே.

(இ-ள்) சித்தசித்து வடிவாகி-சைதன்னியம் ஜடமனனும் ரூபமாகி,
திகழ்மனதை-பிரகாசிக்கும்மனதை, செயிக்கவழி-ஜயித்தக்கும்வீதம், பத்
திசித்தி-முன்னிலைச்சட்டிடத் தன்புனைத்துக் கருவியைப்பணிந்து பத்திசெ
ய்வதாலும், அணிமா-லக்ஷிமாவாதி அஷ்டமாதி சித்திகன்பெற அப்பியாசிப்
பதாலும், யோகமென-அடயோகம்-லபயோகம்-மந்திரயோகம் முதலிய
யோகாப்பியாசம் செய்தலாலும் ஆமென, பகட்டுவர்பின்-வேஷபாஷை
ளால் பிரமிக்கசெய்து எமாற்றுவர்பிறகே, பரிந்தேனை-அன்பாகச்சென்ற
என்னை, பெத்தமுத்திமாயை-ஆன்மா பத்தப்பட்டதெனலும் மோகஸு
மையுமெனலும் அஞ்ஞானமாகுமாயின், பிறபேசுவதென்-மற்றதனதென்
றுசொல்வதால் என்னபயன், அறிவலது-ஞானத்தைத்தவிர, சத்திலையெ
ன்று-அழியாத பொருளென்று மிலையென்று, அளித்தவடிதனை-ஞானே
பதேசஞ்செய்த ஆசிரியர் திருவடிகளை, மறக்கில்-மறந்தோமானால், சார்பெ
துவே-கமற்கு ஆதாரம் வேறெதுவாகும்? ஒன்றுமில்லை. (எ-று) 4.

அரிபெரிய னலபெரிய னானெனனை வாநாடிப்
பெரியர்கருத் தறியாது பிதற்றுவர்பின் றிரிந்தேனை
யொருபொருளை யன்றியிலை யுலகமென் வனாவதத்திற்
கரிவாவே காட்டடிக டனைமறக்கச் சமூக்கறுமே.

(இ-ள்) அலபெரியனான்-கிவன் பாத்மஸூரையவனவன், அரிபெரி
யன்-விஷ்ணுவே பாத்மஸூரையவன், எனவே-என்று, வாநாடி-சுண்ண
செய்து, பெரியர்கருத்தறியாது-அரியுமிவனும் ஒன்றானென்று தெரி
த்தபெரியோர் எண்ணத்தை யறியாமல், பிதற்றுவர்பின்-வாய்ஒயாது பித்
தயேமல் பேசுவோர்பிறகே, திரிந்தேனை-அனைத்து திரிந்தவென்னை, ஒரு
பொருளென்று-ஒப்புற்றானவனதுவைத்தவிர, உலகம் இவைஎன-உல

கம் வேறுகவில்லை என்று, அனுபவத்தில்-சீடனது அனுபவத்திற்கு, சரிவரவே-சரிப்பட்டு வரும்படி, காட்டடிகூந்தனை-தெரிவிக்கும் ஆசிரியர்கிருவடிகளை, மறக்க-மறத்தால், சமூக்கறுமே-பொய்க்கோல விழுமாபடி நீங்குமோ? நீங்காது. (எ-று) 5

அவரவர்க ணினையுநினை வவர்க்குமுதிர்யென்னது
சிவன்செயலென் றறைந்துநீர் சிறுமைசெபடித் திரிந்தேனை
யவத்தையொரு மூன்றுமறுத் தாநந்த வடிவாக்கப்
பவங்கெடுத்துத் தடைவிடுத்த பதமறக்கும் பான்மையதே.

(இ-ள்) அவரவர்கள்-அவரவர்களும், நினைவு நினைவு-எண்ணும் எண்ணங்களே, அவர்க்குமுதிர்-அவர்களுக்கும் பலகைப்பலிகளும், என்னுது-என்று சொல்லாமல், சிவன்செயலென்று-எல்லாஞ் சிவனுடைய செயலையென, அறைந்து-சொல்லி (அதினுமுறுதியின்றி), பிறர் சிறுமைசெபடி-அத்தியரது குற்றங்களை எடுத்துரைத்த நிச்சித்து, திரிந்தேனை-மூடனாய்த் திரிந்தவென்னை, அவத்தையொருமூன்றும்-சாக்கிர-சொப்பன-சமூத்தியெனுமூன்று அவஸ்கைகளையும், அறுத்து-மறக்கசெய்து, ஆனந்தவடிவாகி-எனைஞாணந்த்-சொருபமாக்கி, பவங்கெடுத்து-எனது பிறப்பைப்பொய்யாக்கி (பிறத்திலாயெனக்காட்டி). தடைவிடுத்த-துக்க நிவர்த்தியெய்வித்த, பதம்-ஆசிரியர் திருவடிகள், மறக்கும் பான்மையதே - மறக்கத்தக்க தன்மையுடையவைகள் ஆகுமா? ஆகாது. (எ-று) 6.

பராபரனென்றுரைத்தமொழி பபனநியாக் குரவர்மடிகி
தராதலத்தி லவர்கண்மொழி தலையின்மிசைச் சுமப்பேனை
புராதனபே ரறிவூட்டிப் புகல்வாட்டி யிருளோட்டிக்
கராளமறுத் தாண்டவர்தங் கழன்மறக்கக் கரிப்பறுமே.

(இ-ள்) பராபரன் என்று-மூன்னவனும் பின்னவையுமாகி யிருக்கிறவன் ஒருவனை யென்றறிந்துபெயரிட்ட, உரைத்தமொழி-பெரியோர்வார்த்தையின், பயனரியா-பிரயோஜனத்தைத்தெரிந்து கொள்ளாத, குரவர்மலி-ஆசிரியர் நிறைந்திருக்கிற, தராதலத்தில் - பூவுலகத்தில், அவர்கள் மொழி-அவர்கடும் ஜீவேசுபேதபோதக வார்த்தைகளை, தலையின்மிசை - தலையிது, சுமப்பேனை-சிரோட்டமாக வணிந்துகொண்டவெனை, புராதனபேரறிவூட்டி-பழமையாகிய பெரிய ஞானவடிவைப் புளிப்பித்து, புகல்வாட்டி-அன்னியத்தோற்ற வாதாங்களைக்கெடுத்து, இருளோட்டி-அஞ்ஞாணத்தகாரத்தையறுத்து, கராளமறுத்து-திக்குணங்களின் வழிப்புகாதுதெடுத்து, ஆண்டவர்தம்-எனை யாட்டுகொண்டவரது, கழல் மறக்க-பாதங்களை மறத்தால், கரிப்பறுமே-பிறவிபயம் நீங்குமோ? நீங்காது (எ-று) 7.

கொலைகளவு காமாகி கொடுநரகத் தீச்சூழ்ந்து
நிலைகலங்கி மனம்புழுங்கி நெறியொதுங்கி நின்றேனை
கலையுணர்வி னும்சாரதிக் கடலாடச் சுகநீட
மலைவோட வைத்தவடி மாண்பதனை மறப்பதுவே.

(இ-ள்) கொலைகளவுகாமாகி-மனிதராதி உயிரகொலைபுரிதலும், பிறர்
பாருளித்திருந்தலும், பரஸ்திரிகனை யிச்சித்தலும் இவைமுதலாகிய தூர்ச்
செய்கைகளெனும், கொடுநரகம்-கோரகமெனும், தீச்சூழ்ந்து-ஜுவாலை
ளாவ சூழப்பெற்று, நிலைகலங்கி-சின் ததன் நிலையினின்று வேறுபட்டு,
மனம்புழுங்கி-மனம்வருந்தி, நெறியொதுங்கி - மெய்ஞ்ஞானமறியும், வீழி
யன்று நீங்கி, சின்றேனை-அபிபாய வழியிலவின்ற வென்னை, கலையுணர்வி
றும்-வேதாதிமெய்ஞ்ஞான சாஸ்திர ஆராய்ச்சியாலுண்டாகும், சாந்திக்
கடலாட-விஸ்வரத்தியெனும் சமுத்திரத்தில் மூழ்கவும், சுகமநீட - ஆத்மா
நத சந்தோஷம் அதிகமாயடையவும், மலைவோட-அறியாமைமீங்கவும், வை
த-அழி-செய்துவைத்த ஆசிரியர்திருவடிகளின், மாண்பதனை - பெருமை
யை, மறப்பதுவே-மறக்கலாமோ? மறக்கப்படாது. (எ-று) 8.

அகண்டசச்சி தாநந்த மாருமெனின் மகிழாம
லிதபரங்க ளாஞ்சடங்குட் கேற்றமுரைத் திரங்குமெனைச்
சுகவடிவ னுக்கமலஞ் சோருமரு ளுரைதேக்கி
யகமயகக மழித்தவரின் னடிமறக்க வறிவுறுமே.

(இ-ள்) அகண்டம்-குறைவற்றதும், சச்சிதாந்தமாகும்-அழியாததும்-
ஞானவடிவானதும்-ஆனந்தமயமானதுமான, எவரில் மகிழாமல்-எனசொ
ருபத்தில் சந்தோஷிபாமல், இதபரங்களாம்-இவ்வலகம் மேலுலகமெனும்,
சடங்குட்-அஞ்ஞானதோற்றசடப்பொருட்களுக்கு, ஏற்றம் உரைத்து-
என்னினுஞ் சிறந்தவைகளெனத்துதித்து, இரங்குமெனை - அவ்வுயர்வாம்
பொருட்சுகம் கிடைக்கவிலலையே என்று பரிதபிக்கும் எவ்வே, சுகவடிவ
னுக்கி-ஆர்தாதம் சொகுபனுக்கி, மலஞ்சோரும்-ஆணுவம்-காமியம்-மாய்
கையெனும் மும்மலங்களும் மறையும், அருளுரைதேக்கி-கிருபாவார்த்தை
களென்னும் வெள்ளத்தை நிறைத்து, அகமயக்கம்-மனநிலுள்ள பேததிரு
ட்டிமயக்க வெப்பத்தை, அழித்தவரின்-நீக்கினவரின் அடிமறக்க-திருவடி
யைமறக்கின், அறிவுறுமே-மெய்ஞ்ஞானம் உதயமுண்டாகுமா? உண்டா
காது. (எ-று) 9.

லேதமுத லாதிகலை விரிக்குமெனை யறியாம
லோதிபிறர்க் குறைத்துமறை யுண்மைதனை யறியேனை
யாதியாந்த நீமறையி லறிவதெதை யுணையலது
போதுமுரை யெனவொழித்த புனிதனடி போற்றறிதே. -

(இ-ள்) வேதமுதலாதிகலை - (இருக்கு-யஜுர்-சாமம்-அதர்வணமாகிய
நாலுவேதங்களும், மந்திரம்-விபூஷணம்-நிகண்டி-சந்தோபிதம்-நிருத்தம்-

சொதிடம் முதலிய ஆறுவேதாக்கங்களுக்கும், மீமாஞ்சை-தருக்கம்-புராணம்-
தருமநவாகிய வுபாங்கம்மாலும்) ஆய்ந்தபதினாலு அபுரலித்தைகன், விரிக்கு
மெனை-விரித்துச்சொல்கின்ற ஆன்மாவாகிய என்னை, அநியாமல்-சந்தேக
விபரீதமறத்தெரிந்து சொன்னாமல், ஒதி-அவ்வபரலித்தைகன் பதினாலு
யும் வாசித்தும், பிறர்க்குரைத்தும் - அயலார்க்கு அவற்றைக்கற்பித்தும்,
மறையுண்மைதனை-வேத சிச்சயார்த்த வீரகசியத்தை, அநியேனை-அநியா
தவென்னை, ஆதியந்தமீ - வேதாரம்பமுதல் மென்னசுபாவவரைசெய்
தான்மீ, (ஆகையால்), உணையலது - பரவித்தனபெனும் ஆன்மசொருபியா
கிய) உன்னையல்லாமல், மறையிலறியுதெதை-வேதத்தில் அறித்துகொண்
வது எதை, போதும் உரைஎன-வீண்வார்த்தையாவது போதுமென்று,
ஒழித்த-சந்தேக விபரீதத்திலிருந்து நீக்கின, புனிதனடி-புண்ணியவான்
நிருவடியை, போற்றரிதே-துதித்தல் அரிதாருமோ? ஐகாது.(எ-து) 10.

ஆகசெய்யுள் 156.

சாதன முறைமை.

0

பிரிவறு நின்னிலே யேதது பரகதி
பேசறு கேவல நிருவாணம்
புரிவற மனமறு மிடமது சுயநின்
பொருவறு நன்னிலை பரிபூர்ணம்
சுரியறு நன்னிலை யீதிநி னின்றவர்
சோர்கிலர் பவபா ராவாரம்
பரிவொடு வந்தரு னாதமு னைக்குரு
பதமலர் பிரிகில நொருநாளும்.

(இ-ன்) பிரிவறு நின்னிலே ஏது - பிரியக்கடாத உன்சுபாவஸ்திதி
எதுவோ, அதுபரகதி-அதுவே மேலான பதவிவாம், பேசறுகேவல நிரு
வாணம்-பேச்சற்ற தனிமையான மோகமுமாகும், புரிவறு, மனமறமி
டம்-மனமறக்கடியதுமான இடமும், அது-அதுவே, சுயம்-ஆக்கவழிக்
கப்படித்த, நின்-உன்னுடைய, பொருவறு நன்னிலை-ஒப்பற்ற கண்ணிலைமை
யும், பரிபூர்ணம்-நிராபேகநிகழையும் ஆகும். சுரியறு நன்னிலையீது -
சுழற்சியற்ற கண்ணிலையும் இதுவே, இதில் நின்றவர்-இந்த ஆன்மசொருப
நிலையில்கின்றவர், பவபராவாரம்-பிறவிக்கடலில்கண்ணைய, சோர்கிலர்-
முத்தியாதியாத கையறுப்பெருர் என்று, பரிவொடு-அன்போடு, வந்தருன்-

எதிரில்வந்து கிருபையோடு உபதேசித்த, நாதமுனியெனும் ஆசிரியரிட, பச்சமலர்-தாமரை மலரோத்த பாதத்தைவிட்டு, ஒருகாலும் பிரிகிலன்-ஒரு நாளும் பிரியமாட்டேன். (எ-று) 1.

பொன்றினர் கனவிற் போகலர் நனவிற்
போன்றது துரியந் தனினைசம்
புன்றினர் நனவி லுடல்கெட லறிகில
ருறுகிலர் மாணப யமிலேசம்
ஆன்றியு மதுவது வாகவி ளங்குவ
தறிவல துண்டெனல் படுமோசம்
என்றிவை வந்தரு னாதமு னிக்குரு
வினைமலர் மதமென் னுயிர்வாசம்.

(இ-ள்) கனவில்-சொப்பனத்தில்; பொன்றினர்-செத்தவர்போல் தன்னைப்பார்த்தவர், கனவில்-சாக்கிராவஸ்தையில், போகலர்-தான் பிழைத்திருக்கக்கூண்டு சொற்பனத்தில் கண்டசாவு பொய்யென்று நினைவார், போல்-அதைப்போல், அறு-சகலகேவலமற்றதும். துரியந்தனில்-சூலத்திற்கு மாதாரமானது மாய அறிவினில், நேசம்-ஒன்றினர்-அந்தாங்க பத்தியால் கலந்தவர்கள், நனவில்-ஜாக்கிராவஸ்தையில், உடல் கெடல்-உயிரை விட்டு உடல்கீழ்க் கசிக்குமென்பதை, அறிவிலர்-அறியமாட்டார்கள், மாணபயம்-நசிப்புத்துக்கத்தை, இலேசம்-கொஞ்சமுங்கூட, உறுகிலர்-அடையார்கள், அன்றியும்-இதல்லாமலும், அதுவதுவாக-அவ்வவ்வாகாரமாக, விளங்குதல்-பிரகாசித்தல், அறிவலதுண்டெனல்-ஞானமல்லாது வேறுசத்தை உண்டெனப்பழகல், படுமோசம்-முழுதும் மாயாமோகமாம், என்று-என்று, இவை-இவ்வண்மையை, வந்து அருள்-வந்துகிருபையோடு தெரிவித்த, நாதமுனிக்குரு-நாதமுனியெனும் ஆசிரியரது, இனைமலர்பதம்-தாமரை மலர்போன்ற இரண்டு திருவடிகளே, என்னுயிர்வாசம்-எனதுயிர்விட்டுப் பிரியாது வலிப்பதற்கிடமாம். (எ-று) 2.

எங்கெங் கேதுத டிக்கினும் விடாம
லேதோ தடித்த தெனுநீராக்கால்
அங்கங் கதுவறி வாகக் கரைத்தி
டயலறு மென்றன னருளுஞ்சால்
இங்கென் வினைவலி கெடமன மானை
யெரிந்து கரிந்திட வெழில்வாக்கால்
அங்கங் கென்லறு நாதமு னிக்குரு
வடிசந் தித்திட மிகுதேக்கால்.

(இ-ள்) எங்கெங்கு-சீடனே! உனக்கு எவ்வெவ்விடங்களில் தடிக்கினும்-எது தோன்றினாலும், விடாமல் அதைவிடாது பின்பற்றி, ஏதோதடி

த்தது-எது அப்படியேதான்நினைது, எனும் நோக்கால்-என்ற விசாரணைகிரு
ஷ்டியால், அங்கங்கது-தோன்றின அய்வவ்விடங்கனிவதை, அருள்நோக்
கால்-ஆசிரியரிட கிருபாதிருஷ்டியால், அறிவாகக் கரைத்திரும்-ஞானவடி
வாய்க்கரைந்திடும், (அன்றிடும்), அயலறும் என-உன்னிலும் அயலுண்
டெனும் நினைவு நாசமாகுமென்றும், எழில்வாக்கால்-தெரிவித்த ஆசிரிய
ரிட அழகியவாக்கால், இங்கென்-இவ்வுலகில் என்னுடைய, வினைவலி
கெட-நல்வினை தீவினையின்பலம் கெடவும், மனமாயை - மனமெனும்
மாயையுமதின்காரிய வடிவங்களும், எரித்து கரித்திட - ஞானஞக்கனிபற்றி
சத்தம்றுப்போகவும், என்றன்ன-என்று சொன்னான், அங்கிங்கெனலறு -
அங்கு இங்கு எனும்பேதம் நாசமாகச்செய்த, நாத முனிகஞ்ருவடி-நாதமு
னியெனும் ஆசாரியரடிநனை, சித்தித்திட-நினைக்க, மிகுதேக்கு - மிகவும்
மதராமாம். (ஆல்-அரை) (எ-று)

3.

நீயுல குடலுயி ருண்டென நனவி
னினைநதிடு நினைவா லுளவாகும்
நீயெயி துளதெனி லியையுள வென்று
நினைநதிட வாரா தவைபோகும்
நீயறி வாகிநி லைததுவி ளங்கிட
நிவா சனையாய்ப் பவமேகும்
நீயல திலைநா நென்றவ னடிநா
நின்றில துலகுண் டெனுமோகம்

(இ-ள்) நனவிலீ-ஜாககிரா வஸதையில்நீ, உலகு-உடல்-உயிர்-உலகம்
உடலும்-ஜீவனும், உண்டென நினைந்திடு-உளவென நினைத்துவந்த, நினை
வால்-எண்ணத்தின் சத்தினால், உளவாகும்-உள்ளன்போன்று கொள்
ன்படுகின்றன, எஃதுளதெனில் - எது உண்டாயிருக்க, இவைவுள
வென்று-இந்த ஜகஜீவபரம் உளவென்று; நீ நினைத்திட-நீநிதானித்துணர்
நதிட, வாராது-இவைகளுளவாகக் கொளப்படாது, அவைபோகும்-அவை
நின் எண்ணமேயாகப் புலப்படும, நீயறிவாகி-நீ ஞானவடிவாகி, நிலைதது
விளங்கிட-நிலைபெற்று பிரகாசிக்க, பவம்-பிறப்புண்டென்பது, நிவாச
னையாய்-வாசனாகியமாகி, ஏகம்-மறைத்துபோகும், நான் நீயலதிலை-
நானும் நீயெயலலாது வேறில்லை, என்று-என்று, அவனடிநா - அவனது
திருவடியை எனக்கு பற்றுக்கோடாகக் கொடுக்க, உலகுண்டெனும்-உல
கம் உள்ளதென்கின்ற, மோகம் நின்றிலது - ஆகை நிலையற்றப் போ
காது. (எ-று)

4.

அறிவறி யாமைக ளாகியு மாகா
வறிவே தானு குதன்ஞானம்
குறியிது போன்மெய்க் குறியில தென்றது
குறியி லடங்குவ ததுமோனம்

வெறிகொடு பலபல சாதனை மேற்கொடு

• வீண்பட விடலே னிவையினம்

செறிதர வெணையா னாதமு னிக்குரு

செப்புரை யேமா னநூனம்,

(இ-ள்) அறிவறியாமைகள்-பாவபதார்த்தங்களே அபாவங்களின், ஆகியும்-சொருபவடிவமாகியும், ஆகாவறிவே-அவ்வடிவங்களாகாமற் சாக்ஷியாக விருக்கும் ஞானமே, தானாகத் தவ்-தானாக நின்றல், ஞானம் - மெய்ஞ்ஞானமாம், குறியிதுபோல் - இவ்வடையாளத்தைப்போல, மெய்க்குறியிலதென்று-உண்மையான முத்திரையிலையென, அகருறியில் - அச்சின்முத்திரையில், அடங்குவது-மேகோக மடங்கிநின்றல், மோனம்-மௌனமாகும், வெறிகொடு-பைத்தியங்கொண்டு, பலபலசாதனை-அநேக முத்திரைசாதனை, மேற்கொடு-எற்றுக்கொண்டு, வீண்படவிடல்-பிரயோஜனம் மற்றதேயென்று பிறகு கைவிட்டுவிடுவது, ஏன்-யாதுக்கு, 'இவைவீணம்-கற்பனை' யாகிய இவைகள் மதியினம் என, எனைச்செறிதர ஆன் - எனையானுடைய யாட்கொண்ட நாதமுனிக்குரு-நாதமுனியெனும் ஆசிரியர், செப்புறையே-சொல்லிய வாரத்தைக்கே, மானம்நூனம்-பெருமையும் துட்பரும உண்டாகியிருக்கின்றன. (எ-று)

5.

நாமல வுலக நாமல பிரம்

நாமுயி ரெனடரப நன்றாகும்

நாமுட லலவே வுயிரறி வலவோ

நமைவிட டி.ல்கு வ வன்றாகும்

நாமுட லாகா நிலைநின் றிடவிவை

நாமுரு வாயன் ரென்றாகும்

நாங்கண் டோகீ காணென குருவரு

ஊட்டி ன னயவனு னின்றாகும்.

(இ-ள்) நாமலவுலகம்-நாமுலகவடிவமாகோம், நாமலபிரம்-நாமப்பிரம் வடிவமுமாகோம், நாம் உயிரென்பாய்-நாமகிது ஜீவர்களே என்பாய், நன்றாகும்-இது நன்மையேயாகும் என்றாலும், நாம் உடலலவே-நாம் சரீரவடிவ மல்லவே, உயிர் அறிவலவோ-ஜீவன் அன்புபாதிப்பிரிய ருபனல்லவோ?, நமைவிட்டு-ஜீவஞானவடிவாகிய நம்மைவிட்டு, இலகுவதன்றாகும்-உலகமும் பிரமமும் பிரகாசிப்பவையல்லனவாம், நாமுடலாகாதீ - நாம உடல்வடிவமாகாது, நிலைநின்றிட-அறிவாய்நிலையில் நிலைத்திட, இவைநம் முருவாய்-இச்சகம் பிரமபேதம் நமதாகாரமாக, அன்று ஒன்றாகும்-அக்காவதநிலை கமாகவேவிளகுகும் நாம்கண்டோம்-ஆனமாவாகிய என்னையறி அனுமாத்நிரம் வேறிலையெனு முனுவதத்தை நாமறிந்தோம், நீகாணென-

நீயுமப்படியே யறிவாயென்று, குருவருள் நாட்டினன் - குருகுருபையல்
என்கிலைக்கச செயதான், அனுவுமயல்-எனையன்றியனுவும் வேருக, இன்
றாகும்-இல்லையாகும். (எ-று)

6.

கண்ணா டியிலவரு கண்ணினை காண்பார்
கண்ணிடை காண்பார் வெளிகாண்பார்
விண்ணு டிச்சா யைமதி யிரவி
விளக்கொடு நாசியி னுணிகாண்பார்
புண்ணு குவர்வளி நடைதடை பூண்பா
பொய்யுரு வலதுத மைக்காணார்
தண்ணா மொழிதரு நாதமு னிக்குரு
தாளினை பூண்பா தமைக்காண்பார்.

(இ-ன்) கண்ணடியில்வரு-கண்ணடியில் தோற்றுகிற, கண்ணினைகா
ண்பா-இடிண்டிகண்டுவையும் இமைக்காமல் சிலர் பார்ப்பார்கள், கண்ணி
டைகாண்பா-சிலர் இரண்டிகண்டுகரு மிடையிலுள்ள புருமத்தியைப்
பார்ப்பார்கள், வெளிகாண்பார்-சிலர் ஆகாயவடிவையே பார்த்திருப்பார்
கள், விண்ணுடிச்சாயை-சிலர் ஆகாயத்தை நாடிச்சாயாபுருவதையும், மதி
இரவி-சந்திரபிம்பத்தையும்-சூரியபிம்பத்தையும், விளக்கொடு - விளக்கை
யும், நாசியின் துளிகாண்பா-மூக்கின் துளியையும் பார்ப்பார்கள், வளிந
டைதடை பூண்பார்-உடலெங்கும் கிரமமாய்ச்செல்லும் மூச்சைத்தித்து
இரேசகத்தைப்பூரகத்தில் கும்பமாய் நிறுத்திமூன்பின்னாகுகுறிய அபியா
சிப்பார்கள், புண்ணுருவர்-இவ்வாறு பார்த்து மனம்புண்ணுருவார்கள்,
பொய்யுருவலது-இவர்கள் காண்பதுபொய் வடிவமேயல்லது, தமைக்கா
ணார்-மெய்ஞ்ஞான வடிவமாகிய தங்களை காணார்கள் (என்று), தண்ணார்
மொழிதரு-குளிர்ச்சிபொருந்திய வார்த்தையால் திருபதிசெய்த, நாதமு
னிக்குரு-நாதமுனியெனும் ஆசிரியரின், தாளினைபூண்பார்-இரண்டுபாதல்
தலையும் தலையிலணிவோர்கள், தமைக்காண்பார் - தனது ஞானவடிவைத்
தரிசிப்பார்கள், (எ-று)

7.

கற்பனை சேராக் கதிகே னெனையான்
காணேன பிரியே னறிவொன்றே
முற்படு மேலெது காண்பேன் பிரிவேன்
முனிவரு னேதனு வயலின்றே
தற்பர மாகவி ளங்கு நிலைத்த
சதோதய மறிவொன நெனுமன்றே
யுறபவ காணுக கெரியென சறகுரு
வுதவின னுபதே சமுநன்றே

(இ-ன்) கற்பனைசேரா-ஜாதிமதாச்சிரம நேகேந்திரியாதி பொய்சே
ராச, கதிகேள்-வழியைக் கேட்பாயாக, எனையானகாணேன் - என்னையா

ன்பாரேன். ஸனெனில், பிரியேன்-எண்ணவிட்டுயான் கீக்கேன். ஆகையால், அறிவொன்றேமுற்படுமேல்-அறிவே எவற்றிற்கும் முத்தர் காணப்பொருளாகுமாதல், எது காண்பேன்-அறிவிற்குட்படாத எந்த பொருளைப் பார்ப்பேன், பிரியேன்-அறிவைவிட்டு எப்படிபிரியேன்-முனிவ்ருளேது-அறிவைத்தவிர வெறுப்பும் கிருபையும் என்பாலேது?, அணு அயல் இன்றே-அறிவைத்தவிர வேறு பொருள் தரும்பனவு மில்லையே, தற்பரமாகி-தானே மேலானகடவுளாகி, வினங்கிலைத்த - பிரகாசித்து நிலபெற்ற சதோதயம்-உண்மையுதயப்பொருளாகிய, அறிவொன்றெனும்-ஞானமொன்றையென்கிற, அன்றே-அப்பொழுதுகிதாகாசமே, உற்பவகானுக்கு-பிறப்பெனும்காட்டிற்கு, எரியென - அழிவுதரும் நெருப்புருவாமென்று, சற்குரு-நல்லாசிரியர், உதவினன்-உபகாரமாய்ச் சொன்னான், உபதேசமும்-சற்குரு உபதேசமும், நன்றே-நல்லபடியேயாகும். (எ-து) 8.

பாவனை புலகம் பாவனை சடலம்

பாவனை கண்டம கண்டபதம்

பாவனை யேகக துக்கம் வகதைகள்

பாவனை பந்தமு முத்திரிதம்

பாவனை யேமுக காலம் புண்ணிய

பாபம் பாலைகள் சாந்திசுதம்

பாவா பாவம் நீயல வேறல

பாரென் றுன்குரு பதஞ்சதம்.

(இ-ள்) உலகம் பாவனை-உலகம் நினைவுவடிவமாம், சடலம் பாவனை-தேகம் நினைவுவடிவமாம், கண்டபதம்-பேதத்தன்மையும், அகண்டபதம் - அபேதத்தன்மையும், பாவனை-நினைவுவடிவமேயாம், சுகதுக்கம்-நன்மைநீமையும், அவததைகள்-நனவு-கனவு-சமுத்திமுதலிய அவஸ்தைகளும், பாவனையே-நினைவின்பேதங்களே, பந்தமும்முத்தி-ஜீவன் அஞ்ஞானத்தால்கட்டுண்டதும், ஞானத்தால் விடுபட்டதும், நிதம்பாவனையே-நிச்சயமாய் நினைப்பின் வடிவமேயாகும், முக்காலம்-இறப்பு-எதிர்வு-நிகழ்வெனும் மூன்று காலங்களும், புண்ணியம்-பாவம்-சொர்க்க நரகமும், பாலைகள் - பலவித பாலைகளும், சாந்தி சுதம்-பொறுமையும்-கோபமும், பாவனையே - நினைவுவடிவமே, பாவாபாவம்-நினைப்பும் மறப்பும், நீயல - உன்சொருபமல்ல, வேறல-உண்ணவிடவேறுமல்ல; பாரென் றுன்குரு-இதை நன்றாய் நினைத்துப்பாரென்று சொன்னகுருவின்னுடைய, பதம்-நிருவடிகள், சுதம் - நிலையான துணையாகும். (எ-து) 9.

அறிவே பிரமமும் மறிவே நீநா

என்றெனின் மூட மனித்தியமே

அறிவிலே யேலோ ரணுவும் தோன்று

தகிலங் காலஞ் சத்தியமே

அறிவால் வந்தன வேதங் கீதமு
மறுபா னெண்கலை தத்தியமே
யறிவென னனவு பிறப்பிட மென்ற¹
என்றென லென்றும் சத்தியமே.

(இ-ள்) பிரமமும் அறிவே-பிரமும் ஞானவடிவமே, நீரான் அறிவே-
நீரான் என்கிறபேதவடிவும் ஞானமே, அன்றெனில் - அல்லவென்பையா
கில், மூடம் அறிதத்யமே-பிரமமும்-நீயம்-நானும் சடப்பொருளும் அறித்தி
யப்பொருள்களுமாகவேண்டுவரும், அறிவிலையேல்-ஞானமிலையேல், அகி
லம்காலம்-உலகமும் காலமும், ஓரணுவந்தோன்ற-ஒரு அற்பமும்-கிரிய
மாகாது, சத்தியமே-இஃது உண்மையாகும், வேதங்கீதமும்-மறைகளும்
பாட்டுகளும், அதுபானெண்கலை-அதுபததெட்டு கலைஞானங்களும், அறி
வால்வந்தன-ஞானத்தால் தோன்றிவந்தவைகளே யெனல், தத்தியமே-மெ
ய்யே, அறிவெனல்-ஞானமென்பது, நனவுபிறப்பிடம்-நீனைப்பு உண்டாகு
மிடம், என்றான்-என்று ஆசிரியன்-தெரிவித்தான, அன்றெனல் - அல்ல
யென்றல், என்றும் அசத்தியமே - எக்காலத்திலும் பொய்யேயாகும்.
(எ-று)

10.

ஆக செய்யுட்கள் 168.

அ ச ச ம்.

தானெவ னெனநன் கோரார் தனிமறை யுரையுங் கொள்ளார்
ஞானசாத திரங்க ளாயா நாலொரு கவிதற் றேயார்
மோனமே முடிவென் றேறதி முன்பின மலைவு தீரா
ரானக வாயா நிகதைக கவரைநா மஞ்ச மாநே.

(இ-ள்) தானெவனென-அற்றமென்பது தேகாதியாகிய ஜடவஸ்த
வா? அல்லது சைதன்னிய மெனஞானவஸ்துவா? என்று விசாரித்து, நன்
கோரார்-இதுதான் நானெனமயக்கமற வுணரார்கள், தனிமறையுரையும்-
ஒப்பற்றவேதம் ஞானத்தான் கீயென்று கூறும்வாத்தையையும், கொள்
ளார்-ஏற்றுக்கொள்ளார்கள், ஞானசாததிரங்கன, அறிவைப்பற்றிசொல்லும்
தூல்கலை, ஆயா-ஆராய்ந்து உணரார், நாலொருகவிதற் - ஞானநூலில்
நாலொரு பாட்டுகளைப் படித்து, ஓயா-மனமடக்கி நில்லாறாகி, மோன
மேமுடிவு-மனத்தின் சொருபஞானமாகும் மெனன்கிலையே முடிவான
கிலை, என்று ஒதி-என்று ஞானநூலில்படித்து முன்பினம்-அறிபாதகாலத்

தும் அறிந்தகாலத்துமுள்ள அலைச்சலெனும், மலைவதிரார்-அஞ்ஞானத்தி
லிருந்து நீங்கா, நித்தைக்கு-பிறரை நித்தைசெய்வதில், ஆனகவாயர்-தாவ
கன்கூடும் பேதஞானமே சரியென்று றோளம்போல் பறைபடிக்கும் வாயை
யுடையவர், அவரை-அத்தகைய மூடருக்கு, நாமஞ்சுமாதே-நாம் பயப்படு
கிறோம், (எ-உ) 1.

மாயையே திருக்கி னன்றோ மற்றதை துடைப்ப தென்பார்
பேய்மன நிலையா தென்றே பின்னொரு கணத்திற் சொல்வார்
நீயெவ னெனவே பொங்கி நிறுதுவாய் ஞான மென்பா
ராயத்திற் கலைபொய்ஞ் ஞானிக் காமநா மஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) மாயையேது-மாயையென்பது ஏது? இல்லை, இருக்கின் அன்
றே-இருந்தாலல்லவோ, மற்ற அதை-பின்னுமமமாயையை, துடைப்ப
தென்பா-நாசமாக்குவது என்று சொல்வார்கள், பின்னொருகணத்தில்-மற்
றொருகணத்தில், பேய்மனம்-அலைச்சலைத்தரும் மாயாமனமானது, நிலை
யாதென்றே-ஒருபடித்தாய் நிலைத்திராதென்றே முன்மாயையையிலையெ
ன்றவர், சொல்வா-சொல்வாகள், நீயெவனெனவே - அப்படிசொல்லும்
நீயாரென்று தெளிந்தோர் கேட்கில், பொங்கி-கோபித்தெழுந்து, ஞானம்-
சித்துமுதலிய வித்தைகள் கல்லாமல் வாயால் நான்ஞானியென்று சொல்
லும் ஞானத்தை, நிறுத்துவாய் எனப்-நிறுத்து இவையெல்லாம் வாய்ஞா
னமே யென்பாங்கள், ஆயத்திற்கு அலை-பொய்வேடத்தால் மூடர்களைமய
கி அவர்களிடம் சுறுகம்வாங்க அலைகின்ற, பொய்ஞ்ஞானிகு - அசுத்திய
வான்களுக்கு, அம்ம - ஐயோ, நாமஞ்சுமாதே - நாம் பயப்படுகிறோம்
(எ-உ) 2.

அன்பர்தம் வேட்டம் பூண்பா ரகர சம்போ வென்பா
ரின்பயீ வதற்கு மாறா யெவர்க்குமே துன்ப மீவார்
வன்மொழி புகன்று பக்கு வததினை யாய்ந்தோ மென்பா
ஜன்மத்தை வீண தாகருகு சண்டிகட் கஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) அன்பர்தம்-சிவனடியார்களின், வேட்டம்பூண்பார்-வேஷம்தரி
ப்பார்கள், அரகரசம்போவென்பார், அரகரசம்போவென்று உச்சரிப்பார்
கள், இன்பம் ஈவதற்கு-சுகத்தைக்கொடுப்பதற்கு, மாறாய்-எதிரீடாக, எவ
ர்க்குமே-எவ்விதமான ஓற்றகல்லாத யாவருக்கும், துன்பமீவார் - துக்கத்
தைக்கொடுப்பார்கள், வன்மொழிபுகன்று-கரோமான வார்த்தையால் சீடர்
மீதுதோஷம்சொல்லி, பக்குவத்தினை-நீ ஞானமடைய பரிபக்குவமானவ
னாவென்பதை, ஆய்ந்தோமென்பார் - ஆராய்ச்சிசெய்தோ மென்பார்கள்,
ஜன்மத்தை-சிரேட்டமான மனிதப்பிறப்பை, வீணதாக்கும்-ஆத்மஞானம்
பெறவொட்டாமல் வீணாகிக்கச்செய்யும், சண்டிகட்டு - பிடிவாதக்கார
ருக்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்படுகின்றோம், (எ-உ) 3

சகரணங்க வீசன் தருதலேன் தன்னைத் தேர்ந்திங்
கனுபவரவேச வீசனடியிற்சென் றடங்க வென்னின்
மனுதல தரும மாதிர வான்முறை முடிமுன் னென்பா
ரினிபொரு முரைப்ப மன்னு ரீதில்வாய்க் கஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) தனுசுரணங்கள்-சரீரமும் மனமாதியிந்திரியங்களும், ஈசன் தருதலேன்-கடவுள் கொடுக்கப்பெற்றதேன், தன்னைத்தேர்ந்து - தன்னை ஆராய்ச்சிசெய்து, இங்கனுப்பிரவேச-இங்கு தன்னுடன் பிரவேசித்திருக்கும், ஈசனடியிற்சென்று-கடவுளின் திருவடியிற் புருந்து, அடங்குவென்னில்-அடங்கி ஆசையற்றிருத்தற்கென்று சொல்லின், மனுதலதருமமாதிர-மனுவால் விதித்துள்ள குலாசாரப்படி தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய சுந்தியாவந்தனம்முதலிய நித்தியகருமமும் - சிரார்த்தாதிய நிமித்தம்பற்றி ஓகாலததில் செய்யும் நைமித்திககருமதருமாதிகளை, வான்முறை-வரிசைக்கிரமமாகமுன்முடியென்பார்-முன்னேமுடி பிறகு பத்திரானங்கலைத் தொடங்கலாமென்று உபதேசிக்கவருகிறார்கள், இனியெனுமுதற்பபம் - இனி அம்மூடாசிரியர்களுக்கு என்னபுத்தி சொல்லப்போகிறோம், அன்றார்-அத்தவையாருடைய சரீரில்வாய்க்கு-நியாயம்முடிவு அறியாதவாய்க்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்படுகின்றும். (எ-று) 4.

ஜீவனு மென்று னொருத் தேயந்தோ ரதையே வேத
நீயென வுரைக்கி லெச்சீர் கேட்குந்தோ மறைநா மததிற
கேயமி லரனீ யென்றே யிசைத்திடல் சிறப்பா மென்னின்
மாயவா திகளென் றோது மடமையிற் கஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) எத்தேயந்தோர்-எந்தர் தேசத்திலுள்ள ஜனங்கள்?, ஜீவன் நாமென்றுநார்-ஜீவனே நாமென்று நினைவாதவர்கள்? ஒருவருமில்லை, வேதம்-மறையானது, அதையே நீயென உரைக்கில்-அந்த ஜீவனையே நீயென்றுசொல்லுமானால், எச்சோகேந்தந்தோ-அவ்வேதத்திற்கு என்னபெருமை உண்டாச்சுதோ? ஒன்றுமில்லை, ஏயமில்-குற்றமற்று நிறைந்த, அரனீயென்றே-சுவணீ யெனவே இசைத்திடல்-சொல்லல், மறைநாமத்திற்கு-வேதமெனும்பெயருக்கு, சிறப்பாமென்னில் - மேன்மையென்று சொன்னால், மாயவாதிகளென்று-உலகிற்குமாயையே முதற்கூரணப பொருளெனக் கொள்ளும் தங்களுக்கு ருரித்தாதிய பெயரால் பிரம்மங்காரணமென்றுரைக்கும் உண்மையரை மாயாவாதிகளென, ஒதும் மடமையிற் - சொல்லும் அஞ்ஞானிகளுக்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்படுகிறோம், (எ-று) 5.

பத்திமெய்ஞ் ஞான நீதி பயனென வறிவ ரேற்பீன்
சத்தியந் தவறி ஞாயந் தனைக்கடூந் தனுவும் பேசார்

சித்தியு மகிமை பேசிக் திரவியந் தேடா ரென்னின்
முதநர்நீ ரென்ப் பழிக்கு மூடருக் கஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) பத்திமெய்ஞ்ஞான நீதி-குருபத்தியும் உண்மையாகிய ஆத்ம
ஞானமாம் நடத்தையும், பயனென வறிவரேல்-மோகப்பிரயோஜன மான
தென்று அறிவார்களானால், பின்சத்தியந்தவறி-பிறகு மெப்பபேசுதலை
ங்கி, ஞாயந்தனைக்கடந்து-நடுவு நிலைமையைத்தாண்டி, அத்துவும்பேசார் -
அற்பமும் பேசார்கள், சித்தியும்-அணிமா, லகிமா, மகிமா முதலிய அஷ்ட
மாதி சித்திகளையும், மகிமைபேசி-அவற்றின் பெருமையும் பிறர்க்குச்சொ
ல்லி, திரவியந்தேடார்-பணம் சம்பாதிக்கார்கள், என்னில்-என்று தேர்ந்
தோர் சொல்வாராகில், நீர் முத்தரென-நீர் எல்லாந்திறந்தஞானியென்று,
பழிக்கும்மூடருக்கு-நிறைகூறும் அறிவினர்களுக்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்ப
கிணரேம. (ஏ-அ) 6

அரியர னாதி நாமத் தரும்பொரு ளிலங்கி யார்த்தஞ்
சரவர ஶீரையார் தேடார் சாற்றுவா ருரையுங் கொள்ளார்.
பெரியவா வேடம பூண்டு பித்தரோ தீர்த்த மூர்த்தித்
தரிசன மளித்தோ ரென்று தருக்குவோர்க் கஞ்சு மாறே.

(இ-ள்) அரியரானாதி - விஷ்ணுவென் *முதலாயினோர்களின், நாமத்த
ரும்பொருள்-பெயரின் அருமையான அருத்தத்தினுடைய, இலக்கியார்த்
தம்-இலட்சணாத்தத்தையும், சரிவரவுரையார்-சரிபபட்டு வரும்படி சொல்
வார், தேடார்-நூற்பொருளை யுத்தியாதிகளில் தேடிப்பாரார், சாற்றுவார்-
எல்லாம்வல்ல கடவுள் சொருபநிலையைச் சொல்பவர்களின், உரையுக்கொ
ள்ளார்-வார்த்தையையும் ஏற்றுக்கொள்ளார் பெரியவாவேடம்பூண்டு-பெரி
யோரபோல் பொய்வேஷந்தரித்து, தீர்த்தம் மூர்த்திதரிசனம்-குளங்களில்
ஸ்நானம்செய்து விகிரகங்களைப்பார்த்து, அளித்தோர் - வணங்கும்படிச்
செய்தவா, பித்தரோ எவ்வித-பயித்தியக்காரரோவென்று - தருக்குவோர்
கரு - வீண்தர்க்கஞ்செய்து கருவிப்பவாக்கு, அஞ்சுமாதே - பயப்படுகி
ரேம. (ஏ-அ) 7.

பொய்யுல கென்ன நூலும் புனிதமெய்ஞ் ஞான மொன்றே
மெய்யென வுரையா நூலும் வேறுசா தனைக ளெல்லாந்
செய்திடப் பதிவி தநீது சிதையுமென் றுரையா நூலும்
வையயீ திலையென் றுலுண் மறுகுலோர்க் கஞ்சு மாறே. •

(இ-ள்) உலகம் பொய்யென்னுநூலும்-உலகம் அறிவினிடம் பொய்
யாகத்தோற்றுவித்து என்னுத சாஸ்திரமும், புனிதமெய்ஞ்ஞானம்-பரிசுத்
தமான உண்மை அறிவு, ஒன்றே மெய்யென - ஒன்றே நீஜமாயுள்ளதென,
உரையாநூலும்-சொல்லாத சாஸ்திரமும், வேறுசாதனைகள்-ஞானமிவாது

செய்கின்ற வேளுனமுத்திரைகள்-சித்தி-யோகம்முதலிய அப்பியாசங்கள், எல்லாஞ்செய்திட-எல்லாஞ்செய்ய, பதவிதந்து-(பிரமோபாசனையில் லாத காமாதிகாரியாய் புருஷன் இறக்குங்காலத்தில் சந்திரலோகத்தைப் பேதித் துககொண்டு இந்திரலோகத்திற்குப்போகும் பிதிர்யானமும், பிரமோபாசனையில் தற்பரனுடன் புருஷன் இறக்குங்காலத்தில் சூரியமண்டலத்தைப் பேதித்துக்கொண்டு பிரமலோகத்திற்குப்போகும் தேவயானமுமாகிய பிரவர்த்திமார்க்கத்திற்குரிய பதமுத்தியைக்கொடுத்து, சிதையுமென்று-புண்ணியம் முடிந்ததே பூலோகத்தில் மறுபடிமாறிப்பிறக்கும் படிசெய்யுமென்று, உரையாதாலும்-சொல்லாததாலும், வையம்திலையென்றால்-உலகின் மிது இலையென்று சொன்னால், உன் மறுகுவோர்க்கு-ஒன்றும்தோன்றாமல் உளக்கொதிப்புறுவோர்க்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்படுகின்றும். (எ-ம்) 8

சரியை நற் கிரியையோகம் தந்துவ ஞான நான்கு
பெரியதும் பிறப்பை நீக்கிப் பேரின்ப முத்தி யீதந
கரியும் மெதுகொல் பத்தி யாகிற்பின் னிரண்டு சொற் று
தெரிகிலா தவரோ வென்னி நினைக்கி லாக கஞ்சு மாதே.

(இ-ள்) சரியை நன்கிரியையோகம்-நல்லொழுக்கமும்-அகாராதி மந்திரோச்சாரணமும், பிராணாயாமமும், தத்துவஞான நான்கில்-உண்மைஞானமுமாகிய நான்கில், பெரியதும்-பெரியதானதும், பிறப்பைநீக்கி-ஜனனத்தைநீக்கி, பேரின்பமுத்தி-பேரானந்த மோகத்தினை, அதற்கரியதும்-கொடுத்தற்கு அருமையானதும், எது-மேற்சொன்ன நான்கில் எதுவாகும்? எனில், பத்தி-பத்தியே என்பார், ஆகில்-இதே முடிவானதென்றால், பின் னிரண்டுசொற்றார்-பிறகு யோகமும் ஞானமும் இரண்டினதென்று சொன்னவர்கள், தெரிகிலாதவரோ என்னில் - தெரியாதவர்களோ என்றால், திவக்கிலார்க்கு-அனுபவமாய் ஒப்பாதவர்க்கு, அஞ்சுமாதே-பயப்படுகின்றேம். (எ-ம்) 9

எடுத்தமா ஜன்மம் பாழி லேகுதற் கஞ்சா ரஞ்சி
யடுத்தவர்க கருளா ரச்ச மாடுவா பொருள் கைக் கொண்டே.
யுடுப்பது முண்ப தும்பின் னுறங்கலுந் தவமாய்த தர்க்கந்
தொடுப்பதி னுட்சுழிக்குந் துட்டருக் கஞ்சு மாதே.

(இ-ள்) எடுத்தமான்மம் - அரிதாய் எடுத்தமானிட ஜன்மமானது, பாழிலேகுதற் கஞ்சார்-சிவப்பிரயோஜன அவத்தாத்திரிய பாழில் செல்வ தற்குப்பயப்படார், அஞ்சியடுத்தவர்க்கருளார்-பிறவிக்குப்பயந்து தடுத்துக் கொள்ளுமாறு தெளியும்படி தன்னையடுத்தவர்களுக்கு உண்மையைக் கிருபைசெய்யார், அச்சமாடுவர்-கேட்கும் சீடரை இன்னும் உனக்கு பருவப் பக்குவகாலம் வரவில்லையென்பதும் நீயிதப்பிரவாத்திக்குக் கொடுவையென்

ஹம் பயமுறுத்தவர், பொருள்கைக்கொண்டு- அச்சீடரிடம் பணம்பறித்து
க்கொண்டு, உடுபுபதம், உண்பதம்-வேண்டியவாறு உடுத்தலும் புசித்த
லும், பின்பு உறவுகலும்-பிறகு தூங்குவதும், தவமாய் - தவமாகவைத்துக்
கொண்டு, தாக்கத்தொடுப்பதில்-வீண்வாதஞ் செய்வதில், நாளகழிகரும் -
ஆயுளைப்போகரும், துட்டருக்கு-துஷ்டாகளுக்கு, அஞ்சுமாதே - பயப்படு
கின்றோம். (ஏ-அ) 10.

ஆக செய்யுட்கள் 178.

ஐயமகற்றல்.

நினைவொன்று மில்லாம னிறுகினக மென்பா

நிற்கவகை சொல்லுமெனவென் சற்குருவைக் கேட்டே
னெனையன்றி யானறியே னியறிவாய் போலு

மெதுநினைவோ வெங்குளதோ விசையெனவுங் கேட்டான்
நனைமலரே போலவாடி நயியுமெனைய பாந்தது

நகைத்துனை நீ பாரெனவ சுததவிச மாநதே

யனை ததாகி யன்றாகு மறிவிருக்கக கண்ட

தல்லாமன மறவெறுஞ் சொல்லாப சென்னேடி.

(இ-ள்) நினைவு ஒன்றும் இல்லாமல்-ஐனனமாநி மரணமீருகத்தோற்
றும் விஷய நினைவுகிறிதுமின்றி, நிற்கின் - அமிதாய் நின்றால், அகமென்
பார்-வீடெனும் சுயசொருபமென்பா, நிற்கவகை - அப்படியாதொன்றும்
நினையாமல் நிற்பதற்குவிதம், சொல்லுமென-சொல்லுமென்று, என் சற்குரு
வை-எனது அழிவிலாசிரியரை, கேட்டேன்-வினவினேன், எனைன்றி -
அவ்வாசிரியர் அகமெனுமான மாவாகிய என்னைத்தவிர, யானறியேன்-வேறு
பொருளிருக்கயான கண்டிலன், நியறிவாய் போலும்-சீடனே நீ உனையன்
றிவேறுபொருள் இருக்கக்கண்டிருக்கிறுப போலிருக்கிறது (என்று பரிசு
சித்து, எது நினைவோ-சீடனே! எது மனமென்பதோ, எவ்ருளதோ - அறி
வாம் உனைவிட்டி எங்கிருக்கிறதோ? இசையெனவும்-அதைச் சொல்லென
வும், கேட்டான்-சங்கிதனா, நனைமலரேபோல் - குளிர்ச்சியாகிய பூவைப்
போல, வாடிசலியும்-முகவாட்டமுற்று னையும், எனைப்பாத்து-என்னைப்
பாத்தது, நகைத்து-சிரித்தது, அகத்தவிசமர்ந்து - அத்தக்கரண சிம்ஹாசனத்
திறுத்து யாவுமாயவினங்கும், உனை நீபாரென - உன்னை நீபாரென்றுசொ
ல்ல அபபுழியே பாத்தவனவில. அனைத்தாகி-எல்லாமாகியும், அன்றாகும்-

ஒன்றும் தானல்லாததாங்கியுமான, அறிவிருக்கக்கண்டது-ஞானமிருக்கப் பார்த்ததே, அல்லாமல்-அல்லாமல், மற்ற-மற்றவைகள், வெறுஞ்சொல்லாச்சு-விண்ணு சொற்களாயின, என்னேடி-இதுஎன்ன அதிசயந்தோழி. (எ-று)

வேறு.

ஒன்றைமறந் தொன்றைநினைந் துறுகணத்திற் கிடையே
யுள்ளநிலை துரியமென்ப ருறைவதெவ்வா ரென்றே
னென்னமொரு படித்தாகி யிலங்கறிலே யல்லால்
யானறியேன் பிறவிருக்க நீயறிவாய் போலு
நன்றெதனை மறப்பதெதை நினைப்பதென நககான்
நானுரைக்கு மெவையுமறி வாயிருக்கக கரைத்தா
னின்றலகா னெப்பொழுது மிப்படியே யென்றா
னென்னுரைப்பே நெதுகேட்பேன் யான்செயலென் னேடி.

(இ-ன்) ஒன்றை மறந்து-ஒருபொருளைமறத்தும், ஒன்றை நினைத்து
கணத்திற்கு-மற்றொருபொருளை நினைக்கும் மாத்திராகாலத்திற்கு, இடையே-நிலையில், உள்ளநிலை-இருந்த நிலமையையே, துரியமென்பர்-சகலத்தி
ற்கு மாதாரமாகிய ஞானமென்பார்கள், உறைவது - என்மனமதிலென்
றும் பொருத்தியிருப்பது, எவ்வாறென்றேன்-எந்த விதத்திலாமென்று
எனதாசிரியரைக்கேட்டேன், என்று மொருபடித்தாகி-அவர் எக்காலத்தும்
ஒரேவிதமாகி, இலங்கறியேயல்லால்-பிரகாசிக்கும் ஞானமேயல்லாமல்,
பிறவிருக்க-மற்றசராசரப் பொருள்கள் வேறாயிருக்க, யானறியேன்-யான்
பாத்திலன், நீயறிவாய்போலும்-நீ உனைவிடவேறு பொருள் இருக்ககண்
டிருக்கிறாய்போலும் என்று பரிசாசித்து, நன்று எதனைமறப்பது - நல்லது
கிடனே?(உண்மையிலறிவன்றி யொருபொருளுமில்லை) எந்தப்பொருளைமற
ப்பது, எதை நினைப்பது-எந்த பொருளைநினைப்பது, எனக்கான் - என்று
சொல்லி ஆசிரியன் சிரித்தான், நானுரைக்குமெவையம்-நான் சொல்லும்
எந்தப்பொருள் களையும் சிருட்டியல்ல வென்றும்-உண்டேல் ஆதியுண்டெ
ன்றும் உண்டெனில் ஆரம்பமென்றென்றும் - முதற்பொருளெது வென்
றுக்கேட்டு, அறிவாயிருக்க-ஞானவடிவாகவிருக்க, கரைத்தான் - கரைத்து
விட்டான், (பிறகும்) இன்றலகாண்-இன்று அல்லகாண், எப்பொழுதும்-
எந்தகாலத்திலும், இப்படியே என்றான்-இப்படி ஞானமயமேயன்றி வேற
ிலென்றான், என்னுரைப்பேன்-அவருக்கு நான் என்னபுதிச்சொல்வேன்,
எதுகேட்பேன்-அறிவன்றி எந்தவிஷயம் கேட்பேன், யான்செயல்-அவரு
க்குயான் செய்யக்கூடியதும், என்னேடி-இதுஎன்ன அதிசயந்தோழி(எ-று).

ஒன்றெனவு நிரண்டெனவு முரைப்புகளை மறந்திங்
குரையிழுத்தல் பொருணிலையென றேதுவருள் எதுவோ

வென்றனக்கீ தருளுமையா வெனவிரந்து கேட்டே

னெனையுநிறிப் பிறகானே னிரண்டெனல்பொய் யாங்காண்
நன்றிதுகா ணாமைகளோ ஞானிகளுநுற் பகரார்

நானிலையென் றுரைப்பவனார் நானதனு லொன்றா

யென்றுமுனே னுரைத்தாது முரையாத விடத்து

மென்செயநா னெனையொழித்தற் கெனநகைத்தா னேடி.

(இ-ள்) ஒன்றெனவும்-யாவும் ஜீவேசர் அத்துவிதமென்றும், இரண்
டெனவும்-ஜீவேசர்வேறு வேறென்றும், உரைப்பதினமறந்து-சொல்வதை
மறந்து, இவருரையீழ்த்தல்-இவ்வுலகில் பேசாது மெனமாயிருத்தல், பொ
ருணிலை என்று-உண்மை நிலையாமென்று, ஒதுவா-சொல்வார்கள், உள்ள
துவோ-இஃது உண்மையோ? என்றனக்கு-எனக்கு, தருளுமையாவென-
இதை கிருபைசெய்து தெரிவியுமையாவென்று, இரந்து கேட்டேன்-வண
க்கத்துடன் யாசித்தேன், எனையன்றி-அவ்வாசிரியர் சர்வசாக்ஷியறிவாகிய
என்னையல்லாமல், பிறகானேன்-வேறு இருக்கப்பார்த்ததில்லை ஆகையால்-
இரண்டெனல்-துவிதமென்று சொல்வது, பொய்யாம்-பொய்யேயாரும்
காண்-நீயறி, நன்றிதுகாண்-முன்னர் நீ கேட்டது வேடிக்கையாக விருக்
கிறது, ஞானிகள் ஊமைகளோ-வாய்ப்பேசாது மூடித்திரியும் ஊமைகளோ
ஞானிகள், தூற்பகரார் - (அப்படி உளமைகளாகில்) தூல்சொல்லார்
கள், நானிலையென்று-நானிலையென்று, உரைப்பவனார் நான்-உரைப்பவ
னும்-உணர்பவனும்-உரையாடாநிருப்பவனும்-ஆர் நானேயன்றோ? அத
னால்-அவ்வகையால், உரைத்தாலும்-நான்பேசினும், உரையாத விடத்தும்-
பேசாதவிடத்தும், ஒன்றாய்-ஒருவனேயாகி, என்றும் உள்ளேன்-எப்போது
மழியாமலிருக்கிறேன், எனையொழித்தற்கு - இத்தகைய என்னையொழித்
தற்கு, என்செய நானென-நான் என்ன செய்யவேண்டிவென்று, நகைத்
தானேடி-சொல்லிச்சொரித்தான் எந்தோழி (எ-று)

3.

ஐம்புலனை யொடுக்கிமன மடக்கிச்சுவம் போன்றா

ரல்லாமன் மற்றையாக னறிஞரல வெனப்பர்

நமபுமெனக கிதுதெளிய வுரையுமென நகைத்து

நானறியே ன்ரிவையாவு நீயறிவாய் போலு

ம்புவிபிற னுழிள்ளோர்கண் மூர்ச்சையினுற் கிடப்போ

ரறிஞரென லிவராவா ராச்சரியக் கதைகா

ஹும்பரயன் சிவன்மாலுஞ் ஜனகரொடு விதுர

ருலகளித்தார் ஞானிகளென் றுரைத்திடுநூற் கொள்ளே.

(இ-ள்) ஐம்புலனையொடுக்கி - மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு - செவியெனு
னமம்புலன்களையும் ஒன்றையுமுணர்வோட்டாது ஒடுக்கி, மனமடக்கி-மன

தைவெளிப்படாது சுழிமுனையிலடக்கி, சுவம்போன்றார்—செத்தபிணத்தைப் போல் கிடப்பவர்கள், அல்லாமல்—அல்லாமல், மற்றையர்களுள்—எனைய எவ்வகையறிவானரும், அறிஞரல வென்பார்—ஞானிகளல்லா எனபாகன், இது நம்பும் எனக்கு—இதுவே நிஜமான நிருவிகற்பமென்று நம்பியிருக்கு மெனக்கு, தெனிய உரையுமென—சுநதேகம் தீரும்படி தெளிவாகச் சொல்லுமென்று எனதாசிரியரைக் கேட்டேன், நகைத்து — எனது கேள்விமூடத்தனமென்று ஆசிரியாசிரித்து, இவைநானறியேன்—பிணம்போலிருப்பது முநீலிய இவ்வகைகளை நான் அறிந்திலன், யாவும் நீயறிவாய்போலும்—சீடனே? நீ இவையாவற்றையும் அறிந்தவனாக வாயிருக்கின்றனை எனடபரிசுகித்து அமபுவியில்—அழகிய பூமியில், துயில்வோர்கள் — மனதும் பஞ்சேந்திரியங்களுமடங்க்துறகுமோரும், மூர்ச்சையிலுந் கிடப்போர்—சன்னிபாதாதி மூர்ச்சாரோகத்தால்பஞ்சேந்திரியமும் மூச்சுமவெளிப்படா மலஅடங்கக் கிடப்பவர்களும், அறிஞரெனில்—ஞானிகளாகில், இவராவார்—இப்படிபஞ்சேந்திரியமும்டக்கியோக்குசெய்யு மிவாகளும் ஞானிகளாவா ஆச்சரியக்கதைகாண்—இது ஆதிசயிக்கத்தக்க கதைகளாகுமென அறி, உமபா அயன்—தேனாகளும்—பிரமாவும், சிவனமாலும்—சிவனும—விஷ்ணுவும், ஜனகரோடு விதாரர்—ஜனகச் சக்கிரவர்த்தியோடுவிதாரஜனாநியோர், உலகநித்தார—உலகபாலகராய்தொழில் நடாத்திக்கொண்டிருந்தபோதும், ஞானிகளென்று—மேற்சொன்னவர்களெல்லாம் ஞானிகளென்றே, உரைத்திடும் தூல்—சொல்லிய புராணாதிதிகள் வசனத்தை இங்காசமாக, கொள்ளே—ஒப்புகொள நென்றான் தோழி. (எ—து)

4.

கொள்வதெனங் னும்முரையைக் கோடிகற்ப காலங்

குருவியினங் கூடமைத்துக் குஞ்சியினில் வாழ
வுள்ளொளியாம் பதமேவி யுடன்மறந்தா ரெனவிங்

கொருநாலே யலபலவு முரைத்திடலே நென்றே

னுள்ளதுகாண் பின்னுலகிற் றிரிந்தனரோ விலரோ

வுலவுங்காண் ஞானியோவளு ஞானியோசொல் லென்றான்
கள்ளமற்ற ஞானியென்றே நநநிலையே நன்றங்

கமுலாத நிலையிதது கழலு மென்ற னேடி.

(இங்) உம்முரையை—சத்ருவே உமது வார்த்தையை, எங்கன்கொள்வது—எவ்விதம் எடுத்துக்கொள்வது. கோடிகற்பகாலம்—கோடியுகம் முடிவுகள் பரீயந்திரம், குஞ்சியினில்—குடியியில், குருவியினம்—குருவிகள் தங்களினத்தோடு, கூடமைத்து—கூடுகட்டிக்கொண்டு, வாழ — நெடுநாட்கள் வாழ, உள்ளொளியாம்—உள்ளே பிரகாசமயமாகிய, பதமேவி—தளதெதார்த்தசொருபமடைந்து, உடன்மறந்தாரென—சரீரம் மறந்திருந்தார்களென்று, இங்கொருநாலேயல்—இவ்வுலகில் ஒருசாஸ்திரமேயல்ல, பலவும்—பலதூலங்களும்

உரைத்திடல்-சொல்லுதல், ஏன் என்றேன-எற்றுக்கு என்று என்றாகிரிய
ரைக்கேட்டேன், உள்ளதுகாண்-சீடனே? நீசொல்வது உண்மைதானென
றாலும், பின்னுலகில்-பிறகும் உலகத்தில், திரிந்தனரோ? இலரோ? - அப்
படி பயசமாதியிலிருந்தோ எழுந்து திரிந்தார்களோ? அல்லது திரியாம
லே யிருந்தார்களோ?, உலவுங்கால்-அப்படித்திரியும்காலத்தில், ஞானியோ?
அஞ்ஞானியோசொல்?-ஞானவான்களா? அல்லது மூடாகளா? நீயேசொல்
லாக, என்றான்-என்று கேட்டான், கள்ளமற்ற-வஞ்சனை மனமற்ற, ஞானி
யென்றேன்-ஞானி என்று சொன்னேன், அக்கலையே நன்றாம்-அப்படித்
திரியும்போது ஆன்மாவாகியதனைமறவாதிருக்கும் தன்மையேநல்லதாகு
மெனமும், இதுகழிலாதநிலை-இதுவே பெப்போதும் தானேபயிரியாத நிலை
யாகுமென்றும், அதுகழலுமென்றானேடி - அப்படி சமாதியில் உடல்மறந்
திருக்கும் நிலை ஒருபோது பிரிந்துகாட்டுமெனமும், சொன்னான் என
தோழி. (எ-று)

5.

அன்பர்ப்பணிக் காளாகி லின்பநிலை வருமா

மருமறைதேர் தலிற்பாடு ரணுவுமில் யென்பா
ருன்றனக்குஞ் சம்மதமோ வருட்குருவே யென்றே [யார்
னென்றையொன்றாப பிதற்றலீதா முணவின் பொருட் டறி
நன்கறிந்த குருவாகிற் சுருதியுத்தியிலே
நாசமுற வறியாமை யோட்டியறி ஆட்டிக்
குன்றலிலா மறையுடையி லென்னுரையி லுன்றன்
குற்றமற்ற வனுபவத்திற் குறைவெதுகே ளென்பான்.

(இ-ள்) அன்பர்ப்பணிக்கு-சிவனடியார்களின் ஏவற்றொழில் செய்வத
ற்கு, ஆளாகில்-நானமெய்யானால், இன்பநிலைவருமாம்-ஆத்மானந்த நிலை
எனக்கு உண்டாகுமாம், அருமறைதேர்தலில்-அரிதானவேதங்களை ஆராய்
ச்செய்வதில், பயன் ஓரணுவும் - பிரயோஜனம் ஒருதரணுமாத்நிரும்,
இலையென்பார்-இல்லையென்று சொல்வார்கள், அருட்குருவே-கிருபையே
வடிவான ஆகிரியரேஉண்ணுக்கும்-உமக்கும்,சம்மதமோ-அப்படிஏவற்பணி
செய்வது இஷ்டமோ, என்றேன் - என்றென்னொகிரியரைக கேட்டேன்,
இது உணவின்பொருட்டு-இப்படி ஏவற்பணியால் ஆத்மானந்தம் வருமெ
ன்று கூறிசீடரிடம்ஆகவே வாக்ந்ததின்னும் பொருட்டு.ஒன்றைஒன்றாக-
வேதத்தின் உண்மையான ஒருகருத்தை மறைத்து வேறொன்றாக எடுத்துக்
காட்டி, பிதற்றலாம்-மூடருக்கள் வாயாற்பிதற்றித்திரிவதாகும்,அறியார்-
இவர்கள் உண்மையறியாதவர்களே, நன்கறிந்த குருவாகில்-நல்ல ஆத்மஞா
னம் அறிந்த ஆகிரியானாகில்-சுருதியுத்தியாலே-வேதத்தாலும் தன்னிடயுத்தி
யினாலும், அறியாமை-சீடனிட அஞ்ஞானத்தை, நாசமுற ஒட்டி-அழிந்தோ
மப்படிச்செய்து, அறிவூட்டி-ஞானவடிவாகி, குன்றலிலா-குறைவில்லாத

மறையுரையில் - வேதவாக்கியத்தாலும், என்னுரையில் என்னிடயுத்தியாலும், உன்றன்குற்றமற்ற-உன்னிட குற்றமில்லாத, அனுபவத்தில்-அனுபவத்தாலும், குறைவெது-என்னகுறைவு, கேளென்பான்-கேளென்றுசொல்லுவன். (எ-று)

கேளேனான் பத்திநு முத்தியென்னிற் சிவமேன்

கேளென்றா மாணிக்க வாசகரைப் போதம்

கோளறவே நருச்சுனருக் கரியுரைத்தார் கீதை

குருவிவர்க ளவர்களிலுங் குறையிறந்தார போலும்

வாளாபல பிதற்றுதலே னறியாமை யறிவான்

மாயுமலான் மற்றொன்றான் மாயாதிது சரதம்

வேளாண்மை தவந்தானங் கடவுடுதி ஞானி

வியன்டிக எகத்தூய்மை விளைத்திடன்மெய் யுணரே.

(இ-ள்) கேளேனான்-நான்கேட்கவேண்டிய தொன்றுமில்லை, பத்தி - கடவுளிடம் பத்திசெய்தால், முத்திதருமென்னில்-மோகும் உண்டாகுமென்பபயாகின், சிவம்-சிவபிரானுவர், மாணிக்கவாசகரை-மாணிக்கவாசகருக்கு, போதம் - சிவஞானபோதத்தை, ஏன் கேளென்றார்-ஏன் கேளென்று உபதேசஞ்செய்தாரா, அரி-விஷ்ணுவானவர், அருச்சுனருக்கு - அருச்சுனருக்கு, கோளற-அறியாமையால் மேற்கொண்டவினதீர, ஏன்-யாது பற்றி, கீதையுரைத்தாரா-பகவற்கீதையை உபதேசம் செய்தார், குரு இவர்கள்-இவ்வுலகத்தில் தன்னுண்மையறியாதவர்களாகிய இந்த ருருக்கள், அவர்களிலும்-அந்த ஹரிஹராதிகளென்பவர்களிலும். குறையிறந்தாரபோலும்-குறைவற்ற ஞானச்செல்வாகன்போலும் - அதிசயம், வாளாபல பிதற்றுதலேன்-வினா பலவார்த்தைகளைப் பேசுதல் என்றிற்கு, அறியாமை-அஞ்ஞானமானது, அறிவான்மாயுமலான்-ஞானத்தால் அழியுமேயல்லது, மற்றொன்றான்-மற்றெவற்றுலும், மாயாது-கெடாது, இதுசரதம்-இது சத்தியம், வேளாண்மை-உபகாரமும், தவம் தானம்-தவமும் பூதானமுதலிய தானங்களும், கடவுடுதி-கடவுளைத்தோத்திரத்து வணங்கலும், ஞானிவியனடிகள்-ஞானியின்பெருமைபொருத்திய பாதங்களை வணங்குதலும் (பலன் கருதாதுசெய்யின்), அகத்தாய்மை-மனதிற்பரிசுத்த தன்மையை, விளைத்திடல்-உண்டாக்குதல், மெய்யுணரே-மெய்யென்றறிவாய். (எ-று) 7,

உண்மைதனைத் தெளிவதற்குக் குருமொழிநன் னூலு

முயர்சத்திய நடைநிராசை யொடுசொந்தியும் வேண்டும்

புண்ணியவா னானு மிவைபழகா னுகின்

பூநாத்தின் வாழ்வருளச் சிவானு மாகா

தெண்ணெண்ண மற்றவரா விதுவருமென் றிசைக்க
வெப்படியா மிவனிலையா தவராளத் தெளிநீ
விண்ணுலகிற்கயிலையோவை குண்டமோசொல் வீடு
விட்டயலற் றிருந்தவிட மென்றனன்கா ணேடி.

(இ-ள்) உண்மைதனை-ஐகத்தோற்றக் காரணமாகிய நிஜத்தை, னெளி
வதற்கு-உன்னபடி யுணருவதற்கு, குருமொழி-ஆசிரியரனுபவ வசனமும்,
நன்னூலும்-பதார்த்த நிச்சயஞான ஏதுவாகிய நியாயாதி ஞான நூல்களும்,
உயர்ச்சத்திய நடை-மேலான உண்மை நடத்தையும், நிராசையோடு-ஆசைய
ற்றதன்மையோடு, சாந்தியும்வேண்டும்-பொறுமையாதி குணங்களும்வேண்
டும், புண்ணியவரீளுளும்-தானதருமாதிசெய்து புண்ணியம் பெற்றவளு
ளும், இவைபழகாளுகில்-மேற்கூறிய குருமொழிமுதலியவற்றில் பழகா
ளுகில், பூரணத்தின்வாழ்வு அருளல்-மூழுமையான ஞானசுகத்தைப்பெற
ச்செய்யல், சிவஞானம்-சருவஞ்ஞானம்-சாவஸக்தனுமாகிய நியாமகளுளும்,
ஆகாது-கொடுத்தற்கேலாது, எண்ணெண்ண-பலசித்தை எற்றிற்கு, மற்றவ
ரால்-மற்ற ஆசிரியரால், இதுவருமென்று - இம்முழுஞான சகம்வருமெ
ன்று கொள்ளற்கு, எப்படியாம்-எப்படி முடியும், இவனிலையாது-இச்சிவ
னிட சொருபசிலையாது? ஞானமல்லவா?, அவரான-அச்சிவனும் ஞானவ
டிவளுகையால் எப்படியிதித்து ஞானத்தை அச்சிவனுக்குகொடுக்கமுடியும்,
நீதெளி-அப்படி கொடுக்கமுடியாதென்று நீதெளிவாயாக, வீடு - மோக்ஷ
மென்பது, விண்ணுலகில்-ஆகாய உலகத்திலுள்ள, கையையோ -- கைலாச
மெனுமொருதேசமா?, வைகுண்டமோ-வைகுண்டதேசமா? சொல்-நீயோ
சித்துசொல்லுக, விட்டு - எல்லா விகற்ப சங்கற்பங்களையும்விட்டு, அய
லற்று-தன்னினும்வேறுபொருளறது, இருந்தவிடம்-தானேதானும் இருந்த
இடமே, என்னனன்-மோக்ஷமென்று தெரிவித்தான, காணேடி - பாரடி
தொழி. (எ-று)

8.

ஞானியெவ ரருட்குருவே குணங்குறிக ளறையி
னனிநமணை யனமெனவே நான்சேர்குவ லென்றேன்
மாநிலத்தோர பொன்செய்வோர் மகிமையுளோ ருலகின்
மானமவிட்டுத் தசையுண்ணர் சருகுபலம் புசிப்போர்
வானிடையே பறப்பவர்கள் குளிகையினை னேய்கண்
மாப்பவவர்க ளுலகிலுடன் மறையவெளி திரிவோர்
குனியமா கசுசரிப்போர் முக்காலமு முணர்வோர்
சமுலுறுகாற் றடக்குவர்க ளெனவுரைப்ப ரறியார்.

(இ-ள்) அருட்குருவே-கிருபையே வடிவான ஆசிரியரே? ஞானியெ.
வர் - எவ்வகைப் பட்டவர்கள் ஞானிகள்?, குணங்குறிகள் -
-அவர்களது குணங்களும் அடையாளங்களும், அறையின - சொல்
வீராகில், நனிநம அனை-தாமரைப்பூவில் சோகின்ற, அனமெனவே-அன்

னப்பட்சியைப்போல, நான்சேர்குவலென்றேன்-அவ்வாசிரியர் திருவடித் தாமரையில், நான்சேர்ந்து றைவேனென்றேன், பொன்செய்வோர்-செம்பு-வெள்ளி-மூதலிய லோகங்களைமாற்றி பொன்னாகச்செய்வோரும், மகிமையு ணோரா-பெருமையுள்ளவர்களும், உலகில் மானம்விட்டு-உலகில் மானத்தை விட்டுத்திரிபவரும், தசையுணாநர்-மாமிசா திசிலைத் தின்னாதவரும், சருகு பலம் புசிப்போர்-சாதம் தின்னாமல் வற்றல்களையும் பழங்கலையுமாத்திரம் தின்பவரும், வானிவையே பறப்பவர்கள்-ஆகாயத்தினிடையே பறப்பவர் களும், குளிகையினால்-மாத்திரைகளினால், கோய்கள் மாயப்பவர்கள்-வியா திகளைத் தீர்ப்பவர்களும், உலகிலுடல்மறைய-உலகத்திலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தேகத்தெரியாமல்மறைய, வெளியிரிவோரா-வெளியே திரிவோரும், குளிய மாகச் சபிப்போர்-ஒருபொருளை வெளியமயமாகும்படி சாபமிடுவோரும், முக்காலமுமுணர்வோரா-இறப்பு-எதிர்ப்பு-நிகழ்வு எல்லாமுமுறு காலங்களில் நடக்கும் சக்திகளையறிந்து சொல்பவரும், சுழலுறுகாத் நடக்குவர்கள் - இரேசக-பூரகத்தின்வழி சுழலும் மூச்சுக்கும்பகத்தில் சுழலாமல் நிறுத்து வோரும், எனமானிலத்தோருரைப்பர் - புலியோர் இவ்வகையோர்களை ஞானிகளைச் சொல்வார்கள, அறியார்-இப்படிக்கூறுவோரா ஞானிகளைய றியாதவர்களே. (6-4)

9.

அறியிவர்கண் ஞானியலர் மூலிகையான் மையா
லரிதாருஞ் சாதனையா லருமருந்தாற் செய்வார்
குறியிவைகள் கலைஞான மெய்ஞ்ஞான மலகாண்
கூறியின்மெய்ஞ் ஞானியிவை விடுவனறிக தாலுங்
கிறியுரையா னருளைவிடா னெவருமவன் போலக
கிடையாத பேரின்பச் சாகரத்தின் மூழ்கக்
குறியுரைப்பா னனுவளவு மோசவெண்ண மில்லான்
கூடுமவரை யுலகிலுப காரஞ்செய் வானே.

(இ-ள்) அறி-நான் கீழ்சொல்வதை உணரக்கடவாய், இவர்கள் ஞானி யலர்-பொன்செய்பவராதியாச சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஞானவான்களல் லா, மூலிகையால்-பச்சிலை மூலிகைகளினாலும், மையால்-மாடப்புறபிச்சு, சுழல்வண்டு, தலைப்பின்லையோடு மூதலியவைகளாற் செய்யும் மைகளாலும், அறிதாரும் சாதனையால்-அறிதாகச்செய்யும் அட-லய-மந்திரயோக சாதனை களாலும், அருமருந்தால்-ரசகுளிகைமூதலிய அருமையான மருந்துகளா லும், செய்வாரா-பலவிதசித்துகள் செய்வார்கள், இவைகள் - இவைகளை; கலைஞானம்- இகத்திற்கற்றுக்கொள்ளும் ஞானமாகுமென, குறி - நீதினை' மெய்ஞ்ஞானமலகாண்-தனதெனார்த்தசொருபஞான மல்லவென்றுதெளி, கூறியின்-யோசித்துச் சொல்லுமிடத்து, மெய்ஞ்ஞானி-சொருபஞானியா னவன், இவையறிந்தாலும்-இச்சித்து விஷ்ணுதலே கற்றிருந்தாலும், விடு

வன் - சொருபசகத்திற்குத் தடைகளெனவிட்டு விடுவன், கிரியுரையான், (அன்றியும்) பொய்ச் சொல்லான். அருளைவிடான்-கிருபையிலிருந்து நீங்கான், எவரும்-உலகிலுள்ள யாவரும், அவன்போல-தன்னைப்போல, கிடையாத-கிடைப்பதற் கருமையாகிய, பேரின்பசாகரத்தில் - பேராறந்தக்கடலில், மூழ்க-முழுகிஜ்ஜன மரணவெப்பம் தணிய, குறி உரைப்பான்-ஆத்மா னுபவகோசர லகழியத்தைச்சொல்லுவன், அணுவளவும்-சிறிதும், மோச வெண்ணம்-வஞ்சிக்கும் எண்ணம், இல்லான்-இலலாதவன், உலகில்-உலகிலுள்ள ஜீவானுக்கு, கூடும்வரை-தன்லல் கூடியவரையில், உபகாரஞ் செய்வான்-உதவிசெய்வான். (ஏ-ஈற்றை) (ஏ-று) 10.

உபகார மல்லாமற் புகழ்வேண்டான் மகிழா

ஹென்றறியா யென்றாலு முளமகிழ்ச சிரிப்பா
னபகார மொருபொழுது மறந்தேனாளு செய்யா

ஹந்த மேயுருவா யமாதுறைவா னவன்மேல்
விபரீதம் விளைத்தாலும் கலங்கலன்காண் யாரே

விண்ணதனை யசைப்பவர்கள் சோதனைக்குத் துணியே
லபகார மவாபொழுதுதான் சுவனானைத் தன் டிப்பா
னரிதவர்களு சரணடையென் றறிவித்தா னேடி.

(இ-ள்) உபகாரமல்லாமல்-உதவி செய்வதேயல்லாமல், புகழ்வேண்டான்-கோத்தியை விருமடும்வனல்லன், மகிழான்-தான்செய்த உதவியால் பரலோகசம்பத்து தனக்குவருமென்று சந்தேகிப்பவனு மல்லன். ஒன்றறியாய-உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது, எனாலும்-என்று பிறப்பித்தாலும், உளமகிழ்ச்சிரிப்பான்-மன மகிசியககச்சிரிப்பான், ஒருபொழுதும் - ஒருகாலத்திலும், அபகாரம்-ஒருவாக்கு கெடுதலான செய்கையை, 'மறந்தேனும் செய்யான்-மறந்தாலும் செய்யமாட்டான், ஆகந்தமேயுருவாய்-சந்தேகமேவடிவாய், அமர்துறைவான் - அஹந்த வசிப்பான், அவன்மேல் - அந்தஞானியின்மேல், விபரீதம் விளைத்தாலும் - வேறுபாட்டானதாகருத்தியங்களைச் செய்தாலும், கலங்கலன்காண்-கலங்கமடையமாட்டான், விண்ணதனை-ஆகாயத்தை, யாரே அசைப்பவர்கள்-ஆரே அசைக்கவல்லவாகக் ஒருவருமில்லையென்று? சோதனைசகுத் துணியேல்-அவர்களைப் பரிசீலிக்கத்துணியாதே, அபகாரம்-அபபடி சோதிககச்செய்ய்குற்றத்தை, அவர்பொறுத்தும்-அந்தஞானிகள் பொறுத்தகொண்டாலும் துன்பமுனக்குண்டாகாதிராது, உனைசிவன்-உன்னைசிவபெருமான், தண்டிப்பான்-கிடைசெய்வான், அவர்கள் அரிது-அபபடிப்பட்டவர்கள் உனக்குக்கிடைத்த வருமை, சரணடை-அவர்கள் பாலடைக்கலம்புகு, ஏனது-என்று, அறிவித்தானேடி-தெரிவித்தான் சோதி. (ஏ-று) 11.

வேறு.

ஞானந்தனை யலதுலகிலை முப்போதினு மென்றாய்
 ஞாயந்திட பரிசோதனை தரநம்புவ லென்றேன்
 வாறெத்துறை பரிசங்கெட வெம்மை குளிர்மென்மை
 வன்மைகன மின்மைவழு வழப்பாதி குணஞ்சேர்
 தானம்பல பொருளேயுள வாகாவொளி யிலதேற்
 றங்காபல வண்ணங்களு முருவங்களு மிதழாங்
 கானம்வசை சொற்பேதமு மோசையல திலேபோற்
 காணாவிரு கந்தஞ்சவை யாறும்புவி புலனே.

(இ-ள்) முப்போதினும்-இறப்பு-எதிர்வு-நிகழ்வெனும் மூன்றுகாலங்களினும், ஞானந்தனை யலது-ஞானமாகிய தனையல்லாது உலகிலையென்றாய்-வேறாக உலகம் இல்லையென்று சொன்னாய், ஞாயம் - அதற்குரிய ஞாயத்தையும், திடபரிசோதனைதர-உறுதியான ஆராய்ச்சியும் அனுபவமாக நிற்கச்செய்தால் நம்புவலென்றேன்-நம்புவேன் என்றுசொல்லினேன், (அதற்கு குருவானவா), வாறெத்துறை-ஆகாயமொத்து உடம்பினுட்புறமுறை, பரிசங்கெட-உறு எனும் ஞானமின்றாகுமாகில், வெம்மைகுளிர-குடமகுளிர்ச்சியும், மென்மை வன்மை-மிருதுவும்-கடினமும், கனம்-இன்மை-குருவமும்-இலேகம், வழுவுழுப்பாதி-வழுவழுப்புமுதலிய, குணம்சேர்தானம்-குணங்கள்சேர்ந்த இடமும், பலபொருளே-பலவஸதுக்களும், உளவாகா-உன்னன வாகாவாம், ஒளியிலதேல்-அதைப்போலவே உருவஞானமில்லாவிடில், பலவண்ணங்களும்-கறுப்பு-சிவப்பு-வெளுப்பு-பச்சை-மஞ்சள் முதலிய பலநிறங்களும், உருவங்களும்-பலவடிவங்களும், தங்கா-காணப்படாவாம், ஓசையலது-சுப்தஞானமில்லாமல், இதமாகானம்-இன்பமாகிய இராகமும், வசை-நீந்தையுமொகினை, சொற்பேதமும்-சொற்களின் வித்தியாசமும், இல்லை-இல்லையாம், போல-அவைகளைப்போன்றே, இருகந்தம்-நல்லவாசனை துர்வாசனை எனும்பேதம் கந்தஞான மில்லாவிடின் தெரியாது, கவையாறும்-(காரம்-உப்பு-புளிப்பு-துவர்ப்பு-கசப்பு-நித்திப்பு-ஆகிய ஆறுருசியும் இரசஞானமில்லாவிடில் தெரியாது-ஆகையால் ஐவகைஞான விஷயப்பொருள்களும்), புவி-அவற்றையுடைய பூமிபு, புலனே-ஞானங்களையாகும். (எ-று)

12

புலனன்றியு டம்பும்பல பொருளுந்தெரி யாவாம்
 புலனேபொறி யலதுண்டென லாகாவிவை மனமே
 யிலதேலிலை மனமேயுல கென்றானை வணங்கி
 பெந்தாயிவை யுண்டாயினு மீமதிர்காண்பொரு ளிலவோ

கலைதயற் புரையோன் வநகாகன வின்னிலே

காணப்படு பொருளின்றியுங் காணப்பட லென்னை

வுலகானது முடலானது நனவென்றுரை ஞான

மொன்றின்றிய துயிலிற்சுக மின்றுகலை யறியே.

(இ-ள்) புலனன்றி-ஐவகையா மித்திரியங்கனும் அவற்றிற்கிருப்பிடமாகிய பொறியாதிகேர்த்த, உடம்பும்-தேகமும்; பலபொருளும்-பலவஸ்துக்களும் அவ்வத்துக்களிருப்புதலும் கனும், தெரியாவாம் - தோன்றாமும், புலனேபொறி-ஐயுறியேமெய்வாய-கண்-மூக்கு-செவிஎனும் ஐந்து இந்திரியங்களாம், அவுண்டெனலாகா-அவற்றிலும் வேறே உண்டெனல்பொருந்தாது, இனவ்-இவ்வைம் பொறிகளும், மனமே - மனமேயாகும், இவதேஸ் இவ்வே - (ஆதலால்) அமமனமில்லையாகில் புலன்களும் பொறிகளும் அவற்றின விடயங்களும் இல்லையாகும், உலகுமனமே-உலகுமனவடிவமே; என்னுனாவனங்கி-எனதுதெரிவித்த ஆசிரியனைத்துதிசெய்து, எந்தாய் - எனது தாய்னையகுருவே, இவையுண்டாயினும்-மேறசொன்ன இவைகளாகூதார ஆதேயஞாயப்படி உண்மையாயினும், எதிரகாண்பொருள்-உம்மெதிரில் தோற்றம் ஆதேயப்பொருள்கள், இவவோ-நூனத்தைவிட்டு வேறுகஇல்லனவோ, கலையத-எனது சந்தேகம் தீரும்படி, உரையீரென-தயவுசெய்து சொல்லீராக வென்றுகேட்க, அநதா-பாவமற்ற சீடனே! ஆதேயப்பொருள்களவேருக விருந்தே காணப்படவேண்டி மென்னை நியமமென்பையேல், கனவீனிலே-சொற்பனத்திலே, காணப்படுபொருள்-பார்க்கப்படும வஸ்துகள், இன்றியும்-கனவு காண்பானவீட்டு வேருக இல்லாதிருந்தும், காணப்படலென்னை-உள்ளனவாகக் காணப்படுதற்கென்ன காரணம் இறையோசிப்பாயாக வென்றபடி, (இதனால்), உடலானதும்-மனமின்றியாதிகேதக வடிவமானதும், உலகானதும் - உலகவடிவமானதும், நன்வென்றுரை-சாகவிரமென்றுரைக்கும் சமவடிவவடிவ நகரமனஞானமும், ஞானம்-அவ்வீசாஞானமனம், ஒன்றின்றிய-ஒன்று இல்லாத, தயிலில் - காட நித்திரையில், சகம்-(உலகமும்-உலகப்பொருள்களாகிய இந்திரியங்கள-ஐம்புலன்கள்-ஜீவன்-மனம்-விவரிட்ட உடல்களாகிய பொருள்களும்), இனருகலை-இல்லாதொழிதலை, அறியே-தெரிந்துகொள்வாய். (ஏ-௨) 13.

அறிவன்றியி லறியாமையு மதுவின்றெனினனவு

மதுவின்றியே பொறியாதியு மனவதந்திடு பொருளுந்
தறிதந்திடு பூமாரிக ராமென்பது தின்னஞ்

சங்கற்ப விகற்பாதிக டங்கற்கிட மெதுகாண்

குறியாதவிடத்திற்பல கலையும்பல குணமும்

குறிதற்கிட மெதுவோவுட லுக்குக்கிட மதுவெ

நெறியோமய லுளதோவறி விலையேலிவை வருமோ

நீயேயுரை யென்றான்சொல வாயற்றன னேடி.

(இ-ள்) அறிவன்-சொருப ஞானத்தைத்தவிர, அறியாமையும்-பார மார்த்திகைத்தெனும் சுழுத்தியும், இல்-இல்லையாம், அதுவின்றெனில்-அவ் வறிவு இல்லையாகில், நனவும்-சமட்டி-சுலவரஞான மாயாவிரிவட்டமன மும், அதுவின்றியே-அச்சமட்டி மனமின்றியே, பொறியாதியும் - மெய்-வாய்-கண்-முகஞ்-செவியாகிய ஐந்து இந்திரியங்களும், ஏவை தந்திடுபொ ருளும்-அவ்வந்திரியங்களுள் தரும் வஸ்துகளும், தரிதந்திடு - கட்டையி னிடத்துத்தோற்றும், பூமானிகராமென்பது-மனிதனுக்குச் சமானமாகு மென்று ஞானதூதர்கள் சொல்வது, திண்ணம்-ஐஐமாகும் (ஆன்றியும்), சங் கற்பம்-இனிப்பெறு பொருளினசிகழ்நையும், விசுறபமாகிள் - நாலவகை யோனி-எழுவகைத்தோற்ற இரத்திரிய மனஜீவேசுரபேத இசுபராதி, தவ கற்கிடமெதுகாண்-தவகி கிற்பதற்குஸ்தானம் எதுவாகும், குறியாத விடந தில்-மன-வாகு-காயமெனும் திரிகரணங்களும் தொழிற்படாதகாலத்திலு, பல்லகையும்-அனேக சாஸ்திரங்களும், பலகுணமும்-அனேக குணங்களும், குவிதற்கிடம் எதுவோ-குவிநது கிற்பதற்குஸ்தானம் எதுவோ? அதுவே- அவ்வறிவாகிய இடமே உடலிலுக்குகிடம்-உடலாதி மூவுலக தோற்றுவ தற்கு மிடமாகும், நெறியோ மயலுளதோ-என்பது கியாயநானே எதா வது மயிக்கமுளதோ?, அறிவிலையேல்-ஞானமில்லாவிடில், இவைவருமோ- தேகாதி பிரபஞ்சம் தோற்றமோ, உணரப்படுமோ, கெடலீனப்படமோ? நீயேயுரையென்றான்-சீடனே நீயேசொல்வாயாக வெளக்கேட்க, சொல வாயற்றேனேடி-ஒன்றுஞ்சொல்ல வாயெழாமலிருந்தேனேதோழி. (எ-று)

இடைபிங்கலை விருநாடியி யங்கும்வளி யதனை

யிடைநாடியி லேற்றிச்சீயி லேறும்படி செய்தே

மடைபோல்வரு மழுதுண்டுண வதுவேண்டில் ராகி

மாறாதுடல் வைப்பார்பொரி யோரென்றுரை பகர்வார்

கடையேனிது தெளியத்திரு வருளேசெயு மெனவீண்

கருமஞ்செய வேண்டேலுரு காக்கிறுமயர் விளைவே

மடமைநிறை மதியாரை மறுததற்கிவை போல்வ

வைத்தாரறி வாள்சொல வித்தாரமி தாமே.

(இ-ள்) இடைபிங்கலை-இடது மூக்குத்தலையும் வலதுமூக்குத துளையும். இருநாடி-ஆகிய இரண்டிநாடிகளில், இயங்கும் வளியதனை - அசைத் தோகென்றகாற்றை, இடைநாடியிலேற்ற-மத்திய நாடியாகிய சுழிமுனா நாய்விற்கேர்த்து, உச்சியிலேறும்படிசெய்தே-தலையின் உச்சியாகிய பிரமா ர்த்தனத்தில் ஏறும்படிசெய்தி, மடைபோல்வரு-ஜலதாரைவாய்க்கால்போல்

ஒழுகிவரும், அமுதுண்டு-ஆமிர்த்தைப்பொசித்து, உணவது-அன்னபா
 னாகிவோ, வேண்டியவராகி-விரும்பாதவராகி, உடலமாறாது - தேகம். என்
 மும் நசியாதிருக்கும்படி, வைப்பா-செய்வார்கள், பெரியோரென்று-பெ
 ரியவர்களென்று, உரைபகர்வார்-சித்தராதிதூல்களிற் சொல்லியிருக்கிறார்
 கெனென்று சொல்லுகிறார்கள், கடையேனிதுதெளிய-ஆசிரியரே யடியே
 னிச்சந்தேகத்திலிருந்து நீங்கித் தெளிவடைய, திருவருளேசெயுமென -
 கிருபைசெய்து தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்க, வீண்கருமம்-விருதா
 வாகும் கிரியைகளை, செயவேண்டேல்-செய்யவிரும்பாதே, உருகாக்கல்-
 தேகாதுவடிவங்களைக் காப்பதால், துயாவீனாவே-துக்கசம்பவமே யொழிய
 வேறு இல்லை, அறிவாளா-அறிவுடைய பெரியவான், மடமை நிறைந்த
 யாரை-அருளுணை நிறைந்த புத்தியினாகிவோ, மறுத்ததற்கு - தடுத்த ஆட்
 கொள்வதற்காக, இவைபோல்வ - மூச்சடக்கல்முதலிய இச்சாதனைகளைப்
 போல, வைத்தா-உறபாடுசெய்து வைத்தாகன, இதுசொல்-இதை விவரி
 ததுசொல்லவேண்டில், வித்தாரமாம்-விரிவாகமுடியுமென அறிவாயாக.
 (சு-நாறையை) (சு-ம)

15.

ஆகுந்தனை யறியாதுட லாவாணை விட்கந்
 கடையோகம் லயமந்திர மாதிர்தொழி லதனற்
 போகும்வளி போகாம னிறுத்ததக்கெமி மனமே
 புரணசசுகம வருமாலுட ல போகாதிதி னின்றோர்
 தேகந்தனை மடவாகன லேறக்குழி சேரார்
 தோரதுட னீராகுகிடும் வாராதரு ளென்றோ
 மோகந்தரு மடவாசுக மொழியாவகை யறியா
 முந்தாதொரு பொழுதேயுண வந்தாமரு ளினரே.

(இ-அ) ஆகுந்தனை-எல்லாவசரத் தோற்றமும் தானாகவே விளங்கும்
 நித்தியானுகியதனை, அறியாது-தெரிந்துகொள்ளாமல், உடலாவாணை -
 தனை தேகவடிவமாகவே நினைத்திருப்பவனை, விடக்கற்கு-தடுத்து ஆட்
 கொள்வதற்கு, அடையோகம்-ஒற்றைக்காலால் நிற்பல், பம்மாசன முற்றிரு
 த்தல் முதலிய அடையோகத்தாலும், லயமந்திரமாதிரி-மூச்சை பிரமரந்தரத்
 தில் லயப்படுத்தல் பிரணவமந்திரம் ஜபித்தலாகி, தொழிலதனால்-கருமங்
 களினால், போகும்வளி-இரேசக பூரகமாக்கமாகத்திரியும் காற்றை, போ
 காமல் நிறுத்தி-அப்படிச் செல்லவிடாமல் கும்பகத்திற்கேர்த்து பிரமரந்த
 ரத்தில் லயிக்கச்செய்ய, மனம்கெடும்-மனது நாசமாகும், புரணச்சுகம் -
 அப்போது குறைவிவாத ஆகந்தம், வரும்-உண்டாகும், உடல்போகாது -
 கீராரும் அழியாமல் நிற்கும், இதில் நின்றோர்-இவ்வித யோகத்தில்கின்ற
 வர்கள், தேகந்தனை-தங்கள் உடலை, மடவார்கனல் எற-பெண்தனின் தே
 கேகந்தனைப்படிய, குழிசேரார்-அவர்கள் அல்லுலாகிய குழியில் சேர்க்கார்
 ன், உடல்தோது-அக்குழியில் சேர்த்தவர்கள் தேகம் சுகம்மாத்து விடக்

காது, நீருந்நீர்-சாம்பலாகிவிடும், அருள்வாராது-அன்றித் திருவருளும் கிடைக்காது, என்ருர்-என்று தேகாபிமானம்வீட தந்திரஞ் செய்தார்கள் மோகந்தருமடவார்-ஆசைபூட்டிம பெண்களது, சுகம் ஒழிபாவகை - போ கேச்சையானது விடருடியாத சபலத்தை, அறிபா-அறிந்துகொண்டவராகி, முந்தாது-பலதரம் புதிக்கமுன்னிடாமல், ஒருபொழுதே - தினம் ஒருவே னையே, உணவும் - அன்னபாணதிகளைப் புதிக்கவும், தாமருளினர் - பெரி யோர்கிருபை செய்தார்கள். (சி-ஆல்-அசைகள்) (எ-று) 16.

உணவோ-பொழுதேனும்பல வுரிசைவிடு புளியா
வா-ஒருகரை திரையெய்திடு முப்பாற்றளர் வெய்து
நிணமாதிகள் வேண்டேலென வுணவாதி சுகத்தை
நீத்தாரிவை நீத்தாருட னீத்தற்குறு பிரிவாய்க்
கணநாதன் யன்மாலுருத் திரனாகிய தேவர்
காப்பென்று நிலையுந்தரு கலையுந்தக முருவுங்
குணமூர்தொழி லாதித்தெளி மனதிற்பட நாட்டிக்
கூட்டைக்கழி புட்டோலுயிரி கூட்டைக்கழி வித்தார்.

(இ-ள்) உணவு ஓர் பொழுதேனும்-சீடனே அன்னபாணதிகள் ஒரு பொழுது உணடாலும், பலவுரிசைவிடு-பலவிதமான வுரிசையை விரும் பாமல் விட்டுவிடு என்றும், புளியால் - புளியைச்சேர்த்துக் கொண்டாயா ருல், ஊனோகரை-உடலோதன் மிதுறமயிர்வெருத்தலையும், திரையெய்திடும்-தோல்மடித்தலையும் அடையும், உப்பாற்ற ளர்வெய்தும் - உப்புநின் பதினால் தேகம் தளர்ச்சியடையும் அன்றி, நிணமாதிகள் - மாயிசாதிகள், வேண்டேலென-தின்ன விரும்பாதே யென்று, உணவாதிசுகத்தை-ஆகா ராதிபதார்த்த விச்சாவின்பத்தை, நீத்தார்-நீக்கிவைத்தார்கள், இவைவீத் தார்-இவ்வாகாராதிகளை நீக்கிவைத்தவர்களுடைய, உடல் நீத்தற்கு-தேகா பிமானத்தை விடச்செய்வதற்கு, அறுபிரிவாய்-சீழ்மூலம் மூலாதாரம்-பிர ஜாபதி சுவாதிஷ்டான மென்றும் - உக்திமணீ பூரகமென்றும்-மார்பிடை அஞ்சுத மென்றும்-ண்டஸ்தானம் விசத்தியென்றும்-புருவமத்தி ஆக் கினை யென்றும்-தேகத்தை ஆறுபங்குசெய்து, கணநாதன் - விநாயகனும், அயன், மால்-பிரமாவும், விஷ்ணுவும், உருத்திரனாகியதேவர் - உருத்திர னும்-மதேஸ்வரனும்-சதாசிவனும் முதலிய தெய்வங்கள், காப்பென்று- முறையே மூலாதாரமுதலிய ஆறு இடங்களைக் காத்துக்கொண்டு இருக்கி ருர்களு என்றும், அறுகிவை-மூலாதாரமுதலிய ஆறுகிவைகளும், தருகையும்- அந்த ஸ்தானங்களால் கிடைக்கும் சாஸ்திரோத்தமான எழுத்துகளும், திசீழ்முருவும்-அவ்விடங்களில் தோற்றும் வடிவங்களும், குணமும்-அவ்விட ய்களின் நித்திர்ப்பாண தேவதைகளின் குணங்களும், தொழிலாதி-அத்தேவ தைகளின் தொழில்களாதி, தெரிமனநித்திர-தெளிந்த மன நிலைமைய,

நாட்டி-நிலைக்கச்செய்து, கூட்டைக்கழி-முட்டையாகிய கூண்டிலிருந்து வெளிப்படுத்துகிறபுன்போல்-பட்சிகளைப்போல, உயிர்யூட்டை-தேகத்திற் வேன்பத்தப்பட்டிருப்பதை, கழிவித்தார்-நீக்கிவைத்தார். (ஏ-மு) 17.

கழியுஞ்சடவுடனீயலை யுணவாமபொருடிரிபே
காற்றோவலை யுலகின்னிறை காற்றமுன மெனிலோ
ஒழியுதாயி லினினியிதை யுணர்வாய்மன முதலா
மொன்றாயினு மலைநியுனை பனறியிவை யிலையால்
விழியாவரு மொழியககெடு மறினில்லறி வாகி
யென்றுநதிரி யாதிகுறு மெவையுருதெரி வானீ
பழியாம்பிற விபைநீங்கென வருள்வாரிவை யோரார்
பகருங்கரை பற்றாக்குறுஞ் சுகமென்றன னேடி.

(இ-ள்) கழியுஞ்சடவுடல்-சீடனே வியர்வைமல மூத்திராதிகளாய்க் கழிகின்ற கட்டையைப்போலொத்த சரீரம், நீயலை-நீயல்ல, உணவாம் பொருள் - அன்னபானாதிய ஆகாரவஸ்துக்களின், திரிபாம் - மாறுதலே உடலாகும், காற்றோவலை-உடலெவரும் வியாபித்திருக்கும் மூச்செனும் காற்றே நீ அல்ல, உலகில்லிறை-பூமியில் நின்றத்திருக்கிற. காற்றும்-வாயு வே உடலிலுள்ள மூச்சாகும், மனமெனிலோ-நீமனவடிவமோ என்றாலோ, ஒழியும் துயிலினில்-அம்மனம் நித்திரையிலீ தோன்றாமற்கெடும், நீஇதை- நீ அம்மனமல்லவெனும் இவ்வுண்மையை, உணர்வாய்-அறிவாய், மனமுதலாம்-மனோமயம்-விஞ்ஞானமயம்-ஆந்தமயம்-முதலாகிய பஞ்சிகோசங்களும், அந்தக்கரண ஞானேந்திரிய கண்மேந்திரியங்களும், ஒன்றாயினும் நீயலை - மேற்கொண்ட தேகமுதலாகிய வைகளில் ஒன்றாயினும் நீயல்ல, உணையன்றி-அறிவுருவாகிய உணனைத்தவிர, இவ்வயிலையால்-இத்தேகமுதலிய இந்திரிய அந்தக்கரண பிராணதி வாயுக்களும் இவையாகையால் நீ விழியாவரும்-நீ நினைத்த மாத்திரத்தில் உன சினைப்பின் வடிவே தேகாதி பிரபஞ்சமாகத்தோன்றும், ஒழியக்கெடும்-உன நித்திராவஸ்தையில் மனம்கெட தேகாதிபிரபஞ்ச தோற்றமும் நாசமாகும், அழிவில்லறிவாகி - நீநாசமாகாத ஞானவடிவமாகி, என்றும் திரியாது-எககாலத்தும் மாறுதலுறையும், இங்குறும்-இவ்வுலகத்தில் சராசரவடிவாய்த தோன்றிய, எவையுந்தெரிவாய்-எல்லாவற்றையும் அறிந்திருப்பாய், பழியாம் பிறவியை-நினை யாகிய ஜனனத்தைவிடீ, நீககென-நீக்குவாயென்று, அருள்வார் - கிருபையோடு உபதேசிப்பார், இவையோரார்-இவற்றையுணராதார், பகருங்கரை-பெரியோரால் கூறும் மோகங்கரையை, பற்றார்-அடையாரீகன், சுகம்உதாம் - இப்படிப்பட்டவாக்கும் மோகசுகம் உண்டாகுமா? என்றன னேடி என்று எனதாசிரியர் கூறினார் அடதோழி, (ஏ-மு) 18.

நின்றநிலைகூறல்.

உடல்பொருளா விகளளிக்க வுபதேசஞ் செய்துவந்தா
ருயர்ந்தோ ருன்ற
னுடல்பொருளை யன்றென்ற னுடல்பொருளா வியுமுலகு
முனதாக் கொண்டு
கடல்புடைகு முவனிமுதற் காண்பனவெல லாநினைவாய்க்
கவலை யற்று
விடல்கொளலாம் பொருளின்றிப் புரணசுகி யாகென்றான்
விளங்கி னேனே.

(இ-ள்) உயர்ந்தோர்-அறிவிற்கிறந்தபெரியோர்கள், உடல்பொருள்-சீட
னது தேதந்தையும்-வஸ்துக்களையும், ஆவிகள் அளிக்க-உயிரையுந் தனக்குத்
தத்தஞ்செய்ய ஏற்று, உபதேசஞ்செய்துவந்தா-பிரணவமுதலிய மஹாவாக
கிய மந்திர உபதேசங்களைச்செய்து வந்தார்கள், உந்தன் உடல்பொருளே
யன்று-சீடனே உன்னிடத்தேகம வஸ்துக்கள மாதிரிமேயல்லாமல், என
தன்-ஆசிரியனாகிய என்னுடைய, உடல்பொருள் ஆவியும்-தேசத்தையும்
வஸ்துக்களு முயிரையும், உலகம்-சராசரத்தோற்றப் பிரபஞ்சத்தையும்,
உனதாக்கொண்டு - உன்னுடைய தாகவே ஏற்றுககொண்டு, கடல்புடை
குத்-சீமுத்திரஜலத்தால் குழப்பெற்ற, அவனிமுதல்-பூமிமுதலாக, காண
பனவெல்லாம்-தோற்றமு பொருள்களெல்லாம், நனவாய் - ஜாககிராவஸ
தையின் காரியனாக விருப்பதையறிந்து, கவலையற்று-மனவலைச்சல் நீங்கி,
விடல்கொளலாம்-நனவினறி விடுவதற்கும் ஏற்றுகொளவதற்கும் வேறா
கிய, பொருளின்றி-வஸ்துவல்லாமையையோரது, புரணசுகியாகு-பூரண
னாத சொருபனாகி இரு, என்றான்-உண்மையில் நிலவென்றான், விளங்கி
னேன்-நான் அவ்வாதே பிரகாசிக்கின்றேன். (ஏ-அதற்கை) (எ-து) 1.

ஆண்டுபனி ரண்டுணையாஞ் சோதித்துப் பொருளருளு
மருள்வே மென்பார்க்
காண்டவன்செய் யேவலகு ரல்லாமற் சுகமருளா
ரல்லே நெல்லாங்
காண்டகைய வறிவேநீ கணமுமிலை தெரிவித்தோங்
காண்ப வற்றைக்
காண்டலக்கத் துளங்கவுனை யலதுளதோ வயலெனயான்
காண்கி லேனே.

(இ-ள்) பனிசண்டாண்டு-பனிசண்டு வருஷ பரியந்தாம், உணயாம்-
சீடனாகிய உண்ணையாங்கள், சோதித்து-நிலைத புத்தியுடையவனானவென்று
பரீட்சித்து, பொருள் அருளும்-இப்பூலோக வாழ்விற்குரிய மணிமந்திர

ஒளவுத நித்தியம் நுத்தியம், அருள்வேம்-கொடுப்போம், என்பார்க்கு -
என்று சொல்லும் ஆசிரியருக்கு, ஆண்டு-அவ்விடத்தில், அவன் செய்
கவர்-அச்சிடன் செய்கின்ற பணிவிடையாகிய, அஞரல்லாமல் - கஷ்டத்
தைக் கொடுப்பார்களே யல்லாமல், சகமருளார் - பொருளருளெனும் சக்
தோஷத்தைக் கொடுப்பவராகார்கள், அல்வேன் - அவ்வித வாசிரியரைத்
போன்றவன் காள் அல்வேன் (என்றும்), எல்லாம் காண்டகைய-எல்லாப்
தோற்றத்தையுஞ் சாட்சியாய் நின்று உணராவல்ல, அறிவேநீ-ஞானமேநீயா
ரும் (என்றும்), கண்முமிலை-கூண்கோமானாலும் வீணாகாம்கழிக்கவில்லை,
தெரிவித்தோம்-உண்மையைச் சொல்லிவிட்டோம், காண்பவற்றை-காண
பபடுகின்ற பொருளை உணரும் இத்திரிய மனமாதிகளை, காண்டுவைக்க -
விளக்கிவைக்கவும், துளங்க-அவ்வந்தக்கராணாதிபொருள்வடிவாகிவினங்கவும்,
உணையலதுளதோ-ஞானவடிவாகிய உண்ணைத்தவிர வேறு இருக்கிறதோ
வென்றதேட்க, அயலென-எண்ணைத்தவிர அனுமாத்நிரம் வேறுபொருள்
இருக்க, யாண்காண்கிலேன்-யான் பார்த்திலேன். (எ-று) * 2.

கண்ணாடி முன்னொரு கண்ணாடிவைக்கவிர

கண்ணாடிக்குட்

கண்ணாடி யலதுபிற களங்கவற்றில் வாராபோற்

காண்ப வற்றைக்

கண்ணாடிக் களங்களியா வகமுகமாய் மனவாடிக்

கண்ணே தோன்றங்

கண்ணாடி யேயிருக்கக் கண்ணாவா பெணப்பிறநான்

காண்கி லேனே.

(இ-ள்) கண்ணாடிமுன்னர்-ஒரே அளவாயுள்ளவொரு கண்ணாடியின்
முன்னே, ஒருகண்ணாடிவைக்க-ஒரேயளவாயுள்ள மற்றொரு கண்ணாடியை
ஏதிரில்வைக்க, இருகண்ணாடிக்குள் - இரண்டு கண்ணாடிகளுக்குள்ளும்,
கண்ணாடியலது-களங்கமற்ற பிரகாசத்தெரியுமேயல்லாது, பிறகளங்க-வே
ருணமலின்ம், அவற்றில் வாராபோல் - அவ்விரு கண்ணாடிகளிலும் வாரா
பால், அகமுகமாய்-பகிர்முகமோக பாவினியான் மனது, உன்முகமாய்
பாவினியுற்று, மனவாடிக் கண்ணே - ஞானமயமாகிய அந்தக்காண
தசத்தில், தோன்றும் - சராசரப் பொருள்களெல்லாம் பிரதிபிம்பித்
த காண்பவற்றை - தோற்றம் சராசரப்பொருள்களை (வேருக), கண்
னாடி-உன்மனமானது கண்களின் வழியாகப்பார்த்து உலகம்கேடுமெனும்,
களங்கனியா-அஞ்ஞானபாவத்தைப் பொருத்தது, கண்ணாடியே இருக்க -
ஞானவடிவாகிய உணர் பார்த்திருக்க, கண்ணாவாயென-நீ ஞானமயனோ
யாவாயென-எனதாசிரியர் தெரிவிக்க, பிறநான்-எனையன்றிவேறு பொரு
ள்தோற்ற காண்காண்கிலேனே-பார்த்தவில்லையே. (எ-று)

எப்பொருளை யெப்பொருளெவ் விடத்தெவ்வா றுணர்வதஞ்
 லெய்தும் பந்த
 மெப்பொருளெப் பொருளையெவ்வா றுணர்வதஞல் வீடெய்து
 மென்றான் காணு
 மெப்பொருளுந் தானாகு மறிவுண்மை தன்னனவென்
 மெண்ணல் பந்த
 மெப்பொருளுந் தணியன்றி யிலையெனல்வீ டெனக்கண்டே
 னிடாற் றேனே.

(இ-ள்) எப்பொருளை-எந்தவஸ்துவை, எப்பொருள்-எந்த வஸ்துவா னது, எவ்விடத்து-எந்தஸ்தானத்தில், எவ்வாறு-எந்தவிதமாக, உணர்வத னால்-அறிவதனால், பந்தம் எய்தும்-பந்தத்தை யடைகின்றது, எப்பொருண்- எந்தவஸ்துவானது, எப்பொருளை-எந்தவஸ்துவை(எவ்விடத்தில், எவ்வாறு- எந்தவிதமாக, உணர்வதனால்-அறிவதனால், வீடெய்தும் என்றான்-மோக்ஷ மடையும் என்று எனதாசிரியன் கேட்டான், காணும் எப்பொருளுந்-தோ ற்ப்பபெய்கின்ற சராசரமாகிய எந்துவஸ்துக்களும், தானாகும் அறிவு-தானாக வேவிளங்கும் ஞானமானது, தன்னனவு-தனது நனவிற்குதோற்றம்தேகா திபதார்த்தங்களை, உண்மை என்று - தனிலும் வேறாக ஜிஹ்மாயுனதென்று எண்ணல்பந்தம்-தனது நனவுகணவுகளில் நினைத்தல் பந்தமாகும் எனவும், எப்பொருளும்-எந்தசராசரத் தோற்றப்பொருளும், தணியன்றி-துரியவறி வாகிய தண்ணையல்லாமல், இலையெனல்-வேறே இல்லையென்றுதெளிதலே, வீடெ என-மோக்ஷமென்றும், கண்டேன்-அறிந்தேன். இடாற்றேன்-பிறப் பெனும் துன்பத்திலிருந்து நீங்கினேன். (ஏ-சுற்றசை) (ஏ-று) 4.

இல்லவற்றை யுள்ளவெனக் கொண்டிருணங் குறிப்பத

மிசைத்தார் யாரு

மில்லவற்றை யுள்ளவெனக் கொண்டாயா திருத்தலின

விசைப்பா னேன்பின்

னில்லவற்றை மாயைத்த தாய்மாயை யில்லையெனி

விசைப்ப தென்யா

னில்லதுள்ள தாய்விளங்க லறிவோன்றே யென்றான்மெய்

யிதுகண் டேனே.

(இ-ள்) யாரும்-உலகிலுள்ள எவர்களும், இல்லவற்றை-இல்லாத தே காதி பிரபஞ்சத்தை, உள்ளவெனக்கொண்டு-உன்னனவென திடமாகநினை ந்துகொண்டு, ஆயா திருத்தலினால்-விசாரியாதிருத்தலினால், இல்லவற்றை- உண்மையாக வில்லாத தேகாதிபிரபஞ்சத்தை, உள்ளவெனக்கொண்டு -

இருக்கிறதபோலொப்புக்கொண்டு, குணம்-சத்துவாஜஸு-தமஸு முதலிய குணங்களிதன்மையும், குறி-அவற்றாண்டாகும் பொருள்களின் தோற்றத்தையும், பேதம்-பலவித பொருட்களின் பேதங்களையும், இசைத்தார்-அவ்வுலகப் பொருள்களுக்கு உளதுபோல் பெரியோர் கூறினார்கள், பின்-ஞானத்தைப்போல என்றும் உலகம் உள்ளதானால் பிறகு அப்பெரியோர்களே, இல்லவற்றை-இல்லாத தேகாதி பிரபஞ்சத்தை, மாயைதந்ததாய்-மாயையினால் கொடுக்கப்பட்டதாய், இசைப்பான் ஏன்-ஏன் சொல்லவேண்டும், மாயை-இல்லாதவற்றை உள்ளது போலக்காட்டும் மாயைக்கருத்தம், இல்லையெனில்-இல்லையென்று சொல்வார்களானால், யான் இசைப்பதென்-காண்கொள்வது என்ன விருக்கிறது, இல்லதுள்ளதாய் - இல்லாததாயும் உள்ளனவாயும் சிற்சத்தியால் விளக்கி, விளக்கல்-விளக்குவது, அறிவொன்றே-ஞானமொன்றே என்றான்-என்று தெரிவித்தான், இதுமெய்-இப்படிதெரிவித்தது நிஜமென்று, கண்டேன்-எல்லாமெனது ஞானவடிவாகவே விருக்கப்பார்க்கதேன். (ஏ-ஈற்றசை) (ஏ-று) 5

உள்ளதனை யுள்ளபடி யுணருதலே மெய்ஞ்ஞான

முளதிருக்க

வுள்ளனவா யிலாதவற்றை மேற்கொடுப்பின்னொழித்திடலே

னொழி யஞ்ஞான

முள்ளதெனிற்போகாது பிரமையும்வத் துவேயயலிங்

கொன்றின் மெனறு

முள்ளதெனி லுணாவனறிக் காட்டென்று நென்றுகி

யுரையற் றேனே.

(இ-று) உள்ளதனை - என்றும் உள்ளதாகிய பொருளை, உள்ளபடி - அதுயியற்கையாக இருக்கிறபடியே, உணருதலே - அறிதலே, மெய்ஞ்ஞானம்-உண்மைஞானமாகும், உளதிருக்க-சத்தாகிய ஞானமென்றுமிருக்க, இலாதவற்றை-இல்லாதமாயாப பிரபஞ்சத்தை, உள்ளனவாய் - இருக்கிறவைகளாக, மேற்கொடு-ஒப்புக்கொண்டு, பிண்ணொழித்திடலேன் - பிறகு ஒவ்வொன்றாய் அசத்தென்றவிடுவதற்கு காரணமென்ன?, ஒழி - மாயாத் தோற்ற வுலகாகியத்தமும் இல்லையென்றே கீக்கிவிடு, அஞ்ஞானம் - அஞ்ஞானமென்பது, உள்ளதெனில்-ஞானத்தைப்போல் என்றும் உள்ளதாயிருந்தால், போகாது-ஓர் போது மறைந்துதோன்றது, பிரமையும் வஸதுவே-அஞ்ஞானமும் ஞானப்பொருளே, இக்கென்றும்-இவ்விடத்திற் ஏக்காலத்திலும், அபல் ஒன்று இன்று-ஞானமென்றி வேறபொருள் ஒன்றும் இல்லையாகும், உள்ளதெனில்-கிடனே வேறபொருள் சத்தாயுள்ளதாகில், உணர்வன்றி-ஞானத்தையிட்டு, காட்டென்றான்-வேறாக இருக்கக்காட்டுவென்று

த்தியமாகும் என்றவர்க்கு, எது எதிரை - என்னகைம்மாற்றிக்குத்தி தென்
தோழி. (எ-று)

10.

ஆக செய்யுட்கள் 217.

சித்தர்நான் மயக்கொழிதல்.

—

வெண்பா.

பொதிகைமலைச் சித்தர்தம் பூம்பதங்கள் சேவித்
திதமகிதந் தேர்ந்த திசைப்பேன்—மதிவல்லோய்
பேசரிய சித்தன் பெருமையைக்கே னுதமுனி
பாசமற வென்றசொற்கைப் பற்று.

(இ-ள்) பொதிகைமலை—தெற்கிலுள்ளபொதிகைமலையில்வசிக்கும், சித்
தர்தம்—அகஸ்தியர்பரம்பரையில்வந்த ஞானவான்களது, பூம்பதங்கள்—அழ
கிய பாதங்களை, சேவித்து—வணங்கி, திதமகிதம்தேர்ந்தது—அச்சித்தர்கள் தூலி
ற்சொல்லும் நன்மைநீமைகளைத் தாசிரியராகும்பொதிகைமலைச்சித்தரால்
நாணுணர்ந்தபடி, இசைப்பேன்—நாராயணநாணுணர்க்குச் சொல்வேன், மதி
வல்லோய்—புத்தியில்வலிய சீடனாகிய, நாதமுனி — நாதமுனியே, பேசரிய
சித்தன்—சொல்லுதற்கரிய சின்மயசொருபராகும் சித்தர்களின், பெருமை—
மேலான தன்மையை, பாசமறக்கேன் — சரீர ஆசையால் நேர்ந்த பந்தநீங்
கும்பொருட்டு கேட்பாயாக, என்றசொல்—என்று சொன்னவார்த்தைகளை
கைப்பற்று—நாராயண நீகைப்பற்றுவாயாக (என்றவாறு) 1.

பற்றறுந்த பேர்க்கே பரகதியுண் டாமலது
பற்றகலார்க் கென்றும் பதைப்பேகாண்--பற்றெதுவோ
வெண்ணி:லறிவன்றி யேதுமிலை யென்றோர்சொற்
றன்னைவிடுத் துன்னுந் தமம்.

(இ-ள்) பற்றறுந்த பேர்க்கே—இக லோக பரலோக பேரகதேகஆசைநீ
ங்கிணவர்களுக்கே, பரகதியுண்டாமலது—மேலானமோகும் உண்டாகும்ல்ல
து. பற்றகலார்க்கு—இகலோகபரலோக ஆசை நீங்காதவர்களுக்கு, என்றும்—
எக்காலத்திலும், பதைப்பேகாண்—மோகமுடைவேனெனும் அவசரக்கற்
றேயன்றி வேறில்லை என்றறிவாயாக, பற்றெதுவோஎன்னில்—ஆசையெது
வோ என்பாயாகில், அறிவன்றி—ஞானத்தைத் தவிர, எதுமில்லையென்றார்—
இகபரலோகங்களாகிய எதுவும் இல்லையென்ற ஆசிரியரிட, சொல்தன்னை

விடுத்து - உண்மையான வார்த்தையை பாராக்கால் விடுத்து, உன்னுற்
மம் - இகலோகபரங்கள் உனதென்று நினைக்கின்ற அஞ்ஞானமே
யாம். (எ-று).

தமமெதுவேன் முன்பின் றமையுடலாக் கொள்ளுஞ்
சுமடர்தமை நம்பியவர் சொல்லாற்--றமதுமல
முத்திரத்தை யுண்டிடலை முப்போதும் வைப்போமென்
முத்திரத்தாற் கொள்ளவல மாம்.

(இ-ள்) தமமெதுவேன்-அஞ்ஞானம் எதுவென்பாயாகில், முன்பின்-
ஆன்மஞானநூல்களை வாசியாத முன்னும் வாசித்தபின்னும், தமையுடலாய்-
தங்களை தேகவடிவமாகவே, கொள்ளும்-ஒப்புக்கொண்டு பேசுகிற, சுமடர்
தமை-சீழ்மக்களை. நம்பி-அவர்பூண்டிருக்கும்காவிதண்டிகமண்டலங்களால்
யோகிகளென்று நம்பி, அவர்சொல்லால்-அக்கீழ்மக்களது வார்த்தையால்,
தமது-உபதேசம்பெற்ற சீடர்தங்களுடைய, மலமூத்திரத்தை, மலத்தை
யும்-மூத்திரத்தையும், உண்டு-மூலபடிபுகற்பமென்றும-வெண்காண்டுகற்ப
மென்றும சொன்னதை அறியாதுபுசித்து, உடலை - தேகத்தை, முப்போ
தும்-இறப்பு-எதிர்வு-நிகழ்வெனும் மூன்று காலங்களிலும், வைப்போமெ
ன்று-அழியாமல் நிலையாய் வைத்திருப்போமென்று-ஆத்திரத்தால்கொள்-
அவசரத்தினால் கம்பிக்கொண்டு காலங்கழிக்கும், அவலம் ஆம் - வீணான
அலைச்சல்களேயாம் (எ-று)

8.

அவலமென வீதை யறைவானேன் ஞாலத்
தெவரிருந்தார் சாகா தினைபி--னவரெங்கே
கண்ணரவ தாரங் கழிந்தனவேன் மற்றையரை
யெண்ணுவதேன் மிக்காரோ வில்.

(இ-ள்) ஈதை அவலமென-சீடர்களே இப்படி மலமூத்திரம் உண்ப
தை வீணென, அறைவானேன்-சொல்வானேனென்றால், ஞாலத்து-பூமி
யினிடத்து, சாகாது-மலமூத்திரம் உண்டு இறவாமல், எவரிருந்தார்-எவர
உயிரோடு பிழைத்திருந்தார்கள், இசையின்-சொல்லுங்கள், அவரெங்கே -
அப்படிசாகாது இருந்தவர்கள் என்கே இருக்கிறார்கள், கண்ணரவதாரம் -
சித்தர்களுக்குத் தலைவனாகிய கிருஷ்ணன் எடுத்த மச்சம்-கடர்மம்-வராகம்-
காசிக்கம்-வாகினம் பரகராமன்-ஸ்ரீராமன்-வாகுதேவன்-பலராமன் - கலிக
ன் முதலிய பத்து அவதாரப்பிரப்புகளே, கழிந்தனவேல் - சொலுபத்தை
விட்டு நீக்கினவையேயாம்கில், மற்றையரை-மற்றசித்தர்களுடலை, எண்
ணுவதேன்-கழியாது நின்றனவாக நினைப்பது என்னகாரணம், மிக்காரோ
இல்-சர்வாஷ்களுகிய வரியினும் மேன்மையுற்றவர்களோ இல்லையாம்.
(எ-று)

4.

ய்யு

அனுபவாந்த தீபிகை

நிட்டைமந்தி ரம்புசை துக்கசுக மீரவத்தை

நிலையோ ரீகை

விட்டிகை பாழாகு மனமுதல் நித்திரையின்

விட்டொன் றுகிற

கட்டமின்றிக் காண்பொருள்போய் மனமிறந்து பிறவிமயல்

கடந்தா பென்றா

னட்டசித்தி வேண்டியலை துட்டமனச் செருக்கொழித்திங்

கறிவா னேனே.

(இ-ள்) நித்திரையில்-காடநித்திரை எனுஞ்சுழுத்தியில், மனமுதல் - மனமும் வாக்குக்காயமவற்றின் செயல்பயன்களாகும் யர்வும், பாழாகும் - நாசமாகும் (ஆகையால்), நிட்டை-கண்மூடி உடலசையாது நின்று நிட்டை செய்தலும், மந்திரம்-பிரணவம் முதலிய மந்திரம் ஜபித்தலும், பூசை-உடம்பில் விபூதிநாமம்கோபி முதலியது பூசியின் ஜடப்பொருளை அலங்கரித்தேற்றலும், துக்கசுகம்-துன்ப இன்பங்களும் ஆகிய இவைகள் தோன்றற் கிடமாகிய, ஈரவத்தை-ஜாககிர சொப்பனமெனும் இரண்டு அவத்தைகளும், நிலையோ-ஸ்திரமாகுமா? ஆகாது, ரீகைவிட்டிகை-ரீ நிட்டைமுதலியவைகளை கைவிடக்கடவாய், விட்டுஒன்றாகில்-ரீக்கி ஒரோஞானவடிவா னாகில், கஷ்டமின்றி-யாதொரு கஷ்டமில்லாமல், காண்பொருள்போய் - தோற்றப்பொருள்கள் நாசமாகி, மனமிறந்து - மனச்சொருப நாசமுண்டாகி, பிறவிமயல்-பிறப்பு உண்டெனும் மயக்கத்திலிருந்து, கடந்தாயென்றான்-ரீகைவினவனானென்று ஆசிரியன் தெரிவித்தான் அதனால், அட்டசித்தி-(அணிமா-லகிமா-மகிமா-கரிமா-பிராத்தி-பிராகாயியம்-ஈசத்துவம் - வசித்துவம்)முதலிய எட்டுசித்திகளை, வேண்டியலை-விரும்பிவருந்தின்ற, துட்டமனச்செருக்கு-துன்மார்க்கமனதின் கருவத்தை, இங்கு ஒழித்து - இவ்வுலகில் நாசமாக்கி, அறிவானேன் - ஞானரூபியானேன். (ஏ-ஈற்றசை)

10.

மனமதுஜீ வேசஜகத் தாக்கியழித் திடலறியார்

மந்திரத்தான்

மனமதனை வயமாக்கும் வகையருள்வே மென்றுரைப்பார்

மதிவல் லார்காண்

மனமயக்கே மந்திராதே வதைநிட்டை சித்திமுதன்

மதியென் றுண்பின்

மனமறலேர் வென்றேன்சத் துவமாய்ச்சே டித்தலென்றான்

மயக்கற் றேனே.

(இ-ள்) மனமது-மனமதுவே, ஜீவேசஜகத்தாக்கி-தன்னைஜீவன்-ஈஸ்வரன்-உலகவடிவங்களாக்கி, அழித்திடலறியார் - நாசமாக்கிடல் அறியார்

கன், மந்திரத்தால்-அம்முதல் ஓம்முதலிய மந்திரங்களினால், மனமதனை - மனதை, வயமக்கும்வகை - வசப்படுத்துகின்ற விதத்தை, அருள்வேம் என்று-கிருபைசெய்து தெரிவிப்போமென்று, உரைப்பார்-சொல்லுவார் கன், மதிவல்லராகாண்-இவர்கள் ஆராய்ந்தவ்வியபுத்தியுடையவர்கள்தான், மனமயக்கே-எனதாசிரியன் மனதின் பிரமையே, மந்திரம் - நமசிவாய-நாராயணன் முதலிய மந்திரங்களும், தேவதை-அம்மந்திர பலத்தால் தோன்றும் தெய்வங்களும், நிட்டை-கண்மூடி தியானித்தலும், சித்திமுதல்-தான் கோரியது முடிந்துசெத்தியாதல் முதலியவும் என்று, மதியென்றான் - மதித்துகொள்வாயென்றான், பின்மனமறலோ வென்றேன்-பிறகு அம்மன நாசமாதலோ எப்பிடி என்று கேட்டேன், சத்துவமாய்-ரஜோகுண தமோ குணகலப்பற்று தன்சயகுணமான சத்துணமாய், சேடித்தலென்றான்-மிகுந்து நிற்கலென்றான், மயக்கற்றேனே-ஞானந்தவிர அயல்பொருளுடையதெனும் பிரமையிலிருந்து நீக்கினேன், (என்றவாறு) (எ-ஈற்றதை) 11,

ஆக செய்யுட்கள் 207.

கைம்மாறு காணேனெனல்.

இதானன்றிது நன்றல வென்றுகொ
 ளெவையுந்துயர் தந்திடு முன்றிகழ்
 வதுநின்னினை வன்றியி ருந்தில
 தயருங்கன வில்வர லென்னினை
 யெதுவென்செயு முன்னினை விற்படி
 யியலுந்திக முந்துயி லின்மன
 மதுநின்றிட நின்றில தொருவணு
 வறியென்றவ ருக்கெது வெதிரஉ.

(இ-ள்) இது நன்று-இது நல்லது, இது நன்றல - இது கெட்டது, என்றுகொள்-என்று நீற்றுக்கொள்கின்ற, எவையும்-எப்படிப்பட்டபாவங்களும், துயர்தந்திடும்-துக்கத்தைக்கொடுக்கும், முன்றிகழ்வது-உன் முன்னேதோனதுவது, நின்னினைவன்றி - உன் எண்ணத்தைத்தவிர, இருந்திலது-இல்லையாகும், அயருங்கனவில்-(உன்னெண்ணத்தைத்தவிர பொருள் வேராயிருக்குமானால்) ஓய்ந்தசொப்பனத்தில், வரலென்னினை-மனமேபொருள்வடிவாய் தோன்றுவதற்கு என்னகாரணம்? அறிந்துணர்வாயாக எது

என்செயும்-எந்தப்பொருளும் உனக்குச் சந்தோஷத்தையாகிலும் துக்கத்
தையாகிலும் செய்யவல்ல, உன் நினைவின்படி-உன்மனம் எண்ணினபடி,
இயலும்-அசையும், திகழும்-பிரகாசிக்கும், துயிலில் - சித்திகையில், மன
மதுகின்றிட-மனமானது சொருபாசமாக, ஒரு அணு-ஒரு திரணப்பொ
ருளாவது, நின்றிலது-நில்லாமல் மறைந்துபோகும் என்பதை, அறியென்
றவர்க்கு-தெரிந்துகொள் னென்றவருக்கு, எது எதிரடி-என்ன கைம்மாறி
ருக்கிற தெரிந்தோழி. (அ-று)

1.

பதியும்பசு வுந்திர மென்றுணர்
பதகன்றனை கண்டவ னன்றொரு
மதிதந்திட வந்திவை நனவினின்
மறையுந்துயில் வந்தவி டந்தனி
விதிலையமெ மக்கிலை முப்பொரு
ளெதுவுண்டெனி லுண்டிவை நின்னறி
வதுகொண்டறி பொருணிலை யலசுட
மறியென்றவ ருக்கெது வெதிரடி.

(இ-ள்) பதியும்பசுவம் - பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் வேறுவேறாக,
ஸ்திரமென்றுணர்-என்றும் உள்ளதென்று அறிகின்ற, பதகன் - பாதகன்
அல்லது அபபியாசி, தனைகண்டவன்-ஆத்மாவாகிய தன்னைப்பார்த்தவன்,
அன்று-அல்லன். ஒருமதித்திட-ஜலத்தில் குமிழிதோன்றுவதுபோல் என்
னிடம் ஒரு நினைப்பு உண்டாக, இவைகானவினில்-இச்சக ஜீவபரம் ஜாக்கி
ரா அவஸ்தையில், வந்து-உண்டாயினதுபோல் தோன்றி, துயில்வந்த-துக்
கம்வந்த, இடந்தனில்-காலத்தில், மறையும் - தெரியாமல் மறைந்துவிடும்,
இதில் ஐயம்-இதில் சந்தேகம், எமக்கிலை-ஆசிரியனாகிய எம்போல்வார்க்கு
இல்லை, முப்பொருள் - சீடனே ! ஜகஜீவபரமாகிய மூன்றுவஸ்துக்க
ளும், எது உண்டெனில்-எந்த வஸ்துவால் உண்டென்றுகாட்ட, இவை
யுண்டு-இவைகள் உள்ளதாகும், நின்னறிவதுகொண்டு - உன்ஞானத்தைக்
கொண்டு, அறிபொருள்-அறியப்படுகிற ஜகஜீவபரமாகிய வஸ்துக்கள், நிலை
யல்-அறிவைப்போல் நிலையானவைகள் அல்ல, ஈடம்-அசத்தானது என்று,
அறியென்றவர்க்கு-தெரிந்துகொள்ளென்று தெரிவித்தவர்க்கு, எது எதி
ரடி-என்ன கைம்மாறுண்டென் தோழி. (அ-று)

2.

-ல்பொய்யுற வென்றறி வித்தவ
ருரைகற்றுறா தந்து தமக்கொரு
மடமும்பசு வுக்கிண கன்பல
வகைபத்திய வத்துக ளுங்கொடு
-மிக்கொரு தெய்வமெ னததுதி
சுடையுன்குரு வன்று பிழைக்கிறார்

விடமுண்டவ ருடனசை விடுவென

•விடுவித்தவ ருக்கெது வெதிரடி.

(இ-ள்) உடல் பொய்யறுவு-தேகசம்பந்தம் பொய்ச்சம்பந்தம், என்றறி
வித்தவா-என்றுதெரிவித்த ஞானிகளுடைய உரைகற்று - வாரததைகளை
கசறறுக்கொண்டு உரைந்து-தேகசம்பந்தம் பொய்யென்று பிறருக்குக் கற்
றுக்கொடுத்தது, தமக்கொருமடமும்-தாங்கள் மாததிரம் தேகத்தை நிலையெ
ன்று கொண்டு தாங்கள் வசிக்க ஒருமடமும், பசவும் - பரல்கறக்க ஒருபச
வும், கிணகன்-தக் குளுக்கு கால்கை பிடித்தவ முதலிய பணிவிடை செய்வ
தற்கு ஒரு அடிமையடிம, பலவகை பததிய-பலவித பத்தியததிக்குரிய, வத்
துகளுவகொடு - பொருள்களையும் சேகரித்து வைத்துக் கொண்டு, சடம்-
அசததாகிய கல - கட்டை - பஞ்சலோகம் முதலியவற்றால் செய்த உருவங்
களை, இவ்வொரு-இவவுலகில் ஒப்பற்ற, தெய்வமெனத்துதி-கடவுளென்று
வணங்குகிற, சடையன்-மூடன, குருவனறு - ஆசிரியனல்ல, விடமுண்
டவா-விஷ்டம் குடித்தவா, பிழைக்கிலா - ஜீவிக்மமாட்டார்கள், உடனசை-
ஆகையால் சரீர அபிமானத்தை, விடு என-விட்டுவிடுவென்று, விடுவித்தவ
ருக்கு-பந்தத்திலிருந்து நிவர்த்திசெய்தவாககு, ஏது எதிரடி-என்ன கைம்
மாற்றுகுகிறதெனதோழி. (எ-று)

3,

அறிவென்று தமைத்தெளி வுற்றய

லபவேதின மதனி நிலைத்தவர்

தறியொத்த வுடற்குடை கற்குறை

தருவித்தறை கட்டி முடிக்கிலர்

பிறிவற்ற வகண்ட நிரஞ்சன

பிரமந்தனி லுடலபொரு ளுய்த்தவர்

குறியுஞ்சொலி யுடலவிட நினைவது

குறைவென்ற ருக்கெது வெதிரடி.

(இ-ள்) தமை-தங்களை, அறிவென்று-ஞான வடிவின் கொன்று, தெளி
வுற்ற-சுதேகமற்றவறிந்து, அயலறவே-தோற்றமாகிய அந்நியப்பொருள்க
ளில் சம்பந்த நீங்கவே, தினமதனில்-இரவும் பகலும் அந்த ஞானவடிவில்,
நிலைத்தவர்-ஞானமயமாகவே நிலபெற்றவர்கள், தறியொத்த - கட்டைக்
நுச்சமானமான, உடற்கு-தேகத்திற்கு, உடை கற்குறை - உடைந்தகற்பா
ரைகளைதருவித்து-வரவழைத்து, அறைகட்டி - சமாந்தயெனும் கல்லறை
கட்டி, முடிக்கிலா-தன்தேகத்தை அவ்வறையில்வைத்து மூட நினையார்கள்
பிரிவற்ற-பிரிவு இல்லாததாயும், அகண்ட-எல்லாமானதாயும், நிரஞ்சன-
கனவுகமற்றதாயுமுள்ள, பிரமந்தனில்-பிரமமாகிய தனசொருபத்தில், உட
ல்பொருள்-தேககால வஸ்துக்களை, உய்த்தவர் - பிரமமயமாகவே கரையச்

செய்தவர், குறியுஞ்சொலி-தன் தேகத்தை அடைக்கலம் செய்ய கல்லறைத்
ட்டெம்படி சீடனுக்கு இடமும் காலமும் குறிப்பிட்டு காட்டி, உடல்விட-
தேகத்தைவிட, நினைவது-எண்ணவது, குறைவென்றவருக்கு-ஞானவீன
மென்று தெரிவித்தவருக்கு, எது எதிராஉ- என்ன கைம்மாறுதென்
தோழி. (எ-று)

4.

தனையன்றி யணுத்துணையும்பிறி

தறிகின்றவன் முற்றறிவுற்றிலன்

நினைநல்லரு மறைமுத லியகலை

நிறைவென்பது நினைவற லெனுமென

வனையவன்பிற ருள்ளம திந்துரை

யதுசெப்புவ னென்பது தப்புரை

11 தினையளவய லறிவுற லறிவல

பன்றவ ருக்கெது வெதிராஉ.

(இ-ள்) தனையன்றி-ஆன்மாவாகிய தன்னேத்தவிர, அணுத்துணையும்-
தினையவ்வளவும், பிரிதறிகின்றவன்-வேறுபொருள்கள் இருக்கிறதாக தெ
ரிந்து கொள்கிறவன், முற்றறிவு உற்றிலன்-முழுஞானம்பெற்றவனல்லன்,
நல்லருமறை-கல்ல அரிதான வேதம், முதலிய கலை-முதலிய கீததைகள்,
நிறைவென்பது-பூர்ணஞானமென்று சொல்லப்படுவது, நினைவற லெனும்
என-நினைவற்று இருப்பதுதான் என்று சொல்லுமென, நினை - அறிந்து
கொள்வாயாக, அனையவர்-அப்படியே நினைவற்றிருப்பவர், பிறருள்ள மறி
ந்து-அந்நியரிடமனதில் நினைக்கும் விஷயங்களைத் தெரிந்து, உரையதுசெ
ய்பவன் - அவரெண்ணிய வெண்ணக்களை பிறர்க்கு விளக்கும்படி சொல்
வான், என்பது தப்புரை-என்றுசொல்வது பிசகானவார்த்தையாம், தினைய
ளவு-அணுவவ்வளவு, அயலறிவுறல்-அந்நியப்பொருளை அறியும் ஞானம்
உண்டாதல், அறிவல-நினைப்பற்ற சொருபாணுபவ ஞானமல்ல, திரிபென்
றவர்க்கு-ஞானத்தின் மாறுபாடான அஞ்ஞானமென்றவருக்கு, எது எதி
ராஉ என்னகைம்மாறிருக்கிற தென்தோழி (எ-று)

5.

உலகந்திர மன்றென வும்பல

வுயிருந்திர மன்றென வுந்துயர்

நலனுந்திர மன்றென வுங்கொடு

நரகுந்திர மன்றென வும்படை

நிலமுந்திர மன்றென வஞ்சொளி

நினைநெஞ்சின நிலைமை யெனக்கொளி

னலனெங்குறு மதுநிலை யன்றென

னலனென்றவ ருக்கெது வெதிரட.

(இ-ள்) உலகம்-சுவர்க்காதி லோகங்கள், திரமன்றெனவும்-நிலையுள்ள வல்லவென்றும், பல உயிரும்-தேகபேதமுடைய அனேகஜீவர்களும், திரமன்றெனவும்-நிலையுள்ள வல்லவென்றும், துயர்நலனும் - துக்கசுகங்களும, திரமன்றெனவும்-நிலையுள்ளவல்லவென்றும், கொடுமாரும்-கொடுமையான இரௌரவம் முதலிய இருபத்தெட்டுகாக்களும் திரமன்றெனவும்-நிலையுள்ள வல்லவென்றும், படைநிலமும் சம்பாதித்த பூமியும், திரமன்றெனவும்-நிலையுள்ள தல்லவென்றும், சொல்லி-யாவருமறியபிரசங்கித்து, கண்ணென-இவ்வகை நிலையல்லாப்பொருளை நிலையுள்ளதென்று நினைத்தும் மனநினை, நிலைமை என - திரமாயுள்ள தென்று, கொளின் கொண்டால், நலனெங்குறும்-மோகநுகம் எப்படி உண்டாகும், அது-அந்தமனமானது, நிலையன்றெனல்-நிலையுள்ளதல்லவென்று அறிதல், நலனென்றவ ருக்கு - நல்லதென்று அறிவித்தவருக்கு-எது எதிரட-என்ன கைம்மாறு செயவேனட. (எ-று)

• 6 •

வேறு.

அவரவாநினை வலதொரு டெசருள்ளை

யறிகிலரடை கிலர்துயர் சுசுமென

வெவரெதுகரு தினுமது வலதிலை

யெதிர்தருபொரு ளிடுகையி தறிகிலர்

கவர்தலையொழி கிலரொழி குவாநிலை

கதிவரநிஜ மெனவறி குவரவர்

தவர்தலையினை வதுநல னலயிது

தனிரென்றவ ருக்கெது வெதிரட.

(இ-ள்) அவரவர்-அவரவர்கள், நினைவலது-எண்ணத்தையே யல்லாமல், ஒருபொருளினை-உண்மையாக ஒருவஸ்துவினை, அறிகிலர்-வேறுகவறித்தடைவாரிலர், அடைகிலர்-பெற்றாரிலர், துயர்சுகமென-துக்கம் சுசுமென்று, எவரெதுகரு தினும்-எவர் எந்தபொருளினைத்தாலும், அதுவலது-அந்தநினைப்பின்வடிவமே சுகாசுகம் தருமல்லது, எதிர்தருபொருள் - எதிரில் தோற்றம்வஸ்துக்கள், இடுகை இலை-சுகாசுகம்கொடுத்தல் இல்லை, இது அறிகிலர்-இது அறிகிலராகி, கவர்தலைஒழிகிலர்-தனையன்றிதோற்றம்பொருள்வேறு இருப்பதாக விரும்புதலைவிட்டு நீக்கிலர், ஒழிகுவர்-அப்படி நீங்குவோர், நிலைகதிவரல்-திரமான மோகநும்பெறுதல், நிஜமெனவறிகுவர்-உண்மையென்று அறிவார்கள். அவர்தவர்தலை-அவர்கள் தப்பிப்போவதனை, நினைவலது-நினைத்துக் கொள்வது, லுணை-நல்லதல்ல, இதுதவிர-இப்படியி

னைப்பதையும் விட்டுவிடு, என்றவருக்கு - என்று தெரிவித்தவருக்கு, எது எதிரடி-என்ன கைம்மாறிருக்கிற தென்தோழி? (ஏ-று), 7.

வேறு.

அயனரியர னிர்திர னிமையவ
ரருமறைதவ முனிவாகள் சித்தர்கள்
வியனுலகு திருப்பதி கள்வினை
விலகச்செயு நதியுபா விதிகதி
துயாதருநம னிரவிநி லவுசநி
துருவன்முத னிலையல வெனலெனது
பாபனறிவு சுயமபல மனமெனல
பதமென்றவ ருக்கெது வெதிரடி.

(இ-ள்) (அயன்-அரி-அரன்) பிரமனும், விஷ்ணுவும், சிவனும், இந்திரன்-இமாவா-தேவேந்திரனும்-(தேவாகளும்), அருமறை-அரிதான வேதமாகளும், தவமுனிவாகள்-தவஞ்செய்யும் முனிவர்களும், சித்தர்கள் - காயசித்திசெய்த சித்தர்களும், வியனுலகு-பெருமையுடைய இந்திராதி பிரமாதிலகங்களும், திருப்பதிகள் - காசி இராமேசுவர முதலிய அழகிய ஸ்தலங்களும், வினைவிலகச்செயும் - தீவினைகளை நீக்கச்செய்கிற, நதி-கலகை-சரஸ்வதிமுதலிய ஆறுகளும், உயர்வீதி-மேலான ஆகாமிய பிராரததுவசஞ்சிதவிதிகளும், கதி-இனியுண்டாகுஞ்சொர்க்காதிபதிகளும், துயாதருநமன்-மாணதுக்கதைகொடுக்கும்மனனும், (இரவி-சிலவு)-சூரியனும்-சந்திரனும், (சகி-துருவன்)-சகியும்-துருவாட்சத்திரமும், முதல்கிலையலவெனல்-முதலியவைகள் கிலையுள்ள தல்லவெனல், எதுபயன்-என்ன பிரயோஜனம், அறிவுசுயம்பு-சுவருபமான ஞானமோ நித்தியமானது, அலமனமெனல் - மனமோமாயாகற்பனையானதால் நித்தியம் சடமாம என அறிந்துகொள்வது, பதமென்றவருக்கு-பகுவமென்று சொன்னவர்க்கு, எது எதிரடி-என்ன கைம்மாறு செய்வேனடி, (ஏ-று) 8.

பற்றற்றவர் கற்றவர் நற்றவர்
பற்றறவரு நின்றவர் தற்றெளி
முற்றற்றவர் தெற்ற லறுப்பவர்
முறப்பட்டவ ருற்பவ மற்றவர்
நின்றறறல பெருமை வியந்திட
வேவர்தற்பரர் சிற்பரர் கலைபல
கற்றென்னனை வற்றிலர் பெற்றிலர்
கதியென்றவ ருக்கெது வெதிரடி.

(இ-ள்) புற்றற்றவர் - ஆணையுடையவராவார் அவர்களே, கற்றவர்-உலகிற்செய்தவெண்டியனும்புற்றவரும், நற்றவர் - நல்லததைச்செய்தவருமர்

ருவர் (அன்றியும்). பற்றவருரிற்றவர்-ஆசைநீங்க துயரையொழித்தவரும், தற்றெளி-ஆன்மாவாகிய தன்னைத்தெளிந்து, முற்றற்றவா - முழுஞானமடைந்தவரும், தெற்றலறுப்பவர்-அன்னியரது குடைகளை நீக்கவல்லவரும் முறப்பட்டவா-யாவரிலும் முதன்மையானவர், உற்பல மற்றவர்-பிறப்பற்றவர் ஆவார்கள்-பெருமை-அப்படிப்பட்டவர்மேன்மை, இற்று அறறு வியாதிடவல-இவ்வளவவ்வளவென்றுபுகழ்ந்து சொல்லமுடியாவாம், இவாதற்பார்-இவா உண்மையான பரமேஸ்வரர், சித்பார் ஞானபரமேசுவரர் ஆகையால், க்னைவற்றிலர்-மனம் நாசமாகாதவர், கலைடலகற்றென்-அநேக சாஸ்திரங்களைப்படித்து என்ன பிரயோஜனம், கதிபெற்றிலா-இவர் மோக்ஷமடைந்தவராகார், நீண்டவருக்கு - என்று தெரிவித்தவருக்கு, எது எதிரிட-என்ன கைம்மாறிருக்கிற தென்தோழி. (ஏ-று)

9

வேறு.

குழைநீழியரி படர் மதர்விழிசெங்
குமுதங்கனி துவரித முடர்வின்
மழைபுரைகுமுன மரைநறு முகைபெரன்
மலைநிகர்முலை யுடைமட மயில்பன்
கழைமதுகனி ரசமொழி தீருவெங்
கவலையிலழி குவமெனு மொழியென்
பிழையொழிமன நினைவரு வழியுன்
பித்தென்றவ ருக்கெது வெதிரிட.

(இ-ள்) குழைநீழி-காதணிகளை யூடுருவியோடும், அரிபடர்-செவந்த ரோகைகளாற் பிணைப்பட்ட, மதர்விழி-மேலுயர்ந்து விளங்குகண்களும், செககுமுதம்-செவ்வல்லி, (கனி-துவர்-இதழ்) - கோவைப்பழம்-பவளம்இவைகளைப்போன்றவைந்தெதிகளையும், அடர்வின்-ஆகாயத்திலவியாபித்துக் கறுத்த, மழைபுரைகுமுன்-மேகத்தை ஒத்த கூந்தலையும், நறுமரைமுனை - வாசனையுள்ள தாமரை மொக்கையும், பொன்மலை நிகர்முலை-அழகியமேரு மலையையு மொத்தமுலையையும், உடைமட மயில்பன்-உடைய இனமையானபெண்மயிலின் சாயலையுடைய பெண்கள் வஞ்சிக்கப்பேசும், கழைமது, கரும்புரசத்தையும், கனிரசம் - மா-பலா-வாழைமுதலிய பழங்களின் சாரத்தையும் ஒத்த, மொழிதரு-வார்த்தைகளின் மணந்தா ஹண்டாரும்- வெங்கவலையில்-கொடுமையாம்-மணசுபலத்தினால், அழிருவமெனும்-கரைந்துருகி நாசமாகின்றோமெனகிற, மொழியென்-வார்த்தைகள் பிறரிடஞ் சொல்லிக்கொள்வதி லென்ன பிரயோஜனம், பிழையொழிமனம் - இது குற்றமாம் ஆகையாலிதை யொழித்துவிடு, நனைவு அறம்வழியுன் - உன் னணம் நாசமாகும் வழியாகும், பித்தென்றவர்க்கு-அல்லவென்பது பயி

சொன்னான் அதனால், ஒன்றாகி-எல்லாதோற்றமும், ஒரே ஞானவடிவமென்று உணர்ந்தவனாகி, உரையற்றேன்-ஆசிரியனை வேறொன்றும் கேட்க மன மெழாதவனாய் நின்றேன், (எ-சுற்றை) (எ-று) 6.

சித்தாகு முன்னினைவா லன்றியுட லுலகாதி
திகழ்வ தெங்கன்
சத்தாக வல்லதசத் தாகவிவ கரித்திடுமோ
தருக்க மெங்கன்
சத்தாகத் தம்பத்தி சுகாசுகமாய்ப் பரிணமிக்குந்
தொழில்க ளெங்கன்
பித்தாகி யலைவதென்னீ யுரையென்றா நெனையன்றிப்
பிறகா ணேனே.

(இ-ள்) உடலுலகாதி-தேகப்பிரபஞ்சங்களாகி தோற்றங்கள், சித்தாகும்-ஞானவடிவாகிய, உன்னினைவாலன்றி - உன்சங்கற்பத்தா லல்லாமல், எங்கன்-திகழ்வது-பிரகாசிப்பது எங்கனம்கூடும், சத்தாக-காணப்படும் தேசகாலாதி வஸ்துக்கள் என்று முன்னபொருள்களே யெனவும், அல்லது அசத்தாக-அல்லது அழிப்போருள்களே யெனவும், விவகரித்திடு - நியாய வேதாந்தாதி னூல்களாக விவரித்துப்பேசும், மாதருக்கம்-பெரியவாதங்கள், எங்கன்-திகழ்வது எங்கனம்கூடும், சத்தாகத்தம்-இது நிர்மலமானது களங்கமுள்ளது, பத்தி-இதீஸ்வரபத்தியுண்டாக்குவது, சுகாசுகமாம்-இது இன்பமானதீ துன்பமானது என்றும், பரிணமிக்கும்-விகற்பவடிவாக மாறுதலடையும், தொழில்களெங்கன்-சங்கற்ப விகற்பாதி கருமங்கள்எவ்விடத்து நிகழும், நீபித்தாகி-நீபேதபயித்தியம் பிடித்தவனாகி, அலைவதென்-வருந்துவது என்னகாரணம்?, உரை என்னுன் - சொல்லென்னுன் (அதனாலே), எனையன்றி-ஞானரூபியாகிய என்னைத்தவிர, பிறகானேன் - வேறுபொருள்களிருக்க கான் கண்டிலன், (எ-சுற்றை) (எ-று) 7.

முச்சுடர்மூ வுலகுமூ லலத்தைமுத்தே கம்விளக்கு
முதலே தொன்றா
மச்சொருபா நந்தசர்வ சாட்சியறி வன்றோநீ
யதனாற் காணு
மிச்சொருபங் களிலொன்றாந் தேகநா நென்றுபிறந்
திறந்தே நென்கை
பிச்சுலவோ வெனவச்ச மற்றுயர்ந்து பிறப்பிறப்பைப்
பிழைத்திட் டேனே.

(-ள்) முச்சுடர்-ரூபியன்-சந்திரன்-அக்கினி எனும் மூன்றுபிரகாசங்ளையும், மூவுலகு-சொர்க்கம்-மத்திய-பாதாளங்களாகிய மூன்று உலகங்

கணையும், மூவவத்தை-சாக்கி-சொப்பன-சமுத்தியெனும் மூன்றவத்தை
கணையும், மூத்தேகம்--தூல-சூட்சும-காரணமெனும் மூன்று தேகங்கணையும்,
விளக்கும் முதலேத-விளக்கிக்காட்டுகிற முதற்பொருளேது?, அச்சொரு
பாறந்த-அவ்வாறந்த வடிவனாகிய, சர்வசாக்ஷி-எல்லாத் தோற்றப் பொருள்
களுக்கும் காரணபூதனாகிய, விளங்குகிற, ஒன்றும்-அத்வீதமாகிய, அறிவன்
ரோநீ-ஞானமல்லவாநீ?, அதனும் காணும்-அந்தஞானவடிவினும் ரோற்று
கிற, இச்சொருபங்களில்-இந்தச்சராசா வடிவங்களில், ஒன்றாதேகம் - ஒன்
ருகிய உடலையே, நானென்றும்-நானென்று அபிமானித்தலும், பிறத்திறக்
தேனென்கை-உடல்வடிவாகவே நான் பிறத்தேன் சேத்தேனெனலும், பிச்
சலவோவென-பயித்திய குணமல்லவோவென்று ஆசிரியர்தொழிவிக்கே, அச்
சமற்று-பிறப்பெனும் பேதமைப்பயம் நீக்கி, உயர்ந்து-ஞானமயமாய்ச்சிற
ந்து, பிறப்பிறப்பை-ஜனனம் மரணம் உண்டெனும் பிராந்தியை, பிழைத்
திட்டேன்-கெடுத்தோழிந்தேன். (எ-து) (எ-ஈற்றைச)

8

பிறப்பேதிங் கழியாத வான்மாவே தானாகிற்

பிரிந்து சேரு

மறப்பேது மறப்பகற்று மார்க்கமே தவையுணர்த்து

மறையே தெல்லார்

துறப்பேது துறவாமை யேதுமனஞ் சொற்பொருளுந்

துன்பத் தஞ்சும்

பறப்பேது பொய்வெறுமபொய் யாமனத்தின் கூத்தென்றான்

பரப்பற் றேனே.

(இ-ள்) அழியாத ஆன்மாவே-கெடாத ஆன்மாவே, தானாகில்-தானெ
னுஞ்சொற்குப் பொருளாகுமாயின், இங்கு பிறப்பேது - இவ்வுலகத்தில்
ஜனனமெடுத்ததேது, பிரிந்துசேரும்-நித்தியமுகத்த ஆன்மாவாகியதன்னை
விட்டு வேறுபட்டு மறையடி ஒன்றாய்ச்சேருகின்ற, மறப்பேது - அறியாமை
யெனு மஞ்ஞானமேது?, மறப்பகற்று-அவ்வறியாமையை நீக்கும், மார்க்
கமேது-வழிகளெங்கனக்கூடும், அவையுணர்த்தும் - அவ்வறியாமையைப்
போக்கும்வழியை அறிவிக்கும், மறையேது-வேதமெங்கனம் பிராப்தமாம்,
எல்லாந்துறப்பேது-யாவற்றையுந் விட்டோமென்று சொல்லுகிறசநியாச
மெங்குண்டாம், துறவாமையேது-எதையும் விடவில்லை யென்கிறபந்த்
மெங்கனமுண்டாகும், மனம்-சொல் பொருளும்-மனமும்-சொல்லும்-பொ
ருளும் எது?, துன்பத்தஞ்சும் - பிறவித்துக்கத்திற்குப் பயப்படும், பறப்
பேது-அவசரம் எது?, பொய்வெறும பொய்யும்-அறியாமையாய் ஒப்பின
பிறப்புமுதலியகையாவும் பொய்யினும் பொய்யாகும், மனத்தின் கூத்தெ
ன்றான்-வாஸுனாவடிவமனத்தின் கூத்தென்று ஆசிரியனறிவித்தான் அதி
ஸூலே, பறப்பற்றேன்-நான் அவசரப் படலைவிட்டு விட்டேன். (எ-ஈற்றை
சை) (எ-து)

9.

இல்லையென்றிற் சித்த நிறவாரென் நெருநாலுஞ்
சொல்லுவதே நென்னிற் சொலக்கேணி--தில்பலவாய்
நிறபதற்கே யாசையிற் நீணிலத்தார்க் கென்றறிநது
பற்றகலச் செய்யுபா யம்.

(இ-ன்) இல்லையெனில்-ஆசிரியரே! சகாது என்றும் உள்ளோர் உல
கில இல்லையென்று சொல்லீரானால், எந்திலும் - எந்தசித்தர் நூல்களும்,
சித்தா இறவாரென்று-சித்தர்கள் சாகாது இருப்பார்களென்று, சொல்லு
வது-சொல்லுவது, என்-என்னதாரணம் என்று, என்னிடம்-இடனே நீகே
ட்பாயாகில், நீசொலக்கேள்-நீநான் சொல்வதைக்கேள், இந்நீணிலத்தார்க்கு-
இந்தநீண்ட பூமியிலுள்ள ஜனங்களுக்கு, தில்பலவாய்-அநேககாலமாக, நிற்ப
தற்கே-இப்பூமியில் சாகாது உடலோடு நிலத்திற்குப்பதற்கே, ஆசையென
மறித்து-ஆசையுண்டென்பதை ஞானிகளறிந்து, பற்றகலச்செய்-அவர்களை
அவ்வாசையிலிருந்து நீங்கச்செய்கிற, உபாயம்-சித்தர்கள் நூல்களில் எழுதி
வைத்த தந்திரமாகும். (எ-று)

5.

உபாயமே தென்னி லுயிரறிபார் யாருஞ்
சுபாவத துடருளாய்ச சொல்வ--ரபாவமிது
வாளுந தன்னுடலில் யாரே வெறுப்படைவார்
வாளுட னோனும் மதி,

(இ-ன்) உபாயமே தென்னில்-இடனே தந்திரமேது என்று கேட்பா
யாகில், யாரும்-இகலோச பாலோசத்திலுள்ள எந்த ஜனங்களும், உயிரறி
யார்-ஜீவனைத்தானென்று தெரிந்துகொள்ளார்கள், சுபாவத்தில்-இயற்கை
யில், உடல்தானாய்-சரீரமேதானென்று ஒப்பி, சொல்வார்-சொல்வார்கள்
இது அபாவம்-இப்படி ஜீவனைதானெனது உடலைத்தானென்பது விபரீத'
பாவனையாகும், ஆனாலும்-இப்படிக்கிருப்பினும், யாரே-எவரே, தன்னுட
லில்-தந்தேகத்தினிமிது, வெறுப்படைவர் - ஆசையற்று இருப்பார்கள்,
வாளுடனோனும்-தெய்வலோகத்தாரானாலும் தந்தேகத்தினிமிது வெறுப்ப
டையார்கள் என்பதெ, மதி-நீதெரிந்துகொள்வாயாக. (எ-று)

6.

மதியாரென் நேயுடலில் வைப்பித்தா ராசை
புதிதா முறவுமதம் போக்க--விதியிலெயன்
நெண்ணுதே நூற்றே டிணக்க மறிநதிணங்கு
பெண்ணே மிருத்துவெனப் பேண்.

(இ-ன்) மதியாரென்றே - ஆக்மாவேரீ உடல் நீபல்ல உணவிலு
வெறல்லவென்று பெரியோர்நெரிவித்தை அலட்சியஞ் செய்வார்களென்று

நினைத்தே அப்பெரியோர், உடலில்—(தேகம் அழியாதிருக்க உபாயம்சொல்லுகிறோம் உணதேகத்தை பத்திரமாய்க் காப்பாற்றென்று) தேகத்தில், ஆசைவைப்பித்தார்—ஆசையை நிலைக்கச்செய்தார்கள், புதிதாம் உறவுமதம்—அப்படி தேகாபிமானம் உண்டாகச்செய்தது என்னெனில் தேகம்தோன்றின பிறகு தூதனமாய்த் தேகசம்பந்தப்பட்ட பந்துக்களையும் - சைவவைவனவும் முதலிய மதங்களுடைய, போக்க-நீதிகளென்னவென்றறிவாயாக, விதியிலையெனறெண்ணாதே - தேகம் அழியாது நிலைத்திருக்கும்படி செய்ய சித்தர் நூல்களில் உண்மையான ஏற்பாடு இல்லையென்று சந்தேகப்படாதே, நூல் தேடி—தேகம் அழியாதிருத்திவைக்க உபாயம்சொல்லும் சித்தா நூல்களைத் தேடிப்பார், இணக்கமற்றது—நல்லொழுக்கமுடையாயிரிந்து, இணங்கு—அவர்களிடம் உடனபதி, பெண்ணே மிருதது வென—பெண்ணே யமனென்று அறிந்து அவ்வுருடன் சேராமல், பேண் - தேகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள். (௪-து)

7,

பேணு திறந்தார்கள் பேய்மக்க ணீயுடலை
வீணு வாககாய் விடவென்றே—காணுயகொல்
காதமுண்ணு விரகாவிடே என்முசசைக் காபிழைப்பாய்
சாதலுரு யென்றா தகைத்து.

(இ-ள்) பேய்மக்கள்—பேதைமையுடைய ஜனங்கள், பேணு திறந்தார்கள்—நாங்கள் சொல்லும் உபாயத்தை நம்பாமல் பெண்களையே நம்பப்பட்டு உடல் வெந்து செத்தார்கள், நீ உடலை—சீடனே! நீ பாததிருந்தும் நீ ஊன சரீரத்தை, அவாக்காய்—அப்பெண்களுக்காக, வீணுயவிடவென்றே—விரதாவாக நாசஞ் செய்துக் கொள்ளுதல் என்ன காரணம், காணுய—பெண்களால் பல ஹீனமாதி மேகசம்பந்த ரோகங்களைப் பெற்றழிவாரா நீ கண்ணுற் பார்த்திலாயோ? நாதம் உண்ணு—தேகம் இலக்காதிருக்க ஸ்ரீகளின் நாதத்தைப் புசி. விந்து விடேல்—புணர்ந்து வித்தை விட்டு வெந்துப் போகாதே, நன்மூச்சைக்கா—நல்ல மூச்சை இரேசகபூரக மார்க்கத்தில் திருப்பி ரும்பகத்தில் சிறுத்தி வெளியெல்ல வொட்டாமல் தடுவென, தகைத்து—பலத்தாரஞ்செய்து, பிழம்பாய்—நீயிற்காமற ஜீவிப்பாய், சாதலுரு யென்றா—என்றுஞ் சாகமாட்டாயென்று பெரியோர் தெரிவித்தார்கள். (௪-து) கொல்—அசைச்சொல்.

8.

தகைப்பான் புகலேன் றமையறிவாக் கண்டிங்
குரப்பு னிறைநதுண்மை யுறது—வக,ததெளிவாய்ப்
பூரணத்தி னின்று புறம்பகமற் றப்பயநி
வாரணத்தால் வாழ வறி.

(இ-ள்) தகைப்பான் புகலேன்—உடலை பெண்களிடம்சேர்க்காமல் பெரியோர்தடுத்ததுவன்ன சாரணமென்றால், இவரு—இம்மையிற்குளே, தமை

யறிவாக்கண்டு-தங்களை அறிவுசொருபமாகப்பார்த்து, உகப்பால்-நீர்திசையி
வாணத்ததால், நிறைந்து-பூரணப்பட்டு, உண்மையுற்று-அஞ்ஞான மகைப்
பெற்று, அகத்தெளிவாய் - சித்தப் பிராந்தி கல்லாதவனாய், பூரணத்தனி
யுற்று-பூரணஞானத்திலிலைத்து கின்று, புறம்பகமற்று-வெளியுள்ளனும்
பேதம் நீக்கிநிற்க, பயசிவாரணத்தால்-பிறப்பிறப்புண்டெனும் அச்சம் நி
ர்த்தியாகப்பெற்று, வாழ்வறி-நித்தியனாகி வாழ்வென்று அறிவாவாக ஏ-று

அறியாரிதனை யருந்திமல னாதி

பெரிதென நதையுருது பேசுதே-தெரியாத்

போர்க்குரைத்துக் கெட்டுப் பிறரைக் கெடுத்துடலைப்

போர்க்குறித்தார் மண்ணார் புதைத்து.

(இ-ன்) இதனையறியார் - அறிவேதானெனும் இவ்வுண்மையைத்தெரி
ந்துகொள்ளாத ஆசிரியர்கள், மலமாதியருந்தி-மலமூத்திரா திகிலாததின்று
அதைப்பெரிதென்று-அம்மலமூத்திரங்களைக் குடித்தல் பெரிய மகிமையுள
தென்று, உகந்து பேசு-உயர்ச்சியாய்ச் சொல்லிக்கொண்டும், தெரியாதபே
ர்க்கு-அறிவேதானென்றறியாத மூட சீடர்களுக்கு, உரைத்து-மலமூத்திர
ங்களைப்புகித்தால் தேகம் அழியாமல் எனும் நிலைக்குமென்று உபதேசஞ்
சொல்லி, கெட்டு - மலமூத்திராதி புகித்தலால் ஒருபலனும் அடையாமல்
தாங்களுந்நாசமாகி, பிறரைக்கெடுத்து-அயலாரையும்நாசப்படுத்தி, உடலை
தங்கன்தேகத்தையும் தங்களைநம்பினசீடரிட தேகங்கலையும், மண்ணார் புதை
த்து-மண்ணிறையகுழியில் புதைத்து, போர்க்குறித்தார்-உடலிருக்குமபோ
தே அறிவுமயமாகாமல் உடல்கலை நாசப்படுத்திவைத்தார். (ஏ-று) 10

புதையாத முன்னரே பொன்செய்வ மென்று

கதைபலவுஞ் சொல்லிசெயக் கண்டே-னதுபோன்ற

பொன்னுலகிற் காணேனான் பொய்யென்னில் வாகடமேன்

மண்ணுலகின் மெய்யா மதி.

(இ-ன்) புதையாதமுன்னரே-அம்மூடாசிரியர்தங்கன் உடலையும்-சீடர்
களிட உடலையும் மண்குழியில் புதைக்காததற்கு முன்னே, பொன் செய்வ
மென்று-சீடனே! செம்பு வெள்ளி இவைகளை மாறறிப் பொன்னாகச் செய்
கிறவித்தை எங்களுக்குத்தெரியுமென்றும், கதைபலவுஞ் சொல்லி-திருவன்
னாவகையனார் தன்மூத்திரத்தைக்கல்லின்மீதுவிட்டுக்கல்லிப்பொன்னாக்கிறார்
என்றதைப்போலொத்த பொய்மகிமைக் கதைகளைப் பலவாறாக எடுத்துத்
சொல்லியும், செயக்கண்டேன்-அப்படிபொன்செய்ய நான் கேரில்லென்கே
னென்றும், அதுபோன்றபொன்-அதுபோல்கிறந்த மாற்றடையபொன்,
காண்பூமியிற் பார்த்ததில்லை யென்றும் சொல்வார்கள், பொய்யென்னில் -
பொன்செயும்வித்தை பொய்யென்பையாகில், வாகடமேன்-வாழவைத்திய

ஊகடங்கள் சித்தர்தன் என்செய்தார்தன், மண்ணுலகில்-பூலோகத்தில், பெரும்பாம்பி-கோய்களுக்கு மருந்துகொடுத்தால் திருகிறதை நீயறிந்து அப்படிப்பே பொண்ணும் மெய்யாய் செய்து முடிக்கலாமென்பதை நிரூபித்தத்கொன் என்பார்கள். (எ-று)

II.

மதியென்று தாம்ரபற்ப மான்மியமூஞ் சான்றோர்
பதிமகிமை பெய்க்காதை பன்னிக்—கதியற்றிங்
குண்ண வகையினறி யொருமெய்ம் மருந்திற்கும்
விண்டிரந்துஞ் சொல்லார்கள் வீண்.

(இ-ள்) மதியென்று-மூடாகிரியர் தாவகன்சொல்வதைநம்பென்று சீவர்களேயிரட்டி, தாம்ரபற்ப-செம்பு பஸ்பத்தின், மான்மியமும்-மகிமையையும், சான்றோர்-பெரியோர் உடலைப்புகைத்த, பதிமகிமை-இடத்தின்பெருமையும், பொய்க்காதை பன்னி-எழுதிவைத்திருக்கும் பொய்க்கதைகளைப்படித்துக்காட்டி, கதியற்று-ஆன்மவடிவாக்கும் நல்லாகிரியரிட ஆதரவற்றவர்களாய், உண்ணவகையின்றி-பொன்செய்யும்வித்தையறிந்தோமென்று பொய்சொல்லக்கற்றவர்கள் அப்பொண்ணைவிற்று ஆகாராதிகளைப்புகிக்கும் வகையில்லாதவர்களாய், விண்டிரத்தம்-வீடுகள் தோறுஞ் சென்று அம்மாசோறுபோடு என்று வாய்விட்டலறி பிச்சை பெடுத்தும், மருந்துக்கும்-அரிதான சஞ்சிவிமருந்து பெறுவதற்கும், ஒருமெய் - ஒரு திறமானவார்த்தையை, சொல்லார்கள் - சொல்லமாட்டார்கள், வீண் - இப்பொய்யர்கள் சொல்லைப்புகுது பயனற்றதாகும். (எ-று)

12

வீண்மண்பெண் பொண்ணுடலி னாசை மறையுரைக்குங்
காண்பனவெல் லாமழியுங் காரணத்தாற்—சேண்போனாங்
காண்போமே நித்திரையிற் கற்றவற்றி லுற்றவற்றின்
மாண்பெதுவோ தன்னறிவே மாண்.

(இ-ள்) காண்பனவெல்லாம்-நாமரூபமாகமாத்திரம் தோற்றம் சராசரப் பொருள்க னெல்லாம், அழிபுங்காரணத்தால் - நாசமாகின்ற ஹேதுவினாலும், மண்-பெண்-பொன் உடலிங் - மண் பெண் பொன் தேகம் இவைகளின்றி, வீண் ஆகை-பயனற்ற அன்புவைப்பதென்று, மறையுரைக்கும்-இருக்கு-யஜு-சாம-அதர்வணமேனும் நான்குவேதங்களும் கூறும், நித்திரையில்-ஒவ்வொருவரும் அவரவரதுக்கத்தில், சேண்போல்-எல்லாநாமரூப சராசரப்பொருள்களும் ஆராயத்தைப்போல குன்யமாக மரீதுவதை, நாம் காண்போமே-நாம் பார்ப்போமாகையால், கற்றவற்றில் - ரசவாதம்-காவுதிகல்பம் அஷ்டமாசித்திமுதலியவித்தைகளை தெரிந்துகொண்டதினாலும், உற்றவற்றில்-அவைகளையடைந்ததினாலும், மாண்பெதுவோ-எண்ண

பெருமையுள்ளதோ? ஒன்றுமில்லை, தன்னறிவேமான்-தன்னிடத்தாகிய
ஞானவடிவமே பெருமையுடையதாம். (எ-து) 13.

மாண்புடைய வள்ளுவனார் மாநிலத்தா யெளவையா
ராண்டகைசேர் சங்கரா சாரியார்—விண்சமையென்
றிவ்வுடலை விட்டொழிந்தா ரெனனில் விடேமென்பா
ரெவவலியா லோதுவரோ விங்கு.

(இ-ள்) மாண்புடைய-பெருமையுடைய, வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவ
நாயனாரும், மாநிலத்தாய்-பெரிய உலகிற்குத்தாயாகிய, ஒளவையா - ஒள
வையாரும், ஆண்டகைசேர்-பாக்காயப் பிரவேசம் முடிவிய சித்துகள்செ
ந்து சிறப்புற்ற, சங்கராசாரியர் - ஜகத்தருவாகிய சங்கராசாரிய சுவாமிச
னும், விண்சமையென்று-இவ்வுடலைச்சுமப்பதபயன்றதென்று, இவ்வுட
லைவிட்டு-இச்சீர்த்தைவிட்டு, ஒழிந்தாரெனனில்-ஈங்கி ஆதமானந்தமடை
ந்தார்களுடைய, இவகு-இவ்வுலகில், விடேமென்பாரா-என்றும் தேகமே
நானென்றுமதித்து தேகத்தைவிட்டு ஈகமே எனபார்கள், எவ்வலியால்-
எந்தபொருளையாது கல்பத்தின்பலத்தால், ஒதுவரோ-அங்கனமொழ்வா
ரகளுே தெரியவில்லை (எ-து) 14.

இங்கிவர்கள் விததையா வீன்றவத்தால் யோகத்தாற்
பொங்கி வழிந்தார்கா போலுமலா—தங்கனிலு
றித்திரையி னில்லா நினைவுடலை நீழி
யெததிறத்தால் வைப்பா ரிதை.

(இ-ள்) அவர்தங்களிலும்-சித்திமுத்திகளிற் சிறந்த வள்ளுவர்-ஒளவைய
யார்-சங்கராமுதலியவர்களிலும், இங்கிவாகன-இவ்வுலகில் காயாதி கலபம்
சாப்பிட்டு உடலழியாதிருக்கச்செய்வோமெனும் இப்பொய்கருகுகள், வி
ததையால்-கலவியினாலும் இதைவத்தால்-இனிமையானதைபிள்ளும், யோ
கத்தால்-இயமம்-சீயமம்முதலிய அஷ்டாங்கயோகத்தாலும், பொங்கிவழிந்
தார்கள்-உயாகதுழுகிவாகன, போலும்-போலகாண்கிறது. நித்திரை
யில் நில்லா - தூக்கத்தில் நிலைபெறுத, நினை உடலை - மாமிசத்தாலாகிய
தேகத்தை, நீழி-நெடுங்காலம், எத்திறத்தால்-என்னவலிமையினால், வைப
பார்-அழியாது நிலைக்கச்செய்வார். இசை-சீடனே நீயோசித்துச்சொல்வா
யாக. (எ-து) 15.

இசையா வுரைநம்ப லெப்பொழுதுந் தப்பாம்
வசைவருமென் றஞ்சேல் வராது—நிஜமுணர்ந்தோ
ரச்சீர் வதிப்பா ரலாருரைக ளென்செய்யுஞ்
சேச்சி யொழியவார்வாய்ச் சித்து.

(இ-ள்) இசையா-பெரியோசைம்திக்காத, உரைநம்பல்-மூடரிடபொ
ய்வார்த்தைகளைநம்புதல், எப்பொழுதும்-எக்காலத்திலும், தப்பாம்-தப்பி

மாகும், ஸகைவருமென்று-பொய்க்கருக்களால் சாபம் வருமென்று, அஞ்
சேல்-பயப்படாதே, வராத-நீ உண்மையில் பழகுவையாகிவ உண்ணிடம்
அச்சாபம் பொருந்தாது, நிஜமுணர்ந்தோர்-ஆத்மாநந்தஉண்மையை யறிந்த
வர்கள், ஆசுவதிப்பார்-உனை வாழ்த்துவ ர்கள், அலாருரைகள்-ஞானிகள்
ல்லாத வஞ்ஞானிகளிடவார்த்தைகள், என்செய்யும்-உன்னை எவ்விதமெதி
யுஞ்செய்யாது, அவர்வாய்ச்சிதது-அப்பொய்யாவாயிலிருந்துவரும் பொய்
களை ஏலாது, சீச்செழி-சீசை நீக்குவாயாக. (௭-௮) 16-

சித்தென்பு தோவறிவு சித்தனறி வாறென்
பொத்தவுடற் காப்பவனோ பொய் பொய்பொய்-சுத்தவறி
வாகத் தனித்தே யகண்டப் பெருவெளியிற்
சோகமற வர்த்துவோன் றுணி.

(இ-ள்) சித்தென்பதோ-ஞான மென்பதோ, அறிவு-அறிவிற்கும், அறி
வாறென-அறிவினவடிவானவன், சித்தன்-ஞானவானும், பொத்தவுடல்-
சாமத்துவாரம ரோமத்துவாரங்கல்வ யுடைய பொத்தற்றேகத்தை, காப்பவ
னோ-நானென்று அபிமானிதது காயாதிகல்பம் சாப்பிட்டு காப்பாற்றாப
வன்சித்தனோ, பொய்-பொய்-பொய்-அப்படி தேகத்தைக்காப்பவனை சித்த
னென்பதுமித்தை-மித்தை-மித்தையாகும், சுத்தவறிவாக-கனங்கமற்றஞான
மாக, தனித்தே-தனிமையுற்றே, அகண்டப் பெருவெளியில்-எல்லாமாகிய
பெரிய ஞானாகாசத்தில், சோகமற-அஞ்ஞானம்நீக்க, வர்த்துவோன்-வாழ்ப
வன்தான் சித்தனென்று, துணி-நீதெளிவாயாக. (௭-௮) 17.

துணிவதென்றன் சொல்லாலே யன்றகத் தீச
முனியருண்முந் நூறுதத்வ முற்றும்-பனியகற்றும்
பார்த்ததாற்சை தன்னியநூல் பாடிவைத்தார் கொங்கணரும்
பூர்த்திசெய்யுன் சந்தேகம் போம்.

(இ-ள்) துணிவது - சீடனே! நீதெளிவது, என்றன் - ஆசிரியனாகிய
என்னுடைய, சொல்லாலேயன்று-வார்த்தையினாலேயல்ல, அகத்தீசமுனி
அகத்தியமுனிவரால், அருள் - கருபைசெய்த, தத்துவம் முற்றும்-தத்து
வம்முற்றுறையும், முற்றும்பார்த்தால்-முழுதும் படித்துப்பார்த்தால், பனி
யகற்றும்-உன்சந்தேகத்தை நீக்கும், கொங்கணரும் - கொங்கணசெத்தரும்,
சைதன்னியநூல் - சைதன்னியசாஸ்திரத்தை, பாடிவைத்தார்-பாடிவைத்
தார், பூர்த்திசெய்-அதை முழுதும்படித்துப்பார்த்தால், தேகம் அழிபொரு
ள்ஞான மழியப் பொருளென உணர்த்தும், உன்சந்தேகம்-இவ்வாறவெ
றும உடைசுந்தேகம், போம்-நாசமாகும் (௭-௮) 18

போமென்பதார்க்குலகிற் பொய்ச்சொலாப் புண்ணியர்க்கே
தாமெடுத்த வேட்டை தாத்துணிந்து—சாம்பிணநே
ராகபலி யிட்டருத்தி னான்பென நம்பமனம்
வேகவைக்கும் புல்லருக்கோ வில்.

(இ-ன்) போமென்பதார்க்கு—சந்தேகம் யார்க்குவிடுமென்றால், பொய்
ச்சொலா—பொய்ச்சொல்லாத, புண்ணியர்க்கே—தருமவாண்களுக்கேயாகும்,
அன்பென நம்ப—சீடர்கள் தங்களை சிவனடியார் என்று நம்ப, தாமெடுத்த
ஒடே—அப்படிநம்பினசீடர்களுக்கு தாங்கள் பிச்சையெடுத்துண்ட ஒட்டை
யே, தாத்துணிந்து—கொடுக்கரிச்சயித்து, சாம்பிணநேரீச—சாகும்பிணத்து
க்குச் சமானமாக, பலியிட்டு—அவர்களிடமிருந்தபொருளைப்பறித்து தின்று
விட்ட வவ்வுருத்தத்தா வவர்களுடல் சாம்பலாம் வண்ணமெரித் துலர்த்தி,
அருத்தி—பிச்சையெடுத்துண்ணச்செய்து, மனம்பேகவைக்கும்—அவர்கள்ம
னைதை துக்காக்கினியால் வேகவைக்கின்ற, புல்லருக்கோ—அல்ப ஆசிரியர்
கட்கோ, இல்—சந்தேகம்போன்றதிலை. (எ-து) 19.

இல்லிவர்க்குச் சித்திமுத்தி யில்லைபத்தி யெள்ளளவு
மிலைகாண் மான மிரககமிவை—கொல்வேடர்
தன்னிற் கொடியர்பொய்ச் சந்தியாசி சொன்னம்பே
வன்னிதியென் செய்வமென்பா னுன்.

(இ-ன்) இவர்க்கு — இப்பொய்வேட சந்தியாசிகளுக்கு, சித்தி முத்தி
இல்—எந்தக்காரியம்முடிவாதலும் மோகமும்இல்லை, பத்தியெள்ளளவும்—
கடவுளிடம் அன்புள்ளத்தையும், இல்லை—இல்லையாம், மானம், இரக்கம்—
பெருமை ஜீவகாருண்யம், இவை ஜில்லகாண் — இவைகளும் இல்லை
யென்பதையறிவாய், பொய்ச்சந்தியாசி—காவி தண்டமண்டலம் ராடு தரி
த்த பொய்வேடச்சந்தியாசிகள், கொல்வேடர்தண்ணில் — பட்சிமிருகம் முத
லிய ஜீவர்களைக் கொல்லுகிற வேடுவர்களிலும் கொடியர்—கொடுமைவான
வர்கள், சொல்லம்பேல்—அக்கொடியர்சொல்லைநம்பாதே, உன்விதி—காயாதி
சல்பம்சாப்பிட்டும் உன்தேகம் சிலைக்காதழிந்ததும், பொன்செய்யும்வித்தை
உனக்குகைகடாமற்போனதும் உனைிடதலையெழுத்தான்றாயில்லை, என்
செய்வம்—என்னசெய்யப்போகிறோம், என்பான்—என்று வஞ்சனையாக்கடி
ப்பான், உன்—இதையறிந்து அவர்களிடம் சேராதிருக்க என்னுளாயாக
(என்றவாறு.) 20.

உன்னுமற் கெட்டோ ருலகிலின்று காணையுமுண்
டன்னார்பொன் னாற்பிழைத்தா ரார்காணும்—பின்னுமண்
னமுரிதழைக் கற்பமுண்டிங் காடுபன்றி வொத்தா
ரமுர்தமுற்ற பேரெவரிச வாய்,

(இ-ன்) உன்னுமல்-பொய்வேட சந்நியாகினால் துக்கம்வருமென்று நினையாமல், கெட்டார்-கெட்டார்கள், உலகில்-பூமியில், இன்றும் நாளையும்-இன்றைக்கும் நாளைக்கும், உண்டு-இருக்கிறார்கள். அன்றார்-அப்பேர்ப்பட்ட சந்நியாகினிலும் சீடர்களிலும், பொன்றாற்பிழைத்தார் - செம்புவெள்ளியைமாற்றி பொன் செய்துகொண்டு ஜீவித்தவர்கள், யாகாணும்-யாரிருக்கிறார்கள்? ஒருவருமில்லை, பின்னும்-பிறகு, மலம் அமுரி - மலத்தையும் மூத்திரத்தையும், சதை கற்பம் - பச்சிலை முதலிய கற்பங்களையும், உண்டு-கின்று, ஆடுபன்றி-தழைதின்னும் ஆட்டுக்கும் மலத்தின்னுமன்பன்றிக்கும், ஒத்தார் சீமானுமாகையொழிய, அமுர்தமுற்றபேர் - தேகம் அழியாதிருக்கும்படியான தேவருணவைப் புசித்தவர்கள், எவரோ-எவர் களோ? ஒருவருமில்லைஎன்பதை, ஆய்-ஆராய்ந்தறிவாயாக. (௭-௮) 21.

ஆயாம னன்கை யநாதரித்து நம்புகுவோர்
நாயா யலைந்து நடுக்கமுற்று-வாய்காய்வா
சூசைசொல்வான் யாவ னவனேரு தன்யமன்கா
ணைவிட்டா னசா னறி.

(இ-ன்) ஆயாமல்-(தேகம் அழியாது நிலைக்கச் செய்யமுடியா தென்பதையும்-அறிவேதானென்பதையும்) ஆராய்ந்தறிவாமல், நன்கை-ஆசிரியச் சொல்லும் நல்லவார்த்தையை, அநாதரித்து - அலட்சியம் செய்து, நம்பிடுவோர்-பொய்வேடசந்நியாகினிடொல்லா நம்புகிறவர்கள், நாயாயலைந்து-பொன்செய்வோமெனும் பேராசையால் நாயை போல் ஒரிடத்துக்கிங்காது அலைத்து திரிந்து, நடுக்கமுற்று-தன்பொருளை யெல்லாம் விற்றுப் பொன் செய்யப்பார்த்தும் அதுமுடியவில்லையென்று பயமடைந்து, வாய் காய்வா-பணம் போச்சே யெனும் துக்கத்தால் வாய்வரண்டு உலர்வார்கள், சூசைசொல்வான்-தேகம் நசியாதிருக்கும் வித்தை கற்றுக் கொடுக்கிறேன் பொன் செய்துக் கொடுக்கிறே னென்று ஆசையுண்டாகச் சொல்கிறவன், பாவன் அவனே-எவனோ? அவன்தான், சூதன்-மோசக்காரனும், யமன்-நாண்-உயிரைக் கொண்டு போகும் யமனுமாகும், ஆசைவிட்டான்-ஆசை விரிஞ்சுது நீவினவன், ஆசுஉனி-நல்லாசிரியனென்று அறிவாயாக ௭-௮.

அறிமயிலே சித்தர் நூ லாதியந்தம் பாரா
வெறியர்-பொன்-ஊசையால் வீணுப்-கரிசுட்டு
மாள்வார்பின் சித்திபெற மங்கையரை வாலையென்று
தாழ்வா ரவாடிக்கீழ்த் தான்.

(இ-ன்) மயிலே அறி-மயில்போன்றதடையையுடைய பெண்ணோரன் சொல்வதை தெரிந்து கொள்வாயாக, வெறியர்-பொன் செய்வோமெனும் வித்தியம் பிடித்த பொய்ச்சந்நியாகிகள், சித்தர்நூல் - அகத்தியர்-கொங்க

ணர்-கோரஞ்சர்முதலிய சித்தர்கள்செய்த துல்களை, ஆதியந்தம்-முதலிலிருந்து கடைசிவரையில், பாரார்-படித்துப்பாரார்களாதி, பொன்னுசையால்-பொன் செய்யலாமெனும் ஆசையால், வீணுய்கரிசட்டு-செம்பு - வெள்ளி-நாகம்-ரசம் முதலியவைகளைப்பொன்னுக்குதுமென விருதாவாகச்சுட்டுக்கரிடாக்கி, மாள்வார்- பொன்னுக்கரிக்கியும் ஆகவில்லையே என்ன செய்வமென்கிறவிசனத்தால்சாவார்கள், பின்-அதன்றியும், சித்திபெற-அணிமாமகிமாமுதலிய அஷ்டசித்திகளை யடைய, மங்கையரை-பதினமூன்று வயதுபபெண்களை, வாலையென்று-வாலையெனும்சத்தியென் டு, அவரடிக்கீழ்-அவர்களைப்பூவால் அலங்கரித்துசாராயம்முதலிய வஸ்துக்களைவைத்து புசிப்பித்தருந்தி அவர்களைப்பூசித்து அவர்கள்பாதத்தின்கீழ், தாய்வாகன-வணங்குவார்கள், தான்-தானுரெனவழிகிலா. எ-று.

23.

தானே வறிவென்றுத் தற்பரனென்றுஞ்சொன்ன தேனேகைக் கொள்ளா ரிதனினும்-வான்நிரியுருசித்திபெரி தன்றெனவே செப்பிடுநூ லாயாருக
'கெதனைசொன்னுமென்னும்.

(இ-ள்) தானே அறிவென்றும்-தானேஞானமென்றும் தற்பரனென்றும்-அதுவெனும் பாம்பொருளென்றும், சொன்னது-சித்தர்கள் தாங்கள் சொல்லிவைத்தவற்றை, ஏனே-என்னகாரணத்தாலோ, கைசகொள்ளார்-ஐறறுக்கொள்ளார்கள், இதனினும்-இப்படி அறிவேதானென விருப்பதைக்காட்டிலும், வான்நிரியும்-ஆகாயத்தில்பறந் திஷ்டமான வீடத்திற் சேர்ஐற, சித்தி-சித்திகளானவை, பெரிதென்றெனவே - பெரியதனவல்லவென்றே, செப்பிடும்தால்-சொல்லுகின்றசாஸ்திரங்களை, ஆயாருக்கு-படித்து பரிசோதனைசெய்யாதவர்களுக்கு, எத்தனைசொன்னாலும்-எத்தனைவிதமாய் வருத்துச் சொன்னபோதிலும், என்னும்-என்னபிரயோஜனமாகும். எ-று.

என்னும் வசிய விடுபுருந்தால் வையகத்தோர்
தன்னை வசமாக்கத் தாமலைவார்-சொன்னபடி
தன்மனது மிந்திரியந் தன்வசத்தில் வைக்கறியார்
பின்னெவரை வைப்பார் பிழை.

(இ-ள்) வையகத்தோர் தன்னை - உலகத்தாரை, வசியம்-வசப்படுத்தி, ஐற மந்திரங்களாலும், இடிருருந்தால்-வசப்படுத்திவைக்கிற ஒளவுதந்தனாலும், வசமாக்க-தங்கள்பட்டம் வசப்படுத்திக் கொள்ள, தாமலைவார் பொய்வேட சந்தியாகின்தாம் அலைவார்கள், என்னும்-இப்படி வசப்படுத்த அலைவது எனன பிரயோஜனமாகும், சொன்னபடி-பெரியோரும் அவர்களால் செய்தவேதமும்சொன்னபிரகாரம், தன்மனதும்-தன்னுடையமனதையும், இந்திரியம்-ஞானேந்திரியம், கண்மேந்திரியங்களையும், தன்வசத்தில்-தன்ப

புமாக, வைக்க அறியார்—வைக்கத்தெரிந்துகொள்ளாதவர், பின்னெவரை—
பிறகுஎவர்களை, வைப்பார்—தங்கள்வசப்படுத்திவைக்கவல்லவர்கள், பிழை—
இதழப்பிதமாகும், எ-று. 25;

பிழைக்கும் வகையறியாப் பேயர் துலாங் கன்னிக்
'குழைக்கவருஞ் சித்தியென் றுன்னித—நுழைதின்று
பதியததைக் காத்துப் பலகா லுந் துன்புறுவர்
ரிததகையாக் கென்னுரைப்போ மிங்கு.

(இ-ள்) பிழைக்கும்வகை—அறிவேதானென்றுணர்ந்து ஓர்விக்கும் வழி
கைய, அறியாப்பேயர்—தெரிந்துகொள்ளாத பயிடுதியக்காரர்களை, துலாங்கன்
னிகு — துலாமலக்கினத்திற்கும் - கன்னியாலகினத்திற்கும்பிறந்தவன்;
உழைக்க—சித்தபெற உழைத்தால், சித்திவரும்—அவ்வுடமாத் சித்தி யுண்டா
கும், என் றுன்னி - என் று நினைத்து, கழைதின்று—மூலிகையைத் தின்று,
பதியததைக்காத்து—பதியத்ததைக்காப்பாற்றி பலகாலும் - உள்ளாடுஎல்
லாம்அநேகந்தடவையும், துன்புறுவார்—சித்திபெறாமல் துக்கமடைவார்கள்,
இத்தகையார்க்கு—இத்தன்மையுள்ள மூடருக்கு, இங்கு என—இவ்வுலகில்
என்ன விதமாய்உரைப்போம்—எதெதுச் சொல்வோம், எ-று. 26

இங்குலகர் ஜாதகங்க ளேட்டிலெழு திப்படித்துஞ்
சங்கையற ராகித தனிததமு வா—ரெங்கு
மகப்பெயரைக் காசேபா லாவதுவே றின்ற
மிகப்பார்த்தென் சோதிடததை வீண்.

(இ-ள்) இங்குலகர்—இவ்வுலகிலுள்ளஜனங்கள், ஜாதகங்கள்—தாங்கள்பி
ந்த நாளை, ஏட்டிலெழுதி—ஒலையில் எழுதி, படித்தும்—பலதரம் படித்துப்
பார்த்தும், சங்கையறராகி—சந்தேகம் தீராதவராகி, தவித்தமுவர்—பலருக்
கும்காட்டி இளைத்து வருத்தவர், என்கும் - எவ்விடத்திலும், அகப்பை—
தேவகாய் ஒட்டில் மூங்கில்மாட்டின் அகப்பை, அரைக்காசே—அரைக்காசு
க்கு விற்கும், போலாவது - போல் ஆவது அல்லாமல், வேறு இன்றும்—
வேறே அதிகமவிற்காது (ஆகையால்) சோதிடததை—ஜாதகசோதிடததை,
மிகப்பார்த்தென் - அதிகமாய்ப்பாரப்பதிவ என்ன பிரயோஜனம்; வீண்—
அவலமாம், எ-று. 27;

வீணே யிடலாசை வீண்மண்பெண் பொன்னாசை
வீண்டண்ணைக் காண றிடம்பூசை—வீணையாளு
சந்ததமுஞ் சோதிடமுந் துதிமு மதுதிமு
யந்திரமுங் கற்றென் னிடர்.

(இ-ள்) உடலாசை - தேகாபிமானம், வீணே - விருதாவாகும்; மண்—
பண்பொன்றாசை—மண்—பெண்—பெறா இவற்றின்மீது ஆசைஉடாததன்;

வீண்-பயன்றதற்கும், தன்னைக்காணு - அறிவுறுகிய தன்னைப் பார்க்காத, இடம்பூசை-இடத்தில் பூசைசெய்தல், வீண்-பயன்றதற்கும், சந்ததமும்-திணந்தோறும், சோதிடமும்-சோதிடம்கற்றலும்பார்த்தலும், வீணையாம்-பயன்றதேயாகும், தந்திரமும்-உபாயமும், மந்திரமும்-நாபுபுடைப்பெயராத உச்சரித்தலும், யந்திரமும்-சூத்திரமும், கற்றென்-தெரிந்து கொண்டதால் என்னபிரயோஜனம், இடர்-இவையாவும் துன்பமேயாகும். எ-று.

இடர்துலைக்கும் வித்தை நெயிலார்வே தாந்த
முடற்சுகத்தை வேண்டார்க்கே தொன்று-மடமையால்
வேண்டாது மற்றவற்றை வேண்டியலை வாகக்கிடரே
யாண்டா னிவரடிமை யாம.

(இ-ள்) எழிலார் - வலிசிறைந்த, வேதாந்தம் - வேதத்துட்பொருளானது, இடர்துலைக்கும் - பிறவித்துக்கட்கைகளைக் கழிக்கும், வித்தை - கல்விபாடம், உடற்சுகத்தை - தேகசுகந்தவியத்தை, வேண்டார்க்கு - விரும்பாதவர்களுக்கு, ஈது ஒன்றும்-இவ்வேதாந்தவித்தை பொருந்தும், மடமையால்-ஆறியாமையால், வேண்டாது-வேதாந்தவித்தையைவிரும்பாது, மற்றவற்றை-மற்றவித்தைகளை, வேண்டியலைவார்க்கு-விரும்பி அலைபவர்களுக்கு; இடரே ஆண்டான்-துக்கமே ஆசிரியராகும், இவர் அடிமையாம-இப்பொய்ச்சீடா அததுக்கத்திற்கு அடிமையாவார். எ-று. 29.

அடிமையெவ னுண்டா னெவனையோ பாவங்
கேடுதயிலை யாயாத கேட்டாற்-கொடுநரக்கு
காளாவார் சொல்லை யருளுபதே சம்மெனவே
வாளாகா லம்போக்கு வார்.

(இ-ள்) ஐயோ! அந்தோ! அடிமை எவன்-அறிவைவிட்டு அடிமையென்பவன் எவன்?, ஆண்டானெவன் - ஆசிரியனென்பவன் எவன்?, பாவம் கெடும் - நினைப்பு நாசமாகி, தயிலையாத - நித்திரையை விசாரியாத, கேட்டால்-கெடுதலினால், கொடுநரக்கு - *இரௌரவாதி முதலிய இருபதெட்டு கொடுமையான நரகத்திற்கு, ஆளாவார் சொல்லை-அடிமையாகின்றவர்கள்வார்த்தையை, அருளுபதேசம்-கிருபையானஉபதேசம், எனவே-என்றுநினைத்தே, வாளா-வீணாக, காலம் போக்குவார்-தங்கள் வாழ்நாளைப் போக்குவார்கள். எ-று. 30.

* இரௌரவம், மகரௌரவம், தாம்சிரம், அந்ததாம்சிரம், சூம்பிபாகம், சூலகுத்திரம், அசிபத்திராரணியம், சூகரமுகம், அந்தகபம், கிருமிபோசனம், சததங்கிசம், சந்தசூமி, வச்சிரகண்டம், சலவசதி, வைதருணி, பூயோதம், தபதலேர்கம், பிரோதம் விசாசனம், இலாலாபகூழ், சாரமேயோதனம், அவீச்சிரயபாசனம், கூடாரகர்த்தமம், இரகோகண போஜனம், சூலபிரோதம், தந்தசூகம், நிரோதனம், பரியாவருத்தனம், குசிமுகம் ஆக 28.

வார்பூண் டனத்தாய் மயக்கறலே முத்தியலா
தாக்கண்டார் மற்றவற்றை யாயுங்கால்—போமாத்
திரமாகு மேட்டி விருககுமெண்ணென் சித்தி
தாமுததி வீணவற்றைத் தள்

(இ-ள்) வார்பூண்டனத்தாய்—சலிக்கைதரித்த முலையையுடைய பெண்
ணை!, மயக்கறலே—அஞ்ஞானம் நீங்குதலே, முத்தியலாது—மோகநிலை
லாது, மற்றவற்றை—மற்றசித்திகளை, ஆர்கண்டார்—ஆர்பார்த்தார்கள், ஆயுங்
கால்—விசாரிகுமிடத்து, ஏட்டிலிருக்கும்—புத்தகத்தி லெழுதியிருக்கும்,
எண்ணென்சித்தி—அவ்ந்தமாதிரித்திகளென. பேர்மாத் திரம ஆகும்—பேர்
முத்திரம கூறலாகும், முத்திதா—ஞானிகள் உனக்குமோகநிலை கொடுக்க
(நீவிரும்பினால்), அவற்றை—அச்சித்துக்கலை, வீணை தள்—பயனற்ற தென்று
நீக்கு. எ-று. 31,

தன்னுதற்குக் கொள்ளுதற்குந் தான்றலைவ னல்லாம
லெள்ளெவ்வுங் காணோ மிகபரங்கு—ஞானனலே
யானாலு மாகாவிடத்துந் தனைமற்றதங்
கேளோ மயங்கலக மின்று.

(இ-ள்) தன்னுதற்கும்—நீக்குவதற்கும், கொள்ளுதற்கும்—எற்புதற்கும்,
தான் தலைவன்—தானே எஜமானன், அல்லால்—அல்லாமல், என்னவும்—
என்னத்தையும், காணோம்—வேறொருவனிருக்கக் கண்டிலோம், இகபரங்
கள்—இகலோகபரலோகங்கள், உள்ளனவே—இருக்கிறதாகவே, ஆனாலும்—
ஆனாலும். ஆகாவிடத்து—இல்லாதவிடத்தும், தனைமற்றது—அறிவாகிய தன்
னைமற்றது இவரு—இவ்வுலகில், எஞ்ஞாமயங்கல—ஏன் மயங்கவேண்டிம, அகமி
ன்று—அப்படியமயங்க தன்னையன்றி இடமிலை. எ-று. 32,
ஆகசெய்யுள் 249.

வேயிசையுதல்.

—*—

அல்லற்க டந்தறி வாகிபாடி னைத்தோருக்
கிலலைம ருண்மென் னாதுகுழல்
இகபரம் வேண்டாரென னாதுகுழல்.

(இ-ள்) அல்லற்கடந்த—பிறவித்துன்பத்திலிருந்து நீர் வி. அறிவாநி-
ஞானமயமாகி, பிழைத்தோருக்கு—ஜீவித்தவருக்கு, மாணம் சாவு, இவ்வு
யென்று—இல்லையென்று குழல் ஊது—புள்ளாக்குழலை ஊது, இகபரம்—
இவ்வுலககதையும் மேலுலககதையும், வேண்டாரென்று—விரும்,
ரென்று, குழல் ஊது—புள்ளாக்குழலை ஊது. எ-று. 33

வேண்டாமையன்னவி முச்செல்வ மில்லென்று
மாண்டாரு ரைத்தாரென் றாதுகுழல்
மறுப்போர் மடையரென் றாதுகுழல்.

(இ-ள்) வேண்டாமைய - எந்த உலக சுகமும் தனக்குவேண்டாமென்று சொல்வதற்கு, அன்ன-சமானமான, விழுச்செல்வம்-சிறப்பாள ங்ஸ்வரியம், இல்லென் று-இல்லைஆய்ந்து, மண்டார்-மனமிதந்தவா, உரைத்தாரென் று-சொன்னாரென்று, குழல்ஊது-புள்ளாக்குழலையுது, மறுப்போர்-இலிதல்ல வென்று தடுப்பவர், மடையரென்று-அஞ்ஞானிகளென்று, குழல் ஊது-புள்ளாக்குழலை ஊது. எ-று. 2

தோற்றம் தைப்புத் துயினன வென்றுணர்ந்,
தேற்றம் டைந்தேனென் றாதுகுழல்
இறையவ னானோமென் றாதுகுழல்.

(இ-ள்) தோற்றம் - காணப்படுகிற சராசரப்பொருள் யாவும், நனவு என்று-எனநினைப்பின்வடிவான சாககிரசொப்பபடி அடிஸ்தைகளென்றும், மறைப்பு-சராசரப்பொருள்கள் தோன்றாமற் போவது, துயிலென்று-என் நினைப்பற்ற நித்திராவவஸ்தையென்றும், உணர்ந்து-அறிந்து, தேற்றம்-அறிவேநானெனும் தெளிவை, அடைந்தே னென்று - பெற்றேனென்று, குழலாது-புள்ளாககுழலையுது (அப்போது), இறையவன்-கடவுளே, ஆனோமென்று-ஆயினோமென்று, குழலாது-புள்ளாக்குழலையுது. எ-று. 3

தனுகர ண்புவ னபோகம் வேண்டிலு
ரெனிலிற வாரோயென் றாதுகுழல்
நசனே யாவரென றாதுகுழல்.

(இ-ள்) தனுகரணம் - சரீரமும்-அந்தக்கரணமும், புவனம்-பூமியும், போகம்-சுகபோகமும். டேவண்டிலகெனில் - விரும்பாதவரெனினில், இற வாரோயென்று-காவாதவர்களுே யென்று. குழலாது - புள்ளாககுழலையுது, நசனே-கடவுளே, ஆவாரென்று-ஆவார்களென்று. குழலாது-புள்ளாக்குழலையுது. எ-று. 4.

சிற்றறி வுபோ நிளிரன் டென்பவர்
கரமாம நிள்ளல ருதுகுழல்
கழலாக் பிறையென றாதுகுழல்.

(இ-ள்) சிற்றறிவு-சின்னஞ்ஞானம், பேரறிவு(என)-பெரியஞ்ஞானம்என, இரண்டென்பவர்-இரண்டுஞ்ஞானமுடையது கொல்பவர், கற்றும்-வேதா கம்புராணவகுறிப் படித்தறிந்தது, அறிவில்லர் (என்று) - ஞானமில்லாதவ

சென்று, குழலூது-புள்ளாக்குழலையுது, பிறவி - பிறப்பிலிருந்து, கழலா
சென்று-நீங்காக்கென்று, குழலூது-புள்ளாக்குழலையுது. ஏ-து. 5.

பூசையும் வேண்டார்மெய்ப் போகமும் வேண்டார்நி
ராசைவி டாதவ ருதுகுழல்
அராணய்த் திகழ்வாரென் றாதுகுழல்.

(இ-ள்) நிராசைவிடாதவர் - ஆசையற்றிருப்பதி விருந்து நீங்காதவர், பூசையும் வேண்டார்-விக்கிரக ஆராதனையும் விரும்பார்கள், மெய்ப்போக, மும்-உடலால் அடையும் சம்பத்தையும், வேண்டார் (என்று) - விரும்பார் கன்னன்று, குழலூது-புள்ளாக்குழலையுது (அத்தன்மையர்), அராணய் - சிவ ரூப, திகழ்வாரென்று - பிரகாசிப்பாடுகென்று, குழலூது-புள்ளாவகுழலை யுது என்று. 6.

ஆநந்த மோம்பிய லையுந்தொழில,ரத்
தானேதா னாவாரென் றாதுகுழல்
தரிக்குஞ்சு கமென யுதுகுழல்.

(இ-ள்) ஆநந்தம் ஒம்பி - சந்தோஷத்தையெல்லாம், அலையும் - வருகை, கின்ற, தொழிலம்-வேலையிலிருந்துநீங்கி நிற்பார்களாகில், தானே தான்- ஆன்மவுழவுமாயிய தானேதானாக, ஆவாரென்று - ஆவார்களெனது, குழ லூது-புள்ளாக்குழலூது (அப்போது), சுகம்-ஆன்மாநந்தசந்தோஷம், தரிக்குமென-தங்குமென்று, குழலூது-புள்ளாக்குழலையுது. ஏ-து. 7.

இன்ப வடிவேநா மில்லையெ னிற்பள்ளி
துன்பமி லாமையென் றாதுகுழல்
துரியததென னேதுக யுதுகுழல்.

(இ-ள்) நாம் இன்பவடிவே-நாம்சுகவடிவே, இல்லையெனில் - இல்லை. யென்று சொல்வாயானால், பள்ளி-துக்கத்தில், துன்ப மிலாமையென்று- நாம் துன்பமில்லாதிருக்கிறோமென்றதை யறிந்து, குழலூது-புள்ளாக்குழ லூது, துரியத்து - சுகலக்திற்ருமாதரமான அறிவில், எனனேதுக - என் னென்று சொல்லுக, குழலூது-புள்ளாக்குழலூது. ஏ-து. 8.

எல்லாம நிராணி ஹையென்று கண்டதே
தல்லாதி ஹையிலை யுதுகுழல்
அறிவிரண் டிலையென் றாதுகுழல்.

(இ-ள்) அறிவால்-ஞானத்தினால், எல்லாம்-யாவற்றும் கருகரத்தோர தங்களும், இஹையென்று - சுகஞ்(சுகரூப மென்று, கண்டது-பார்த்தது,

சுதோ-எந்த அறிவோ?, அது அல்லாது-அந்த அறிவுல்லாது, இறைஇல்லை (என)-கடவுள்வேறேஇல்லையென்று, குழலாது-புள்ளாகுமுலாது, அறிவு இரண்டு-ஞானம் சிறிதுபெரிதென இரண்டுபோதமாக, இல்லையென்று, குழலாது-புள்ளாக்குமுலாது. எ-று, 9

பொத்தவு டலோர்பொரு ளென்று காவாதே
 ரெத்தித் தேரேனு மூதுகுழல்
 இடருற்று மலாரென் னாதுகுழல்.

(இ-ள்) பொத்தவுடல் - சாமத்துவாரம் ரோமத்துவாரமுள்ள சரீரத் தை, ஓர்பொருளென்று-அழியாத ஒருவஸ்து வென்று, காவாதோர்-காப பாற்றாதவா, எத்திறத்தோரோனும்-எவ்வகைப்பட்டவராலினும், இடருற்று- தை. மடைந்து, உழலாரென்று-பிறவியிற் சுழலாரென்று, குழலாது-குழ லாது-புள்ள 'குமுலாது குமுலாது. எ-று. 10.

சித்திகள் வேண்டிச்சி றுமைய டைபவா
 சுத்தவெ றியரென் னாதுகுழல்
 சுசுரூப மாகாரென் னாதுகுழல்

(இ-ள்) சித்திகள்வேண்டி-(ஆன்மாப்போல் சூட்சுமமாகுமணிமாவும், மகத்துவமாகும் மகிமாவும்-தன்னுடற்கண்டிப்பின்றாய்க் கண்டிப்புள்ளவற் றையுருவ வல்லவனாதலாகும் கரிமாவும்-இலகுத்தவமாகியுலகிமாவும்-வே ண்டவெனவடைதலாகியபிராததையும்-நிறையுள்ளதலான பிரகாமியமுமஆட்சி யுள்ளதலான சுசுத்திவமும்-எல்லாந்தன்வசமாக்க வல்லவசித்துவமுமாகிய, அஷ்டசித்திகிலுளிரும்பி, (கிடைக்காமல்), சிதுமையடைபவர்-தன் பமடை வர், சுத்தவெறியரென்று-முழுபயித்தியக்காரரென்று, குழலாது-புள்ளாது குமுலாது, சுசுரூபம்-ஆத்மாந்த சந்தோஷவடிவம், ஆகாரென்று - ஆகார்க ளென்று, குமுலாது-புள்ளாகுமுலாது. எ-று. 11.

தன்னினை வில்லாத தலத்தீச னேமன்வந்
 தென்னேபு ரிவாரென் னாதுகுழல்
 இடர்சுக மோராரென் னாதுகுழல்.

(இ-ள்) தன்னினைவில்லா - தன்னுடையமனம் ஈசன் மேன் வடிவமில் லாத, தலத்து. இடத்தில். ஈசன்-கடவுளும், மேன்-யமுனும், வந்து-வந்து என்னேபுரியா - என்னசெய்வா (பயாபயங்கள் தோற்றுவாம்), என்று- என்று, குமுலாது புள்ளாக்குமுலாது, இடர்-யமனம் வரும்பயகம் பனாதி களும், சுகம-கடவுரால்வரும் அபயவாக்கோமும், ஓராரென்று-(மனமில்

லாததினல்) அறியார்களென்று, குழலூது-புள்ளாக்குழலூது புள்ளாக்குழலூது. எ-து. 12;

எத்தேச காலமி ராதோநி ஜாநந்தஞ்
சத்தேதா னாகிடி லூதுகுழல்
ஜகசாட்ச யாவரென் றூதுகுழல்.

(இ-ள்) சத்தே - அழியாத அறிவே, தானாகிடி - தானுக்கோமாளால், நிஜாநந்தம்-உண்மையாகிய சந்தோஷம், எத்தேசகாலம்-எத்தேசகாலங்களிலும் (எப்போதும்) இராதோ - இராதோ? இருக்குமென்று குழலூது-புள்ளாக்குழலூது, ஜகசாட்சி-தான் உலகத்திற்கு சாட்சியாக, ஆவாரென்று-ஆவாரென்று, குழலூது-புள்ளாக்குழலூது எ-து. 13;

சித்தாகுந் தானிச்ச டத்தாற்ச கம்வேண்டன்
மெததவ ற்வின மூதுகுழல்
வெகுநாட் பூக்கமென் றூதுகுழல்.

(இ-ள்) சித்தாகும் தான்-அறிவாகியதான், இச்சடத்தால்-இந்த அசுத்தாகிய தேகாதி பிரபஞ்சத்தால், சகம்வேண்டல் - சந்தோஷம் விரும்பல், மெத்த அறிவீனம் என-விசவும் புத்தியினமென்று, குழலூது-புள்ளாக்குழலூது, வெகுநாள்-அநேகஜ்ஞனைகளில் அடைந்த, பூக்கமென் றூ-வாசனை யென்று, குழலூது-புள்ளாக்குழலூது. எ-து; 14.

ஆதா மாகும் றிவுககோ ராதாரம்
பேதாய்வி ரும்பாதே யூதுகுழல்
பெரிதெத னுலோர்வை யூதுகுழல்

[இ-ள்] பேதாய்-அறிவீனனே, ஆதாமாகும்-சகல [சகலசராசரவஸ்துக்களுக்கும்] நிலையாகிய, அறிவுக்கு-ஞானத்திற்கு, ஓராதாரம்-ஒருநிலை [வேறு இருப்பதாக]. விரும்பாதே [என] ஆசைப்படாதேயென்ற, குழலூது-புள்ளாக்குழலூது, பெரிது - பெரிதாகியதை [அறிவால்லாமல்], எதனால் ஓர்வை-[என] எதனால் அறிந்துகொள்வை என்று, குழலூது-புள்ளாக்குழலூது. எ-து. 15

தற்போத மென்பது தானுட லென்றுன்ன
லற்பர்வே நென்பாரென் றூதுகுழல்
அனுபவ மில்லாரென் றூதுகுழல்:

[இ-ள்] தானுடலென்று-அறிவாய் தான் தன்னைசரிசெய்து, உன்னல்-நிலை ததல். தற்போதமென்பது-அகவகாசமென்பது ஆகும், அற்பர்-

மூடர்கள், வேறென்பாரென்று-உ. லைவிட்டு அறிவைநாணென்பதும் தற்
போதமென்பார் என்று, குழலாது - புள்ளாகுழலாது, அனுபவமில்லா
ரென்று-அறிவே நாணெனும் அனுபவமில்லாரென்று குழலாது-புள்ளாக்
குழலாது, எ-று. 16

தற்போத நீக்கத் தனைக்கண்ட வாதந்த
சிற்போத நாமென வுதுகுழல்
சிவம்மீவ றிலையென வுதுகுழல்.

(இ-ள்) தற்போத நீக்கம் - சரீரம் நானெனும் அகவதாரம் நீக்குதலர்
னது; தனைக்கண்ட ஆதந்தம்-ஆன்மாவாகிய தன்னைக் கண்ட சந்தோஷமா
கும், சிற்போதம்-ஞானபோதம், நாமென-நாமென்று, குழலாது-புள்ளாக்
குழலாது, சிவம்-மங்கனகாமான கடவுள், வேறில்லையென - வேறில்லையெ
ன்று குழலாது-புள்ளாகுழலாது, எ-று. 17

வாக்கும னதிறகெட் டாவான்பொ ருடன்தீர்
வநதித்தற் காமோவென் றாதுகுழல்
மெளனமணி டாதேயென் றாதுகுழல்.

(இ-ள்) வாக்குமனதிற்கு-வாக்கிற்கும்-மணிதிற்கும், எட்டர்-எட்டாத்
வானபொருடனை-உயர்வாகிய அறிவேனும் வஸ்துவை வந்தித்ததற்கு-
வணக்குவதற்கு ஆமோவென்று - ஆகுமோ வென்று, குழலாது-புள்ளாக்
குழலாது, மெளனம்-(மனம் சதவருணமுறது) மவுனமாயிருத்தலை, விடர்
தேயென்று-விடாதேயென்று; குழலாது-புள்ளாகுழலாது, எ-று. 18

இக்கால் மச்சால் மென்பதி லாமலே
யெக்கால் மும்வாழ்வோ முதுகுழல்
இரண்டற் றறிவாகி லாதுகுழல்.

(இ-ள்) இரண்டந்த - தவவதயில்லாமல், அறிவாகில் - ஏக்கான்
ஞானமயமாகில், இக்காலம் - இந்தநான், அக்காலம்-அந்தநான், என்பது-
ஐஹமேபதம். இலாமலே - இல்லாமலே எக்காலமும் - எந்தநாளும் வாழ்
வோ(மென) - ஞானாந்தமாய் வாழ்வோமென்று குழலாது குழலாது -
புள்ளாக் குழலாது குழலாது [எ-று] 19;

மூலிகை யாதேயும் யலும்பல் சித்திக்குத்
காலப யமுண்டென் றாதுகுழல்
கலைஞானம் நிலஸ்தென் றாதுகுழல்

(இ-ள்) மூலிகையாலே - பச்சிலை மூலிகைகளாலே; மூலமும் = மூய்
த்சிவமும்; பல்சித்திக்கு - பலவகை சித்தி, ஞக்கு, காலபயம் = மழை

நீரலத்தில் அகப்படும் மூலிகை வெயிற்காலத்தில் அகப்படாதெனும் அச்சமும்; வெயிற்காலத்தில் அகப்படும் மூலிகை மழைக்காலத்தில் அகப்படாதே எனும் அச்சமும்) உண்டென்ற - உளதென்ற, குழலுது-புன்னாகுழலுது; கலெஞாண் - சாஸ்திரஞாண்; நிலனாதென்று - நிலைக்காதென்று; குழலுது-புன்னாகுழலுது. எ-து. 20.

ஆக. செய்யுட்கள் 209

—33—

சீர்பா தவல்லபஞ் செப்பரிதெனில்.

னிநறவுங் குன்றுவு் நினைவர்க்ப் பெற்றேன்
வல்லவ் னாதமு னிக்குரு நற்றூள்
வழங்கிய பேறென் வருத்தாக தேரழி.

[இ-ள்] எல்லாமும்-எல்லார் சீராச்சிப்பொருளிடங்காலங்களும், நீரலுய் இருந்திட - தன்மயமாகியிருக்க, பெற்றேன்-அடைந்தேன்; தீர்ச்சுடந்தி = துவிதநீக்கி; அறிவாய்-ஞானமாய்; இனிடப்பெற்றேன் = பிரகாசிக்கவந்தேன், பொல்லாப்பிதவி = சினமாகியதூனின், குழன்றிட = இன்றிருக்க, பெற்றேன்=வந்தேன்; புறம்பகமந்த = வெளியுள்ளெனும்பேறம் நீகிய, பூரணத்தை-நிறைவை, உத்தேன்=சேர்க்கேன், நிலைமையை-நிலைக்காத வையும் மனதை, நிதத்திட-நிலைப்படுத்த; பெற்றேன் = அறிந்தேன்; நிறையும்-குறையும்-பெருகுதலும்-சிறுகுதலும், நினைவர்க-என் தெண்ணமர்க, பெற்றேன்-அறிந்தேன், தேரழி-எனப் பரக்கியே, வல்லவகுதமுனிக்குரு = சமர்த்தகுதிய நாமுனியெனும் ஆசிரியரது, நற்றூள்-நல்லபாத்தகன், வழங்கிய பேறு = தந்தச்செல்வத்தை, என்வருத்தாக = என்னெனது செர்வெனையு, எ-து. 1.

சத்தா யுலகச்சத் தாகவும் பெற்றேன்
ஐகந்துக்க மரபாழி யரின்னப் முற்றேன்
சித்தர் யுலகு சடமர்க்ப் பெற்றேன்
செயனாதே நோற்ற மவமர்க் கிடக்கே

னிததிய னுகி நிஜாந்த முற்றே
 நிலையா விடய சுகடியாவு மற்றேன்
 நததொழி நாதமு னிக்குரு நற்றூ
 டருபே ஹரைக்குந தாமல்ல தோழி.

(இ-ள்) சத்தாய-நான் அழியாதவனாகவும், உலகு அசத்தாகவும் - உலகை அழிப்பொருளாகவும், பெற்றேன் - அறிந்தேன், ஐகந்துக்காய் - உலகத்தை துகக்கொருமமாகவும், அழியாவின்பம்-எனைக்கெடாத சுகச்சொருபமாகவும், உற்றேன்-அடைந்தேன், சித்தாய்-எனை அறியும்ஞானமயமாகவும், உலகுசுடமாக-உலகை அறிபடு பொருளாகவும், பெற்றேன் - அறிந்தேன், சிவனாகி-எனை நான் அழியாச்சிவசொருபனாகி, தோற்றம் - காணாமசராசரப்பொருள்களை, அவமாகவிட்டேன்-பயனில்லாத கனுவிற்காணுந் தோற்றப்பொருளாக வெண்ணினேன், நிததியனாகி-நான் எப்போது மூளாவனாக நிஜாந்தமுற்றேன் - உண்மையான சந்தோஷத்தை யடைந்தேன், நிலையா-நிலைபெறாத, விடயசுகம்பாவும-மண் - பெண் - பொன்னுடலுடைய சாதிரலாசனாவிடயசுகம்எல்லாவற்றையும், அற்றேன்-நீக்கினேன், தோழி-என்னிடபாங்கியே, தந்தொழி - பிறவிசங்கடத்திலிருந்து நீக்கின, நாதமு னிகுரு - நாதமுனியெனும் ஆசிரியரது, நற்றூன் - நல்லபாதங்களை, தருபேறு - கொடுத்த செல்வமானது, உரைக்கும்தாமல்ல - சொல்லுபவனையுடையதல்ல. எ-து.

21

முக்கால மழற் முதலாகப் பெற்றேன்
 முடைநா றுடையா னெனவெனிடடு விட்டேன்
 சிகதநச் செத்து சாகாமனா பெற்றேன்
 சிறுமை பெருமை வெறுமைகளை விட்டே
 நெக்குறை யுத்திர தெனின்மோக்க முற்றே
 நெனக்கென்வை குவாடங் கயிலைகை விட்டேன்
 சக்கரு ணைதமு னிதந்த நற்றூ
 டருபே ருவகைக் காணேது தோழி.

(இ-ள்) முக்காலமற்ற-இதப்பு-எதிர்வு-நிகழ்வெனும்மூன் துகாலம் நீசென், முதலாகபெற்றேன்-முதற்காரணவதவாக கின்றேன, முடைநா டல்-புலாவ நூற்றம்மீசும்தேகத்தை, யானெனல் - நானென்றுசொல்வனையும், கொள்வதையும், விட்டுவிட்டேன்-முற்றறநீக்கினேன், சிகதநசெத்தயகனங்கஞ்சீங்கநாசமாகியும், சாகாமனம்-இறவாதசத்துவவேசுடமனைத்த, பெற்றேன் - அடைந்தேன், சிறுமைபெருமை - தாழ்வென்பதும் உயர்வென்பதும், வெறுமை-ஒன் றுமில்லாவார்த்தையென, கைவிட்டேன்-விட்டுநீக்கினேன், எக்குறையும்-எவ்விதசிறுமையும், தோற்று-நீங்கி, எனில் - ஆனமவாகிய என்னிடத்தில், மோக்கமுற்றேன், மோகை சுகத்தைப் பெற்றேன்

வைகுண்டம்-இனிவைகுண்டமும், கயிலை-கைலாயமும், எனக்கேன-எனக்கு எனத் தீற்றுவு என்று, கைவிட்டேன்-விட்டேன் இன்னேன், தோழி-என்பாங்கியே, சக்கரன்-ஞானக்கண்கொடுத்த. நாதமுனித்த - நாதமுனியெனும் ஆசிரியர்கொடுத்த, நற்றான்-நல்லபாதங்கள், நற்பேருவகைக்கு-கொடுத்தபெரிய சந்தோஷத்திற்கு, அமேனேது-எவ்வை ஏது, எ-று. 3.

என்னிலே யெல்லா மிருக்கவும் பெற்றே
வெவற்றுள்ளு நானின திருக்கவும் பெற்றேன்
பின்னிலன் முன்னில னாகவும் பெற்றேன்
பிறப்பழி நயபும நயபுக்கை விட்டேன்
நன்னிலை தானாய் இருக்கவுங் கறறேன்
சமாதியி தென்றகங் கானிலை பெற்றேன்
மன்னிப நாதமு னிக்குரு நற்றா
வழங்கிய பிறற்றுக் கொழிவது தோழி.

(இ-ள்) என்னிலே-அறிவாகிய என்னிலே, எல்லாமிருக்கவும்-எல்லா சராசரப்பொருள்களிருக்கவும், பெற்றேன் - அறிந்தேன், எவற்றுள்ளும்-எல்லாசராசரப்பொருள்களுள்ளும், நானின்றிருக்கவும்-நானிலைத்து இருக்கவும், பெற்றேன்-அறிந்தேன், பின்னிலன்-பின்னென்பதும், முன்னில னாகவும்-முன்னைன்பதும், இல்லாதவனாக, பெற்றேன்-எனை அறிந்தேன், பிறப்பும் - ஐயந்தெனும், இறப்பும்-சாதலும், மறப்பும் - நனைமறந்திருத்தலும் பொய்யென, கைவிட்டேன்-உண்டெனும், சத்திராதினை ஏற்காதவனாகவிட்டேன், தன்னிலை-அறிவாகிய தன்சொருபத்திலே, சான்றிருக்கவும்-தானாகவே இருக்கவும், கறறேன்-அறிந்துகொண்டேன், இதுசமாதியென்று-ஆபபடித்தறிதலையெழுவிசுற்பசலிதற்கசமநனிகவென்று, அசங்காநிலை - சலனமுற்றநிலையை, பெற்றேன்-ஆடைந்தேன், தோழி - எனபாங்கியே, மன்னிப-நினைமையுற்ற, நாதமுனிக்குரு-நாதமுனியெனும் ஆசிரியரது நற்றான்-நல்லபாதங்கள், வழங்கி-கொடுத்த, பெற்றதற்கு-செல்வத்திற்கு, ஒழிவேது-தவிர்தவென்குண்டம் எ-று. 4.

ஆகார மாறுங் கடந்திடப் பெற்றேன்
னறுசம யங்கவ சததாகப் பெற்றேன்
பூதாதி ஞாலமவெண் டேரெனப் பெற்றேன்
பொறிபுல னாதிய நிவாகப் பெற்றேன்
வேதாந்த மெளனம் விவங்கிடப் பெற்றேன்
ஐருபபு வெறுபபுஞ் சலிபபுங்கை விட்டேன்
சூதாவந நாத முனிக்குரு நற்றா
டருபே நிகைத்தற் கரிதறி தோழி

(இ-ள்) ஆகாரமாவும்-ஆலாதாரமுதலிய ஆறு ாங்கனும் ஆவிர்திரியுங்கனும், கடந்திட-தாண்டியநிலையமாக, பெற்றேன் - எவையறிந்தேன்,

அதுசமயத்துள்-சைலும்-ஈழணவமாதி ஆகட்டிசுமயங்கனும் - கிறிஸ்தவாதி புறச்சமயங்களும், அசத்தாக-பொய்க்கற்பணியாக, பெற்றேன்-அறிந்தேன் பூதாதிஞாலம்-பிரிதிவி-அப்பழுதவிய பூதபெனதிகலகத்தை, வெண்டே ரொன-காணற்றுவம்பொலொத்தது என், பெற்றேன்-அறிந்தேன், பொறிபு லாதி-ஞானேந்திரியங்கலையும் அவற்றின்விஷயங்கலையும், அறிவாக-சொ ருபஞானமாக, பெற்றேன்-அறிந்தேன், வேதாந்தமுன்னம்-வேதங்களின் முடிவாகக்கூறும் மோனசபாவமானது, விளங்கிட - தெரிய, பெற்றேன்- அறிந்தேன், விருப்பம்-ஆசையும், வெறுப்பும்-நீசாசையும், சலிப்பும்-நிந்தி த்துக்கொள்ளுதலும், கைவிட்டேன் - விட்டுக்கொண்டேன், தாதாவாம்-சகை யானனாகிய, நாதமுனிசுரு-நாதமுனி எனும் ஆசிரியனிட, நற்றூன்-நல்ல பாதங்கள், தருபேறு-கொடுத்த செல்வமானது, இதைத்தற்கு அரிது-இப் பெர்ப்பட்டதென்று சொல்வதற்கு அருமையானது என்பதை, தோழி- னுனதுபாங்கியே, அறிநீ அறிவாயாக. ௭-து.

அகம்பிசமம் மென்றே யஹந்திடப் பெற்றே
 னறிவறி யாமை யகன்றிடப் பெற்றேன்
 ககந்தேடல் விட்டிச் சுகநிறை வுற்றேன்
 கஜாதிவி ஜாதி கவகத மறறேன்
 நிகம்பா னகித் திகழொளி பெற்றேன்
 நினைவைந்து பாண்ட விடங்கெடப் பெற்றேன்
 மகத்தாகு நாத முனிதந்த நற்றூன்
 வழுங்கிய பேறு வரம்பற்ற தேவ.

(இ-ள்) அகம் பிசமம் எனறே - நானெனஞ் சொந்திலக்கியபே பிரபு சொருபமென்று, அனைத்திட-சொல்ல, பெற்றேன்-அறிந்தேன், அறிவறி யாமை-ஞானஞ்ஞான பிரதிபலனசித்தம்ஜடங்களும், அகன்றிட-கீங்கிட, பெற்றேன்-அறிந்தேன், ககந்தேடல் விட்டி - ஆகந்தம் சம்பாதித்தலுக்கி, சுகநிறைவு-பூராணந்தத்தை, உற்றேன்-சேர்ந்தேன், கஜாதி - மகத்திற்கு மரம் கொந்தஜாதிபா மாறுபோன்றதும், விஜாதி - மகத்திற்கு கல் வேறு ஜாதிஎன்பதையும், கவகதம்-மகத்தின்வெள்-அடிமடம்-கிளை-இலை-பூ-பிஞ்சு காய்-பழம் முதலிய பேதம் ஒன்றிலே பிறத்தலென்பதையும் விட்டி, அற் றேன்-இலாதவனாகினைன், திகழ்பாறாகி - திருவாணியாகி, திகழொளி - விளங்கும்பிரகாசத்தை, பெற்றேன்-அடைந்தேன், நினை-அறிவினை, உயர் திணையும், ஐந்துபால்-ஆண்-பெண்புலர்-ஒன்றன்-பலுளின் எனும், ஐம்பா லும், மூலிடம்மெட-தன்மைமுன்னரின்படாக்கைஎனும் மூன்றிடங்களும் ஈசமாகவும், பெற்றேன்-அடைந்தேன், மகத்தாகும்-மகாத்மாவுகிய, நாத முனிதந்த-நாதமுனிவெனும் ஆசிரியர்கொடுத்த, நற்றூன் - ஒன்பாதங்கள் குழங்கிய பேறு - கொடுத்த செல்வம், வரம்பற்றதென - வரம்பற்றதது தோழி. ௭-து.

சரியை கிரியை தவய்யோகம் கிட்டேன்
 சதாநீட்ட னுகித் தனிநிறகப் பெற்றத்
 துரியப் ரம்பொரு ளாகவும் பெற்றேன்
 துயர்ச்சற்றஞ் சொன்மகத் திராகப் பெற்றேன்
 பெரியாச்சி நியாரெ னும்பேத மற்றேன்
 பிரிவுஞ்செ றிவுக்கு னறவுக்கை விட்டே
 னறிவாக நாத முனிதந்த நற்றூ
 னருளிய பேற்றுக் கவவேது தோழி

(இ-ள்) சரியை கிரியை-நல்லொழுக்கமும்-நற்றொழிலும், தவய்யோகம்-உபவாசாதிசரீரடிஷ்டமும்-இத்திரியாதி யடக்கும் அடரமுமும், விட்டேன்-நீக்கினேன், சதாநீட்டனாகி-ஒப்போதம் மனச்சையோகமற் றிருப்பவனாகி, தனில் நிற்க - ஆத்மாவாகியதன்னில் கிஷ்டத்திருக்க, பெற்ற - அடைந்த, அத்திரிய - அந்தசடவுத்திற்கு மாதாருணமான, பாம்பொரு ளாகவும்-மேலான வஸ்துவாகவும், பெற்றேன்-அடைந்தேன்-துயர்ச்சற்றம்-துக்கஞ்செயும் பந்துமித்திர புத்திரகனத்திரக்கலை, கொன் மாதிரிமாக கொல்லுவதாக, பெற்றேன்-அறிந்தேன், பெரியச் சிறியர்எனும்-பெரியவர் சிறிபவருன்மே, பேதம்-வித்தியாசத்தி-விருத்த, அற்றேன்-நீக்கினேன், பிரிவும்-நீக்குதலும், செறிவும் - நெருக்குதலும், சூறையும் - நெருத்தலும், கைவிட்டேன்-விட்டுநீக்கினேன், தோழி - என்பாங்கியே, அறிவாகத்த-என்னை ஞானமடியாகவுருவிச்செய்த, நாதமுனி-வாதமுனி யெனும் ஆசிரியரிட, நற்றூன்-நல்லபாதங்கள், அருளியபெற்றுக்கு - கொடுத்தருள்வந்திற் கு, அவவேது-கணக்கென்ன? இலக்கமேதோ? அறிமென். -உ.அ. 1.

அதத்தைபொர் மூன்று மகன்றிடப் பெற்றே
 னாதீதவு கோசர னாகவும் பெற்றேன்
 பவத்தைப்பொய் யாக்கிப் பயங்கெட்ப் பெற்றேன்
 பதரென் நெமன்கு ளுதரைக் கற்றே
 வெவற்றிற்கு மாதார மாமெனைப் பெற்றே
 வெணக்கென்னை பன்றித் துணையதப் பெற்றேன்
 தவநிறை நாத முனிதந்த நற்றூ
 டருபேறி தென்முன் நவப்பே நென்னேய.

(இ-ள்) அவத்தை ஓர்மூன்றம்-ஐக்கிச - கொப்பன் - கழுத்தியெனும் பவத்தையொருமூன்றும், அகன்றிட-இங்கிதொழிப, பெற்றேன்-அடைந்தேன், அநீதன்-எவர்க்கும் எவற்றிற்குமேனையொழும், அகோகனம்-அறி யொனாதவனாகும், பெற்றேன்-என அறிந்தேன், பவத்தை-பிரபலபுதியாய்-யாக்கி-அசத்தியமாக்கி, பயங்கெட-ஐனனமாய்க்கதுக்கவர்க்கெதிராதி பேதபயம் ஒழிய, கிபற்றேன்-அறிந்தேன், எய்க்கெதரை-கெட்கெடும்

யமகூதரையும் பதரென்று -- சாரமற்றபொருளொப்பாரென, கற்றேன்-
அறிந்தேன், எவற்றிற்கும் - எல்லாசாராசரப்பொருளுக்கும், ஆதாரமாம் -
சுருதிநூலும், என்-என்கை, பெற்றேன்-ஆடைந்தேன், எனக்கு - அறிவா-
கிய எனக்கு, என்னையுன்றி-என்னைத்தவிர, துணையற - உதவி இலையாகு-
மென, பெற்றேன்-அறிந்தேன், தவகிறை-தவத்தையுடையதென்கையத நாதமு-
னிதந்த-நாதமுனியெனும் ஆசிரியாகே நித்த, நற்றான்-நல்லபாதகன், தரு-
பேறு-ஒருநித்ததெனவம், இது-இதானது என்முன் தவப்பேறு-நான்முன்
ஐனனத்திலென்கையத தவத்தினையொருகண்ணாதிதேன், என்னடி-என்னென்று
சொல்வேனடி, ஏ-ஐ.

8

இரவும்ப கல்பொய்த் துறவுக்கை விட்டே
னிடம்பொரு னேவன் மடங்கெடப் பெற்றேன்
பாமெண்ணை யன்றி யிலையாகப் பெற்றேன்
புரதேகி யென்னுமபொய்ப் பாசாங்கை விட்டேன்
செவொட்டை தாடி கடைவைத்த வற்றேன்
சிரமநட றிவைக் குறியாகப் பெற்றேன்
எனனாக நாத முனிதந்த நற்றா-
னருளிய பேறென் னறைவது தோழி.

(இன்) இரவும்பகல்-மறம்பும்-நினைப்பும், பொய்த்துறவும் பொய்க்
கூதியாசமும், ஐவட்டேன்-விட்டுக்கிணைன், இடம்-மடம்-பொருள்-
தவத்திற்குமடமாத் இடமும் - புசிப்பாதிக்குத்தேவையாகிய தன்மாவைத்
துக்களும், ஏவல் - சொன்னவென்கையவருமைகெப்பவனும், கெடபெற்-
தேன் - வேண்டியதற்றிருக்க வறிந்துகொண்டேன், படம்-முதற்பொருள்,
எனையுன்றி-அறிவாகிய என்னைத்தவிர, இலையாக - வேறிலையாக, பெற்-
தேன்-அறிந்தேன், புரதேகியென்னும்-மேலான மோகநிலைகவாகியென்க-
கிற பொய்ப்பாசாங்கை-பொய்ப்பாசியமோகவேட்க்கொற்கை, விட்டேன்-
அறிவாகிய என்மையன்றியிலையெனக்கிணைத்தேன், கருமுகட்டை-தலையை
மொட்டை யடித்ததும், தாடி கடைவைத்தல்-தாடியும் சண்டமுடியும் வைத்-
தலை, அற்றேன் - நீக்கினேன், சிரமநடம்-தலையுடையது, அறிவை - ஞா-
நைக் குறியாக-இலக்கியமாக, பெற்றேன்-ஆடைந்தேன், தோழி-என்பந-
க்கியே, ஆரணக-சாவலாக, நாதமுனிதந்த-நாதமுனியெனும் ஆசிரியாகே
நித்த, நற்றான்-நல்லபாதகன், அருளியபேறு-ஒருநித்த தென்கையத, என்-
னறைவது-எனனென்றுசொல்வதடி, ஏ-ஐ.

9

நினைத்துபொரு ளென்கிற நிறகவும் பெற்றேன்
ஒளியுப்பன்றி மெலுனது நிலையாகப் பெற்றேன்
ஒளியுப்பெற்ற தன்மை ஒளியுப்பாக் கெடுவதென
நிலையென்று நானே யிருந்திடப் பெற்றேன்

ஊனைத்திற்கு மாதா மறிவெனப் பெற்றே
 னறிதலறியப் படுபொரு ளாற்றே
 னெனைத்தந்த நாதமு னிதந்த நற்றூ
 னிறீனத்த பேறென் னினசக்கவென் றோழி.

(இ-ள்) கினைத்தபொருள்—ரான் எண்ணினவஸ்துவே. எதிர்பிற்கவும்—
 என்னெதிரில் தோன்ற நிற்கவும், பெற்றேன்—அறிந்தேன், கினைப்பன்—
 என் எண்ணத்தைத்தவிர, வேறென்றும்—வேறொருவஸ்துவும், கில்லாம—
 நிலைகாதிருத்திலை, பெற்றேன்—அடைந்தேன், கினைப்பாக—மனநாக, எனை
 பபெற்றது—என் னோயே அடைந்தது, அல்லால்—அல்லாமல், வேறென்று—
 பின்னொன்று, இலை—இல்லையாம் (அதனால்) என்றும் நானே இருந்திட—
 நானே அல்லாமாய் அல்லவாமாய் எக்காலத்தினுமிருக்க, பெற்றேன்—அறிந்
 தேன், அனைத்திற்கும்—எல்லாவற்றிற்கும், ஆதாரம்—கலகண். அறிவென—
 ஞானமென்று சொல்ல பெற்றேன்—அறிந்தேன் அறிதல்—கிருதியங்காண
 மனமாக ஆழிந்திரியங்களின் பேதலும், அறியப்படுபொருள்—காண்பபடு.
 கற்பேதகாலவத்துக்களு. அற்றேன்—நீக்கினேன். எந்தோழி—என்பாங்
 கியே. ஊனைத்தந்த—அறிவாகிய ஊனையெனக்குக்கொடுத்த, நாதமுனித்தந்த—
 நாதமுனியெனும் ஆசிரியர் அளித்த. நேருளிரை—இரண்டுகல்லபாதங்கள்,
 தந்தபேறு—கொடுத்ததெல்லாம். என்னிசைக்க—என்னென்று சொல்வேனடி.
 என்றவாறு.

18

ஆசெய்யுட்கள். 279.

திருச்சாழல்.

முன்னுரைத்த வேதாந்த முழுதுணர்ந்து மோகமறுத்
 தின்னலசமு சாரக்கரை யேறிலரி டிதன்னேடி
 தன்னினிட்டு முன்னிருப்பார் தமைக்கணித்து வலருநிலை
 பின்னமென வழுங்குவரிற் பிரமையுற்றோர் சாழலோ.

(இ-ள்) முன்னுரைத்த—பூர்வாசிரியர்களும் ஆசிரியருமறிவித்த. வேதா
 தம்—வேதங்களின் முடிவான விஷயத்தை, முழுதுணர்ந்தும்—முற்றிலும்
 அறிந்தும். மோகமறுத்து—ஆசையை யொழித்து, இன்னல்—தன்மனாகிய.
 சமுசாரக்கரை—சமுசாரக்கடலின் ஊரையாகியமோகத்தில். ஏறிலரி—அருத்
 வராதிபேதத்தில் ஆசையுடையவராகி காணப்படுகிறார், இது என்னேடி—
 இது என்னகாரணத்தோழி. தன்னினிட்டு—ஆந்தைக்கடந்த பத்தபேர்கல்
 அக்கரையில் தங்கலையெண்ணிப்பழிக்கையில் என்னுமித ஒவ்வொருவரும்

ன்னைச்சேர்த்தென்னுமல்லிட்டு முன்னிருப்பதனை - தன்முன்னிருக்கும் ஒன்பதுபேரை கணித்தி-கணக்கிட்டு எண்ணி. அங்குநிலை-மொத்தம் பத்தென்னும்கணக்கில், பின்னமென-ஒருவனைக்காணாமல் குறைவுபடுகிறதென. அங்குருவரில்-தக்கப்படுகிறவர்களைப்போலும். பிரமை யுற்றோர் - அஞ்ஞான கடைத்தவர் (தன்னைக்காணாமல் எப்படி பிரமைநீர்வார்) காழலோ-என அகைத்தாடுகிறோழி. எ-து. 1.

ஆரணங்க ளாகமங்க ளாருயிருக் கிறந்தபரி
பூரணனோ ருருவுகொடு போந்தவித மென்றினம்.
பூரணனோ ருருவுகொடு புகலிலெளி போந்திலென்ற
சேரணமா மனாப்பொருளுக் தெரியாக்கண் சாழலோ.

(இ-ள்) ஆரணங்கள் - வேதவகையும; ஆதமங்கள் - வைணவசுவரம் ஆதமங்களையும். ஆருயிருக்கு - தேகத்தில் நிறைந்தஜீவர்கட்கு. அனந்த - சொல்ல வெளிப்படுத்திய. பரிபூரணன் - குறைவற்றிறைந்தகடவுள். ஒருருவுகொடு-ஒர் ஆசிரியனைவிடவமுற்று. போந்தவிதம்-வெளிவந்த விதம். என்ன-என்னகாரணமடி. பூரணன்எங்குமின்றித்த கடவுள். ஒருருவுகொடு-ஒர் ஆசிரியன்கிடவமுற்று. புகல-ஆதமா னுபவத்தைச்சொல்ல, வெளிபோத்திலெனல்-வெளிப்பட்டு வராணுயின். சேரணமாம்-வேதர்கமங்கள் எடுத்துப் போய்விதம், மறைப்பொருளும்-வேதர்கமங்களில்மறைத்திருக்கும் விஷயங்களும். தெரியாக்கண்-ஜீவர்களுக்குத்தெரியாமற்போய்விதம். சாழலோ-என்று சாந்தாடுகிறோழி. எ-து. 2.

எப்பொருளுந் தாமக் கிருந்துமறை பெயர்தெளியச்
செப்பினரோ வறிபேணித் திரமறிய விளம்பேய்
எப்பொருளுந் தாமாக கிருக்கவென்று மீள்கெடுவதைச்
செப்புமறி யானம்வருந் திரிபுதுக்கச் சாழலோ.

(இ-ள்) எப்பொருளும்-எத்தவஸ்துவும். தர்மர்க்கிருந்து-தர்மர்க்கேயிருந்தும், மறை-இருக்கு - விஜ்ஞாநசாமம்-அதர்வணமெனும் காங்குவேதங்களை. அவர்தெளியு-கடவுளாகியநினைபன்வி வேது எவசிறிய செப்பினரோ சொன்னாரோ அறிபேனு-தெரிந்திலென இத்திறமறிய-இவ்விதம் தெரிந்துகொள்ளி விளம்பேய்-சொல்லக் தோழி எப்பொருளும்-எத்தவஸ்துவும் என்றும்-எத்தவஸ்துவும் தாமாககிருக்க-ஆன்மவடிவாகவேயிருக்க இவ் பெண்-அவ்வாறு இவ்நயென செப்பும்-சொல்லுமென்ற அறியாகும்-அஞ்ஞானத்தால் வரும்நிரிபு-ஆடருக்குவரும் டிரபாட்டி-அறக்கச்சாழலோர்க்க, வேதாமம்மீள்கெடுவாரெனார் என்று அகைத்தாடுகிறோழி. எ-து. 3

ஒதிபிறர்க் குரைப்பரலா லோத்துணர்ந்து தம்மில்லு
 ஸ்திநிலை பொருந்தியிகப புகரகலா ரென்னேய
 ஆதியந்த மாகவொன்றை யாய்ந்தறியா ரிடையிடைசென்
 ரோதிபுத்தி மருண்டுணவிற் குளறலுரர் சாழலோ.

(இ-ள்) ஒதி-வேதங்களைவாசித்து, பிறர்க்கு-அயலார்க்கு, உரைப்பர்-
 பாடம்சொல்லுவர், அலால்-அல்லாமல், ஒத்துணர்ந்து-வேதங்களைவாசித்த
 றிந்து, தம்மில்-தங்களில், அனுபூதிநிலை-ஆத்மானுபவநிலையை, பொருந்தி-
 அடைந்து, இகப்புக்-உலகம் உண்டெனும்ருற்றத்திலிருந்து, அகலார்-நீங்
 காகள், என்னேயி-இதுஎன்னகாரணம்தோழி, ஒன்றை - ஒருசாஸ்திரத்
 தையாவது, ஆதியந்தமாக - முதலிலிருந்து கடைசியாக, ஆய்ந்தறியார்-
 ஆராய்ந்துதெரிந்துகொள்ளார்கள், இடையிடை-தூல்களின்நடுவில் நடுவில்,
 சென்றோதி-பிரவேசித்துப்படித்துணர்ந்து, புத்திமருண்டு - உண்மையறி
 யாது மதிமயங்கி, உணவிற்கு-பசிப்புக்கு, உளறல் அரூர்-தூயில் ஒன்றிரு
 க்க வேறொன்றாக உளறுவதிலிருந்து நீங்கிலார் ஆயினர்கள், சாழலோ -
 என்று அசைந்தாடுகதோழி. எ-று.

4.

பேதையரும் பெரியவரும் பிரளயத்தொன் றுகின்மறை
 யோதலுரை தெளிதளில்லந் துறுபயனென் னுரையேய
 பேதையரில் பெரியருமில் பின்னிலைமுன் னிலையுலக
 மாதியந்தம் பிரமமெனு மறுதிவரச சாழலோ.

(இ-ள்) பிரளயத்த-உலகநாசமாகும்முடிவில், பேதையரும்-மூடரும்,
 பெரியவரும்-ஞானிகளும், ஒன்றாகில்-ஒரே இடத்தடங்குபவர்க ளாவார்கள
 ளாகில், மறையோதல்-வேதம் வாசிப்பதிலும், உரைதெளிதல்-வேதத்தின்
 அர்த்தம் தெரிந்துகொள்வதிலும், வந்துறுபயன் - உண்டாகியடையும் பிர
 யோஜனம், என்உரையேய - என்னசொல்லடிதோழி, பேதையரில்-மூட
 ரும் இல்லை, பெரியருமில்-ஞானிகளுமில்லை, பின்னிலை-பிற்காலமென்ப
 தும் இல்லை, முன்னிலை-முற்காலமென்பதும் இல்லை, உலகம்-பலபேதமா
 கத்தோற்றும் உலகமானது, ஆதியந்தம்-முதலும் முடிவும், பிரமமெனும்-
 ஆன்மவடிவமென்கிற, அறுதிவர-முடிவு உண்டாக வேதம் குறிப்பிக்கின
 றது, சாழலோ-என்றசைந்தாடுகதோழி. எ-று.

5.

எல்லாஞ்சி வன்செயலென் றிசைத்துமறை யிருநிலத்து
 நல்லார்பொல் லாரெனவே காட்டல்வருத தென்னேய
 எல்லாம் வன்செயலென் றிருக்கநல்லா செயலிறத்தங்
 கல்லாரில் லாமயல்கொண் டமுங்கறப்பிச சாழலோ.

(இ-ள்) மறை-வேதங்களானவை, எல்லாம்-சராசரத் தோற்றங்களில்
 பொருள்களும் பொருள்களாதசெயல்களாகியவை.

லென்று-சிவனது செயலென்று, இசைத்து-சொல்லி, இருநிலத்து-பெரியபூமியில், நல்லார் (என)-சிலரையோக்கியசொனவும், பொல்லாரெனவே-சிலரை அயோக்கியசொனவும், வருத்தநாட்டல்-வேறுபிரித்துநாபித்தல், என்னே-என்னகாரணமடதோழி, இங்கல்லார் - இவ்வுலகில் நல்லவரல்லாததீயர், இல்லாமயல்-இவ்லாத தேகாநிபிரபஞ்சம் உண்டென்கிற மயக்கம், கொண்டு-கொண்டு, அழுங்கல்தப்பி-பிறவித்துக்கத்தில் அழுந்திவிடப்படுவதவிட்டு தப்பித்துக்கொள்ளவேதம நல்லார்தியாரென்று பிரித்துச் சொல்லியது, நல்லார் - நற்குணமுடையவராகி, எல்லாம-யாவற்றும், அவன்-அச்சுடவுனது, செயலென்று-செய்கையென்று, செயல்நந்து - இருவினையின்பயனைக் கருதாது தாக்கன்செயலற்று, இருக்கசாழலோ-இருக்கவெனவசைத்தாடுகதோழி. எ-று.

6

மனமிறந்த பின்னர்முத்தி மருவுமெனக் கேட்டோதித்
தனைவிடுத்தப் பிறவுருவந் ததையவுன்ன லென்னே-
இனையனென விருக்குந்தனை யேட்டிற்றிற ரிசையிலன்றி
மனமறிய வாய்ந்துணரா மறதியினூற் சாழலோ.

(இ-ள்) மனமிறந்த பின்னர்-மனம் நாசமாயின்பு, முத்தி - மோகிதமானது, மருவும் என-கிட்டும் என்று, கேட்டோதி - பெரியோர்கன்பால் கேள்விகேட்டும் நூல்களில்வாசித்தறிந்திருந்தும், தனைவிடுத்து-ஆன்மாவாகிய தன்னைமறந்து, பிறவுருவந்ததைய - அயல்வடிவமனத்திப்பதிய, உன்னல் - விடாதுகினைத்தல், என்னே - என்னகாரணமடதோழி, இனையனென - இத்தன்மைமயானவனென, இருக்குந்தனை - சாக்ஷாத்கரித்திருக்கின்ற அறிவாகியதன்னை, ஏட்டில்-புஸ்தகங்களில் படித்தனும், பிறரிசையிலன்றி-அயலாராவாத்தைகளினால்கேட்டலுமேயல்லாமல், மனமறிய-சந்தேகவிபரீதங்கள் தனதுமனமாற, ஆய்ந்துணரா - ஆராய்ந்துஅறியாத, மறதியினால் சாழலோ - மறதியினால் அபபடிபேதமாய் நினைக்கிறார்களென சாய்ந்தாடுகதோழி. எ-று.

7.

யார்க்குமுழி ருடலுணவ வத்தைய மொன்றாகப்
பார்ப்பானும் பறையனெனப் பகரும்பகுப் பென்னே-
பார்ப்பவன்பார்ப் பான்பாக்கப் படுபொருள்களையுலறவோத்
தார்ப்பான்வாய்ப் பறைபறைய னறியெனற்குச் சாழலோ.

(இ-ள்) யார்க்கும்-எவருக்கும், உயிர்-ஜீவனும், உடல்-உணவு - தேகமும்-ஆகாரமும், அவத்தை-ஜாக்கிரம்-சொப்பனம்-கழுத்தி - துரியம்-துரியாதீதம் எனும் பஞ்சாவத்தையும், பயம் - ஐனனமாணதி அச்சமும், ஒன்றாக-ஒசேஹிதமாக விருக்க, பார்ப்பானும் - பிராஹ்மணனெனவும், பறை

யன் என-பறையன் எனவும், பசரும்-பேதித்துச்சொல்லும், பகுப்பு-பிரிவு, எக்ஷேடி-என்னையதோழி, பார்க்கப்படு பொருள்கள்-காணப்படுகிறவஸ்துக்கள், அயலற-தனையன்றி வேறு இலையென, பார்ப்பவன்-காணப்பட்டவன்-அறிபவனாகிய, ஸார்பான்-தனைக்காண்பவனெனவும், ஒத்த-வேதங்களைவாசித்து, ஆர்ப்பான்-வீதிக்கிரகங்களின்பின் பாராயணஞ்செய்து திரிபவன், வாய்ப்பறை - வாயையே பறையாகக்கொண்டுமுழக்கி, பறையன்-உடல்வளர்க்கும் நீசனென்று, அறினென்து-தெரிந்துகொள்ளெனற்குத்தெரிவித்தற்கெனத்தெளிந்து, சாழலோ-சாய்ந்தாவியாயாக எ-று. ௩

ஈசனெனச் சீவனென விரண்டுரைத்து முடிவின்மறை
பேசினுமோன் நெனக்கோடல் பிசகலவோ புகலேடி
யிசனுஞ்சித் துயிரகளுஞ்சித் தென்னிலொரு சித்தினுக்கா
பாசம்வரு மின்றெனிலா வஜடம்பொறி சாழலோ.

(இ-ள், மறை - வேதங்களானது, ஈசனென - கடவுளென்றும், சீவனென-சீவனென்றும், இரண்டுரைத்து-இரண்டுரைத்தன்னியங்களுண்டெனமுதலில் பிரித்துச் சொல்லி, முடிவில்-வேதாந்தத்தில், ஒன்றென-கடவுளும் ஜீவனும் ஒன்றேயென்று, பேசினும்-வேதாந்தங்களிற்கூறினும், கேடல்-அபேதமாகக் கொள்ளுதல், பிசகலவோ - அனுபவவிருத்தமல்லவோ புகலேடி-சொல்லையதோழி, ஈசனுஞ்சித்து-கடவுளும்ஞானரூபியே, உயிர்களும்சித்து-ஜீவர்களும் ஞானரூபிகளே, என்னில்-என்று சொன்னால், ஒருசித்தினுக்கு-இரண்டிலொரு ஞானத்திற்கு, ஆபாசம்வரும் - பிரதிபிம்பத்தன்மையுண்டாகும், இனநெனிலோ - இல்லைஎன்றாலோ, பொறி அஜடம் சாழலோ-அந்தக்காணஞானந்திரியங்களும் சித்துக்களையாகவேண்டியருமென அசைந்தாகெதோழி. எ-று, 9.

நினைவையன்றித் துக்கசுக நிற்கவிட மறியார்க
டனைச்சுகவான மாவெனவே தனிப்பகலா ரென்னேடி
வினைக்குரிய பயனைமறை விதிப்பதுண ரார்மொழிக
டனைக்குறிகொண் டறுதியெனத் தருக்குறலாற் சாழலோ.

(இ-ள்) நினைவையன்றி-எண்ணத்தைத்தவிர, துக்கசுகம் - துன்பமும் இன்பமும், நிறக-நலவி யிருப்பதற்கு, இடமறியார்கள்-வேறிடமிருக்க எவருமறியாதவர்கள் ஆவார்கள் (இங்கனமிருக்க), தனை-தங்களை, சுகவான்மா-ஆனந்தசொருபவாத்மா, எனவே-என்றறிந்தபடியே விடுத்து, தவிப்பு-பிறப்பிறப்பெனும் சங்கடத்திவிருத்து, அகலார்-நீங்காதவர்களா யிருக்கென்கள், என்னேடி-இதுஎன்னகாரணமடி தோழி, வினைக்குரிய - செய்யும் கல்வினை வினைக்குத்தகுந்த, பயனை - பிரயோஜனத்தை, மறைவிதிப்பது-வேதஞ்

சொல்கிறதென்று, உணரார்-அறியாதவர்களுடைய, மொழிகள்தனை-வார்த்தைகளை, அறியென-முடிவென்று, குறிகொண்டு - உறுதியாகக்கொண்டு, அருக்குறலால்-அதனோடு தேகோகவகங்காசத்தால் (பிறப்பு சங்கடத்திலிருந்து நீங்காதிருக்கின்றனர்), சாமுலோ-என்று அசைந்தாடுகதோழி. (என்றவாறு) 10.

பேசாத நிலையருளும் பெரியரைப்பேணுதலக
வாசாரக் கள்ளருக்கா ளாகுவரி தென்னேடி
வாசாம கோசரனும் வததுபெற வருநதவங்கட்
கூசாதி யற்றுகிலாக கொடுங்குணத்தாற் சாமுலோ.

(இ-ள்) பேசாதநிலை-கீத்தியமாகிய மவுனநிலையை, அருளும்-கிருபை செய்கின்ற, பெரியரை - அறிவுடையோரை, பேணுது-விரும்பாது, உலகம்-ஐகத்திற்கற்பித்துக்கொண்ட, ஆசாரம்-பொய்யொழுக்கத்தை மெய்யெனம்பிச்செயும், கள்ளருக்கு-திருடருக்கு, ஆளாருவா-அடிமையாகி காலங்கழிப்பார், இது என்னேடி-இது என்னகாரணமடிகதோழி, வாசாமகோசரனும்-வீராகமனத்திற்கெட்டாதவனாகிய, வததுபெற - மெய்ப்பொருளான ஆன்மாவையடைய, அருந்தவங்கள்-உண்மையாம்மெய்த்தவங்களை, கூசாது-திரிகரணசத்தியாக, இயற்றுகிலா-செய்யாத, கொடுங்குணத்தால் - கொடுமையானசெய்கையினால் பொய்யருக்கு ஆளாகின்றனர்களைன்று அறிந்த, சாமுலோ-அசைந்தாடுகதோழி. என்று. 11.

ஆக. செய்யுட்கள் 290

குருசொருபங் கூறல்.

உலகேழு மேழுநிறை பலகோடி கோடியுயி
ருடலாதி பொருளகம் புறமண்டு சோதியெது
பலபேத போதகலை யுணாவாற ரொடாதநிய
பலகான்மு யன்றறித லரிதென் றிடைநதடியர்
குலமேளி யகமமதை யறவிழ்ந்தி றைஞ்சியுரை
குறிசேட் பெயர்நதவர்க ளுருவுண்ட டர்நததெது
விஹதாரு முலகமெதி ளுளதாக தருவதெது
விதுபேத குருசொருப மெனவேது மருமறையே.

(இ-ள்) உலகேழுமேழு-அதல்-விதல்-சுதல்-தராதல்-இரகாதல்-மகாதல் பாதானமெனும் கீழேழுலகம், பூலோக-புவரலோக-சுவரலோக-சனலோக-

தபோலோக-மகாலோக-சத்தியலோக முதலிய மேலேழுலகம்) ஆகப் பதினாலுலகங்களிலும், நிறை-நிறைந்த, பலகோடி கோடி-அநேககோடிகோடி பாவய, உயர்-ஜீவர்களிலும், உடலாதி பொருள்-தேகாதிவஸ்துக்களிலும் அகம்புறம் - உளவெளிகளில், மணி-நெருங்கிய, சோதிவது - பிரகாசமுடையது எதுவாகும், பலபேதம்-காலதேசவஸ்து பேதங்கலை, போதகலை-போதிகளின்ற சாஸ்திரத்தின், உணர்வால்-தேர்ச்சியால், தொடர்ந்து-பின் சென்று, அறிய-கடவுள்சொருபத்தைத் தெரிந்துகொள்ள, பலகால்முயன்று-அநேகதடவைகளில் பிரயத்தனப்பட்டும், அறிதல் - தெரிந்துகொள்ளுதல், அறிதென்று-கஷ்ட மென்று, இடைந்து-பின்னடைந்து, அடியர்-சிவனடி பாகளது, குலமேனி-இனத்திற் சேர்ந்து, அகமமதை-அற-யானென தெனுங்காவம்நீங்க, வீழ்ந்து - சிவனடியாகாவில்வீழ்ந்து, இறைஞ்சி - வணங்கி, உரை - அச்சிவனடியார்கள் உபதேசிக்கும், குறிகேட்டு - உபாயங்கலைகேட்டு, உயர்ந்தவர்கள்-மேன்மையுற்ற ஞானிகளின், உருவணி-உடல் பொருள் - ஆவிகலைவியுங்கி, அடர்ந்தது ஏது - இடமற எங்கும் நெருங்கியது பூது? (அன்றியும்) இலதாகும்-முககாலததிலும் இல்லாததாயிழ, உலகம்-பிரபஞ்சத்தை, எதிருளதாக-எதிரிலுள்ள மெய்ப்பொருள்களாக, தருவது ஏது-கொடுப்பது எதுவாகும்?, இது - இப்படிப்பட்ட இலக்கணமுடைய பொருளே, போத-ஞானேபோதேஸஞ்செய மெய்முத்தருளும், குரு சொருப மென - ஆசிரியரினவடிவமென்று, அருமறை - அருமையான வேதங்கள், ஒதும்-சொல்லும். எ-து. (௭-ஈற்றகை)

1.

திருமார்ப கத்தன்வரை தருமாகி டத்தன்கலை
திசுந்நாவ கத்தன்மறை யுரைநாவ லத்தர்முனி
யுருவாமு டற்றிகழு முயர்ஞான சோதியெது
வுருகாரு எததுநிறை மருளாந பாதியெது
தரைநீரு மாயுருவ மருவாஞ்ச தாகதினீன்
டவரேற்று மிருருப வெரியாகி யலவாகு
நிறைவாக்க கருதொடர வரிதாநி லைததெது
நிஜபோத குருசொருப மெனவோது மருமறையே.

(இ-ள்) திரு-இலக்ஷுமியை, மார்பகத்தன்-மார்பினிடம் வைத்திருக்கும் விஷ்ணுவின்னுடையவும், வரை-இமாசலபர்வதராஜன், தருமாகி-பெற்றபெண்ணாகிய பார்வதியை, இடத்தன்-இடதுபாகத்திலுற்ற சிவபெருமானுடையவும், கலை-சாஸ்திரியானவன், திகழ்-பிரகாசிக்கின்ற, நாவகத்தன்-நாவையுடைய பிரமதேவனுடையவும், மறை-இருக்கு-எஜுர்-சாலும்-அதர்வணமெனும் நான்கு வேதங்கலை, உரை-சொன்ன, நாவலத்தர் - நாவலினையுற்ற பண்டிதராகிய, முனி - உடலுலகவெறுத்த ஞானிகளிடவும், உருவாம் உடல்-வடிவமாகிய தேகங்களில், திகழ்-விளங்குகின்ற, உயர்ஞான-

மேலான அறிவாகிய, சோதித்து-சயம்பிரகாசவந்து யாத, உருகார்-கடவுளை நினைத்து உடலுக்கு கறையப் பெருதவர்களின், உளத்து - மனதில், நிறை-நிறைத்துநிறை, மருளும்-மயக்கமாகியும், நபாதி-வெளிப்படாமலும் இருக்கிறது, எது-எந்தவஸ்துவோ? அன்றி, உருவ-கடினகோமளமெனும் வடிவமுடைய, தரைநீருமாய-நிலமும்ஜலமுமாயும், அருவாம்-வடிவில்லாத, சதாததி-விண்-காற்றும் ஆகாயமுமாயும், தவா ஏற்றும் - தபசிகள் துக்கின்ற, இருருப-கொழுந்துவிட்டுடெரிந்துருபமாகக்காணப்பட்டுவெட்டுகுத்தாதி சிதைவுறு, வரியாகி-கெடுப்பாகியும், அலவாகும் - இவைகளைல்லாததாகியும், நிறைவாக்கு-பூணமானவேதத்தாலும், அகந்தொடர்-மனத்தாலும்பின் றற, அரிதாக-கடினசாததியமாக,நிலத்ததித்து-நிலைத்துள்ளதமாயிருக்கிறது எதுவாகும்? இப்படிப்பட்ட இலக்கணமுடைய இது, கஜபோத-உணமைஞானமாகிய சிவமே, குருசொருபமென-ஆசிரியா வடிவமெனது, அருமறை - அரிதானவேதங்கள், ஒதும - சொல்லும். (புறநாற்சூ. ௧௨. ௨.

வெளியாதி பூதமெழு வகைபேத பௌதிகமை
விதகோச மோப்பொறி புலன்வாயு நாற்காண
தன்யாற்க னைத்தயருங் களிசேர விததைவரு
தமர்தார வாசைமவி முமலங்கெ டாதவுயி
ராரியாற்க ரைந்திருமை வினைநீர வேண்டியுனு
பாதுகாறு மவ்வியக தமுமாகி நின்றெவையு
மொனியாமெ னக்குரைசெய் பரியாய நாமமென
யொனிர்போத.மெதுகுருவி னுருவீதெ னுஞ்கருதி.

(இ-ன்) வெளியாதிபூதம்-ஆராயம்-வாயு-அக்கினி-ஜலம் - மண்ணுதிபஞ்சபூதங்களும்; எழுவகை-தேவா-மனிதர்-மிருகம்-பட்சி-மச்சம்-ஊரவனம் நாவாமாகிய எழுவீத, பேதபௌதிகம் - பின்னசரீரங்களும், ஐவிதகோசமோடு-அன்னமயம்-பிராணமயம்-மனோமயம்-விஞ்ஞானமயம்-ஆனந்தமயமெனும்பஞ்சகுகைகளோடும், பொறி-(மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு செவிஎனும் ஐந்து ஞானேந்திரியமும்) (வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுரு-உபஸ்தம்) எனும் ஐந்து கைமேந்திரியங்களும், புலன்-(சபத-பரிசுருப-ச-சந்தமெனும்) ஞானேந்திரிய அறிவைத்தம்-(வசன-வண-நாண-விசர்த்த-ஆனந்தமெனும்) கண்மேந்திரியஅறிவைத்தம், வாயு-பிராண-அபாண-உதானன்-வியானன்-சமானன்-காகன்-கூர்மன்-கிரிகன்-தளஞ்செயன்-தேவதத்தெனும் பத்துகாந்தங்களும், காந்தகணம் - மனம் - புத்தி-சித்தம் - அகலகாரமெனும் காங்கு அந்தக்காண்களுமாகிய, தவியால் - பிரதிபத்தத்தால், கனைத்து - இவைபுறநாற், அயரும் வருத்தம், களிசேர்-மயக்கமுடைய, அவித்தைவரு-

அஞ்ஞான சால்வினைத், தமர்-பத்துக்களிடத்தும், தாரம்-மனைவிபுத்திரரிடத்தும், ஆனாமலி-விருப்பம் நிறைந்து, மும்மலம் - ஆனாவ-நாய் மாயைகளும் மும்மலங்களும், கொடா - காதலர்க்காத, உயர் தீவனானவன், அனியால்-கடல், சிட்டு அன்பினால், கரைந்து கிரகாரமாகக்கரைந்து, இருமைவினை-கலவினைநிலினைபெறுமிரண்டும், தீரவேண்டியனும்-சீக்க விருமபிச்சினாகரும், அதுகாது அதுவகையில், அவ்வியகதமூலம் - வெளிப்படாததாதி, நின்ற-நிலைத்திருந்து, எவையும் - எவ்விதமாயிருப்பனும் ஒளிபாடுமெனக்கு-பிரகாசமயமாகிய எனக்கு, உரைசெய-சொல்லப்பட்ட, பரியாயநாமம்-ஒருபொருள்முற்றப் பலபெயராகும், என-என்று ஒளிப்போதமெது-பிரகாசிகுழஞ்ஞானம் எதுவோ, ஈது-இப்படி உறுஞானத்தையே, சுருதி-வேதமானது, குருவினுருவு-ஆசிரியாதிருவுருவம், எனும் - என்று சொல்லும், எ-து.

3

அறமாகி பள்ளையறு வருளாகி நின்றதெது
வசலஸ்வ பாவமெது வுநியாவ தீதமெது
மறமேம ஸித்தகொடு மறவோ முளத்தெய்தினின்
முருளே திறைதநினை மருளாறு யாதகதெது
நிறமாகி நின்றதெது திரியான் யற்கையெது
திரிகால் மாகிபல நிறமாப்ச சொலிப்பதெது
தூறவோ முளத்தநிறை துரியப்ர போதமெது
சுயஞான மெதுமல குருப மெனாமறையே.

(இ-ள்) அறமாகி-தருமவடிவமாயும், அளவையறு-பிரத்யக்ஷமாகியனவைகளுக்கெட்டாத, அருளாகி-விருபாவடிவமாயும் - நின்றது எது-நிலைத்தது எதுவாகும்? அசல-அசுவறம், ஸ்வபாவம் எது - தன்மையுடையதுஎதுவாகும்? அழியா-கொடாததும், அநீதமெது-மனோவாக்குகாயமாகி கட்டு எட்டாததன்மையுடையது எதுவாகும்? மறமே - பாவமே, மலிந்த நிறைந்த, கொடுமறவோ - கொடுமைபாணவேடரிட, உளத்து-மனத்தில், ஒழிவில்-நீக்காத, முருளே-மயக்கத்தையே, நிறைத்து - பெருக்கியும், அழிவில்-கெடுதலில்லாத, மருளகற்று-மயக்கம் நீக்கியே, உயர்ந்ததுஎது-மேற்பட்டது எதுவாகும்?, நிறமாகி-நிலையுள்ளதாகி, நின்றது எது - உள்ளது எதுவாகும்?, திரியா-மாறுதலில்லாத, இயற்கை எது - சபாவருடையது எதுவாகும்?, திரிகாலமாகி-இறப்பு-எதிர்வு-கிழ்வு எனும் மூன்றகாலமாகியும், பலநிறமாய்-அநேகவண்ணங்களாய், சொலிப்பது எது- பிரகாசிப்பது எது? தறவோ-பற்றற்றயோடுகொது, உளத்தநிறை - மனத்தில் நிறைந்த, துரியப்போதம் எது-சகலத்திற்குமாதாரமான ஞானப்போதம் எதுவாகும்? சுயஞானம்எது - இயற்கையுணர்வாகிய சர்வசாக்ஷி எது? (சகீதயே) மறை - வேதமானது, அமல-எனக்கமற்ற, குருபம்எனும்-ஆசிரியர் வடிவம் என்றுசொல்லும், (சு-சுற்றை) எ-து.

4.

சோருபாகந்த கொம்மி.

பந்த குணங்கள் பறித்தவனே பல
பாச மயலைக் குலைத்தவனே பெனை
நொந்து 'நெடாமற்' நடுதவனே யாதி
நூங்கறி வேரபெனக் கொம்மியடி.

(இ-ள்) பந்தகுணங்கள்-கட்டாகிய ரஜோகுண * தமோகுணங்களை, பறித்தவனே-கலைந்தவனே, பவபாசம்-பிறப்பாசையாகிய, மயலை - மயக்கத்தை, குலைத்தவனே-கலைத்தவனே எனே-ஆன்மாவாகிய எனனை, நொந்து-(பிறவியால்) வருந்தி, நெடாமல்-இறவாமலும், * தடுத்தவனே - (மறுஜனனம் எடுக்காமலும்) தடுத்து ஆட்கொண்டவனே ஆதிநூங்கறியோய்-பழயபெருமையுற்ற ஞானியே, என-என்று, கொம்மியடி-அகங்கை விரித்துக்கொட்டடி, (எ-து) 1.

முச்சக மாங்கித் துடைப்பவனே பல
மூர்த்திகள் வேடம் படைப்பவனே யம
னச்சத்தை யோடப புடைப்பவனே யறி
வாந்தனே யென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) முச்சகமாங்கி-சொர்க்க மத்திய பாதாளமெனும் மூன்று உலகமாங்கி, துடைப்பவனே-காசமாகருபவனே, பலமூர்த்திகள்-அநேகதேவர்களின், வேடம்-கோலம், படைப்பவனே-சிருஷ்டிப்பவனே, யமன்-காலனிட, அச்சத்தை ஒட-பயத்தை ஒட, புடைப்பவனே-அடிப்பவனே, அறிவாந்தனே-ஞானசந்தோஷனே, என்று-என்று, கொம்மியடி - அகங்கை விரித்துக்கொட்டடி, 2.

பன்மை யொழிக்கும் பராப்ரனே யேக
பாவங்க ளிக்கும் குணகரனே மாயை
வனமை விழுங்குஞ் சுதாகரனே யாதி
வானறி வேரபென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) பன்மை-பலவற்றின் தன்மையை, ஒழிக்கும்-நீக்கும், பராப்ரனே-சடவுனே, எகபாவம்-ஒரே தன்மையில், களிக்கும்-சந்தோஷிக்கும், குணகரனே-சத்ருண வடிவனே, மாயைவன்மை - மாயையின் வல்லமையை, விழுங்கும்-விழுங்கும், சுதாகரனே - சத்திரனே, ஆதிவானறிவோய்-பழைய உயர்த்த ஞானியே, என்று-என்று, கொம்மியடி-அகங்கை விரித்துக்கொட்டடி, (எ-து) 3.

பிறப்பெனும் பேதமை கொன்றவனே ஜீவ
பேத மிறத்தனி நின்றவனே பென்
மறப்பைக் கெடுத்தனா மன்றவனே யாதி
மாணநி வோயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) பிறப்பெனும்-ஜனரித்தலென்ற, பேதமை - அறியாமையை,
கொன்றவனே-நாசஞ் செய்தவனே, ஜீவபேதமிற-உயிர்களின் வேறுபாட்டை
நடிகை, தனிகின்றவனே-ஓக ஆத்மாவாய் கிலைத்தவனே, என்மறப்பை-என
அஞ்ஞானத்தை, கெடுத்த-நாசமாக்கி, அவிா-பிரகாசமும், மன்றவனே-
வெளியானவனே, ஆதிமாணநிலைய - பறைய பெருமைபுறஞானியே,
என்று-என்று, கொம்மியடி-அகங்கைவிரித்துக்கொட்டடி. (எ-று) 4

எல்லையிறந்த வருளொளியே வி||
னேகமே வாததுவி தக்கனியே யென்றன்
றொலலை மறைத்த பரவெளியே ஞான
சோதியே யென்றுநீ கொம்மியடி.

(இ-ள்) எல்லையிறந்த-அளவற்ற, வருளொளியே - இருபாலிலாசமே,
விபு-பூரணமானவரே, ஓகமே வாததுவிதகளியே - இரண்டற்றதனிமை
யாங்களிப்பே, என்றன்- என்னுடைய, தொல்லை - துக்கத்தை, மறைத்த-
மறையசெய்த, பரவெளியே-மெலான ஞானஆகாசமே, ஞானஜோதியே-
அறிவாரியபிரகாசமே, என்று-என்று. நீ-நீ, கொம்மியடி-அகங்கைவிரித்துக்
கொட்டடி. எ-று. 5

சத்துச்சித் தாகந்த நித்தியனே சர்வ
சாட்சிச் சொருபனஞ் சத்தியனே பென்ன
வித்தை கெடுத்தொளிர் மத்தியனே ஞான
விண்ணுரு வோயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) சத்து-செத்து-உன்னதம் உணர்வதும், ஆந்த-சுகுமாயுமிருத்
திற, நித்தியனே-அழிவில்லாதவனே, சர்வம் - எல்லாவற்றையும், சாட்சி -
அறிதிற, சொருபனஞ்-வடிவனும், சத்தியனே-மெய்யனே, என்னவித்தை-
எனது அஞ்ஞானத்தை, கெடுத்து-நாசமாக்கி, ஒளிர்மத்தியனே-பிரகாசக்
கின்ற ஆதிவிசுமையானவனே, ஞானவிண்ணுருவோய்-தொகையவடிவனே,
என்று-என்று, கொம்மியடி-அகங்கைவிரித்துக்கொட்டடி. எ-று. 6

எங்கு நிறைந்திட சற்றவனே ஞான
மென்னு மடிமையைப் பெற்றவனே பூ

னங்க மிடமாக வுற்றவனே யறி
வாந்த நேயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) எங்கும்-எல்லாவிடங்களிலும். நிறைந்து - சம்பந்தமுற்றிரு
தும், இடர்-தன்பத்திலிருந்து, அற்றவனே-நீங்கினவனே, மனமென்னு
ஸ்மரணையென்கிற, அடிமையை - அடிமையை, பெற்றவனே - அடைந்
வனே, ஊனங்கம்-மாமிச உடலை, இடமாக - வீடாக, உற்றவனே-உடை
வனே, அறிவானந்தனே-ஞானாத்வடிவனே, என்று-என்று, கொம்மியடி
அகங்கைவிரித்துக் கொட்டடி. எ-று.

காரண காரிய மற்றவனே யாருங்
காண வருளுருப் பெற்றவனே யெங்கும்
பூரண னாய்நிற்கக் கற்றவனே யாதி
போதனே யென்று நீகொம்மியடி.

(இ-ள்) காரணகாரியம் - ஏதப்பொருளும்-பரிணாமவஸ்துவும், அற்
வனே-ஆகாதவனே, யாருந்தான-ஒருவருமறியாத, அருளுரு-இருபாசை
ருபம், பெற்றவனே-உடையவனே, எங்கும்-எல்லாவிடங்களிலும், பூரண
னாய்-நிறைந்தவனாய், நிற்க-நிலைத்திருக்க, கற்றவனே - அறிந்தவனே, ஆந்
போதனே-ஆதாரஞான வடிவனே, என்று, நீ-நீ, கொம்மியடி-அகங்கை
ரித்துக் கொட்டடி. எ-று. 8.

நானெனுஞ் சொற்பொரு ளானவனே ஐக
நாதனெ னப்பெயர் போனவனே யாவு
மானவ னேயல வானவனே சுத
வானவ னேயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) நானெனுஞ்சொல் - நானென்கிற வார்த்தைக்கு, பொருளான
வனே-உரைப்பொருளானவனே, ஐகாதனென-உலக கர்த்தாவனே, பெ
யர்போனவனே-பேரெடுத்தவனே, யாவு மானவனே-எல்லா மானவனே,
அலவானவனே-ஒன்றுமில்லாதவனே, சுதவானவனேயென்று - ஆகாதாம்
பரமானவனென, கொம்மியடி-அகங்கைவிரித்துக்கொட்டடி. எ-று. 9.

சுத்த மசுத்தங் கடந்தவனே யதி
தூராதி தூரமி டைந்தவனே சுத
நித்திய வாரி ருடைந்தவனே ஞான
நின்மல னேயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) சுத்தம் அசுத்தம்-அழுத்தின்மையும் அழுக்குன்னதும், கடந்த
வனே-நீங்கினவனே, அதி தூராதிதூரம்-மிக்கதூரமும் - சமீபமும்விட்டு,

இடைத்தவனே-நீங்கினவனே, கவித்திய-கிளையானசந்தோஷ, வாரிகுடை
ந்தவனே-சமுத்திரத்தில் குளித்தவனே, ஞானகின்மலனென்று-அறிவே
னுல் களங்கமற்றவனே என்று, கொம்பியடி - அகங்கைவிரித்துக் கொட்
ட்டடி. ஏ-து. 10.

முத்தி நிலத்தின் முளைப்பவனே சூழ
மோனநல் வேலி வளைப்பவனே நாளுஞ்
சிதகக போகம் விளைப்பவனே கன
சிவ்வய நெயென்று கொம்பியடி.

(இ-ன்) முத்திலத்தில்-மோகந்பூமியில், முளைப்பவனே - விளங்குப
வனே, சூழ-மோகந்பூமியைச் சுற்றி, மோனநலவேலி - மெனமென்சிற
நல்லகாவலை, வளைப்பவனே வளைப்பவனே நாளும்-எக்காலமும், சித்ககபோ
கம்-ஞானசந்தோஷ அனுபவபோகத்தை, விளைப்பவனே-உண்டாக்குபவ
னே, கனகின்மயனே என்று - ஒன்றாகியஞான வடிவானவனே யென்று,
கொம்பியடி-அகங்கைவிரித்துக் கொட்டடி. ஏ-து. 11,

பேதம பேதாநி றந்தவனே வேதம்
பின்னிடத் தேடிக் கரந்தவனே சூய
ஞாதுரு ஞானந துறந்தவனே சுய
ஞானியே யென்றுநீ கொம்பியடி.

(இ-ன்) பேதம் அபேதம்-பின்னம் அபின்னம், இறந்தவனே-இல்லா
தவனே, வேதமதேடி-மறையானது ஆராய்ந்து (காணாமல்) பின்னிட-பின்
னிடைய, கரந்தவனே - ஒளித்தவனே. சூயம் - காணப்படுபொருளும்,
ஞாதுரு-காண்பவனும், ஞானம்-இந்திரியங்களும், துறந்தவனே - விட்ட
வனே, சுயஞானியேஎன்று-இயற்கையறிவானவனே என்று, கொம்பியடி-
நீ அகங்கைவிரித்துக் கொட்டடி. ஏ-து. 12.

புண்ணிய பாவம் விளைத்தவனே யுயிர்
பொய்யுட லேறக் கிளைத்தவனே யாவுந்
தன்மயமாக்கித் திளைத்தவனே சிற்
சுதோதயனே யென்று கொம்பியடி.

(இ-ன்) புண்ணியம்-தருமத்தையும், பாவம்-அதருமத்தையும், விளைத்
தவனே-உண்டாக்கினவனே, உயிர்-ஜீவன், பொய்யுடல் - பொய்த் தேகத்
தில், எற-சம்பந்தப்பட, கிளைத்தவனே-அரகமானவனே, யாவும்-எல்லாம்
தன்மயமாக்கி-தன்சொருபமாக்கி, திளைத்தவனே-அனுபவித்தவனே, சிற்

சுதோதயனே-ஞானமாகி என்றும் மறையோதுகிறவனே, என்று-என்று
கொம்மியடி-அகங்கைவிரித்துக்கொட்டடி. ஏ-று. 13.

ஜாதிகு லங்க ளிறந்தவனே சுய
ஜாதினி ஜாதி துறந்தவனே யந்த
மாதியுமாகி நிறைந்தவனே பர
மாநந்த நேயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) ஜாதி-பிரம்-கடித்திரிய-வைசிய-குத்திரானுமான நால்வகைஜா
திகளும், குலங்கள்-கூட்டங்களும், இறந்தவனே-இல்லாதவனே, சுயஜாதி-
மாத்திற்கு மாம்போலொத்தசொந்தகுலமும். விஜாதி-18ரத்திற்கு கல்போ
லொத்தவேறுகுலமும், துறந்தவனே-நீக்கினவனே, அந்தம்-முடிவும், ஆதி
யுமாகி-முதலுமாகி, நிறைந்தவனே - பூர்ணப்பட்டவனே, பரமாநந்தனே
என்று-குறைவறு சந்தோடவடிவனேயென்று, கொம்மியடி-அகங்கைவிரி
த்துக் கொட்டடி. ஏ-று. 14.

நித்திய னாகி நிலைப்பவனே தோற்ற
நிற்களி டாது கலைப்பவனே யெனைச்
சுத்தனே யாக்கிப் பவிப்பவனே சிற்
சுகோதய நேயென்று கொம்மியடி.

(இ-ள்) நித்தியனாகி-அழியாதவனாகி, நிலைப்பவனே - நிலைத்திருப்ப
வனே, தோற்றம்-காணப்படு பொருள்களை, நிற்கவிடாது-நிலைக்கவிடாது,
கலைப்பவனே - அழிப்பவனே, எனை-ஆன்மாவாகிய எனனை, சுத்தனையா
க்கி-களங்கமற்றவனாகி, பவிப்பவனே-பலிப்பவனே, சிற்சுகோதயனே-
ஞானநந்தமறையப்பெறுதவனே, என்று-என்று, கொம்மியடி-அகங்கைவிரி
த்துக் கொட்டடி. ஏ-று. 15.

ஆசெய்யுட்கள் 009.

அ ன் னை ப் ப த் து.

வேதப் பறையர் விரக ருயிருண்ணு
நாத நாதிய ரன்னே யெனும்
நாதரே நாதமு னியாகி வந்தெமங்
நாதர வீந்தன ரன்னேயெனும்.

(இ-ள்) அன்னே-எனை வளர்த்தெடுத்ததாயே எனதுமனவேற்றுமைக்
குக் காரணம்யாதென்பையேல், வேதப்பறையர் - இருகருமுதலிய நானரு

வேதங்களையும் வாயாற்சொல்லி நாவால் பறையடித்து தெரிவிக்கின்றவர், லிரகர்-மண்-பெண்-பொன்னெனும் மூவாசையுள்ளவரின், உயிருண்டனும-ஜீவனைப்புகிக்கும், நாதர்-தலைவரும், அநாதியர்-கடவுளர், எனும் - என்று சொல்லுகிறேன், நாதரே-அந்த சகல காரியதோற்றத்திற்கும் காரணபூதரானவரே, நாதமுனியாகி-நாதமுனியெனும் ஆசிரியர்வடிவமாகி, வந்து-என்னெதிரில்தோன்றி, எமக்கு-எனக்கு, ஆதரவு-துணையாகத்தோன்றி. ஈந்தனர் - எனக்கித்தனியைவந்தது பந்துக்கலை விரும்பாதிருக்கச் செய்தனா, அன்னே-தாயே? எனும்-என்றுனக்குச் சொல்லுகிறேன். எ-து. 1.

பக்ததர் களிக்கும் பதத்தா
சித்தர்க் கெளரியர்கா ணன்னே யெனும்
சித்தத் திருந்துந் தெரிகிலர் முன்வந்து
முத்தி யளித்தன ரன்னேயெனும்.

(இ-ள்) பக்தர்க்கு-அடியார்களுக்கு, அளிக்கும்பதத்தர்-அவரவர் கோரிக்கையின்படி பதவினைக்கொடுப்பவரும், தமைவிழை-ஆன்மாவாகிய தங்கலாவிரும்புகிற, சித்தர்க்கு - மனமுடையவாக்கு, எளியாகாண்-சுலபமாய் அகப்படக் கூடியவர், அனனே-தாயே? எனும் - என்றுனக்குச்சொல்லுகிறேன், சித்தத்திருந்தும்-மனதின்கண் ஈஸ்வரன்வீற்றிருந்தும், தெரிகிலர்-தெரியாதவராகவிருந்து, முன்வந்து-என முன்வந்து, முத்தியளித்தனர் - மோகனம்கொடுத்தனர், அன்னே-தாயே? எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன். என்றவாறு. 2.

என்றும் பிரியா வியல்பினர் யாராலு
மொன்றற் சரியர்கா ணன்னே யெனும்
மொன்றற கரிய குருவாகி யென்னில்யா
னின்றிடச் செய்தன ரன்னேயெனும்.

(இ-ள்) என்றும் பிரியா-எக்காலத்தும் யாரையும் எவற்றையும் விட்டு நீங்காத, இயல்பினா-சுபாவமுடையவராக விரும்பும், யாராலும் - எவராலும், ஒன்றற்கு-ஒன்றுபடுவதற்கு, அரியாகாண்-அரிதானவா, அன்னே-தாயே? எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன், ஒன்றற்கு-அடைவதற்கு, அரியர்-அரிதானவரானாலும், உருவாகி-ஆசிரியாவடிவமாகிவந்து, என்னில் - அக சபதார்த்தத்தில், யான்-அறிவாகியயான், தின்றிட-சிலைக்க, செய்தனர்-செய்தார், அன்னே-தாயே? எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன். எ-து 3.

தேமவர் தேடித் திரியத் திரியாரைக்
கூடிப் பிரிகில ரன்னேயெனும்

கூடல்பி ரிதலி லர்பல்லு ருத்தோற்ற
வேடிக்கை காட்டலா லன்னையெனும்.

(இ-ன்) தேவவர்-கடந்தானாகிய தன்னைத்தேடுகிறவர்கள், தேடித்திரிய தன்னிலையிலிருந்துவேறுபட, திரியாரை - அங்கனம் வேறுபடாதவரை, கூடி-சேர்ந்தும், பிரிவிலர்-நீக்குதலிலராவர், அன்னே - தாயே? எனும்- என்றுசொல்லுகிறேன், பல்லுருத்தோற்ற - அநேகவடிவங்காட்சிகளாகிய, வேடிக்கை-வினோதபல போதங்களை, காட்டலால்-கூடுவர்போன்று பிரிந்த வர்போன்று கடவுள்காட்டுவதினால், கூடல்-தனையன்றி-இதாவஸ்து இருந்து சேர்தலும், பிரிதல்-தன்னைவிட்டு நீக்குவதும், இவர் - இல்லையாவர், அன்னே-தாயே, எனும்-என்று சொல்லுகிறேன். எ-று. 4.

மெய்யுரு வென்றிலர் வேண்டும் பல்விதப்
பொய்யுரு வேற்பரா லன்னையெனும்
பொய்யுரு மெய்யுரு வாக்கிமெய்ப் போதநதந்
தையம ஹத்தன ரன்னையெனும்.

(இ-ன்) மெய்யுரு-உண்மையான வடிவம், ஒன்றிலர் - ஒன்றில்லாத வரோரானாலும், வேண்டும்-விரும்பும், பலவிதம்-அநேகவகையுள்ள, பொய்யுரு-பொய்வடிவங்களைத் தனக்கு உண்டென, ஏற்பா - ஏற்றக கொள்வர், எனும் - என்னுனக்குச் சொல்லுகிறேன், அன்னே - தாயே? பொய்யுரு-பொய்யானவடிவங்களை, மெய்யுருவாகி - உண்மை ஞானவடிவங்களாக்கி, மெய்ப்போதம்தந்து-உண்மைஞானசொருபத்தைக்காட்டிக்கொடுத்து, ஐய மறுத்தனர்-சந்தேகம் நீக்கினர், எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, எ-று. 5.

இந்திர ஜால மியற்கையிற் செய்பவர்
மந்திர மோதில ரன்னையெனும்
வந்துல கேக கனவிற் றுயிலிற்செய்
தந்திர மோதில னன்னே யெனும்.

(இ-ன்) இந்திரஜாலம்-அற்புதங்களைக் காட்டும் லீத்தையை, இயற்கை வில்-சபாவத்தில், செய்பவர்-செய்யக் கூடியவர், மந்திரம்-மந்திர எழுத்து களைவர்ப்பூட்டப்பெயரா துச்சரித்தலை, ஒதிலர்-கற்றாரல்லர், எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே? கனவில்-சாக்கிராவஸ்தையில், உலகம்வந்து-உலகம்தோன்றி, துயிலில்-கீத்திராவஸ்தையில், உலகம் கே-உலகம்மறைய, செய்தந்திரம்-பண்ணும் உபாயத்தை, ஒதிலன்-சொல்லவன், எனும்-என்று சொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, எ-று. 6.

நில்லாத தோற்ற நிலையென் றுணர்வார்க்குப்
பொல்லா மயலீவ ரன்னேயெனும்
பொல்லா மயல்கெட வேண்டி லெமதரு
வெல்லாமென் றேலென்ப ரன்னேயெனும்.

(இ-ன்) நில்லாத தோற்றம்-நிலைக்காத சராசரப் பிரபஞ்சத்தை, நிலை யென்று-நிலையுள்ளதென்று, உணர்வார்க்கு-அறிதிறவர்களுக்கு, பொல்லா மயல்-கெடாதமயக்கத்தை, ஈவர்-கொடுப்பர், எனும் - என்று சொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, பொல்லா-நீல்காத, மயல்கெட-மயக்கம் நாசமாக, வேண்டில்-விரும்பினால், எல்லாம்-யாவும், எமதரு என - எமதுவடிவம் என, எல் என்று-ஊற்றுக்கொள்வாயாகவென, என்பர்-சொல்வர், எனும்- என்று சொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, எ-று. 7.

யாரு மறியா வியல்பின ரேயெனைத்
தேரத் தெளித்தார்கா ணன்னேயெனும்
தேரு மனதிற் கறிவாகி நின்றவர்
கோரின செய்தலா லன்னேயெனும்.

(இ-ன்) யாருமறியா-ஒருவரும் தெரிந்து கொள்ளாத, இயல்பினரே- சபாவமுடையரே, எனை-சர்வாதர ஆன்மாவாகிய என்னை, தேர-தெளிய, தெளித்தார்காண்-அறிவித்தார்காண், எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, தேருமனதிற்கு-சத்தவ ருணமாய்த் தேர்ந்த மனதினிற்கு-அறிவாகி-ஞானமயமாகி, நின்றவர்-நிலைத்தவர், கோரினசெய்தலால்-அடியார் கோரியபடி எவர்க்கும் தனது சபாவத்தை அறிவிப்பவராகிறார், எனும் - என்றுசொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, எ-று. 8.

இல்லதை யுள்ள துளதில தாக்கிடும்
வல்லமை யுள்ளவ ரன்னேயெனும்
வல்லவர் நாதமு னியுரு வாய்வடி
வில்லை மக்கென்ற ரன்னேயெனும்.

(இ-ன்) இல்லதை-இல்லாத தேகாதிபிரபஞ்சத்தை, உள்ளது - உள்ள பொருள்களாகவும், உள்து-என்றும்உள்ளதாயுநானத்தை, இலதாக்கிடும்-இல்லாதருனியமாகவும் தோற்றமவிக்கும், வல்லமை-சாமர்த்தியம், உள்ளவர்-உடையவராகிறார், எனும்-என்று சொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, வல்லவர்-இல்லதையுள்ளதாயும் உள்ளதை இல்லாதாயும் செய்யும் சாமர்த்தியமே, நாதமுனியுருவாய்-நாதருனியெனும் ஆனிரியர்வடிவாகிவந்தனுக்கித கஞ்செய்தும், வடிவு-உருவு; மக்கு-குருசேடராகியநமக்கு, இல்லையென்று

ரூர்-சரீரமென்றுங் கிடையாதெனச்சொன்னார், எனும்-என்று சொல்லுகிறேன் அன்னே-தாயே? எ-று.

9.

எப்பொருள் சுட்டினு மெய்ப்பொரு னுமில்லை
யப்பொரு ளென்பர்கா ணன்னேயெனு
மப்பொரு ளாகிய றிந்தது வாய்நித்ப
தெப்பொரு ளோமென்னு ரன்னேயெனும்.

(இ-ள்) எப்பொருள்-எந்த தோற்ற வஸ்துவை, சுட்டினும்-குறித்துக் காட்டினாலும், மெய்ப்பொருள்-அத்தோற்றபொருளுக்கு ஆதிகாரணவஸ்து நாம்-அறிவாகியநாமேயல்லாது, அப்பொருள்-அந்த தோற்றவஸ்து, இலை-அறிவன்றி வேறு இல்லை, என்பர்காண் - என்றுசொல்வார்காண், எனும்-என்று சொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, அப்பொருளாகி-அந்த தோற்ற சராசரவஸ்துகள் வடிவாகியும், அறித்து-அவ்வஸ்துவை தெரிந்து கொள்ளும் தொழிலுமிந்திரியங்களுமாகியும், அதுவாய்நித்பது - அவ்வஸ்துகள் வடிவாகிப்பிரகாசிப்பது, எப்பொருளேயெனாரூர்-எந்தவஸ்துவோ நீயோ நித்துபார்ப்பாயாகவென்றார், எனும்-என்றுசொல்லுகிறேன், அன்னே-தாயே, எ-று.

10,

ஆக, செய்யுட்கள் 319.

புராணசாரக் கலிவேண்பா.

பொருளா யழியாத போதமாய்ச் சாந்த

வருளேதிறுமேனி யானான்-பெருங்கருணை.

1.

(இ-ள்) அழியாத-கெடாத, பொருளாய்-ஞான வஸ்துவாயும், போதமாய்-அறிவாயும், சாந்தஅருளே-பொறுமையானகிருபையே, திறுமேனி-அழகிய உடல்வடிவமாயும், ஆனான்-ஆகினவனும்,

சாகரமாய்ச் சூழ்வான் ஜனன மரணமெனு

மோகமறு மெய்ஞ்ஞான பூமிகட்குத்-தாகமா.

2,

(இ-ள்) ஜனனம்-பிறப்பு, மரணம்-இறப்பு, எனும்-என்கிற மோகமறம்-ஆசையுக்கும், மெய்ஞ்ஞானபூமிகட்கு-(ஸிலேச்சை-விசாரணை-தனுமானசி-சத்வாபத்தி சம்சத்தி பதார்த்தபாவனை துரியம்) எனும் உண்ணா ஞானபூமிகளேழிநுக்கும், பெருங்கருணை சாகரமாய்-பெரிய கிருபாசமுத்திரமாய், சூழ்வான்-சுற்றியிருப்பவனும்,

யன்பரக மஞ்ஞை யகவவா நந்தநட

மின்பகின்சொற் பெய்ய வெழுமேகக் - துன்பமிது 3

(இ-ள்) அன்பர்-சிவனடியார்களிட, அகமஞ்ஞை-மனமென்னும் மயிலானது, தாகமாய் - ஆவல்கொண்டு, ஆந்த நடம் - சந்தோஷக்கூத்தை அகவ-ஆட, இன்பம்-சந்தோஷமான, இன்சொல் - இலரியசொல்லாகிய துளிகளை, பெய்ய-பொழிய, எழும்-எழுகின்ற, மேகம்-மேகத்திற்குச்சமானமானவனும்,

மாறாப் பவப்பிணிக்கு மாற்று மருத்தளித்துத்

தேராமுன் கையைவிடாச் சித்தனும்-யாரும் 4

(இ-ள்) துன்பமிது-துக்கம் அதிகரிக்கச் செய்யும், மாறா - நீங்காத பவப்பிணிக்கு-பிறப்பென்னும் நோய்க்கு. மாறதம் - தவிர்க்கும், மருத்தளித்து - மருந்தைக்கொடுத்து, தேராமுன் - ஒருவன் குணப்படாமுன், கையைவிடா-சீடன தையை யிடையிலிடாத, சித்தனும்-சித்திபெற்றவனும், *

பகுத்துணர வாகாபரவபர ஞானந

தொகுத்து வகுத்துணர்க்குஞ் சூரன்-மகததென்னுஞ் 5

(இ-ள்) யாரும்-எவரும், பகுத்துணர்-பிரித்து அறிய ஆகா-முடியாத பரவபரஞானம்-சைதன்னியமும் சடமுமாகிய வஸ்துக்களின் தன்மையை, தொகுத்து-கூட்டியும், வகுத்து-பிரித்தும், உரைக்கும்-சொல்லும், சூரன்-வீரமுடையவனும்,

சொற்குப் பொருளாய்ச் சுகத்திற் கிருப்பிடமா

யற்பமதக்கரன்தனக்கு வக்கினியாய்த-தற்பதத்தைத் 6

(இ-ள்) மகத்தென்னும்-மகாத்மா வெனகிற, சொற்கு-சொல்லுக்கு, பொருளாய்-வஸ்துவாயும், சுகத்திற்கு - ஆன்மானந்த சந்தோஷத்திற்கு, இருப்பிடமாய்-இருப்பிடமாயும், அற்பமதம்-சொல்ப வைஷ்ணவ-சைவ-பௌத்த-சமண-கிறிஸ்தவ-மகம்மதியமுதலிய மதங்களாகிய, காந்தனக்கு-காட்டிற்கு, அக்கினியாய்-எரிக்க கெடுப்பானவனும்,

தேராத கவுளைத் திருட்டுக்குருக்கடமை

யாராய்ச்சி சாலை யடையரசன் - பார்மிது 7

(இ-ள்) தற்பதத்தை-உண்மையான பதவியை, தேராத-ஆராய்ந்தறியாத, கன்னத்திருட்டு-வஞ்சனையாகிய களவுற்ற, குருக்கடமை-ஆசிரியரை, ஆராய்ச்சிசாலை-சாஸ்திர விசாரணைசெய்யும் அறையில், அடையரசன் - அடைக்கும் ராஜனானவனும்,

சுத்துவ சுங்கத்தின் தலைவனாய் நெஞ்ஞான
வித்தை பயிற்றியின்ப மேவுவப்பான் - சுத்தபர

8

(இ-ன்) பார்மிது-உலகத்தின்மேல், சுத்துவசங்கத்தின்-உண்மைஞாத்
தைவிசாரிக்கும் கூட்டத்தின், தலைவனாய்-முதன்மையானவனாயும், மெய்ஞ்
ஞானம்-உண்மை அறிவாகிய, வித்தைபயிற்றி-கல்வியில் பழக்கி, இன்பம்-
ஆத்மாநந்த சுகதோஷத்தை, மேவுவப்பான்-பொருந்தச் செய்யவனும்,
சுத்துவா பெஞ்ஞானமும் வாசா மகோசரன
யத்து விதன யமர்ந்திருக்கும் - வித்தகன

9

(இ-ன்) சுத்தபரவத்துவாய் - பரிசுத்தமான மேலான பொருளானவ
னும், எஞ்ஞானமும்-எக்காலத்திலும், வாசாமகோசரனும்-வாக்குமனத்திற்
புசட்டாதவனானவனும், அத்துவிதனய-சகரூபி யானவனுமாய், அமர்ந்தி
ருக்கும்-எங்கும் தங்கியிருக்கின்ற, வித்தகனும்-ஞானவானவனுமான,
நாதமுனி பென்றிசைக்கு நாமத்தான் நன்பால்யான்
போதல் புரிந்தேனென் புண்ணியத்தால் - வேதன்

10

(இ-ன்) நாதமுனி-நாதமுனி,என்றிசைக்கும்-என்றுகூறும்,நாமத்தான்
தன்பால்-பேருடையவனிடத்தில், என் புண்ணியத்தால்-என்னிட தரும
வசத்தால், யான்போதல் நான்போதலை, புரிந்தேன்-செய்தேன். ஏ-று.

வருக வருகவென வாய்மலர்ந்தான் மெத்தென்
வருகுமே யின்றிமுனை யுன்னின் - நிருகறுக்கு

11

(இ-ன்) வேதன்-வேதங்களைச் சொன்னவன், வருகவருகவென - வா
ரும் வருமென்று, மெத்தென-மிருதுவாக, வாய்மலர்ந்தான்-வாய்விட்டுச்
சொன்னான், இனமும்-இப்போதும், அடையுன்னில்-அப்படி அவர்குப்
பிட்டதை நினைத்துப்பார்ந்ததால், உறுகுமே-என்மனம் கரையுமே. திரு
கறுக்கும்-குற்றங்களைக்கும்,

நெஞ்சத்தான் பண்டித ரேநெடுநா ளாய்க்கானேனும்
வஞ்சகனென் றோநீர் வராதொழிந்தீர் - கஞ்சந

12

(இ-ன்) நெஞ்சத்தான் - மனமுடைய எனதாரியன், பண்டிதரே -
(எனப்பார்த்து) வித்வானே, நெடுநாளாய் - வெகுகாலமாய், கானேய் -
கானேய, வஞ்சகனென்றோ-(யான்) கபடனென்றோ, நீர்-நீர், வாராது -
என்முன்வராமல், ஒழிந்தீர்-நீங்கினீர் (என்றும்), கஞ்சம்-சிறிது,

தயவுவைத்தா லென்போல்வர் தன்னியரா காரோ
புபரறிவர்க் கென்ன னுரைப்பன் - செயலறியேன்

13

(இ-ன்) தயவுவைத்தால்-கிருபைசெய்தால், என்போல்வர் - என்னை
உபதேசவர், தன்னியர்-கனவான்கள், ஆகாரோ-ஆசுமாட்டார்களோ, உய

ஈறிவர்க்கு-மேலான புத்தியுடையவர்க்கு, என்-(சாதமுனிபாகிய) என், என்னுரைப்பேன் - என்ன சொல்லப் போகிறேன் (என்றும்), செவ்வியேன் - சீடனே உனக்கு இன்னவிதமரியானத செவ்வென்று அறிபெனென்றும்,

கற்றவரை யேத்துங் கருத்தறிபெ னுங்கிறியென்
குற்றம் பொறுத்தல் குணமென்று - ஸுத்தசையார் 11

(இ-ன்) கற்றவரை-உம்மைப்போல் வாசித்தபண்டிதரை, எத்தும்-நினைப்பும், கருத்து-குறிப்பு, அறியேன்-தெரிக்கிலனென்றும், குற்றம் பொறுத்ததை, பொறுத்தல்-சகித்தல், குணம்-வல்லதன்மை (என்றும்), என்னுன்-சொன்னான், எ-று.

புத்திரம்போ னின்றென் னிரித்தேனோ கிறங்கிற்றி
கித்தமுற்று கிறிற்றுகள் சேந்நில - மெத்தகா 12

(இ-ன்) உற்று-அவ்வாறு ஆகியர் சொன்னதையறிந்து, அஞ்சையா-விக்காத, கித்திரம்போல்-கித்திரப்ப துமையாய்போல, கின்றென்-கிறந்திருத்தேன், கிரித்து-(சாதமுனியெனும், ஆசிரியர்) கதைத்து, சேந்நில-எனையார்த்தது) என்னத்திற்காக, கிறங்கிற்றி-கிறங்கினீர், கித்தமுற்று-உம்மை அமர்ந்து, கிறிற்றுகள்-உட்கார்ந்துகிறுகள், கிலேசே - கொஞ்சம் சமாளிக்கலே,

பாக வறிய வடியே னினைந்திருத்தே
னேகராய் வந்தீரி தென்பாக்யம் - பாகவத 13

(இ-ன்) மெத்தகானாக-வெருகாலமாக, அறிய-(சீடராகிய உம்மை) தெரிந்துகொன்ன, அடியேன்-அடியேன், நினைத்திருத்தேன்-எண்ணி இருத்தேன், எனையவந்தீர்-(நீர்) தனிமையாய் வந்தீர், இது என்-இதுஎன்னுடைய, பாக்யம்-அதர்ஷ்டம். (ஆம்),

மாதிரி புராண மறைந்த வியாரரிவை
யேதா தரவா லிகைத்தாரகான் - போதமுற்ற 14

(இ-ன்) பாகவதமாதிரிபுராணம்-பாகவதமுதலிய புராணங்களை, அறைந்தவியாசா-சொன்ன வியாசபகவானுவா, இவை - இப்பதினெண் புராணங்களை, ஏதாதாவாவ்-எந்த சகாயத்தால், இகைத்தாரகான் - சொன்னார், போதமுற்ற-ஞானத்தினு லடைந்த,

தத்துவத்தைக் காததசெய்து தந்தனரோ கேட்டவற்றைப்
புத்திகொண்டு பாவாற் புணந்தனரோ - சததியமாய்க் 15

(இ-ன்) தத்துவத்தை-உண்மைகளை, காததசெய்து-புராணகதைகளைச் செய்து, தந்தனரோ-கொடுத்தாரோ (அல்லது), கேட்டவற்றை-(வசிட

டர்-சத்தியர்-பராசர்முதலிய தன்முதானைகளாலும் இன்னும் மற்றரிஷித்
ளாலும்) கேட்டி அறிந்த விஷயங்களை, புத்திகொண்டு - தன்சொந்த அறி
வைக்கொண்டு, பாவால்-பாட்டுகளால், புறநந்தனரோ-அலங்கரித்தனரோ,
சத்தியமாய-நிஜமாய்,

கண்ணாரக் கண்டே கதைக ளொழுதினரோ

விண்ணாஞ்சிற் கண்ணில் விளங்கியதைப் - பண்ணுருவாய்ச் 19

(இ-ள்) கண்ணார்க்கண்டே-(துவாபராயகம் கடைசியில் பிறந்தவியாசர்
முந்தின கிரேதாயகம் திரேதாயகங்களில் நடந்த விஷயங்களையும், பிந்தின
கலியுகத்தில் நடக்கப்போகிற விஷயங்களையும்) கண்ணிறம்பப் பார்த்தே,
கதைகள்-பதினெண் புராணகதைகளை, எழுதினரோ-எழுதினரோ, விண்
ணும்-ஆகாச வடிவமாகிய, சிர்கண்ணில்-ஞானக்கண்ணில், விளங்கியதை-
தெளிவான விஷயத்தை பண்ணுருவாய்-இசைப்பாட்டு வடிவமாய்,

செய்தனரோ தத்துவத்தைத் தேர்ந்துநன்கை சூத்திரர்க
ளாய் வருவகித் தொதினதாய் - மெய்யுணர்ந்தோர் 20

(இ-ள்) செய்தனரோ-செய்தனரோ, மெய்யுணர்ந்தோர் - உண்மை
யறிந்த ஞானிகளானவர்கள், நன்கை-பெண்களும், சூத்திரர்கள் - ஞானம்
குறைவான புருஷர்களும்த், தத்துவத்தை - வேதத்திற்குரிய உண்மைகளை,
தேர்ந்து-புராணங்களின் வாயிலாகத்தெளிந்து, உய்ய - (ஆத்மாதானென்
றுணர்ந்து) பிழைக்க, உருவகித்து-(ஆன்மாவின் சாயையேதேவாதி உலக
சரித்திரமென்று உருவக அலங்காரப்படி ரூபித்து, ஒதினதாய்-புராணங்க
ளறி சொன்னதாயும்,

சொல்லத்தாங் கேட்டதாய்ச் சொல்லுகின்றார் சோதித்த
வல்லவர்க ணீரிதனின் வாய்மைதனை - பல்விதத்துஞ் 21

(இ-ள்) சொல்ல-சொல்ல, சோதித்த வல்லவர்கள்-(வேதாமல்மிரு
திகளை) ஆராய்ந்துணர்ந்த[சாமாத்திய புருடர்கள், தாம் கேட்டதாய்-தாங்
கள் கேட்டதாயும், சொல்லுகின்றார்-சொல்லுகின்றார்கள், நீர் - நீர், இத
னின் - (மெய்யுணர்ந்தவர்குறின) இவ்விஷயத்தின, வாய்மைதனை-உண்
மைபை, பல்விதத்தும்-பலவகையிலும்,

சங்கைபறச சொல்பிச் சமூகநுப்பி ரென்றும்பா
கேட்டே னிதுதிறக - மங்காத 22

(இ-ள்) சங்கைபற-என் சந்தேகம்கீங்க, சொல்லி-(வேதாத் பரிபமே
புராணகதை என்று) சொல்லி, சமூகநுப்பிர்-(புராணத்திற் கூறும்கதை
ருணர்த்த கதைபயிற்சி பூதூர்த்தகதை யல்லவென் றுணர்திருத்தும்
என்னி-) குற்றத்தை நீக்குவீர், என்று-என்று,இந்த-இவ்வுயிர்,இவ்வை -

இவ்வீடியத்தை, உம்பால் கேட்டேன்-உம்மிடத்து அறிப கேட்டுக்கொண்டேன், இதுநிற்க-இதுநிற்கட்டும், மங்காத-கொடாத,

வேத முபநிடதம் வியனா காமிருநி

யாதிநா விங்கிருக்க யாதுபற்றி - யோதினரோ

23

(இ-ள்) வேதம்-(இருக்கு-எஜுநர்-சாமம்-அதர்வணம் எனும்) நாலு வேதங்களும், உபநிடதம்-(வேதங்களின் பிரிவாகிய பிரமோபசிஷத்-சுலாவாஸியம்) முதலிய 1130-உபநிஷத்துகளும், வியனாகமம்-பெருமைபொருத்திய (காமிகம்-யேநகசாமமுதலிய இருபத்தெட்டு சிவாகமங்களும், பரஞ்சரத்திரம-வைகானசம் எனும் இன்றிவைணவாகமங்களும்), ஸமிருதி-(வேதாதம் வைசேடிகம்-பாட்டம்-பிரபாகரம்-பூர்வமீமாஞ்சை-உத்திர மீமாஞ்சை எனும் ஆறுவைதிக ஸுத்திரங்களும்)[மனு-அத்திரி-ஒரிதம்-விட்டுணு-யாஞ்ஞவந்தியம், உசனம், ஆங்கிரசம், யமம், ஆபத்தமபம், சம்வர்த்தம் காத்தியாயனம்-பிரகற்பதி பராசரம்-வியாசம்-சங்கலிதம்-தக்கம் கௌத்தமம்-சாதகமம்-வசிட்டம்-எனும்-18-தருமசாஸ்திரங்களும்]. ஆதிநாஸ-முதலியநூல்கள், கிங்கிருக்க-இவ்வுலகத்திலிருக்க, யாதுபற்றி - என்னகாரணத்தால், ஒதினரோ-கொன்னாரோ,

விப்பதி நெட்டா மிரும்புரா ணங்கடமைச்

செப்புமுன்னர் ருத்திரர்க நூட்டிந்த - விப்புலியில்

24

[இ-ள்] இப்பதினெட்டாம்-[சைவம்-சாந்தம்-இலையங்கம்-கூர்மம்-வாமனம்-வராகம்-பௌதிகம்-மச்சியம்-மார்க்கண்டேயம்-பிரமாண்டம் எனும் பத்து சிவபுராணங்களும், காரதீயம்-பாகவதம்-காரூடம்-வைணவம் எனும் நான்கு விஷ்ணுபுராணங்களும், பிரமம்-பதுமம் எனும் இரண்டு பிரமபுராணங்களும், பிரமங்கவர்த்தமெனும் சூரியபுராணமும், ஆக்னேயம் எனும் அக்வினியுராணமும்] ஆக இப்பதினெட்டாகிய, இரும்புராணங்கடமை - பெரியபுராணங்கலை, செப்புமுன்னர் - வியாசர்சொல்லு முன்னே, ருத்திரர்கள்-பேதமையறிவுடையோர், இப்புலியில்-இந்தப்புலியில், தோத்தனல்-ஆன்மஞானம்பெற்ற சாஸ்திரம்,

யாதோ வினியே லவர்க்கென் நிவர்மறையை

யோதல் வெளியாக வெல்வுமோ - விதிருக்க

25

(இ-ள்) யாதோ-வேதாகமஸ் மிருதிகனல்லாது வேறு எதுவோ, இவை யேல்-ஸ்திரிகுத்திரர்கள் வேதத்தை வாசித்த மோக்ஷமடையும்படியானவீதம் இவ்வுலகென்பது மெய்யானால், அவர்க்கென்று-அந்த ஸ்திரி குத்திராகளுக்கு, இவர்-இவ்வேதவியாசர், மறையை-வேதசாரத்தை, வெளியாக - வெளிப்படையாக, துதல்-புராணங்களில் சொல்லுதல், ஒவ்வுமோ-ஒவ்வொரு துமோ? ஈதிருக்க-இது நிற்க,

வெங்கணேசு ராம்வண டதுநானும் விறகரும்பா
மங்கையர் சேனையா மாங்குயிலை - னெங்கும்

26

[இ-ள்] ஐங்கணே - பஞ்சபாணங்கள், பூவாம் - [முல்லை-அசோகு, நீலொற்பலம்-அல்லி-தாமரைபாகிய பூக்களாம்], வண்டது-வண்டானது, நாணம்- [மனமதன்விலலிறபூட்டுட] கயிரும், வில்கரும்பாம்-வில்கரும்புக் கிடைகளாம், மங்கையரே-பெண்களே, சேனையாம்-படைகளாம், மாங்குயில்கள்-மாமரத்தில-வசிக்கும் குயில்களானது, எங்கும்-எவ்விடங்களிலும்

வர வுரைசெய்துங் காசுளமா வானேராரா தென்ற

விரவிற்கு நாயகனு மிதது - பரவு

27

[இ-ள்] வரவுரைக்கும்-மன்மதன் வரவைத்தெரிவிக்கும், காசுளமாம்-உறுதுகொம்புகளாம். தென்றல் - தெற்கிருந்து வீசுகின்றாறுனது, வான்தேராம்-உயர்வாகிய இரதமாம், இரவிற்கு-இராததிரிக்கு, நாயகனும்-[இருள் நீக்கும்] தலைவனாகிய, இந்து-சந்திரன், பரவு-பரந்த,

குடையாங் கிளிபரியாங் கொண்டகொடி மீனா

முடையா னெவாக்குமய லூட்டி - படையே

28

[இ-ள்] குடையாம்-குடையாகும், கிளி-கிளிகளானது, பரியாம் - தென்றல் தேரையிழுக்கும் குதிரைகளாம், கொண்ட-மன்மதன் கைக்கொண்டிருக்கிற, கொடி-துவஜகொடி, மீனாம் - சேல்கண்டையாம், உடையான்-பஞ்சபாணம் முதலியயாவும் உடையவன், எவர்க்கும்-புருஷர்களாகிய எவர்களுக்கும், மயலூட்டி-காமவெறி உண்டாகி, அடையே-அவ்வழியே,

கடலுலகை வெல்வனாங் காணே மவனைப்

படையாதி யின்கிருககப் பார்ப்போங் - கடிமலரா

29

[இ-ள்] கடலுலகை-சமுத்திரங்குழந்த புலியிலுள்ளஜனங்களை, வெல்வானும்-ஜயிப்பானும், அவனைக்காணேம்-அம்மன் மதனாகாணேம், படையாதி-அவனசேனை-ஆபுதம்-கொடி-தேர்-முதலியவைகள், இங்கிருக்க-இப்பூமியிலிருக்க, பார்ப்போம்-கண்டிருக்கிறோம், கடிமலரால்-வாசனாயுற முல்லைமுதலிய புஷ்பபாணங்களால்,

லாடவரை யன்றி யரிவையரை புங்காமன்

சாடன் முறையாமோ தம்படையே - யேடறித்தோர்

30

[இ-ள்] ஆடவரை-புருஷர்களை, அன்றி-ஆல்வாமல், அரிவையரையும்-[தம்பத்தி-சேதை-அகலிகைமுதலிய] பெண்களையும், காமன்-மன்மதன், தம்படையே-தன்சேனையே பென்றறித்தும், சாடல் - காமமடைய பாணம்போடல், முறையாமோ-நல்லொழுக்கமாகுமோ, யேடறித்தோர்-தங்களறிந்த பெரியோர்,

திங்கள் குடையாமோ தென்றல் விமானமோ 31
விஞ்சுருவ கஞ்செய்தா ரென்றுரைப்பார் - சங்கையுண்டோ

[இ-ள்] திங்கள்-சந்திரன், குடையாமோ-குடையாகுமா? தென்றல்-தேற்கேயிருந்து வருங்காற்றானது. விமானமோ - தேராகுமோ, (ஆகாது ஆகையால்), இங்கு-இவ்வுலகில், உருவகம் செய்தார் என்று-உவமான உவமேயப்பொருள்களைப் பொன்றாகவமைக்கதாக கூறினார்களென்று, உரைப்பாரா-கற்றவர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சங்கையுண்டோ-இதிலசந்தேகம் உதாவது உண்டோ?

சித்தஜன் சித்தசூ. துதிப்பவனல் லாலுளனோ
புத்திமா னேனார் புதுலுவி - நிததரையோ 32

[இ-ள்] இத்தரையோர்-இவ்வுலகிலுள்ளவர்களுடைய, சித்தத்துதிப்பவன்-உள்ளத்தில்தோன்றுபவன், சித்தஜன்-மனமதன், அல்லால்-அல்லாமல், உளனோ-வேறே இருக்கிறானோ புத்திமாரோ-விவேகியே, நீர்-தாங்கள், புதுலுவிர்-தயைசெய்து சொல்லுங்கள்,

மங்கத துதித்தொடுங்கு மங்கஜனையல்லாம
லெங்குணர்ந்தீ ரங்கமிலா வில்லானே. - பொங்கொலிரீர் 33

[இ-ள்] அங்கத்து-உலகிலுள்ள எல்லாச் சேவாக்கங்களுடைய சரீரங்களில் உதித்து-பிறந்து, ஒங்கும் - பிற்காலத்தி் லவற்றிலடங்கும், அங்கஜனே-மன்மதனை, அல்லாமல்-அன்றியில், அங்கமிலா - உடலில்லாத, இல்லானே-இல்லாதவனை. எங்குணர்ந்தீர்-எந்தலோகத்தில்தாங்களுணர்ந்தீர்கள், பொங்கொலிரீர்-பொங்கிசபங்கும் கடங்குபூந்து;

மூவுலகு முன்மியிழந்த மூர்த்திக்குப் புத்திரனா
மேவனோ பெற்றானோ யானறியேன் - பாவலரே 24

[இ-ள்] மூவுலகும்-சொர்க்கம்-மத்தியம்-பாதனம் என்கிறமூன்று உலகத்தையும். உண்டு-வியூங்கி, உமிழ்ந்த-வெளிப்படுத்திய, மூர்த்திக்கு-வியாபகவுருவமுடைய விஷ்ணுவிற்கு, புத்திரனும்-மன்மதன் பிள்ளையாம், எனனோபெற்றானோ-மன்மதனைப் பெற்றதாயானவன் எனனோ அவனே, யானறியேன் - யான் எப்புராணத்திலு் மெழுதியிருக்கப் பார்த்திலேன், பாவலரே-பாடவல்ல விதவானே,

மந்தரமே மத்தாக வாசுகித்தாம் பாற்பிணித்துங்
கந்தரத்துதேவ ரீகரர்களு - முந்திக் 35

[இ-ள்] இங்கு-இவ்வுலகில், மந்தரமே-மந்தரமலையையே, மத்தாக - மத்தாகடியிடுத்து, வாசுகி-அஷ்ட நாகத்திலொன்றாகிய வாசுகியெனும்-தாம் பால்-கயிற்பிறைப்பிணித்து-அம்மந்திரமலைமத்தைஇறுக்கி, அந்தத்து-ஆகாசத்திலுள்ள, தேவர்-தேவர்களும், அசுரர்களும்-இரட்சதர்களும் [தலைவரால் புறங்க ளிலிருந்திழுத்து, முந்தி-மூற்கலத்தில்,

கடைபயனு தென்னமுதல் கஞ்சத்தோர் மாதும்
புடையோ ரிரதியெனும் பெண்ணும் - குடையாறு

36

[இ-ள்] [பாற்கடல்] கடைப-பாற்கடலைகுடைய. வருதென்னமுதம்-
அபபாற்கடலிலுண்டாகிய அருமையாகிய தேவாவிர்தமும். கஞ்சத்தோர்
மாதம்-செந்தாமரையில்வசித்த மொப்பாற இலட்சுமியையும். புடை-இலட்
சுமியின் பக்கத்தில் ஓர் இரதியெனும் பெண்ணும் - ஒப்பாற இரதிதேவி
யென்கிற பெண்ணையும். குடையான்-மன்மதனுக்கு குடையெனது சொல்
றுகிற.

சந்திரனை யாதொரு டந்ததாம் பாற்கடலின்
மெத்த விடத்தி விருக்கிறதோ - வந்தோ

37

[இ-ள்] சந்திரனை-சந்திரன். ஆதிபொருள்-முதலாகிய வந்துக்கூ
யும் பாற்கடல்-அபபாற்கடல். தந்ததாம்-கொடுத்ததாம். இன்று - [அந்த
பாற்கடல்] இப்பொழுது. எந்தவிடத்தில்-பூமியாகாயென்னு மிடங்களி
லெதில். இருக்கிறதோ-இருக்கிறதோ? அந்தோ-ஐயோ!

திருமாலை தருதை திருமணஞ்செய் கால்பின்
வருமாலை மாரன் மணக்க - விருவரையு

38

[இ-ள்] தந்தை-மன்மதனுக்கு தகப்பனாகிய விஷ்ணுவானவர். திருமா
லை-இலட்சுமியை. திருமணஞ்செய் - கலியாணம் செய்துகொள்ள. கால்
பின்-இலட்சுமி வந்தவழியில் அவளுககுப்பிறகே வருமாலை-வந்த இரதி
தேவியை. மாரன்-மனமதன். மணக்க-கலியாணஞ் செய்துக்கொள்ள, இரு
வரையும்-விஷ்ணு-மனமதனாகிய இவ்விருவரையும்.

மெந்தமோ ரன்கணைகளெய்திவரை வென்றானே
வந்தமோ ரனபிறப்பை யானறியேன் - சந்திரன்முன்

39

[இ-ள்] எந்தமாரன்-வேதே எந்தமன்மதன். கணைகளெய்து - புஷ்ப
பாணைகளோப்போட்டு. இவரை-இவ்விருவரையும். வென்றானே - காம
மூட்டி ஐயித்தானே அந்தமாரன்-அந்த மனமதன். பிறப்பை-ஐனனத்தை.
யானறியேன்-யான் தெரிந்திலன். சந்திரன்-ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனும்.

னில்லையோ செய்யா ளிரதி முதலானோர்
புல்லறிவேற் றோ புகலுவீர் - தொல்பொருளின்

40

[இ-ள்] செய்யான்-இலட்சுமியும். இரதிமுதலானோர். - இரதிதேவி
முதலாயினோரும். முன் இல்லையோ-பாற்கடலில் பிறவாமுன் இவ்வளவில்
இல்லையோ. புல்லறிவேற்கு - அற்ப புத்தியுடைய எனக்கு. ஈதுபுகலுவீர்-
புராணிகராகிய நீர் இதைச்சொல்லுவீர். தொல்பொருள் - பழமையாகிய
வஸ்து.

நில்லையோ லும்புகோ ளப்பரப்பை யிந்நாளில்
வல்லவர்க ளாய்ந்து வழக்கறவே - பெல்லமை

41

[இ-ள்] இன்று - இக்காலத்தில். இல்லையோலும் - இல்லையோலும்
காண்கிறது. புகோளப்பரப்பை-உலக உருண்டையின் விசாலத்தை. இந்நா
ளில்-இக்காலத்தில். வல்லவர்கள் - அளப்பதில் சாமர்த்திய முன்னவர்கள்.
ஆய்ந்து-ஆராய்ந்தனது. வழக்கறவே-ஆழ்த்தேகம் நீங்கவே, எல்லமை-அள
வுமையின்.

லேறக் குறைய விருபதுகோடிச் சதூர
மீறென்றார் காணும்பா வெண்டடலை - யாரியர்கள் 42

[இ-ள்] ஈத-முடிவு. ஏறக்குறைய-கிட்டத்தட்ட. இருபதுகோடிச் சதூரம்-இருபதுகோடிச் சதூரம், என்றார்-என்று சொன்னார்கள். பாவெண்டடலை-அவ்வெல்லைக்குள் பாவென்கிற சமுத்திரத்தை. காணும்-பார்த்த இவ்விவரங்கள்-அறிவுடைய வேதவியாசர் முதலிய ஆரியர்கள்.

பொய்யுரைப்ப ரோகாண் பொருளே ழிளகலென
மெய்யே யருளினரிம் மேதினமே - லையின்று 43

[இ-ள்] பொய்யுரைப்பரோ காண்-பொய்சொல்வார்களோ, அந் பொருள்-(எல்லாசராசர வஸ்துக்களில் உள்ளடங்கியிருக்கும் பால்-தயிர்-செய்-உப்பு-கண்-தேன்-எல்ல நீர் முதலிய) எழுவஸ்துக்களை, இளகலென-இன்கலான கடலென்று, இம்மேதினரிமேல்-இப்பூமியின் மீது, மெய்யே-உண்மையாய் உருவகப் படுகியே, அருளினர்-(அறிவுளோர்) சொன்னார்கள், ஐயமின்றி-சந்தேகமில்லாமல்,

யெங்கும்பா நெய்தே நிலவணநீர் நன்னீர்க
டங்க வருவகித்துத் தாமென்பர் - பங்கமென்னே 44

[இ-ள்.] எங்கும்பால்-எல்லா சராசர வஸ்துக்களில் பாலும், நெய்-தேன்-செய்யும்-தேனும், நிலவணநீர்-உப்பு ஐவமும், நன்னீர்கடங்க-எல்லாவுமும் தங்கி யிருப்பதால், உருவகித்து-உருவகப் படுத்தியே, தாமென்பார்-சமுத்திரமெனார்கள், பங்கமென்ன-குற்றமென்ன? ஒன்றுமில்லை. எ-து,

பாற்கடலை யீசனொரு பாலனுக்கிந் தாரெனல்போல்
யாக்குங் கொடுத்திருந்த லாரறியார் - பாற்கொண்டே 45

[இ-ள்.] பாற்கடலை-பால் சமுத்திரை, ஈசன்-குத்திரமூர்த்தி, ஒன்பாலனுக்கு-ஒருகுழைந்தைக்கு, ஈந்தா-கொடுத்தார், எனல்போல்-கொடுத்திருத்தல்-(பெண்கள் புதித அன்னத்தை அவர்தேசத்திருக்கும் அக்கினி வடிவான குத்திரான ஜீரணிக்கச்செய்து பாலாக மாற்றி முலையின் வழிகொடுத்திருத்தவெனவே, ஆர் அறியார்-ஆர் தெரிந்திலார்? எல்லார்க்கும் தெரியும். பாற்கொண்டே-பாலைக் கொண்டே.

யெல்லா வ்யிரு மிருநிலத்தில் லாழ்கின்ற
தல்லாமுற் காணு மறிந்தவிவை - தொலகடல்வே 46

[இ-ள்] எல்லா வ்யிரும்-எல்லா ஜீவர்களும், இருநிலத்தில்-நெய்யிழுவில், லாழ்கின்றது-ஜீவிகின்றது, அல்லாமல்-அலலாமல், காணும்-கேடேறாமற்கடலிருக்கக்கண்டிலும், அறிந்தவிவை-யாலரும் உணர்ந்தவர்களும், தொல்கடல்-பழமையான பாற்கடல்,

அண்டாயி மெங்குளவே வோது முவர்க்கடல்போற்
கண்டாரைக் கண்டாரைக் காணவான் - பண்டிதரே

47

(இ-ள்.) வேறுண்டாயின்-பெருஞ்சுவரையிட்டு வேறே யிருக்குமாயின்,
உவர்க்கடல்போல்-உப்புக் கடலைப்போல், எங்குளவோ-எங்கிருக் கிறதோ?
கண்டாரை-யாற்கடலைப் பார்த்தவரை, கண்டாரை-பார்த்தவரை, முன்
காண-யான் பார்க்க, இதும்-சொல்லும், பண்டிதரே-வித்வான்களே,

தேவ ராக்கர்முனி சித்தர்வித் யாதரர்கள்
பூவுலகிற் கானோமே போனதெங்கே - மேவுந்

48

(இ-ள்.) தேவர்-தேவர்களும், அரசர்கள்-இராசகுத்தர்களும், முனிவர்-
முனிஸ்வரர்களும், சித்தர்-சித்தர்களும், வித்தியாதரர்களும்-வந்து உலாவு
வார்களென்று கற்பனையாய் புராணங்களில் சொன்னபடி இப்போது வரக்
கானோமே, போனதெங்கே-எங்கேபோய்மறைந்தார்கள்,மேவும்-யாவரும்,
விரும்பும்,

கயிலை மகமேரு கானோயிமய
சயிலத்தே கவகை ஜனிக்ருத் - குயின்பனி

49

(இ-ள்.) கயிலை-கைலாசபர்வதமும், மகமேரு-பெரியமலையும், கானோ
யி-பூமியின் கானோம், இமயசயிலத்தே-பனிமலையிலே ருத்திரமூர்த்தியாடி
ய சூரியனிடமிருண்களாகிய சடைபட்டு பனிஉருகி, கங்கை-கங்காநதியா
னது, ஜனிக்ருத்-பிறக்கும், குயின்-மேகமும், பனிகன்-பனித்துளிகளும்
எல்லாம் லாகாய கங்கைவே றுண்டாமோ
வெல்லா முணர்ந்திரே யீதிசையு - மல்லாமல்

50

(இ-ள்.) அல்லாமல்-தவிர, ஆகாய கங்கை-ஆகாயத்தி லிருந்து இறங்
கும்ஜலம், வேறுண்டாமோ-வேறுஎனதே, எல்லாமுணர்ந்திரே-எல்லாமறி
ந்த வித்வான்களே, யீதிசையும்-இதையறிந்த சொல்லும், அல்லாமல்-
இவைகளல்லாமல்,

வாணியென்பான் கற்றவர்கள் வாயான் குளத்தூறும்
பாணிவரு நாக்கமலம் பற்றியின்று-வேணதூல்

51

(இ-ள்.) வாணியென்பான்-சாஸ்வதியென்பவன், கற்றவர்கள்-படித்த
வரிட, வாயாங்குளத்த-வாயாகியகுளத்தில், உளறும்-சாக்ஷிநீர், பாணிவ
ரும்-ஜலம் வரும், நாக்கமலம்-நாவாகிய வெண்டாமலையை, பற்றியின்று-
பிடித்திருந்து, வேணதூல்-அகேசாஸ்திரங்கள்,

பாடநாம் சேட்டோமே பண்டிதர்பால்வேதாணவக்
கூடச் சிறித்தவிதன் கூறுமைவா - வேடகற்றி

52

(இ-ள்.) பாட-பாடுதென்த, பண்டிதர்பால்-வித்வான்களிடத்தில், சே
ட்டோமே-சேட்குடிக்குடிகேடு, கூறுமைவா-கூறுதல் - பிழை

கடல்-உடியிருத்த விதமும், பிரித்தலிதம்-பிரமன் காண விரும்பிப் பிரித்த
விதவான்சார்வின் வந்துதங்கிய விதத்தையும், கடகந்தி-புராணபுத்தகந்தி
வ் காட்டுகிறேனென்பதையிட்டு, உறுமையா-சூதுபுத்தியனுயவங்களுக்கும்
ஒப்பும்படிசொல்லுமையா. ஏ-து.

மேருவில்லாய் நாணரவாய் வெங்கணைமா லாயிரதம்
பாராக வேதம் பரியாகச் - சாசுதியு

53

(இ-ள்.) மேருவில்லாய்-மகம்மேரு வில்லாயும், நாணரவாய்-அவ்வில்
லிழ்ந்திருக்கிறது ஆதிசேடனெனும்பாம்பாயும், வெங்கணைமாலாய்-அவ்வி
ல்லிற்றொடுக்கும் கொடியபாணம் விஷ்ணுவாயும், இரதம்பாராக-தேர் பூயி
யாகவும், வேதம்பரியாக-இருக்குமுதலிய நான்குவேதங்கள் தேவை விழுந்
தும்குதிரைகளாகவும், சாசுதியும்-தேர்ஒட்டுகிறவனும்,

நான்முகனே யாக நகையாற் புரமொரித்தான்

கூன் பூிறைசேர் கூத்தனென்பர் கூறுதேர் - மானுலக

53

(இ-ள்.) நான்முகனேயாக-நான்குமுகக்கையுடைய பிரமனாகும்உடை
யவனும், கூன்பிறைசேர்-வணைந்த மூன்றும்பிறை சந்தரணமுடியில் சேர்த்
திருப்பவனும், கூத்தன்-யமனை உதைத்தவனுமாகிய சிவபெருமான், நகை
யால்-சிறிப்பினால், புரமொரித்தான்-சொர்க்கம்-மத்தியம்-பாதாள மெனும்
மூன்றுதகைக்கணையும் எரித்து சாம்பலாக்கினான், என்பார்-என்றபுல னாரார்
சொல்வார்கள், மானுலகம்-உருவமான உலகத்தை, கூறுதேர்-தேரீக்கிண
றாகச் சொல்லப்பட்டது.

மொன்றோ பதிநான்கோ வொன்றென்னின் மற்றவற்றை

யன்று சுமந்தவரோ றுயோமே - நின்றவுல

55

(இ-ள்.) ஒன்றோ-ஒருஉலகத்தைதேராக்கிணறோ (அல்லது) பதினான்
கோ-பதினான் குலகத்தை தேராக்கிணறோ. ஒன்றென்னின்-ஒரு குலகத்தை
தேராக்கிணறென்றால், மற்றவற்றை-மற்றபதின் மூன்று உலகத்தை. அன்
து-ஆதிசேடனில்லிழ்ந்தும் கயிருக்கிக்கொண்ட அப்போது, சுமந்தவ
ர்-தாக்கிணவர், ஆர்ஆயோமே-ஆர்விசாரியோமே, நின்றவுலகு-நின்றதிரு
க்கும் உலகங்கள்,

கேழேழு னென்னி னிதிடைக்கு முப்புரமும்

பாழாக்க நென்கே பகருநீர் - வீழா

56

(இ-ள்.) கேழேழும்-பதினானையும், என்னின்-தேராக்கிண றென்னின்,
இதில்-இத்தேரில், முப்புரமும்-மூன்றுதகைகளும், அடங்கும்-அடக்கியிரு
க்கும், எங்கே-தேவையா உலகத்தைப்பா ளுத, பாழாக்கல்-காசஞ் செய்தல்,
பகருநீர்-சொல்லுநீர், வீழா-விழுதலிவாத,

செழுதா மறைப்பரியா மென்ப துருவகமே

பழுதல்ல வென்பர் பயின்றோர் - முழுமணிசேர்

57

(இ-ள்.) எழுதா-எழுதாத, மறை-வேதத்தை, பரியா மென்பது-குதிரையாமென்பது, உருவகமே-ஒன்றை மற்றொன்றாக பாலித்துச் சொன்னதே, பயின்றோர்-தனையறிவுவடிவாக பழகினபெரியோர், பழுதல்ல-உருவமாகச்செய்தததப்பிதமல்ல, என்பர்-என்ற சொல்லுவார்கள், முழுமணிசேர்-பருத்தமாணிக்கம் தலையிற்சேர்ந்துள்ள,

சேடன் மகமேரு சென்றழுத்து நாளுலகைச்

சூடிச்-சுமந்தவ ரார் தோன்றாதே - சேடனென்பான்

58

(இ-ள்.) சேடன்-ஆதிசேஷனுனவன், மகமேரு-இமயமலையின் சிகரத்தின்தவாரங்களிலிருந்து வாய்புகவான் வெளிப்படாதிருக்க அத்துவாரகங்களை, சென்று-தான்போய்தன்படங்கனாள்முடி, அழுத்தாநான்-அழுத்தினற்காலத்தில், உலகை-பூமியை, சூடி-தலையி லணிந்து. சுமந்தவரார்-தூங்கினவரார், தோன்றாதே-காணப் படாதே, சேடனென்பான்-ஆதிசேஷனென்பவன்,

பாற்கடலின் மீது பரந்தாம னுக்கணையாய்

மேற்கிடந்தா லோதமெதன் மேற்கிடக்கும் பாற்கடலோ

59

(இ-ள்.) பாற்கடலின்மீது-பாட்சமுத்திரத்தின் மேல் படுத்திருக்கும், பரந்தாமனுக்கு-மேலுலக வாயொகிய நாராயணனுக்கு, அணையாய்-படுக்கையாக, மேற்கிடந்தால்-பாற்கடலின்மீது இருந்தால், ஒதம்-உலகமானது எதன்மேற்கிடக்கும்-எதன்மேல் தாங்கப்பட்டிருக்கும், பாற்கடலோடு-பாட்சமுத்திரத்தோடு,

டாலிலையுஞ் சேட னருந்தவமார் க் கண்டன் முதன்

மேலிருந்தால் விண்டு விழுங்கித்தென் - பாலுருவச்

60

(இ-ள்.) ஆலிலையும்-ஆலிலையும், சேடன்-ஆதிசேஷனும், அருந்தவம்-அரிதானதபகடைய, மார்க்கண்டன்-மார்க்கண்டன், முதல்-முதலானதும், மேலிருந்தால்-பூமியின் மீதிருந்தால், விண்டு-விஷ்ணுவானவர், விழுங்கியதென்-உலகத்தை உண்டது என்ன? பாலுருவ-பால்போல் வெள்ளை வடிவமான,

சந்திரனை யிசன் றரித்தாரென் பாரெந்தச்

சந்திரனோ வன்னார்கண் டன்னையோ - வந்தமிலா

61

(இ-ள்.) சந்திரனை-சந்திரனை, ஈசன்-சிவபெருமான், தரித்தாரென்பார்-தன்சடாமுடியில் அணிந்தாரென்பர், எந்தசந்திரனோ-பாற்கடலில் பிறந்தசந்திரனா? ஆகாயத்திலுள்ளசந்திரனா எந்த சந்திரன், அன்னார்-அச்சுவனார், கண்டன்னையே-கண்ணாகியசந்திரனையோ, அந்தமில்லா-முடிவில்லாத

வாதிப் பரம னன்ற கண்ண வக்கஜனைப்

பூதியாப்பப் போகப் புரிந்தாற்போன் - மாதேவன் 62

(இ-ள்.) ஆதிப்பரமன்-முதற் பொருளாகிய சிவபெருமான், அனந்த
ண்ணல்-நெருப்புக்கண்ணல், அக்கஜனை-மன்மதனை. பூதியாய்ப்போக-சா
ம்பலாகப்போக, புரிந்தாற் போல்-செய்தாற் போவதும், மாதேவன்-பெரு
மையுற்ற சிவபெருமான்,

முப்புரங்க ணீரூக்கி முன்னவையான் டார்தம்மைத்

தப்பிலாத் தன்னுருவிற சாததுதல்போ - லெப்பொழுதும் 63

(இ-ள்.) முப்புரங்கள்-(சொர்க்க-மத்திய-பாதாள மெனும்) மூன்றுலக
க்களை. நீரு ககி-சாம்பலாககி, முன்னவையாண்டார்தம்மை-முன்னம் மூவு
லகக்களையும் ஆண்டவாகளை, தப்பிலாத-தப்பாமல், தன்னுருவில்-தன்னா
னவடிவில், சாததுதல்போல-சேர்த்துக் கொண்டது போலவும்,

போல, வெழுந்து மதன் பொய்யுருவா கத்திரிய

ஞாலமேல விட்டாற்போன் ஞானிகளும் - காலனையும் 64

(இ-ள்.) எப்போழுதும்போல-எந்நாளும்போல, மதன்எழுந்து-சாம்ப
லானமன்மதன் எழுத்திருந்து. ஞாலமேல்-பூமியின்மேல், பொய்யுருவாகத்
திரிய-பொய்வடிவமாக உலாவ, விட்டாற்போல்-விட்டதுபோல, ஞானிக
ளும்-சிவவடிவமுன்னஞானிகளும், காலனையும்-யமனையும்,

கொன்மெழுப்பி னிட்டிக் குவலயத்தே வாழ்கின்ற

ரென்றுரைப்பர் நல்லோ ரிசையுமோ - வென்றிவை போ 65

(இ-ள்.) கொன்று-சாகச் செய்து, எழுப்பிவிட்டு-எழுப்பிவிட்டு, குவ
லயத்தே-பூமியிலே, வாழ்கின்றா-வாழ்கின்றார், என்றுரைப்பார்-என்று
சொல்வார்கள், நல்லோர்-நல்லவர்கள், இசையுமோ-பொருந்துமோ, என்
று-என்று, இவைபோல்-இவைபோல,

வெண்ணிறத்த கேள்வி யிசைத்தா னவைபகரக்

கண்மணியே மின்றெனக்குக் காலமில்லை - நுண்ணறிவன் 69

(இ-ள்.) எண்ணிறத்த-கணக்கில்லாத, கேள்வி-வினா, இசைத்தான்-
சொன்னான். அவைபகர-அவ்வினாக்களுக்கு பதில்சொல்ல, இன்று-இப்
போது, கண்மணியே-கண்களுக்கு குகந்த கருவிழிக்குச் சமான மானவனே,
எனக்கு-எனக்கு, காலமில்லை-நாலமில்லை,

நன்னை வலங்கொண்டு தான்பணிந்து புண்ணியர்க

ளின்னவித மாயுரைப்பா னேனென்றேன் - முன்னோர்கள் 67

(இ-ள்.) நண்ணறிவன்-நன்னை-நுட்பமான புத்தியுடைய நான்நீய்க்குறி
வாய்க்களை, வலங்கொண்டு-சுற்றிநின்று, தாட்பணிந்து-பாதுக்களை வணங்கி,

புண்ணியர்கள்-அறிவுவழிவான புண்ணியவாஸ்கள், இன்னவியதமாய்-ஆன்ம
தத்துவத்தை உருவக அலங்காரமானவதையாய், உரைப்பான்-புராணங்களி
ற்சொல்வான், ஏனென்றேன-எனென்ற கேட்டேன், (அதற்கவர்க்கொண்ண
தாவது) முன்னோர்கள்-பழையஞானிகள்,

தத்துவத்தைக் காதைசெய்து தந்தார்கள் வேறின்று
புத்திமா னாகிற் புருந்துபா - சத்தனையும்

68

(இ-ன்) சத்துவத்தை-அறிவி னுணமையை, காதைசெய்து-புராணக் க
தையாகச் செய்து தந்தார்கள்-கொடுத்தார்கள், வேறின்று-வேறில்லை, புத்தி
மா னாகிற்-அறிவுள்ளவனாகிற், புருந்துபார்-நூல்களை ஆராய்ந்துபார், அத்த
னையும்-இதுவரைபிற சொன்ன அவ்வளவையும்,

யோகஞா னங்க ஞா னார்த்தவரைக் கேட்டுணரின்

மோகமற்றா சொல்லெல்லா முண்மையாக் - தேகநா

69

(இ-ன்) டோகம்- (இயமம்-நியமம்-ஆதனம்-பிராணாயாமம் பிரத்தியா
காரமபூரணை-தியானம்-சமாதி) எனும் அஷ்டாங்க யோகங்களையும் ஞான
வகை-ஆனமஞானவகையையும், உணர்ந்தவரை - அறிந்தவர்களை, கேட்டு ண
ரில்-கேட்டறிந்தால், மோகமற்றா - ஆசையற்ற ஞானிகள், சொல்லெல்
லாம்-சொன்னவழிகளெல்லாம், உண்மையாம்-மெய்யாகும், தேகநா-கான்
தேகவடிவின்.

னென்றுணருங் காறு மிவற்றின் பொருண் முரணு

மென்றவற்றைக் காட்டியி டேற்றினு - னெண்டொடியே

70

(இ-ன்) என்று - என்று, உணருங் காறும்-அறியும் வரையில், அவந்
தின் பொருள்-இவ்வுருவக அலங்காரத்தின் அர்த்தம் முரணும்-விளங்காது,
சுடேற்றினு-முடிவான ஞானியாகிடுவன், ஒண்டொடியே-ஒளியொருந்
திய உலையுடையனாத பெண்ணே?

யுத்தி யனுபவங்க ளொவ்வப பிரமனுறை

சத்தியலோ கந்தான் நிலையென்றும் - மததான

71

(இ-ன்) யுத்தி-ஆசிரியர் கூறும்யுத்தியும், அனுபவங்கள்-சீடனீட அனு
பவங்களும், ஒவ்வ-ஒத்திருக்க, பிரமனுறை-பிரமன் வசிக்கின்ற, சத்திய
லோகந்தான் - மெய்யான பூமிதான், நிலையென்றும் - இரத்தென்றும், மத்
தான-மத்தான்,

மந்தரங்கீழ் மூலமென்று மாமேரு மூக்கென்றுஞ்

சந்திரா தித்தர்கள் சட்கவென்று - பிந்த

72

(இ-ன்) மந்தரம்-மந்திரமலை, கீழ்மூலமென்றும்-கீழுள்ள மூலமென்
தும், மாமேரு - பெரிமேரு மலை, மூக்குதென்றும், சந்திரன் - சந்திரனும்,

ஆதித்தர்கள் - சூரியர்களும், சட்சுவென்றும் - இரண்டி கண்களென்றும், தூத்த-இந்த,

விதமாக வேழ்கடலு மேழ்மலைபூ லோகம்

பதினான்கு தேவர்களும் பாமபும - மதிமுதலாக

73

(இ-ள்) விதமாக-வகையாக. எழ்கடலும்-எழுசமுத்திரமும், ஏழ்மலை-
(கைலா-இமயம்-மந்தரம்-விந்தம்-கீடதம்-எமகூடம்-நீலகிரி-எனும்) ஏழுமலை
களும், பூலோகம் பதினான்கும்-(பூலோகம்-புவர்லோகம்-சுவாலோகம்-சுனா
லோகம், தபோலோகம், மகாலோகம், சத்தியலோகம் எனும் ஏழு மேலுல
கங்களும், அதல-விதல-சுதல-தராதல-ரசாதல-பாதாளம் எனும் எழு கீழுல
கங்களும்) மாகியபதினாறு உலகங்களும், தேவர்களும்-(பிரிதவி-அபபு-தேயு-
வாயு-ஆகாயம் - சூரியன் - சந்திரன் - கட்குத்திரங்கனெனும் அஷ்டவகை
களும், ஞானேந்திரியம் 5-கன்மேந்திரியம்-5-ஜீவன் 1-ஆகப்பதினாறு ருத்
தர்களும், மேகத்தில்தடிக்கிற மின்னலாகிய தேவந்திரனும், துவாதசா
தித்தரும், யாகமாகிய பிரமனும்) சேர்ந்த முப்பத்துமுகக்கோடி தேவாக
ளும், பாபு-
(வாசுதி-அனந்தன்-தக்கன்-சங்கபாலன்-குளிகன்-பத்மன்-மகா
பத்மன்-கார்க்கோடகன்) எனும் அஷ்டநாகங்களும், மதிமுதலாக 18 சந்தி
சனமுதலாகிய,

கோளு மரக்கருங் கோத்தபூ தங்களிவை

யாளுமவிண் டிசனயனமுதலோர் - நானு

74

(இ-ள்) கோளும்-நவக்கிரகங்களும், அரக்கரும்-இராட்சத்தரும், கோத்
தபூதங்கள்-கோவைசெய்த பிரிதிவாதி பஞ்சபூதங்களும், இவையாளும் -
இவைகளை அரசாட்சிசெய்யும். விண்டு - விஷ்ணுவும், ஈசன் - சிவனும்,
அயன்-பிரமனும். முதலோர்-முதலான யாவரும். நானும் - எக்காலத்தி
லும்.

முடலுயிராய் நிற்பொன வுண்மை கருட

னடலவிண்டு வைககேட்கவன்னார் - திடமா

75

(இ-ள்) உடலுயிராய்-தேகமும் ஜீவனுமாய். நிற்பா - நிற்பார்களென்
பதி உண்மை என-கிணாமவென்று. கருடன்-கருடபகவான். அடலவிண்
டுவை- வெற்றிபொருத்திய விஷ்ணுவை. கேட்க-கேட்க, அன்னார் - அந்
விஷ்ணுவானவார், திடமாய்-உறுதியாய்.

யரிய கருடபுராணம்ப்ரேத கட்ட

மிருபதெனு மத்தியா யந்து - விரிவாக

76

(இ-ள்) அறிய-தெரிந்த கொளனும்படி. கருடபுராணம்-கருட புர
ணத்தின், பரேதகட்டம்-பிரேத கட்டத்திலுள்ள, இருபதெனும் - இருப
தென்கிற, அத்தியாயத்து-அத்தியாயத்திலு. விரிவாக-விவரமாக.

வேதனா ரென்றுலக ரோர்ந்து மயலறவே
வேதம் விரித்த வியாதனா - ரோதியுள்ளார்

77

(இ-ன்) உலகா-உலகிலுள்ள ஜனங்கள், ஒர்த்து-உணர்ந்து, மயலறவே-
மயக்கம் நீங்கவே. ஒதினார் என்று - சொன்னார் என்று. வேதம்விரித்த-
வேதத்தை விவரித்த, வியாதனார்-வியாச பகவானுனவர், ஒதியுள்ளார்-சொல்
வியிருக்கிறார்.

பத்தி விராகம் பரஞானம் யோகமிவை
சித்தமுறச் செய்யவெண்ணித தேர்ந்தோர்க-ஞத்திகொண்டு 78
(இ-ன்) தேர்ந்தோர்கள்-தெளிந்த ஞானிகளானவர். பத்தி - கடவுளி
டம் அன்பும். விராகம்-மண்-பெண்-பொண்களிடத்தில் விராகமும். பா
ஞானம்-மேலான அறிவும். யோகம்-அவ்ந்தரங்கயோகமும். இவை-(ஆகிய
இவைகளை சித்தமுறச்செய்ய - ஒவ்வொருக்கும் ஐக்கடிப்படி செய்ய
எண்ணி-வினைத்து. உத்திகொண்டு-கங்கள் சுயயோஜனையும் கொண்டு.

கற்பனைய லங்காரச் காதைகளைச் செப்பியிடை
பறாடொரு யங்கள் பகர்ந்துளார் - நற்குணங்க

79

(இ-ன்) கற்பனை-பொய்யாகிய. அலங்கார-அலங்காரமுடைய காதை
களை-கதைகளை, செப்பி-பதினைன்புராணங்களில் சொல்லி, இடை-அப்
புராணங்களின் நடுவில், பற்பல-பலபலவிதமான. ஞாயங்கள்-நல்லிஷயங்
களை. பகர்ந்துளார்-சொல்லியிருக்கிறார்கள், நற்குணங்கள்-மனிதர்களுக்கு
நல்லகுணங்கள்.

ளெல்லாம்வந் தெய்த விவற்றை புணராதார்

சொல்வாத மேபுரிந்து சோருகின்றார் - மெல்லியலே

80

(இ-ன்) எல்லாம்-யாவும், வந்தெய்த-வந்துபொருந்த. இவற்றை-இவ்
வான்மத்தத்துவத்தை. உணராதார்-அறியாதவர்கள். சொல்வாதமே - வாக்
கால் குதர்க்கமே. புரிந்து-செய்து. சோருகின்றார்-உண்மையறியாது மயங்
கிறார்கள். மெல்லியலே-மெதுவான நடைமையுடைய பெண்ணே.

பெச்செல்லு மாய்த விடர் துலைந்திங் கஞ்ஞான
வச்சமற்ற கன்றே லறைவதென் - மிச்சமாய்ச்

81

(இ-ன்) எச்செல்லும்-எந்த வார்த்தையும். ஆய்தல்-ஆராய்தல், இடர்
துலைத்து-தக்கம் நீக்கி, இங்கு-இவ்வுலகிலுள்ள, அஞ்ஞான-அறிவீனமா
கிய, அச்சமற்றகு-பயம்நீக்குதற்கு, அனரே-அல்லவா, என் அறைவது -
என்ன சொல்வது, மிச்சமாய்-இன்னும் அதிகமாய்,

சொல்லிவெண்க் கிச்சையில்லை தோலா பறைமுதலாம்
பக்கலைசொல் அஞ்ஞானப் பற்றறவே - நன்னா

82

(இ-ன்) சொல்ல-சொல்ல, எனக்கு-எனக்கு, இச்சையில்லை-இவ்
பக்கலை-தோலா-புறமையான மறைமுதலாம்-வேதம் முதலாகி, பக்கலை

சொல்-அநேக சாத்திரங்களின் சொற்களானது, அஞ்ஞான-மூடமாயிய, பற்றற்றவே-ஆசைநீங்கவே சொல்லப்பட்டது, நன்னூல-நல்லபுராண சாஸ்திரங்கள்,

உருவகித்திச் சொன்னவைக ளொண்கதைமெய் யேனுந் தருபொருளைக் கொள்கதையைத்தன். 83.

(இ-ள்) உருவகித்து-உருவாகி அலங்காரமாக, சொன்னவைகள் - சொன்ன விஷயங்களாகிய, ஏண்கதை-ஒளிபொருநதநிய கதைகள், மெய்யேனும்-மெய்யாய் நடந்ததைகளாயிருந்தாலும், தருபொருளை-அகத்தைகளின் சாரமாகியவிஷயங்களை, கொள்-கொள்வீராகவும், கதையை-பொய்க்கதைகள், தன்-நீக்குவீராகவும் (எ-து)

ஆக செய்யுட்கள் 402.

திருவுந்தி.

பாவனா தீதம்ப திபமுய லேலசருவ
பாவநீ யாகிசில் லுநதீபந
பரமபர முனதுருவ முநதீபந

1.

(இ-ள்) பாவனா தீதம் - கிளைப்பற்றதன்மை, பகிய-கிலைக்கவேண்டி முயலேல-பிரயதனஞ் செய்யாதே, சருவபாவம்-எல்லா கிளைப்பின் வடிவங்களும், கீயாகி-அறிவாகிப் கீயேயாகி, கில-கிலைத்திரு, உநதீபந - எந்த இச்சையும் தள்ளிபறந்து விளையாடு, பரம அபரம-ஞானமும் சடவஸ்துக்களும், உனதுருவம்-ஆனமாவாகிய உனது வடிவம் (எனது), உநதீபந-எந்த விச்சையும் தள்ளிபறந்து விளையாடு [எ-து]

கடலில்வரு மலைதிவலை துரைநிலை ளதுவாக
கணககன்றி வாராபோ லுநதீபந
காணிலறி வேகினைவு முநதீபந.

2,

(இ-ள்) கடலில்வரும்-சமுத்திரத்தி லுண்டாவதெ, அலை-அலைகளும், திவலை-தளிகளும், துரை-துரைகளும், நிலைக-அசைவற்றிருக்கும் தன்மைகளும், அதுவாம்-அச்சமுத்திர ஜலமேயாக. கணககன்றி-கண்களில்லாமல், வாராபோல்-வருவதுபோல, காணில் - ஆராயத்தறியில், அறிவே கினைவு-ஞானமே மனமாகுமென்று, உந்தீபந-உநதீபந - எந்த இச்சையும் தள்ளி பறந்துவிளையாடு. [எ-து]

சத்துச்சித் தாந்த மோடகண் டசுருணஞ்
சாருமுனில் கண்டமே துநதிபற
சாறறலறி யாமபக் குந்திபற.

3.

(இ-ள்) சத்து-அழியாததன்மையும், சிந்து-ஞானத்தன்மையும், ஆகத்
தமோடு-சந்தோஷத்தன்மையோடு, அசண்டருணம் - பின்னமில்லாததன்
மையும், சாரும-சோகின்ற, உணில்-அறிவாகிய உன்னில், கண்டமேது -
பின்னமேது? இல்லையென, உந்திபற-எந்த இச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளே
யாடு, சாற்றல்-பின்னமுனதாயச் சொல்ல, அறியாமயக்கு - அஞ்ஞான
பிராந்தியாகுமென்று, உந்திபற-எந்த இச்சையுந்தள்ளிபறந்துவிளையாடு,

கானலிடை நீரிலலை கனலறிவி லுலகமில்
கறபனை நாசமே துநதிபற
காண்பொருளு நீயாகி லுநதிபற.

4.

(இ-ள்) கானலிடை-பேய்த்தேரினிடத்தில் நீரிலலை-ஐலமில்லை, கன
வறிவிட-பெருமை பொருந்திய ஞானத்தில், உலகமில்லை-தேகாதிபிரபஞ்
சமில்லை, காண்பொருளும்-காண்பபடும் சராசரவஸ்துகளும், நீயாகில் -
அறிவாகிய நீயாளு, கறபனை (ஈது)-பொய்ப்பொரு ளென்பதேது, நாச
மேது-பொருளிருந்தழிகின்ற தென்பதேது? இல்லை என உந்திபற-உந்தி
பற-எந்த விசையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு. [ஈ-து]

உலகொடுயிர் பானவு கனவுதையில் சாட்சியா
யுறைவதறி வேயென்னி லுநதிபற
வொழிப்பதெதை போவதே துநதிபற.

5.

(இ-ள்) உலகொடு - தேகாதி பிரபஞ்சத்தோடு, உயிர் - ஜீவாத்மாவா
யும், பாம்-பரமாத்மாவாயும், கனவு-ஜாககிரா வதையாயும், கனவு-சொப
பனுவத்தையாயும், துயில்-சித்திராவதையாயும், சாட்சியாய்-இவற்றிற்கே
ல்லாம் சாட்சியாகிறதரிமையாயும், உறைவது-நிலைத்திருப்பது, அறிவே -
ஞானமே, என்னில்-என்றால், எதை-எதவஸ்துவை, ஒழிப்பது - நீக்கு
வது, போவது-அழிவது, ஏது-ஏது? இல்லையாம். உந்திபற-உந்திபற-எந்த
விசையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு. (ஈ-து)

தேருமுன் நேர்ந்தபின் நேர்ந்துதே ராப்பொழுதுந்
திகழ்தது வதுவாக வந்திபற
திரஞான சொருபமென் துநதிபற.

6.

(இ-ள்) தேருமுன்-ஆராய்ந்தறிவதற்குமுன்னம், தேர்ந்தபின்-ஆராய்
வதறிந்த பின்னம், தேர்ந்து தேராப்பொழுதம் - ஆராய்ந்து அறிதும்
அறியாதகாலத்தும், திகழ்தல் அது-பிரகாசித்தல் அந்த ஞானவடிவாம்,
அதுவாக-அந்த ஞானவடிவாகவேயின்று, உந்திபற-எந்தவிச்சையுந்தள்ளி

பறந்துவிளையாடு, திரளுன அசைவற்ற அறிவு, சொருபமென்று - வடிவ
மென்று, உந்தீபற-எந்த விசையும்தன்னி விளையாடு, (எ-று)

அவிரோத வனிகார வான்மாவே நியென்னி
லடைவதெதை நிட்டையா லுரதீபற
வறியார்க ளறிபார்க ளுந்தீபற.

7.

(இ-ள்) அவிரோதம் - யாதொரு பகையில்லாதவனும், அவிகாரம் -
யாதொரு பேதமில்லாதவனுமாகிய, ஆனமாவே-சிவமே, நியென்னி-நி
யென்று வேதஞ்சொல்லுமானால், நிட்டையால்-கணமடி ஜபம்செய்வதால்,
எதையடைவது - எதைப்பெறுவது (என்று), உந்தீபற-எந்த விசையுந்
தன்னி பறந்துவிளையாடு, அறியாக்கள்-மூடாக்கள், அறியாக்கள் - தெரிந்து
கொள்ள மாட்டா (என்று), உந்தீபற-எந்தவிசையுந் தன்னி பறந்து விளா
யாடு. (எ-று)

சத்திசிவ கூறாகு மென்புதனை சேருடின்
முத்திமுந் நீயாகு முந்தீபற
முனிபிருங் கியேசாட்சி யுந்தீபற.

8.

(இ-ள்) சத்தி-பின்னாபினை சத்திகளிட, கூறாகும்-பங்காகிற, தரை-
மாயிசமும், சிவ(கூறாகு) -சிவத்தினிடப்பங்காகிற, என்டு-எஹுடும், சேர்
உடலில்-சேர்ந்ததேகத்தில், முத்தி-மோக்ஷத்திற்கு, முதல-முதற்காரணப்
பொருளாயிருக்கிறவன், நீயாகும் - ஆனமாவாகிய நீயாகுமென்று, உந்தீ
பற-எந்தவிசையுந்தன்னி பறந்துவிளையாடு, முனிபிருங்கியே - ஆசைவெ
றுத்த பிருங்கிமஹாரிஷியே, சாட்சி-திருவடாந்த மாகுமென்று, உந்தீ
பற-எந்த விசையுந்தன்னி பறந்துவிளையாடு, (எ-று)

ஒன்றுநீ யலையுன்னி யன்றியொன் றிலையென்ற
குறுதியில் கனவுகரி யுந்தீபற
வொருவரைக் கேட்டலே னுந்தீபற.

9.

(இ-ள்) ஒன்று நீயலை-ஒருவஸ்துவும் நீயல்ல, எனறகு - என்பதற்கு,
உறுதியில்-உண்ணிடமுற்ற அகசமும், உன்னையன்றி - அறிவாகிய உன்
னைத்தவிர, ஒன்றிலே(என்றகு)-ஒருவஸ்துவுமில்லை என்பதற்கு, கனவும் -
சொற்பனமும், கரி (என்று)-சாட்சியாகு) என்று, உந்தீபற-எந்தவிசை
யுந்தன்னி பறந்துவிளையாடு, ஒருவரை-உன்னையன்றி மற்றொருவரை, கேட்
டல் ஒன்-கேட்பது என்னகாரணம்? கேட்கவேண்டியதிலையென்று, உந்
பற-எந்த விசையுந்தன்னி பறந்துவிளையாடு, (எ-று)

தூலஞக் குமகாரணப்பிரமேரிததகப
வாலமமா கண்டனீ யுத்திபற
வதிதவறி வாகையா லுத்திபற.

10

(அ-ன்) தூலம்-சாக்ஷிவாதை வடிவாகிய ஸ்தூலதேகாதி மத்திய உலகமும், சூக்தமம்-சொப்பனுவததை வடிவாகிய சூட்சுமதேகாதி சொர்க்க உலகமும், காரணம்-சமுத்தியாவததா வடிவாகிய காரணதேகாதி பாதான உலகமும், புரம்-(ஆகிய) முப்புரங்களை, எரித்த - தகனம்செய்த, கப ஆலம்-சேதமவடிவான கபமாகிய விஷமானது, அமா-தவறியிருக்கிற, கண்டனீ-சமுத்தையடைய சிவ பெருமான கீயாகும்(எனது), உத்திபற - எந்த விச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு, அதிதம்-மனோவாகக்கிற் கதிதமான, அறிவாகையால் - ஞானசொருபமாகையாலென்று, உத்திபற - எந்தவிச்சையுந்தள்ளி விளையாடு. (எ-று)

முக்குண மனக்குல மூடமா னுணுவ
மததசய முனிவுபுவி யுத்திபற
பறித்தசுவ வறிவுநீ யுத்திபற

11.

(இ-ன்) முக்குணமனம்-சத்தவ-ரஜஸ-தமஸை எனும் மூன்றுகுண வடிவானமனமே, சூலம்-சூலாயுதமாயும், மூடமா-சுள்ளானமே, மாறா - மாறாமும், ஆணுவமே-தேகம் நானென்கிற அக்காரமே, மததஜம்-காம-குரோத-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம் இம்மைய-அக்ஷகாரம் ஆகிய அஷ்டாங்ககளைப்பொழிகிற ஆனந்ததோலுரியாயும், முனிவு - கோபமே புலி-புலித்தோலுடையாயும் பெற்று, பறித்தசுவம்-கிரிபுரங்களை தகனம் செய்த சிவமென்கிற, அறிவு-ஞானமே, நீ-ஆன்மாவாகியகீயாகும் (எனது) உத்திபற-உத்திபற-எதையும்தள்ளி விளையாடு. (எ-று)

நனவிலுயிர் பஞ்சபூ தமுமிரளி சசியட்ட
கனமூர்த்த யாயொளிவை யுத்திபற
கழிவைதுயி லத்தனித லுத்திபற.

12.

(இ-ன்) நனவில்-சாக்ஷிவாதையில், உயிர் - ஜீவாத்மாவும், பஞ்சபூதம்-பிரிதிவி-அப்பு-தேய-வாயு-ஆகாயம் எனும் ஐந்துபூதங்களும், இரவி - சூரியனும், சசி-சந்திரனும் (ஆகிய), அட்டகனமூர்த்தமாய - எட்டுப்பருமையான வடிவமாய், ஒளிரவை-பிரகாசிப்பதை (எனது), உத்திபற-எதவிச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு துயில-சித்திரையில், தனிதது - வசனையிருந்து, கழிவை-எல்லாபற்றுக்களையும்விட்டு நீங்குவது(எனது), உத்திபற-எதவிச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு. (எ-று)

வரதயூல காமுதலை வனதேக வபிமான
பேரதம மூர்த்தீ யுத்திபற
புகழ்தி மூலவறி வுத்திபற.

13.

(இ-ன்) வந்தேதம்-கொடிய உடலின், அபிமானபோதமே - அன்பாகியஞானமே, யானை-யானையாகும் (அதற்கு) வரதி-விஜேதமாய் வழுக்க

இவ்வான், உலகம்முதலே-உலகாகிய முதலையாகும், புகழ்-யாவராலும்
சிறப்பிக்கப்பட்ட, ஆதிமூலம்-முதலாகிய மூலப்பொருளானது, அறிவுநீ -
அம்முதலையை சங்கரித்த விஷ்ணுவெனும் அறிவாகிய நீயாகும் என, உந்
தீபற-உந்தீபற-எந்த விசையுந்நன்றி பறந்துவிளையாடு, (எ-று)

கனவிலுல குனிவுநன வின்னிலுலக மதிவிலைக
காண்டலாற கண்ணனீ யுநதீபற
கரிவேறு தேடலே னுகதீபற.

14.

(இ-ன்) கனவில்-சொப்பன வவத்தையில், உலகு உனிலும்-உலகமா
னது உனக்குள்ளும், நனவில்-சாக்கிராவஸ்தையில், உலகமதிவிலை - உல
கத்தில் உள்ளே (வேறாக), காண்டலாற-ஆன மாவாகிய நீபார்ப்பது னாலே,
கண்ணனீ-கிருஷ்ணன் நீயாகும், கரிவேறு-சாத்திவேறு தேடலேன்-விசா
ரிப்பது என்னகாரணமென்று, உந்தீபற-உந்தீபற-எந்த விசையுந்நன்றி
பறந்து விளையாடு. (எ-று)

மீவுலக முத்தேக முயிர்மா வலிவனகு
சேவடிக டிரியமா னுகதீபற
தேவாகற் குணமென வுகதீபற.

15.

(இ-ன்) முத்தேகம்-(சாககிரவடிவான துலதேகமும், சொப்பனவடி
வான சூட்சுமதேகமும், சுமுத்திவடிவான காரணதேகமும், மூவுலகம் -
முறையே மத்தியலோகம்-சொர்க்கலோகம்-பாதான லோகங்களாகும், உயிர்
மாவலி-அம்முன்று லகங்களையுமாண்ட ஜீவனே மகாபலிசககரவர்த்தி
யாம், மனமசேவடிகள்-மனமே ஆனமவடிவவிஷ்ணுவின் சிவந்ததிருவடிக
ளாம், துரியம்மால்-ஆன்மவடிவமே வாமனாவதாரமே செய்தவிஷ்ணுவாம்,
தேவர் கற்குணமென - தேவர்கள் நல்ல குணங்களென்று, உநதீபற-உந்தீ
பற-எந்த விசையுந்நன்றி பறந்துவிளையாடு (எ-று)

ஆலிலையு மாமைவயி றரவுருண் டலையுணவு
வேலைமார்க் கண்டன்முச் சுகதீபற
விண்டுதிரி யப்போத முகதீபற.

16

(இ-ன்) ஆலிலையு - ஆலிலையின் உருவம்போல் பெண்களுக்கும்,
ஆமையும்-ஆமைமுதகுபோல புருஷர்களுக்கும், வயிறு-வயிறு இருக்கிற
தாகும், அரவு-ஆக்சேஷனாகியபாமபு, குண்டல்-சொப்பனாகிய குண்ட
லிலதானமாகும், வேலை-பார்க்கலானது, உணவு-தின்ற ஆகாதும் ஜீரண
மான சாசமாகும், மூச்சு - குண்டலியிலிருந்து கிழும்பதினாகியவென்ப
காற்றானது, மார்க்கண்டன்-பதினாறுவயதள்ள மாககண்டனாகும், தரி
யப்போதம்-ஆன்மாவாகியவானம், விண்டு-விஷ்ணுவாகுமென்று, உந்
தீபற-உந்தீபற-எந்த விசையுந்நன்றி பறந்துவிளையாடு, (எ-று)

உலகமுண் பாய்துயிலி லுலகனப பாய்கனவி
 ஸொப்பரிய நனவதனி லுநதீபற
 உணையன்றி மாலேதிக் குநதீபற.

17.

[இ-ள்] துயிலில்-துக்கத்தில், உலகமுண்பாய்-உலகத்தை விழுங்கு
 வாய், கனவில்-சொப்பனத்திலும், ஒப்பரிய - சமானஞ் சொல்வதற்கரிய,
 நனவதனில்-சாக் கிரத்திலும், உலகனபபாய் - உலகத்தை வெளிப்படுத்திய
 ளப்பாய [ஆகையால்] உணையன்றி-ஆன்மாவாகிய உணனைத்தவிர, இங்கு-
 இவ்விடத்து, மாலேது-விஷ்ணுவேதே ஏதென, உநதீபற-உநதீபற-எந்த
 விச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிடையாடு. [எ-று]

முற்பகலி லுலகாககிப பிறபகலி லவைபேர்க்கிக்
 கறபவரை நிறகையா லுநதீபற
 கமலாசு னனுமாவை யுநதீபற.

18.

[இ-ள்] முற்பகலில் - ஜாககிர-சொப்பனமாகிய முதற்பகலில், உல
 காக்கி-உலகங்களைச் சிருஷ்டிசெய்து, பிறபகலில்-சுழுகதியாகிய பினபக
 லில், ஆவையோக்கி-அவ்வுலகங்களை நாசஞ்செய்து, கறபவரை - உலகம்
 முடிவுபெறும் வரையில், நிறகையால்-நிலைத்திருப்பதால், கமலாசனனும்-
 தாமரையிலுதித்த பிரமதேவனும், ஆவை - ஆன்மாவாகிய நீ ஆருவை
 பென்று, உநதீபற-உநதீபற-எந்தவிச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிடையாடு.[எ-று]

ஆதார மாறுமுக மாகசத தஞ்சித்து
 மணையவரு மின்பநீ யுநதீபற
 வயலல்ல சண்முகனு முநதீபற.

19.

[இ-ள்] ஆதாரம்-[மூலாதாரம்-சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அனாக
 தம்-விசுத்தி-ஆக்ஷை எனும் ஆறு ஆதாரமும்], ஆறுமுகமாக-ஆறுமுகங்
 களாக, சத்தும-அழியாததன்மையும், சித்தும - ஞானத்தையும், அணையவ
 ரும்-சேரவருகின்ற, இன்பமநீ - சந்தோஷவடிவ ஆன்மாதீயாகுமென்று,
 உநதீபற-எந்தவிச்சையும்தள்ளி விடையாடு, சண்முகனும் - ஆறுமுகத்தை
 யுடைய முருகனும், அயலல்ல-வேறல்லவென்று, உநதீபற - எந்த விச்சை
 யுந்தள்ளி பறந்துவிடையாடு.

தேவமுனி பைசாச ரூரகர்சித் தர்மனிதர்
 தேகநீ யாகையா லுநதீபற
 திகழ்கணு திபனாவை யுநதீபற.

20.

[இ-ள்] தேவர்-தேவகண உடல்களிலும், முனி-முனிகணவுடல்களி
 லும், பைசாசம்-பிசாசர்க்கண உடல்களிலும், உரகர்-ராமஸ்தகண உடல்களி
 லும், சித்தர்-சித்தகண உடல்களிலும், மனிதர்-மனிதகண உடல்களிலும்
 ான, தேவ ஆன்மாவானவன், தீயாகையால்-அறிவாகிய தீயாகையால்,

திகழ்-விளங்குகின்ற, கண்திபனுவை-கண்பதியாவை, உந்தீபற உந்தீபற-
எந்தவிச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு. [எ-று]

தேசமொடு காலவஸ் துப்பரிக்கேதமறு

மீசனெவ நவனேந் யுந்தீபற

விதுதத்வ மசிகருத துந்தீபற.

21.

[இ-ள்] தேசமொடு-தேசத்தோடு, காலவஸ்து - காலம்பொருள்களினிட, பரிச்சேதம்-வேறுபாடு, அறும்-நீங்கின, ஈசனெவன்-கடவுள் எவனோ, அவனே-அக்கடவுளே, நீ-ஆறிவாகிய நீயாகும், இது-இவ்விஷயம், தத்-தந்தபரமாத்மாவே. துவம்-ஜீவாத்மாவாகிய நீ, அசி-ஆவையெனும் [சாமவேத மந்திரத்தின்], கருததனன-கருதநாகும் என்று, உந்தீபற உந்தீபற-எந்த விச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு [எ-று]

தேகநா நென்றுகொண் மோகமக லாதளவு

பேகமெனல காணதென் றுந்தீபற

விதுவுமறி வலதில்லை யுந்தீபற.

22.

[இ-ள்] தேகம்-உடலை, நானென்று-நானென்று, கொள் - கொண்டுருக்கிற, மோகம்-மயக்கம், அகலாதளவும-நீங்காதவரையில், பேகமெனல்-ஒன்றொளிகிற கடவுள், காணுது-தெரிபாது, என்று-என்று, உந்தீபற - எந்தவிச்சையுந்தள்ளி-பறந்துவிளையாடு, இதுவும்-இதவும், அறிவலது - ஞானமல்லாது, இல்லை என-இல்லையெனது. உந்தீபற - எந்த விச்சையுந்தள்ளி பறந்துவிளையாடு. [எ-று]

ஜீவனா நென்றுனும் பாவமக லாதளவு

மாவதிலை யாவுமொன் றுந்தீபற

வதுவுமய லாகாதென் றுந்தீபற.

23.

[இ-ள்] ஜீவனன்-உயிசே நான், என்றுனும்-என்று நினைக்கும், பாவம்-நீனைப்பு, அகலாதளவு-நீங்காதவரையில், யாவும்-எல்லாதோற்றங்களும், ஒன்று ஆவது-ஒரேதன்மையுள்ள வறிவாவது, இல்லை-இல்லை, அதுவும்-அதுவும், அயலாகாது-வேறாகாது, என்று - என்று உந்தீபற-உந்தீபற-எந்தவிச்சையுந்தள்ளி விளையாடு.

பிண்டத்தி லுள்ளதே யண்டத்தி லாயாத

பேயர்சொற் கேட்டலே னுந்தீபற

பெருமறையி னந்தமீ துந்தீபற.

24.

[இ-ள்] பிண்டத்தில்-உடலில், உள்ளதே - இருக்கிறதே, அண்டத்தில்-பூமியிலிருக்கிறது, ஆயாத-விசாரியாத, பேயர்சொல்-பயித்தியக்கார

பொறியோடு புலன்கரு மேந்திரியந்
தறிபோன்முடல வளிகர னாநதரைநீ
ரெரிவாயுவெ ளிப்பல ஶீறிலவடி
வறிவாக வடக்கி யடங்குவரே.

5.

(இ-ன) பொறியோடு - மெய்-வாய்-கண்-மூக்கு-செவி எனும் ஐந்து இத்திரியங்களோடும், புலன் - சத்த-பரிசு-ரூப-ரச-கந்தமெனும் ஐந்தறிவுகளும், கருமேந்திரியம்-வாக்கு-பாதம்-பாணி-பாயுந்-உபஸ்தம எனும் ஐந்து கருமேந்திரியங்களும், தறிபோல்-கட்டையைப்போலொத்த, உடல் - சரீரமும், வளி-மூசநம், கரணம்-மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரமெனும் அநதக கரணங்களும், தரை-பூமியும், நீர்-ஜலமும், எரி-நெருப்பும,வாயு-காற்றமும், வெளி-ஆகாசமும் (தவிர), பல-இன்னும் அநேக, ருறிலவடிவு - முடிவிலலாத உருவங்களும், அறிவாக-ஞானமயமாக, அடக்கி - அழுத்தி, அடங்குவா-தன்னில அழுந்துவா. (எ-று)

இன்னாவிது விவைநீ நானெனவே
உன்னுகெடல விட்டொ ரவததையள
வென்னாவறி வுறிக சால்முணார
தெநநாளு மிறுபபூ தெய்துவரே.

6.

(இ-ன) இன்னான்-இவன இன்ன ஜாதியானெனவும், இது - இப்பொருளும், இவை-இப்பொருள்களும், நீநானெனவே - நீநானும் இன்ன ஜாதியெனவுமே, உன்னுகெடல்-நீனைத்துக்கெடுவதை, விட்டு-விட்டுக்கொண்டு, ஓரவததை-நனவாகிய ஒரு அவதத்தையின், அளவெனனா-அளவே இப்பேதங்களென்று, அறிவுறறு-ஞானமடைந்து, இக்காலம்-இவ்வுலகமாயையை, உணர்ந்து-அறிந்து, எங்காளும்-எங்காவதிலும், இறுமபூது-அதிசயத்தை, எய்துவார்-அடைவா. (ஏ-றாறதை) (எ-று)

தூன்பின்பிள பையிகன் ஞாப்பெரிமை
வென்றிறிறை பொறைமா லாடமுக்கா
நென்றிவகுரை யெண்ணிலகு ணங்குணியா
மொன்றிற்கெட வுன்னுவா யோகியரே.

7.

(இ-ன்) யோகியர்-ஆதமதியான பராயணரான யோகிஸ்வரர், தன்பும்-தக்கமும், இன்பும்-சுகமும், இளமை - பாலியமும், இகல்-பகையும், முப்பு-கிழத்தனமும், எளிமை-அறியாமையும், வென்றி-ஜயமும், நிறை - பூர்ணமும், பொறை - சாந்தமும், மாணம் - பெருமையும், அழுக்காறு-பொருமையும், எஞ்று-என்று, இவகுரை-இப்படி சொல்லுகிற, எண்ணில் குணம்-கணக்கில்லாத தன்மைகளும், குணியாம் - முதன்மையான, ஒன்றில்-ஒரு வஸ்துவாகியதன்னில், கெடவுன்னுவார்-அழிய நீளைப்பார்கள், (ஏ-றாறதை) (எ-று)

பிறவான்ற வாதபெருஞ்சுடராய்
மறவாநீனை யாதுமனங்கெடவே
றதயாவுநி யானென நிற்பாநிறாக்
கறமணி மறஞ்செய லறிவர்க்கொ

8.

(இ-ள்) மனம-மனமானது, மறவாது-ஒருபொருளை மறக்காமலும், நினைவாது-ஒருபொருளை நினையாமலும், கெடவே-நாசமாகவே, யாவும்-எல்லாதோற்றங்களும் நாசமாகவும், பிறவாத-ஐனிகாத, இறவாத-சாகாத, பெருஞ்சுடராய்-பெரிய ஞானசோதியாகி, யானென-அந்தஞானமேயானென்று, நிற்பா-நிற்கப்பட்டவாள், பிறாகரு-அயலாருக்கு, அறமணி-தருமஞ்செய்வார்களே யல்லாமல், மறஞ்செய-பாவஞ்செய, அறிவர்க்கொ-தெரிவார்களோ? தெரியா (எ-று)

ளிபுலாபவிம லபபொரு டாமெனவே
சபலங்கெட ஸபலமு றுமபெரியோ
ரபயம்பெற வருளுவ தனற்பிறாக
முபயந்தரு மொழிசொல் லுன்னிலசே.

9.

(இ-ள்) விபுலாப-காத்தாவாகிய, விமலபபொருள்-களங்கமற்றவஸ்து, தாமெனவே-அறிவாகிய தாமென்றே, சபலங்கெட-துக்கம் நீங்கவும், ஸபலமுறும-சுகம் அடையவுமென்ற, பெரியோ-பெரிடவாள், பிறாகரு-அயலாருக்கு, அபயம்-அச்சமில்லாத மோகநிகரமையை, பெற-அடைய, அருளுவதன்றி-கிருபைசெய்வதல்லாது, பயந்தரும்-பிறப்பெனும் அச்சத்தைக்கொடுக்கும், மொழிசொல்-வார்த்தைமைச்சொல்ல, உன்னிலா-நினையா, (எ-ஈற்றதை) (எ-று)

இருள் சேரிரு வினைகெட வெற்றினர்பின்
மருள்சேர்மொழி மரில் மேற்பகரா
ரருள்சோருந ரன்றிய் லவாதமொழி
பொருளசோகரை யெனகிலா பூரிமரே.

10.

(இ-ள்) இருளசோ - அஞ்ஞானத்தைச்சோந்த, இருவினை - கல்வினை தீவினைகளாகிய இரண்டு வினைகளை, கெட-நாசமாகும்படி, ஏற்றினா-நீக்கினவா, பின்-பிறகு, மருளசோ-அஞ்ஞானம் சோந்த, மொழி-வார்த்தைகளை, மரில்மேல்-பெரியபூமியின்மேல், பகரா-சொல்லா, அருள்-கிருபாவடிவிக், சோகரன்றி-சோவார்களேயல்லாமல், இவ் - வேறுவழியில் சேர்வாரில், அவாதம் மொழி-அவரிடவார்த்தை, பொருளசோ-ஞானவஸ்துவில் சோந்த, கரைமெனகிலா - மோகநிகரமெனும் முடிவெனகிலர், பூரிமரே-இவ்வாறு கூறுவா முடர்களை. (எ-று)

கடைக்கணித்தமைகூறல்.

முன்னொருநா ணுதமுநி முன்னேக வவனென்றன்
 முகக்கு நிப்பா
 லெனையான மறந்திடத்தி லீருநதாலு மிலாவறுமை
 யொத்த லாலே
 யின்னவாடி வாய்த்திகழுவெ னென்செய்வே னிதையொறுத்தற்
 கெனஞான கேட்டு
 என்னையான மறந்திவன்பால் வரலெனசுருழந தேன்சிரித்தா
 னிடைநதிட் டேனே.

(இ-ள்) முன்னொருநாள்-முன்னொரு காலத்தில், நாசமுனிமுன்-என
 தாசிரியராகிய நாசமுனிசுவாமிகளமுன்னே, வச-நானபொய்சிறக, அவன்-
 அந்தநாசமுனிசுவாமி, எனறன்-என்னுடைய, முகக்குறிப்பால்-முகமவாடி
 யிருக்குப அடையாளத்தால், என்னையான்-ஆனமாவாகிப் என்னையான்-
 மறந்திடத்தில்-மறந்தஸ்தானத்தில், இருந்தாலும்-நானிருந்தாலும், இலா
 வறுமை-இல்லாத தரித்திரத்தன்மை, எய்தலாலே-அடைதலாலே, இன்
 னவ்வடிவாய்-துன்பவடிவாய், திகழவேண்-பிரகாசிப்பேன், இதையொ
 றத்தாரு-இதை நீக்குவதற்கு, என்செய்வேன்-என்னசெய்வேன், என்
 றான்-என்று எனதாசிரியன் சொன்னான், கேட்டு-அவ்வாக்கியங்கலையான்
 கேட்டு, என்னை-ஆனமாவாகிய என்னை, யான்மறந்து - யான்மறந்து,
 இவன்பால்-இவ்வாசிரியனிடத்து, வரலேன் - என் வரவேணுமென்று,
 குழந்தை-ஆலோசித்தேன், சிரித்தான்-நான் எனையறிந்ததையுணர்ந்து
 வெனதாசிரியன்கதைத்தான், இடைந்திட்டேன்-விலகிப்போயவிட்டேன்.
 (௭-௭ம்றசை) (௭-று)

1.

முத்திபெற நற்கருந முயலுமொரு முழுட்சுவினேர்
 முனபோய் நின்றான
 சத்தியமே யிக்குமாம பிறவிதநது நசித்தேகுஞ்
 சாரே லெனஞான
 பித்தனோர் பென்றானமெய் பெனைமறந்து பின்றேம
 பிராரத லெனஞான
 புத்திகொண்டு சற்றையா திருநதுண்மை பென்றுகன்மம்
 புறங்கண் டானே.

(இ-ள்) முத்திபெற-மோகூழ்மடைய, நற்கருமம்-நல்லவேலைகளை, முய
 லும்-பிரயத்தன பூவகமாகச்செய்யும், ஒருமுழுட்சுவின் - ஒருமோகூழ்
 அபேகை யுடையவனிடம், நோமுன்பாய்-நேராகமுன்னேபோய் நின்

ருன்-(நாதமுனியெனு)மெனதாசிரியன்) நின்றான், இக்கருமம்-நீ செய்யும் இபுண்ணியகருமம், சத்தியமே - உண்மையானதே (ஆனால்), பிறவி தந்து-புண்ணியபலனே அனுபவவக்கும்படியான இத்திரபிரமாத் தி ஜனனம் கலைக்கொடுத்து, நீதித்து-புண்ணியவகரைத்தே நாதமாகி, ஏகம்-பூலோகத்தில் தாழ்த்துந் தம் எடுக்கும், சாரேல்-கருமங்களைச் செய்யச்சேராது என்றான்-என்று நாதமுனிசுவாமி சொன்னான், நீபித்தனே-ஒய்நாதமுனியே நீபைத்தியக்காரனே, என்றான்-என்று கருமஞ்செய்யவன் சொன்னான், மெய்-நீசொன்னது உண்மை, என்மறந்து-எக்குமுள அறிவாகிய என்மறந்து, பின்தேதும்-வேறேகடவுளுளதாகப்பின்னேவிசாரிக்கின்ற, பிராந்தனென்றான்-அஞ்ஞானியென்றான், புத்திகொண்டு-அக்கருமி தன் புத்தியைக்கொண்டு ஆராய்ந்து, சற்றசையாது-கொஞ்சம் மனமசையாமல், இருந்து அறிவாகிய தன்னில நிலைத்திருந்து, உண்மையென்று-நாதமுனிசுவாமிகள் சொன்னது நிறுமென்று. கன்மம்-புண்ணிய கருமங்களை, புறக்கண்டான்-நீக்கினான் (வ-ஈற்றசை) (எ-று) 2,

ஆலயத்திற் புகுநதொருநா ளருச்சகரை வந்தனஞ்செய்த
தடிகாஸிந்த
வாலையததா ரிருப்பதென்றான் சம்புவென்ற ரெங்கென்ற
னதோகா னென்றா
காலமுதன் மாலையரை யன்றிதுயில் வந்திடினீர்
காணீ ரென்றான்
மேலருள்வீ ரெனததுக்க மேலென்றான் சுயம்புகண்டேன்
மெய்யென்றாரே.

(இ-ன்) ஒருநாள்-ஒருகாலத்தில், ஆலயத்தில்-சிவன்கோயிலில், புகுந்து-(நாதமுனி) துழைத்து, அருச்சகரை-பூசைசெய்யும் குருக்களை, வந்தனம்செய்த - வணங்கிக்கும்பிட்டு, அடிகாள்-சிவனடியாரே? இந்த ஆலயத்து-இந்த கோவிலில், ஆர் இருப்பது-ஆர் இருக்கிறது, என்றான்-என்றுகேட்டான், சம்புவென்றா-அக்குருக்கள் சுயம்பாகியசிலம் இவ்வாலயத்துள் இருக்கிறது என்றா, எவகென்றார்-(நாதமுனிகன்) எவகேயிருக்கிறதென்றா, அதோ-அதோ அந்தமூலஸ்தானத்தில், காணென்றார்-பார்த்து தெரிந்துகொள்ளென்று குருக்களென்றார், காலமுதல் - உதைய காலமுதல், மாலையரை-ஆஸ்தமானம் வரையில், அன்றி - கல்லாலமைத்த சிவலிங்கத்தை பார்ப்பிரஸ்வாமல், துயில்வந்திடிவ - நித்திரை வருமானால், காணீர்-குருக்களாகிய நீர் உம்மிடனாகத்தத்தில் அந்தக்கல விவகதரதப்பாரீர், என்றான்-என்று நாதமுனிசொன்னான். மேலருள்வீர் என-அக்குருக்கள் தூக்கத்திற்கு மேலிருப்பதை கிருபைசெய்வீரெனறுகேட்ட, தூக்கமேலென்றான்-தூக்கத்திற்குமேல் துரியசிவமென்று நாதமுனிசொன்னான், சுயம்புகண்டேன்-குருக்கள் அறிவாகிய சுயம்புவிவகத்தை தரிசித்தேனென

ஞா, மெய்யென்றார் - நாதமுனிகள உண்மையென்று சொன்னார்.
(நாதமகை) (ஏ-று) 3.

விண்டுவுறை யாலபததிற் புருந்தடிபெ னென்றவ்ரு
வீற்றிறுந்ததே
யண்டமுண்ட திருவாயா னமாபள்ளி யெங்கென்று
னதோகா னொன்றா
கண்டதினேற நீர்துயிலுங் காலத்தி லண்டமுண்ட
காலநீ ரென்றான
நன்றலரீ சொலவென்னு ராய்ந்தோய்ந்தாற் றெரியுமென்று
நகைத்திட்டானே.

(இ-ன்) விண்டுவுறை-விஷ்ணுவசிக்கிற, ஆலயத்தின்-கோயில், புரு
ந்த-(நாதமுனிகவாய்) பிரவேசிக்கது, அடியேனென்று-அடியேனென்று
சொல்லிக்கொண்டு, ஆங்கு-அவ்வாலயத்தில், வீற்றிருந்தே-தனியே உட்
காந்த இந்நதி, அண்டமுண்ட-ஐயாபட்டரே உலகைவிழுங்கி, திரி
வாயான்-அழகிய வாயையுடைய விஷ்ணுவானவன், அமாபள்ளி-பொரு
தியப்படுகை, எங்கென்றான்-எங்கிருக்கிறது என்றுகேட்டான், அதோ
காண்-அதோ மூலஸ்தானத்தில் விஷ்ணுவானவா விக்ரக ரூபமாய்ப் பித்
துக்கொண்டிருப்பதைப் பார, என்றா-என்று பட்டாசாரிய ருரைத்தார்
நீர் துயிலுங்காலத்தில், நாதமுனியானவன் பட்டரைப்பார்த்து, ஓய் பட்
ட்டரே நீர்துங்குங்காலத்தில் நீர் அண்டமுண்டகதை-நீர் உலகைவிழுங்கின
கதைதைய, கண்டதினமீற-நீர் காண்கிலையா, என்றான்-என்று கேட்
ட்டான், நீர்சொலவது-(அதற்கு பட்டா ஓய் நாதமுனியே விஷ்ணுவைப்
டோல நான் என ஆகத்தில உலகைவிழுங்கினதாக) நீர்சொலவது, நன்றல
என்றா-நல்லதல்லவென்று சொன்னா, ஆய்நது ஓய்கதால்-ஓய்! பட்டரே
வேதவகங்குருமுதமாய் விசாரித்தறிந்து மனம் சத்துவமாய்ச்சேடித்து
அடங்கினால், தெரியுமென்று-நீர் உலகைவிழுங்கினகதை தெரியுமென்று
கதைத்திட்டான்-(நாதமுனியானவன்) சிரித்தான். (ஏ-அகை) (ஏ-று) 4.

கற்றவர்க ளிடைபொருசுத விவேகசில புராண வகன்
கமுறக கேட்டாய்
குற்றதனை யெதுவாக்க முயலகின்றி ரென்பபிறவித்
குறைக உபநது
சிற்சொருந தனை சேவன் சேவென்றா பிரித்ததுண்டேற்
சேரா தென்றான்
நற்குறும் மெதற்கென்றா நிதற்கென்றான் பணிந்துய்ந்தே
னனென ருநே.

(இ-ன்) ஒருசர்வவிகி-நல்ல அறிவாளி ஒருவா, கற்றவர்களிட-
வாசித்தவர்களின் சிவிய (பட்டார்த்து), நிபுணர்கள - நிபுணரானவ

கள்ள கழற்க்கேட்டி-சொல்ல நாதமுனி எனும் ஆசிரியன்கேட்டி, ஆவ குறைய-அப்புண்ணஞ்சொல்லும் புராணிகரிடம்கேடது, எதனை எதுவாகக்-
ஒய புராணிகரே எதனை எதுவாகமாற்ற, முயல்க்கிதையீர் என - பிரயத்த
பெய்க்கிதையீர் என்று கேட்டான், பிறவிக்குதறகா-ஜனிக்கும் தன்பம்
கள், திராது-கீவகி, சிவன-உயிரானது, நிரசொருபதனை-ஞானவடிவான
பரமாத்மாவை. சேரவென்றார்-சேருவதற்காக புராணஞ் சொல்லுகிறே
னென்று புராணிகர் சொன்னார், பிரித்ததுண்டேவ-அதற்கு நாதமுனி
என்பவன் நிரசொருபதனைவிட்டு ஜீவனபிரித்தது உண்டானால், சேர
தென்றான்-சேரத்தது என்று சொன்னான், நறகரும-புராணிகரானவர்
ஜட! நாதமுனியிய புண்ணிய சுருமவகனசெயவது, எதற்கென்றார்-எதற்
காகவென்று கேட்டார், இதற்கென்றான்-(அதற்கு நாதமுனிசொன்னதா
வது புண்ணியகருமம் செய்துகொண்டு வருமடேபோது அய்யிட வரும
பெரியவர் கையிலிட்டு சிவனபிரியலில்லையென்று தெரிவிப்பாராக) இத
ற்குத்தான் என்றான், பண்தை-அப்புராணிகர் நாதமுனியைவணக்கி, நான்
உயர்க்கதன்-நான் இன்று ஆசிரியர்க்குமுதம் பிழைத்தேன், என்றார்-என்று
புராணிகர் சொன்னார். (3-அவை) (எ-று) 5.

பெருமூர்த்தி யறிபாது பெருங்காபியம் பரிபரிபும்

பெரியான் முன்னின்

வித்தனை-பெருமூர்த்தி தென்னென்றான் வித்தையென்று

வெத்தனாக கோரி

புத்திகொண்டு சொல்லுமென்றான் வித்தைக்கென் றாகிரித்தான்
வித்தைக்கென்றான்

வித்தைக்கேன வித்தையென்றான் மறந்தேனென் றாகிரித்தது
விடைகொண்டானே.

(இ-ங்) பெருமூர்த்தி-இன்னது பந்தம் இன்னது மோகத்தி(என்று),
அறியாது-தெரிந்துகொள்ளாது, பெருவகாபியம் - பெரியகாவியங்களை,
பயிற்றும-படித்தது பிரசங்கிக்கும், பெரியானமுன்-பெரியவன்முன்னே,
நன்று-(நாதமுனி என்பவன்போய) நின்று, இத்தகையமே-யா! காவிய
மோதுவோரே இந்தப்பூமியினைமேல், போதிப்பது-ஜனங்களுக்கு நீர்போ
தனைசெய்வது, என்னென்றான்-என்னவென்று கேட்டான், வித்தை-
ஜயா! நாதமுனிகளே நான் ஜனங்களுக்கு அறிவிப்பதுஞானம், என்றான் -
என்று காவியங்காராசொன்னார், நீர் எதனுக்கு-ஜயா! காவியங்காரரே நீர்
எதனுக்கு ஞானமப்போதிக்கிறீர், புத்திகொண்டு-உமமுடைய அறிவை,
கொண்டு ஆடர்து, சொல்லுமென்றான்-சொல்லுமென்று நாதமுனிகேட்
ட்டான், அவிப்பதற்கு-அவ்வாறத்திற்கு, என்றான்-ஞானம்போதிக்கிறேன்

என்று காவியக்காரர் சொன்னார், சிரித்தான்-சடமாகிய அஞ்ஞானம் ஞானத்தை யறியுமாவென்று நாதமுனி நகைத்தான், வித்வைக்கென்றார்-காவியக்காரர் நாதமுனி பரிகாசஞ்செய்ததை தெரிந்துகொண்டு ஞானத்திற்குதான் ஞானம்போதிக்கிறேனென்றார், வித்வைக்கு-ஞானத்திற்கு, வித்தை-ஞானத்தைபோதிப்பது, ஏன் என்றான்-என்னகாரணம் என்று நாதமுனிகேட்டான், மந்த்ரேன்-என்றும் அஞ்ஞானமின்றிஞானமேயிருப்பதைமறந்து சொன்னேன், என்றார்-என்று காவியக்காரர்சொன்னார், நகைத்த-காவியக்காரர் உண்மைதெரிந்து கொண்டதற்காக சிரித்து, விடைகொண்டான்-காவியக்காரரிடம் நாதமுனி உத்தரவுபெற்றுபோனான், (3-சுற்றை) (எ-று)

6,

ஆக செய்யுள் 443.

இயற்கை நிலகூறல்.

அந்த முதயாத்த மில்லா வெனை
யான்மறந தேயோ ருடல்வடிவாகி
நொந்து பிறப்பிறப்புறந்தேன் போல
வெய்யக் கனவுகண் டேனறி தோழி.

(இ-ள்) தோழி-எனதன்புள்ள பாக்கியே, அந்தம்-முடிவும், முதல் - முடிவும், ஆத்தம்-நடுவும், இல்லாவெனை-இல்லாத ஆன்மாவாகிய என்னை, யான்மறந்தே - நான்மறந்தே, ஒருடல்வடிவாகி-நான் ஒருதேகவடிவாகி நொந்து-பாடணைகளால் வருந்தி, பிறப்பிறப்பு-ஜனனம் மாணமென்பதை, உறந்தேன்-அடைந்தேன், போல-போல, வெய்யகனவு-அற்பமாகியசொப்பனத்தை, கண்டேன் - பார்த்தேன், அறி-[இதை நீ] தெரிந்துகொள்வாயாக, (எ-று)

1.

வாக்கும னந்தொட ராதவெனை
வஞ்சகி மாயைது ணைசெயக் காலன்
வீக்கி யொறுத்திட நொந்தேன் போல
வெய்ய கனவுகண் டேனறி தோழி.

[இ-ள்] தோழி-எனதன்புள்ள பாக்கியே, வாக்குமனம்-வாக்காலும் மனதாலும், தொடராத-தீண்டப்படாத, எனை-அறிவாகிய என்னை, வஞ்சகி-கபடியாகிய, மாயை - [இல்லாசதன்மையுற்ற] மாயையானவன், துணைசெட-எனக்கு சகாயமசெய்ய, காலன்-உடமன், வீக்கி-[யமபடாணை]

வாண்டு பாசக்கயிற்றால்] கட்டி, ஒறுத்திட-வருத்திட, தொந்தென்போல்-
வருத்தினவன்போல், வெய்யகனவு-கொடிய சொப்பனத்தை, கண்டேன்-
பாததேன், அறி-[இதைநீ] தெரிந்துகொள்வாயாக. [எ-று] 2.

ஆதார மாகு மறிவா மெனை
யானமறந் தோருயி ராக நினைந்தே
வேதா முகலோரை யேதகி யேததி
விண்பாடு பட்டக னாகண்டேன றேறுழி.

(இ-ள்) தோழி-எனது பாவகியே, ஆதாரமாகும்-சகலசராசரத்தோற்
றவர்களுக்கும் 'முத்தகாரணமாகிய, அறிவாமெனை-ஞானமாகிய என்னை,
யானமறந்து-கானமறந்து, ஒருயிராக-என்னை ஒருவனாக, நினைந்தே-
நான எண்ணிடே, வேதாமுகலோரை-பிரமா-விஷ்ணு-ருத்திரன முதலி
யோரை, எதிரெததி-துதிசெய்து துதிசெய்து, விண்பாடுபட்ட-விருதா
வானகஷ்டம் அடைந்த, கஞ-சொப்பனம் கண்டேன்-பாததேன். (எ-று).

எல்லா மறியு மறிவா மெனை
யானறி பேனென திருமுறை யாதி
சொல்லாய் தறிந்தனப் புறந்தன போலத்
நாயக னவுகண் டேனறி தோழி

(இ-ள்) தோழி-எனதுபாங்கியே, எல்லாம்-யாவற்று தோற்றங்களை
யும், அறியும்-தெரிந்துகொள்ளுகிற, அறிவாமெனை-ஆனமாவாகிய என்னை,
யானறியேன்-நான தெரிந்திலேன், எனது-எனது நினைத்து, இருமறை
யாதி-பெரிபவெதக்கள ஸமிருதிகள புராணேதிகாசக்கள முதலியவற்றின்,
சொல்லாப்து-சொற்களை ஆராய்ந்து, அறிந்து-ஆனமாவறி திரண்டும்
வேறில்லையென்று அறிந்து, இன்பமுறதேன் போல்-ஆதமானந்த மடைந்
தனபோல், தூயகனவு-பரிசுத்தமான சொப்பனத்தை, கண்டேன்-பாத்
தேன், அறி-இதைநீ அறிந்துகொள்வாய். (எ-று) 4.

இருத்தப டியிருப் பேனை மறந்
தென்னி லுலகுயி ராகுகி யழிக்கும்
பெருந்தய ருககிட மாகு மாரை
பெறறொழிந் தேன்போற கனாகண்டேன் றேறுழி.

(இ-ள்) தோழி-யாழ்கியே. இருத்தபடி என்றும் உள்ளபடி, இருப்
பேனை-இருக்கின்ற என்னை, மறந்து-நானமறந்து, என்னில்-சிவனாகிய
என்னிடத்தில், உலகுயிரி ஆகுகி-உலகையும் ஜீவனையும் உண்டாகுகி
அழிக்கும்-என்னிடமாகவே உலகுயிரை அழிக்கின்ற, பெருந்தயருக்கு -
பெரியதுககத்திருகு, இடமாகும்-இடந்தருகிற, மாரை-(இல்லாத தன்மை
புள்ள) மாரையை பெற்று-அடைந்து, ஒழிந்தேன்போல்-அராமாயையை
விட்டு நீங்கினேன்போன்ற, கஞ-சொப்பனத்தை, கண்டேன் - பாத்
தேன் (எ-று)

என்றும் விளங்கி விளக்கு மெனே
யான்மறந் தென்கெங்குந் தேடிய லேந்தே
பொன்றாக் குரவ னருளா ளின்ப
போத முணர்ந்த கனாக்கண்டேன் றேழி.

(இ-ள்) தோழி-என்பாங்கியே, என்றும்-இறப்பு - எதிர்வு நினைவிலும் எக்காலத்திலும், விளங்கி-தனக்குத்தானே பிரகாசித்து, விளகும் -- சராசரப்பொருளாய் விளக்குகின்ற, எனை-அறிவாகிய என்னை, யான்மறந்து-நான்மறந்து, எங்கெங்கும்தேடி - எவ்வெவ்விடங்களிலும் என்னை விசாரித்துக்காணாமல், அலைந்தே-கஷ்டப்பட்டுத்திரிந்தே, பொன்றா-சாகத, குரவன்-ஆசிரியனிட, அருளால்-கிருபையால், இன்பபோதம் - சுகஞானவடிவாகிய என்னை, உணர்ந்த-நான் அறிந்துகொண்ட, கனா-சொப்பனத்தை, கண்டேன்-பார்த்தேன். (ஏ-று)

6.

மூடந் தென்வுல காது காணு
மொய்யறி வென்னை மறந்தவை நிரக்
காடா தியிற்றவ மெய்தி பொய்
கழிந்துயர் தேன்போலக் கனாக்கண்டேன் றேழி.

(இ-ள்) தோழி-என்பாங்கியே, மூடம்-அஞ்ஞானமாகவும், தெளிவு-ஞானமாகவும், உலகாதிகாணும்-உலகாதியாகவும்காணப்பட்ட, மொய்யறிவென்னை-நெருங்கிய அறிவாகிய என்னை, மறந்து-நான்மறந்து, அவைதீர-மூடந்தெளிவெனும் பேதமாதியவைகள் நீங்க, காடா தியில்-காமுமலை முதலியவைகளில், தவம் எய்தி-தபசுசெய்து, பொய்கழிந்து-மூடம்தெளிவாதி கற்பனையிலிருந்து நீங்கி, உயந்தேன்போல்-பிழைத்தேன்போல, கனா-சொப்பனத்தை, கண்டேன்-பார்த்தேன். (ஏ-று)

7.

என்று மெனையன்றி வேறோர் பொரு
விலலா திருக்கவுண் டென்னு நினைவா
னன்றுதி தின்பதுன் பங்கன் வந்து
நாச மடையக் கனாக்கண்டேன் றேழி.

(இ-ள்) தோழி - எனபாங்கியே, என்றும் - எக்காலத்திலும், எனை யன்றி-ஆன்மாவாகிய என்னைத்தவிர, வேறு-அன்னியமாக, ஓபொருள்-ஒரு வஸ்துவும், இல்லாதிருக்க - இல்லாதிருக்க, உண்டென்னும் - உண்டென்ற, நினைவால் - எண்ணத்தினால், நன்றுதினு - நன்மை தீமைகள், இன்ப துகடம் - சுகதுக்கங்கள், வந்து - என்னிடம் உண்டாகி, நாச மடைய - அழியுந் தன்மையான, கனா - சொப்பனத்தை, கண்டேன்-பார்த்தேன். (ஏ-று)

8

என்றும் பிரியாத வென்னைப் பிரிந்
தின்ப மிழந்தவ என்னவென வங்கி

முன்நிழல் பொய்ப்பொருளாய்ந்தே யினைப்
முந்திரு வான கணக்கண்டேன் றோழி.

(இ-ள்) தோழி - என் பாங்கியே, என்றும் - எக்காலத்திலும், பிரி
யாத - வேறு வேறாகப் பிரிபுத்தன்மையில்லாத, என்னை - ஆன்மாவாகிய
என்னை விட்டு, பிரிந்தா - வேறாகப் பிரிந்து, இன்பம் - ஆன்மசுகத்தை,
இழந்தவன் - போதடித்தவன், என்ன - என்ன, விளங்கி - பிரகாசித்த
முன்நிழல் - முன்னே பிரகாசிக்கிற, பொய்ப்பொருள் - பொய்யாகிய
சுருகுவஸ்துகளை, ஆய்ந்தே - விசாரித்தே, இன்பமுற்றருவான - நான்
சந்தோஷமுற்ற முழுவதருவானவனென்கிற, கன-சொப்பனத்தை, கண்
டேன் - பார்த்தேன், (எ-து)

9.

என்னினை வெண்ணில டங்கும் வித
மென்று மியலப் பிருத்தன மறந்தே
பன்னெறி யாலதை மாய்க்கப் பாடு
பட்டொழிந் தேன்போற் கணக்கண்டேன் றோழி.

(இ-ள்) தோழி - என் பாங்கியே, என்னினைவு-எனவிடவெண்ணம்
என்னில் - ஆன்மாவாகிய என்னில், அடங்கும் - அடங்குகிற, விதம்-மா
திரி, என்றும் - எக்காலத்திலும், இயல்பாய் - சுபாவமாய், இருத்தல-இ
ருத்தல், மறந்தே - மறந்தே, பன்னெறியால் - அட்டமாதிரி சித்திகளும்,
சன்முடியாதி முத்திரைகளாகிய பலவழியால், அதைமாய்க்க - அமமன
தை நாசஞ்செய்ய, பாபெட்டு - கஷ்டப்பட்டு, ஒழிந்தேனபோல் - மனோ
நாசஞ்செய்தவன்போல், கன - சொப்பனம், கண்டேன் - பார்த்தேன்
(எ-து)

10

ஆக செய்யுட்கள் 453.

நூ ன் மு டி பு கூ ற ல்.

ஸ்ரீ ரடகோபாழ்வார் திருவாக்கு.

“சித்தின் வயிற்றிற் சிறிதுபிறந் தாலதுமற்
றெத்தைத்தின் றெங்கே யிருக்குமென்றார்க்-சுத்தைத்தின்
றங்கேயிருக்கு”மென்ற வாழ்வார் திருவாக்கு
கங்குரையா மிகநூலென் றெண்.

(இ-ள்) சித்தின் வயிற்றின் - ஞானத்தினிடத்தில், சிறிது - சங்கல்ப
மானது, பிறந்தால் - உண்டானால், அது - அத்துசங்கல்பமானது, மற்று-
யிட்டு, எதைத்தின் - எதைப்படுத்த, எங்கே - ஸுவீடத்தில், இருக்கு

இருக்குமென நினைத்து, அதைத்தான் - அந்த ஆ
 ஞானத்தைப் புசித்தி, அங்கே விருக்கும் - அச்சங்கல்பம், ஆங்கு ஞான
 மாக்வேயிருக்கும், என்ற ஆழ்வார் - என்றபதேசித்த சடகோபாபுர
 திருவாகுக்கு - அந்நியவாக்குக்கு, இன்னல் - இவ்வநியவாந் தீபி
 மயனும் சாஸததிரமானது. இவருரையாம் - இங்குபொறுத்தமான
 நட தீர்த்தகதாம், என்மது எண் - என்மது இன்பபாயாக (எ-ம)

திருவள்ளுவ நெவர் திருவாக்கு.

“ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
 வான நனிய துடைத்” தெனலை-யையாமறத்
 காட்டுந் தனதிடத்தே கண்டவாக வாரந்த
 நாட்டமக வார்வாழ்க நன்கு.

(இ-ள்) ஐயத்தின் - சந்தேகத்திலிருந்து, நீங்கி - நீங்கி, தெளிந்த
 க்கு - தெளிந்தவாகு, வையத்தின் - உலகத்தைக்காட்டிலும், வானம்
 மோக்யமேகமானது, நனியது - மிகவும் நெருக்கமாய், உடைத்து-உடை
 யது, துலை - எனது சொல்வதை, தனதிடத்தே - ஆன்மாவாகிய தன்
 டத்திலேயே, ஐயமற - சந்தேகம், நீங்க, காட்டும் - காண்பிக்கும், கண்
 வாகன் - தன்னையறிந்தவாகன், ஆந்த நாட்டம் - ஆந்தநாட்டத்திலிருந்
 துக்கலார் - நீங்கலார், நன்கு - சுதமாகவாழ்க - வாழ்க்ககடவா- (எ-ம)

79260

